UDKAST 21-06-2024

Forslag
til
Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.fl.
(Reform af kontanthjælpssystemet, ophævelse af 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet, fritidstillæg til børn, afklaring, rettighedsbaseret tilskud til medicin, m.v.)

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1531 af 12. december 2023 og § 12 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 8, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

2. I *§ 8 a, stk. 1*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

3. I *§ 8 a, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelseshjælp« til: »kontanthjælp«.

4. I *§ 10* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Kommunen skal iværksætte afklaring, jf. § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, af en person, der er fyldt 30 år, når personen af kommunen er vurderet aktivitetsparat, og personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.«

5. I *§ 10 e, 1. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

6. I *§ 10 f, stk. 1,* ændres »med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg

efter §§ 17 og 18«, og »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« ændres til: »Kontanthjælp«.

7. *§ 10 g, stk. 1,* affattes således:

»For personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, og som modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, finder § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter § 16, stk. 2.«

8. I *§ 10 h, 1. pkt.,* ændres »på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

9. *§ 10 i, stk. 1*, affattes således:

»For personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, finder § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter § 16, stk. 2.«

10. I *§ 10 j, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

11. *§ 10 k, stk. 1,* affattes således:

»For personer, der er omfattet af § 10 j, stk. 1, og som modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, finder § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter § 16, stk. 2.«

12. Overskriften til *kapitel 4* affattes således:

»Kapitel 4

Kontanthjælp m.v.«.

13. I kapitel 4 indsættes før §11:

»Generelle betingelser for ret til hjælp«.

14. I *§ 11, stk. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

15. I *§11, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

16. I *§ 11, stk. 4,* ændres »har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp efter § 16, stk. 2«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« ændres til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

17. I *§ 11, stk. 6, 2. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

18. I *§ 11, stk. 8, 1. pkt.,* ændres »uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

19. I *§ 11, stk. 8, 4. pkt.,* ændres »uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

20. *§ 11, stk. 9, 1. pkt.,* affattes således:

»For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed skal kommunen opgøre beskæftigelse efter stk. 8 ved at omregne indtægten til det antal timer, som personen anses for at have arbejdet. Dette beregnes ud fra indtægten divideret med en omregningssats på 133,85 kr. (2024-niveau). Ved beregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.«

21. I *§ 11, stk. 11, 1. pkt.,* ændres: »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«, og i *3. pkt.* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

22. I *§ 12, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22 eller uddannelseshjælp efter § 23« til: »kontanthjælp«.

23. I *§ 12, stk. 3,* ændres »11.505« til: »11.223 (2024-niveau)«.

24. *§ 13* affattes således:

»**§ 13.** Det er en betingelse for, at en person, der er fyldt 30 år eller er under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan få kontanthjælp efter § 11, at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. stk. 2. Det er en betingelse for, at en person, der er under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse kan få kontanthjælp efter § 11, at personen står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse, jf. stk. 3. En person, der er omfattet af arbejdspligten, og har et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal stå til rådighed for både en uddannelsesrettet og en jobrettet indsats, jf. stk. 3. Ansøgerens ægtefælle skal også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., herunder hvis personen er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, og som har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,
2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet, fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, stk. 4, eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,
3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
4) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
5) undlader at give meddelelse til jobcenteret, tilbudsstedet eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud, herunder er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af introduktionsprogrammet, herunder er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,
6) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
7) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 3. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af stk. 1, 2. pkt., herunder hvis personen er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. stk. 1, 3. pkt., og som har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede eller jobrettede indsats, hvis personen

1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,
2) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
3) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret, et møde i rehabiliteringsteamet, fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,
4) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
5) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret, tilbudsstedet eller arbejdsgiveren i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud eller er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
6) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller
7) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Stk. 4. Kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud eller er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., skal deltage i dele af introduktionsprogrammet eller er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Stk. 5. Det er en betingelse for at få hjælp, at personen og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud eller deltager i arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tager imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller deltager i de enkelte dele af introduktionsprogrammet eller er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, medmindre personen i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 5, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har

personen, jf. stk. 1, 2. pkt., ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest. En person, der ikke er omfattet af 2. pkt., har ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Benytter personen sig af retten til en læse-, skrive- og regnetest, har personen pligt til at deltage i testen. 3. og 4. pkt. gælder dog ikke, hvis personen deltager i arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven.

Stk. 6. For en person, som er omfattet af stk. 1, 2. eller 3. pkt., er det en betingelse for at få hjælp, at personen medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter §§ 30 og 30 a samt, at personen deltager i arbejdspligten efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 7. En uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, som har en rimelig grund, har ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde, jf. stk. 1, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter §§ 30 og 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter stk. 6, tilbud efter integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller arbejdspligten efter § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d. Det samme gælder, hvis personens ægtefælle har en rimelig grund til ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter 1. pkt.

Stk. 8. Modtager personen hjælp som aktivitetsparat, herunder er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som kan indgå i vurderingen efter stk. 7 og regler fastsat i medfør af stk.14, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, herunder vurdere, om en sanktion vil fremme personens rådighed. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personens ægtefælle.

Stk. 9. En person er fritaget for at stå til rådighed i perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7, 7 a og 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, og § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Stk. 10. Reglerne i stk. 1-6 gælder ikke for personens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at ægtefællen udnytter sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Stk. 11. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-6. I så fald bliver hjælpen til parret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 4.

Stk. 12. En person, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 4 ugers ferie, hvor personen kan modtage kontanthjælp. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-6, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først, jf. § 32, stk. 2 og 3. Den samlede ferie kan højst udgøre 4 uger. En ferieperiode må højst vare 2 uger.

Stk. 13. Det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved placering af ferien skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom.

Stk. 14. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8 for personer, der modtager kontanthjælp, og som er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven.

Stk. 15. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp som nævnt i stk. 12, herunder hvordan ressourceforløbsydelse og perioder med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i samme lov kan indgå i opgørelsen.«

25. *§ 13 a* affattes således:

»**§ 13 a.** For en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat, herunder en person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og

som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Stk. 2. En person, som er jobparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som jobsøgende i jobcenteret registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat, herunder en person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. Personen skal herefter vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 7, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Stk. 3. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal ved første jobsamtale indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Kommunen skal efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. 1.-5. pkt. gælder tilsvarende for en jobparat kontanthjælpsmodtager, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven og en jobparat person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1. En jobparat person, der er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven og en jobparat person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, som er blevet undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 4, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, jf. stk. 3, herunder indgåelsen af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v.«

26. I *§ 13 b, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

27. *§ 13 d, stk. 1 og 5,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

28. *Overskriften* før § 13 f ophæves.

29. *§§ 13 f-13 h* ophæves.

30. I *§ 14, stk. 1,* ændres »10.000 kr.« til: »15.000 kr. (2024-niveau)«, og »20.000 kr.« ændres til: »30.000 kr. (2024-niveau)«.

31. *§ 14, stk. 5,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Kommunen ser endvidere bort fra arbejdsgiverbetalte pensionsordninger med tilbagekøbsret.

32. I *§ 14* indsættes som *stk. 9* og *10*:

»Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om i hvilke andre tilfælde end de i stk. 4 nævnte, der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade.

Stk. 10. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for i hvilke andre tilfælde end de i stk. 5 nævnte, der skal ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.«

33. *Overskriften* før § 15 ophæves.

34. *§ 15* ophæves.

35. Efter § 15, som ophæves, indsættes:

»Kontanthjælpens størrelse – satser og tillæg

§ 16. Kontanthjælp udgør et månedligt beløb med en af følgende satser, jf. dog stk. 2:

1) En grundsats på 6.955 kr. (2024-niveau) til personer under 30 år.

2) En forhøjet sats på 12.064 kr. (2024-niveau) til personer, der er fyldt 30 år.
3) En sats på 2.823 kr. (2024-niveau) til hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. Kontanthjælp til personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8, udgør et månedligt beløb med én af følgende satser:

1) En mindstesats på 6.553 kr. (2024-niveau).
2) En sats på 2.823 kr. (2024-niveau) til hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Stk. 3. En person, der er fyldt 25 år, og som opfylder betingelserne for at modtage grundsats, jf. stk. 1, nr. 1, modtager forhøjet sats, jf. stk. 1, nr. 2, når personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Stk. 4. Kravet om ordinær beskæftigelse i stk. 3 anses som opfyldt, hvis personen tidligere eller ved indtræden i kontanthjælpssystemet har opfyldt eller opfylder beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8.

§ 17. Kommunen yder et månedligt børnetillæg på 2.687 kr. (2024-niveau) til personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år.

Stk. 2. Retten til et børnetillæg er betinget af, at børnene opholder sig her i riget. Dette gælder dog ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

§ 18. Kommunen yder et månedligt tillæg på 1.581 kr. (2024-niveau) til enlige forsørgere, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, eller § 16, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Retten til tillæg som enlig forsørger efter stk. 1 er betinget af,

1) at personen forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, eller
2) at personen forsørger eget barn i hjemmet og ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, såfremt personen opfyldte betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, eller
3) at personen ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, hvis barnet ikke

havde været anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Stk. 3. Kommunen yder et tillæg på 1.054 kr. (2024-niveau) til enlige uden forsørgelsespligt over for børn, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Kommunen træffer forud for udbetaling af tillæg til enlige efter stk. 1-3 afgørelse om, hvorvidt personen kan anses for samlevende eller enlig, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Stk. 5. Hvis Udbetaling Danmark forinden har truffet afgørelse om, at personen kan anses for enlig forsørger efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, skal kommunen lægge denne afgørelse til grund for udbetaling af tillæg efter stk. 1.

Stk. 6. Hvis Udbetaling Danmark ikke forinden har truffet afgørelse om, at personen kan anses for enlig forsørger efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, træffer kommunen afgørelse om udbetaling af tillæg efter stk. 1, hvis det er sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at personen kan anses for enlig efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. I denne situation udbetales tillæg efter stk. 1, med forbehold for, at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen af tillæg oplyse modtageren om, at det udbetalte tillæg er foreløbigt, og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling. Tilbagebetaling af tillæg sker efter § 95.

Stk. 7. Stk. 6 finder ikke anvendelse for personer, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

§ 19. Kommunen yder et særligt ungetillæg til kontanthjælpen til personer under 30 år, der modtager kontanthjælp efter §16, stk. 1, nr. 1 og 3, og som kommunen har visiteret aktivitetsparate.

Stk. 2. En person, der modtager kontanthjælp som forrevalidend, jf. kapitel 6 c i denne lov og kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til at modtage det særlige ungetillæg, jf. stk.1 og 3, hvis betingelserne for at få ret til det særlige ungetillæg i øvrigt er opfyldt.

Stk. 3. Det særlige ungetillæg udgør et månedligt beløb på

1) 1.000 kr. (2024-niveau) til personer under 25 år, der ikke har forsørgelsespligt over for børn,
2) 2.500 kr. (2024-niveau) til personer mellem 25 og 29 år, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, og

3) 2.500 kr. (2024-niveau) til personer under 30 år, der har forsørgelsespligt over for børn og modtager børnetillæg efter § 17.

§ 20. I perioden fra og med 1. juli 2025 til og med den 30. juni 2027 yder kommunen et midlertidigt tilpasningstillæg med et månedligt beløb på 2.000 kr. (2024-niveau) til kontanthjælpen til personer under 30 år. Det er en betingelse for få ret til tilpasningstillægget, at personerne modtager kontanthjælp for juli 2025 efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller 3, og at personerne har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp for juni 2025. Personer omfattet af 1. og 2. pkt. skal desuden have modtaget hjælp i kontanthjælpssystemet efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1531 af 12. december 2023 og § 12 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, som:

1) forsørgere under 30 år efter §§ 23, stk. 2, nr. 1 og 2, eller 25, stk. 3, nr. 1 og nr. 2, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 1 og 2, eller 25, stk. 9, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3,
2) udeboende ikke-forsørgere, der er fyldt 25 år, efter §§ 23, stk. 2, nr. 6, eller 25, stk. 3, nr. 6, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 3, eller § 25, stk. 9, nr. 3, jf. dog stk. 4,
3) hjemmeboende, der er fyldt 25 år, efter §§ 23, stk. 2, nr. 7, eller 25, stk. 3, nr. 7, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 4, eller 25, stk. 9, nr. 4, jf. dog stk. 5,
4) personer, der modtog hjælp efter §§ 23, stk. 2, nr. 4, eller 25, stk. 3, nr. 4, jf. dog stk. 6, eller
5) personer, der modtog hjælp efter §§ 23, stk. 2, nr. 5, eller 25, stk. 3, nr. 5, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. For personer omfattet af stk. 1, nr. 1, der modtog hjælp som samlevende eller gifte i juni 2025, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, et børnetillæg efter § 17, stk. 1, og et særligt ungetillæg efter § 19, stk. stk. 3, nr. 2, for juli 2025.

Stk. 3. For personer omfattet af stk. 1, nr. 1, der modtog hjælp som enlige i juni 2025, er det endvidere en betingelse, at de har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, et børnetillæg efter § 17, stk. 1, et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, og et tillæg til enlige forsørgere efter § 18, stk. 1, for juli 2025.

Stk. 4. For personer omfattet af stk. 1, nr. 2, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, og at de ikke har ret til et tillæg til enlige uden forsørgelsespligt efter § 18, stk. 3 for juli 2025.

Stk. 5. For personer omfattet af stk. 1, nr. 3, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 3, og et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, for juli 2025.

Stk. 6. For personer omfattet af stk. 1, nr. 4, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, og et børnetillæg efter § 17, stk. 1, for juli 2025.

Stk. 7. For personer omfattet af stk. 1, nr. 5, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, og at de ikke har ret til et børnetillæg efter § 17, stk. 1, for juli 2025. For personer omfattet af stk. 1, nr. 5, der er fyldt 25 år, er det endvidere en betingelse, at disse ikke har ret til et tillæg til enlige uden forsørgelsespligt efter § 18, stk. 3, for juli 2025.

Stk. 8. Hvis en person omfattet af stk. 1, nr. 1-3, i juni 2025 skifter civilstand, status fra enlig til samlevende eller omvendt, forsørgerstatus eller visitationskategori efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fra juni til juli 2025 og af denne grund ændrer ydelsesniveau, vil personen ikke have ret til et midlertidigt tilpasningstillæg. Tilsvarende gælder for personer omfattet af stk. 1, nr. 4 og 5 for så vidt angår skift af civilstand, status fra enlig til samlevende og omvendt og forsørgerstatus.

Stk. 9. En person, der har modtaget det midlertidige tilpasningstillæg for juli 2025, vil have ret til det midlertidige tilpasningstillæg på ny, hvis personen igen får ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller nr. 3.«

36. *Overskriften* før § 22 ophæves.

37. *§§ 22-25* ophæves.

38. To steder i *§ 25 a, stk. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

39. I *§ 25 a, stk. 2,* ændres »4.231 kr.« til: »6.587 kr. (2024-niveau)«.

40. I *§ 25 a, stk. 3,* ændres »2.103 kr.« til: »3.276 kr. (2024-niveau)«.

41. *§§ 25 b-25 e* ophæves.

42. Efter § 25 e, som ophæves, indsættes:

»Boligstøtteloft

§ 25 g. For en gift eller samlevende person, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, kan der maksimalt ydes 350 kr. (2024-niveau) i boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 2. Boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, der ydes til personer, som er omfattet af boligstøtteloftet i stk. 1, indgår som en forholdsmæssig andel af den samlede boligstøtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der indgår i beregningen af husstandsindkomsten, jf. § 6 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse i forhold til boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, der gives til en bolig, hvor en person i husstanden

1) er omfattet af boligstøttereglerne for stærkt bevægelseshæmmede,
2) er omfattet af boligstøttereglerne for personer, der modtager døgnhjælp efter lov om social service,
3) modtager boligydelse og er anvist en almen ældrebolig eller lignende boligtype, jf. § 14, stk. 4, i lov om individuel boligstøtte af kommunen, eller
4) er visiteret til og anvist en almen ældrebolig eller lignende boligtype, jf. § 14, stk. 6, i lov om individuel boligstøtte på grund af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Stk. 4. Kommunen træffer afgørelse, om en person, der har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, kan anses for samlevende, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Uanset 1. pkt. skal en ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, anses som gift i relation til boligstøtteloftet i stk. 1.

Stk. 5. Uanset stk. 4, anses personer, der modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, og personer, der modtager tillæg til enlige ikke-forsørgere efter § 18, ikke for samlevende.

Stk. 6. Overstiger den boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, der indgår som en forholdsmæssig andel af den samlede boligstøtte efter stk. 2, 350 kr. (2024-niveau), nedsættes andelen af boligstøtten til 350 kr. (2024-niveau). Nedsættelsen af boligstøtten foretages også, selvom boligstøtten ikke udbetales til den person, der får boligstøtten nedsat som følge af stk. 1.

Stk. 7. Nedsættelsen af boligstøtten efter stk. 6 foretages første gang, når der udbetales kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, for en hel kalendermåned. Boligstøtten indgår for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen, for den første hele kalendermåned. Nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6 foretages sidste gang ved udbetaling af kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, for den sidste hele kalendermåned, hvor en person modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2.

Stk. 8. Udbetaling Danmark skal udbetale boligstøtte for hver kalendermåned på baggrund af en foreløbig beregning af nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6 på baggrund af oplysninger fra kommunen om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet i stk. 1.

Stk. 9. Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6 for 1 måned. Den nye beregning foretages samtidig med, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtten for den pågældende måned, jf. § 8 d i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 10. Udbetaling Danmark skal foretage en endelig beregning for nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6 som følge af den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb, jf. §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 11. Udbetaling Danmark skal efter stk. 7 på baggrund af oplysninger fra kommunen, om en person er omfattet af boligstøtteloftet, jf. stk. 1, foretage en ændret beregning for nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6.

Stk. 12. Kommunen vejleder en gift eller samlevende person, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, om, at oplysningerne om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet, jf. stk. 1, videregives til Udbetaling Danmark med henblik på nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6. Kommunen vejleder endvidere personen om, hvilken betydning boligstøtteloftet i stk. 1 har for boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte.

Stk. 13. Udbetaling Danmark varetager beregningen af nedsættelsen af boligstøtten efter stk. 6 og træffer afgørelser efter stk. 1-3 og 6-11.

Stk. 14. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nedsættelse af boligstøtten til personer, der er omfattet af boligstøtteloftet for den maksimale boligstøtte i stk. 1, herunder om den forholdsmæssige fordeling af boligstøtten efter stk. 2, nedsættelse af boligstøtten efter stk. 6, opgørelse af hele kalendermåneder efter stk. 7, den foreløbige nedsættelse efter stk. 8, og ny endelig og ændret nedsættelse efter stk. 9-11 og om fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter stk. 4, 12 og 13.«

43. I *§ 26, stk. 1,* ændres »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.

44. *§ 26, stk. 2,* affattes således:

»Stk. 2. Er en person, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 2, gift eller samlevende med en person, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nedsættes kontanthjælpen efter § 16, stk. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17-20, således at begge modtager det beløb, de hver især ville have modtaget efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18.

45. I *§ 26, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.

46. *§ 26, stk. 4, 2. pkt.,* affattes således:
»Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder.«

47. *§ 26, stk. 5-9,* ophæves.
Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 5 og 6.

48. *§ 26, stk. 10,* der bliver stk. 5*,* affattes således:
»Stk. 5. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 4 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.«

49. I *§ 26, stk. 11*, der bliver stk. 6, udgår », og § 13 f, stk. 1-4«.

50. *§ 27* ophæves.

51. I *§ 27 a, stk. 1,* ændres »hjælp efter §§ 22-25« til: »kontanthjælp efter §16 med eventuelle tillæg efter §§ 17-20«

52. I *§ 27 a, stk. 2, 3. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

53. I *§ 27 b, stk. 3,* ændres »hjælp efter §§ 22-25« til: »kontanthjælp efter §§ 16-18«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22« ændres til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

54. I *§ 29* ændres »§§ 22-25, 26, 30-34 og 81-84« til: »§§ 16-20, 26, 30-33 og 81-87«.

55. I *§ 29, nr. 1,* udgår »og«.

56. *§ 29, nr. 2,* affattes således:
»2) personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, og«

57. I *§ 29* indsættes som *nr. 3:*
»3) personer, der er anbragt i varetægtssurrogat, eller som efter at være dømt til anbringelse eller behandling opholder sig på hospital eller anden institution.«

58. I *§ 30, stk. 2,* ændres »beløbet i henholdsvis § 25, stk. 2, nr. 1 eller 2« til: »henholdsvis 16.382 kr. (2024-niveau) eller 12.326 kr. (2024-niveau)«.

59. *§ 31* affattes således:

»**§ 31.** Har en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal kommunen trække disse fra i kontanthjælpen, jf. § 30, stk. 1. Kommunen ser ved fradrag for arbejdsindtægter bort fra et fribeløb efter stk. 2, og et procentfradrag, der beregnes efter stk. 4. Hvis den beregnede kontanthjælp efter procentfradraget efter stk. 4 sammenlagt med arbejdsindtægterne efter fradrag efter stk. 7 i den samme måned overstiger et indkomstloft efter stk. 5, fradrages de overskydende arbejdsindtægter i kontanthjælpen.

Stk. 2. Fribeløbet udgør et månedligt beløb pr. person på

1) 2.500 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, og
2) 5.000 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, og § 16, stk. 2, nr. 1.

Stk. 3. Personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 3, og § 16, stk. 2, nr. 2, har ikke noget fribeløb.

Stk. 4. Procentfradraget udgør 35 pct. af arbejdsindtægterne ud over fribeløbet efter stk. 2.

Stk. 5. Indkomstloftet udgør pr. måned

1) 20.359 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, og
2) 17.305 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2, nr. 1 og 2.

Stk. 6. For personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, fradrager kommunen ikke indtægter fra arbejde på op til 28.705 kr. pr. år (2024-niveau) i hjælpen.

Stk. 7. Før kommunen foretager fradrag, fradrages ATP, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge samt kollektive pensioner i arbejdsindtægterne.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse, når kommunen skal træffe afgørelse om tildeling af kontanthjælp første gang, hvor en person ansøger om kontanthjælp. Har en person ikke modtaget kontanthjælp i 3 hele kalendermåneder, anses det som en førstegangsansøgning.«

60. *§ 32* affattes således:

»**§ 32.** Kommunen foretager fradrag i hjælpen, når en person, der ikke har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, holder ferie, og personen har fået udbetalt feriegodtgørelse efter ferieloven eller ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i barnets lov. Kommunen fradrager et beløb svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Stk. 2. Personer, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, og som har optjent ret til feriegodtgørelse eller ferietillæg efter ophør med hjælp efter § 87 i barnets lov med et højere beløb pr. dag end den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen, skal afholde denne ferie, inden der kan afholdes ferie med kontanthjælp. Kommunen fradrager antallet af feriedage efter 1. pkt. i antallet af dage med ret til ferie efter § 13, stk. 12.

Stk. 3. Personer, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, og som har optjent ret til feriegodtgørelse eller ferietillæg efter ophør med hjælp efter § 87 i barnets lov med et lavere beløb pr. dag end den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen, kan få suppleret feriegodtgørelsen, som udbetales under ferien, med kontanthjælp op til den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen.

Stk. 4. Feriegodtgørelse efter ferieloven, som en person får udbetalt, uden at ferien holdes, fratrækkes i hjælpen, jf. § 30, stk. 1.

Stk. 5. En feriedag efter ferieloven svarer til 1,4 dage med kontanthjælp.«

61. *§ 33, stk. 1, nr. 10,* ophæves.

Nr. 11 bliver herefter nr. 10.

62. *Overskriften* før § 34 ophæves.

63. *§ 34* ophæves.

64. I *§ 35, stk. 4, 3. pkt.,* ændres »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.

65. *§ 35, stk. 4, 4. pkt.,* affattes således:

»Sanktionssatsen udgør i 2024-niveau:

1) 200 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindre end 6.553 kr. pr. måned.
2) 450 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindst 6.553 kr. og højst 9.642 kr. pr. måned.
3) 600 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mere end 9.642 kr. og mindre end 13.723 kr. pr. måned.

4) 700 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindst 13.723 kr. pr. måned.«

66. I *§ 35, stk. 6* og *7,* ændres »modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »person, der modtager kontanthjælp,«.

67. *§ 35 a* ophæves.

68. *Overskriften* før § 36 affattes således:
»Fradrag i kontanthjælpen efter §§ 16-20 ved udeblivelse fra tilbud m.m.«.

69. *§ 37, stk. 3,* affattes således:
»*Stk. 3*. Når en person booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret og stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra en sådan samtale.«

70. *§ 37 a, stk. 2,* ophæves.

71. I *§ 39, stk. 1, nr. 4,* indsættes efter »jobcenteret«: », tilbudsstedet«, »stk. 2, nr. 6« ændres til: »stk. 2, nr. 5«, og »stk. 3, nr. 6« ændres til: »stk. 3, nr. 5«.

72. *§ 39, stk. 2,* ophæves.

73. I *§ 40, stk. 1,* og *§ 40 a, stk. 1* og *2,* ændres »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.

74. I *§ 40 a, stk. 3, § 69, stk. 4, § 69 k, stk. 4, § 75, stk. 3, § 76, stk. 1, 4. pkt., § 77, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1 pkt.,* og *stk. 4, 1. pkt.,* og *§ 77a, stk. 1, 2, 3* og *4,* ændres »§ 13, stk. 16« til: »§ 13, stk. 14«.

75. I *§ 42, stk. 1,* ændres »§§ 22-25, dog undtaget § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, på mindst 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau)« til: »§§ 16-20 på mindst 12.064 kr. (2024-niveau)«.

76. I *§ 43, stk. 1,* ændres »§§ 22-25 a, dog undtaget § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4, på mindre end 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau)« til: »§§ 16-20 eller § 25 a på mindre end 12.064 kr. (2024-niveau)«.

77. I *§ 44 a* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

78. *§ 68, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Ressourceforløbsydelsen udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,
2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,
3) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre, og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller
4) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre, samt et månedligt tillæg pr. barn, som den unge har en dokumenteret bidragspligt over for, som der udgør 1.548 kr. (2024-niveau). Den samlede ydelse kan højst udgøre 16.382 kr. (2024-niveau).«

79. I *§ 69, stk. 3, nr. 4, § 69 d, stk. 1, nr. 3, § 69 k, stk. 3, nr. 4, og § 69 o, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »kommunen«: », tilbudsstedet«.

80. *§ 69 d, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats, børnetillæg og tillæg til enlig forsørger efter § 16, stk. 2, nr. 1, § 17 og § 18, stk. 1.
2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau medmindstesats og eventuelt børnetillæg efter § 16, stk. 2, nr. 1 og § 17.
3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med satsen for hjemmeboende efter § 16, stk. 2, nr. 2.«

81. *§ 69 j, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,
2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,
3) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre, og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller

4) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre, samt et månedligt tillæg pr. barn, som den unge har en dokumenteret bidragspligt over for, som der udgør 1.548 kr. (2024-niveau). Den samlede ydelse kan højst udgøre 16.382 kr. (2024-niveau).«

82. *§ 69 o, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats, børnetillæg og tillæg til enlig forsørger efter § 16, stk. 2, nr. 1, § 17 og § 18, stk. 1.
2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau medmindstesats og eventuelt børnetillæg efter § 16, stk. 2, nr. 1 og § 17.
3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med satsen for hjemmeboende efter § 16, stk. 2, nr. 2.«

83. I *§ 71, stk. 1, § 71, stk. 2, nr. 1,* to steder *i § 71, stk. 4,* og *§ 73 a, stk. 2* og *3,* ændres »18.878 kr. (2019-niveau)« til: »20.373 kr. (2024-niveau)«.

84. I *§ 71, stk. 2, nr. 2* og 7, og *stk. 3,* ændres »15.180 kr. (2019-niveau)« til: »16.382 kr. (2024-niveau)«.

85. I *§ 71, stk. 2, nr. 3,* ændres »11.243 kr. (2019-niveau)« til: »12.326 kr. (2024-niveau)«.

86. I *§ 71, stk. 2, nr. 4,* ændres »7.363 kr. (2019-niveau)« til: »7.945 kr. (2024-niveau)«.

87. I *§ 71, stk. 2, nr. 5,* ændres »3.553 kr. (2019-niveau)« til: »3.834 kr. (2024-niveau)«.

88. I *§ 71, stk. 2, nr. 6* og *8,* ændres »11.423 kr. (2019-niveau)« til: »12.326 kr. (2024-niveau)«.

89. I *§ 71, stk. 5,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22« til »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

90. I *§ 73 a, stk. 2* og *3,* ændres »18.878 kr. (2019-niveau)« til »20.373 kr. (2024-niveau)«.

91. I *§ 73 i, stk. 1,* ændres »personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« til: »personer under 25 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse,« og »uddannelseshjælp efter § 23, stk. 2, nr. 8 eller 9, og aktivitetstillæg efter § 24, stk. 3, nr. 5 og 6« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, og særligt ungetillæg efter § 19«.

92. I *§ 73 i, stk. 2,* ændres »uddannelseshjælp og aktivitetstillæg efter §§ 23 og 24« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, og særligt ungetillæg efter § 19«.

93. *§ 74 a, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* For personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, udgør ledighedsydelsen

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, eller
2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn.«

94. *§ 75, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Stk. 1, nr. 7, gælder dog ikke, hvis personen ikke står til rådighed for et fleksjob i en periode, som jobcenteret vurderer, vil vare mere end 1 måned. Når personen igen står til rådighed for et fleksjob, skal den pågældende snarest muligt, dog senest efter 3 uger, registrere cv-oplysninger på Jobnet. Den manglende rådighed i 1. pkt. kan skyldes, at

1) personen ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,
2) personen er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
3) personen modtager støtte efter barnets lov til pasning af et handicappet barn eller plejevederlag til døende nærtstående,
4) personen har ret til fravær efter barselsloven til pasning af et alvorligt sygt barn, eller
5) personen modtager støtte til pasning af en handicappet voksen eller en døende nærtstående efter serviceloven.«

95. I *§ 79, stk. 1,* ændres »§ 23, § 25, stk. 1-4« til: »§ 16, stk. 1, nr. 2«.

96. I *§ 79, stk. 2,* ændres »§ 23 eller § 25, stk. 1-4« til: »§ 16, stk. 1, nr. 2« og »en af disse ydelser« ændres til: »denne ydelse«.

97. *§ 79, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at der ikke er foretaget fradrag i hjælpen efter reglerne i §§ 30-33, 36-40 a, 42 og 43. For personer, der modtager hjælp efter §§ 68 og 69 j, § 71, stk. 1, og § 74 a, stk. 2 og 3, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i § 68 a, § 69 j, stk. 5 og 9, §§ 73 f og 73 g og § 74 d, stk. 2 og 3, mindst udgør 16.382 kr. (2024-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 12.326 kr. (2024-niveau). Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.«

98. *§ 79, stk. 4,* ophæves.

99. *§ 80, stk. 1,* ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

100. I *§ 80 b, stk. 1,* ændres »§§ 23-25, 27 a, 68 og 69 j,« til: »§ 16, stk. 1, og eventuelle tillæg efter §§ 17-20, § 27 a, § 68, § 69 j,«.

101. I *§ 80 b, stk. 2,* udgår »§ 13 g,«.

102. *§ 82 a, stk. 1-3,* affattes således:

»§ 82 a. Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til

1) personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20,
2) personer, der modtager hjælp efter § 27 a, hvis hjælpen inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension svarer til kontanthjælpsniveau, og
3) personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, hvis de opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp efter § 16 og modtager en ydelse på 16.382 kr. (2024-niveau) eller mindre for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, eller en ydelse på 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn.

Stk. 2. For personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20, jf. stk. 1, nr. 1, hjælp efter § 27 a inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension, jf. stk. 1, nr. 2, eller andre ydelser efter

loven, jf. stk. 1, nr. 3, på mindre end 12.064 kr. (2024-niveau) yder kommunen tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. Hjælp efter 1. pkt. opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.

Stk. 3. For personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20, jf. stk. 1, nr. 1, hjælp efter § 27 a inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension, jf. stk. 1, nr. 2, eller andre ydelser efter loven, jf. stk. 1, nr. 3, på mindst 12.064 kr. (2024-niveau) yder kommunen tilskud efter stk. 1 til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. Hjælp efter 1. pkt. opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.«

103. *§ 82 a, stk. 4,* ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

104. I *§ 82 a, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2 og 3«.

105. I *§ 82 a, stk. 6,* der bliver stk. 5, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2 og 3«, og »overstiger 10.000 kr.« ændres til: »anslås at overstige 10.000 kr.«.

106. I *§ 82 a* indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 5, som nyt stykke:

»Stk. 6. Hvis en person har indhentet et prisoverslag for en tandbehandling, som maksimalt lyder på 10.000 kr., og udgiften i forbindelse med behandlingens udførelse overstiger 10.000 kr., yder kommunen tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om dette ikke er forhåndsgodkendt, jf. stk. 4. Derudover kan kommunen uanset den manglende forhåndsgodkendelse yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget, hvis

1) kommunen vurderer, at behandlingen har været tandlægefaglig set nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet,
2) behandlingen ikke væsentligt afviger fra den oprindelige behandlingsplan, og
3) personen ikke kunne have forudset den fordyrende behandling.«

107. Efter § 82 a indsættes:

»§ 82 b. Kommunen yder hjælp til betaling af tilskudsberettiget medicin til personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, når personen har modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder.

Stk. 2. Hjælpen til betaling af medicin udgør 100 pct. af kontanthjælpsmodtagerens egenbetaling efter tilskud efter kapitel 42 i sundhedsloven. Hjælpen til egenbetaling efter 1. pkt. kan ikke overstige personens udgift til det billigste præparat.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en kontanthjælpsmodtagers egne børn under 18 år, hvor kontanthjælpsmodtageren og barnet er bopælsregistreret i CPR på samme adresse. Et barn har dog ret til hjælp til betaling af egenbetalingen af udgifterne til medicin fra det tidspunkt, hvor forælderen har ret til kontanthjælp.

Stk. 4. Kommunen skal uden samtykke fra personen, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin, videregive oplysning til apoteket om, at personen har denne ret. Tilsvarende gælder, hvis personen har børn, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin.

Stk. 5. Apoteket og kommunen kan uden samtykke fra personer, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin, udveksle afregningsoplysningerne.«

108. *Overskriften* efter § 85 a ophæves.

109. Efter overskriften efter § 85 a, som ophæves, indsættes:

»Kapitel 10 b

Fritidstillæg

§ 86. Kommunen yder personer, der har ret til kontanthjælp efter § 16, et fritidstillæg til børn under 18 år, når:

1) personen har den privatretlige forsørgelsespligt over for barnet, og
2) personen og barnet er bopælsregistreret i CPR på samme adresse.

Stk. 2. Fritidstillægget udgør 450 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. barn, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For personer, som har ret til et tillæg som enlig forsørger, jf. § 18, stk. 2, nr. 1 eller 2, yder kommunen et reduceret fritidstillæg svarende til en fjerdedel af beløbet efter stk. 2 pr. måned pr. barn.

Stk. 4. Fritidstillægget skal anvendes på barnets deltagelse i fritidstilbud, kulturtilbud, sociale arrangementer, faglige arrangementer eller til udstyr til uddannelse.

Stk. 5. Der kan maksimalt ydes fritidstillæg for tre børn pr. familie. Ved familie efter 1. pkt. forstås forælderen eller forældrene, som har forsørgelsespligten, og det eller de børn, som forsørges, jf. stk. 1. Har en person, der har ret til fritidstillæg, mere end tre børn bopælsregistreret på adressen, udbetales fritidstillæg for ældre børn forud for yngre børn, dog således at personens eventuelle særbørn går forud for fællesbørn.

Stk. 6. Opfylder begge forældre betingelserne for retten til et fritidstillæg for et barn, udbetales det fulde fritidstillæg til den forælder, der i CPR er registreret i det felt, der betegnes "mor/far".

Stk. 7. Fritidstillægget udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, hvor en person har haft ret til kontanthjælp i 3 sammenhængende måneder. Fritidstillægget udbetales for hele måneder.

Stk. 8. Personer, der modtager fritidstillæg, skal dokumentere, at en tredjedel af det udbetalte beløb er anvendt til formål omfattet af stk. 4. Dokumentationen efter 1. pkt. skal første gang indgives til kommunen, når personen har fået udbetalt fritidstillæg i 3 sammenhængende måneder, og herefter hver 3. måned med udbetalt fritidstillæg. Dokumentationen skal indgives til kommunen senest den 5. i måneden efter hver dokumentationsperiode. Ved dokumentationsperiode forstås de forudgående 3 måneder. Det er en betingelse, at udgiften er afholdt i den forudgående dokumentationsperiode, jf. dog stk. 10.

Stk. 9. Personen skal som dokumentation for de afholdte udgifter indgive kvitteringer for køb foretaget i registrerede butikker, foreninger eller virksomheder i den forudgående dokumentationsperiode. Kvitteringen skal indeholde oplysninger om:

1) navnet på virksomheden, der har solgt produktet eller ydelsen.
2) navn på produkt eller ydelser der er solgt.
3) prisen for produkt eller ydelse.
4) dato for betaling.

Stk. 10. Dokumentation for udgifter, som dækker betaling for en længere periode fremadrettet, f.eks. årskontingenter til en sportsaktivitet, kan bruges som dokumentation for en afholdt udgift i flere dokumentationsperioder i det omfang, at betingelserne for udbetaling af fritidstillægget ikke har været bortfaldet.

Stk. 11. Kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg, hvis personen ikke indgiver tilstrækkelig dokumentation for anvendelse af fritidstillægget. Retten til fritidstillæg bortfalder fra tidspunktet for afgørelsen efter 1. pkt., således at der ikke udbetales fritidstillæg for måneden, hvor dokumentation skulle være indgivet. Indgiver personen på et senere tidspunkt igen dokumentation, jf. stk. 8, genoptages udbetalingen af fritidstillægget fra den følgende måned i det omfang, at personen fortsat opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 12. Kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg med udbetalingen af fritidstillægget ved udgangen af den måned, hvor barnet fraflytter den adresse, hvor den berettigede forælder og barnet er bopælsregisteret. Flytter barnet fra den ene forælder til den anden forælder midt i

en måned, og begge forældre opfylder betingelserne for udbetaling af fritidstillæg, udbetaler kommunen fritidstillægget til den forælder, som på tidspunktet for udbetalingen af fritidstillægget ifølge registreringen i CPR har barnet boende hos sig.

Stk. 13. Kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg med udbetalingen af fritidstillægget ved udgangen af den måned, hvor barnet fylder 18 år, eller hvis barnet dør.

Stk. 14. Udbetalingen af fritidstillægget fortsætter i tre måneder, efter personen udtræder af kontanthjælpssystemet, medmindre personen overgår til at modtage en anden offentlig forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, eller retten til fritidstillægget ophører som følge af en af ophørsgrundene nævnt i stk. 12 og 13.

Stk. 15. Udtræder en person af kontanthjælpssystemet, skal personen ved eventuel genindtræden på ny have haft ret til kontanthjælp efter § 16 i 3 måneder for at opnå ret til fritidstillæg. 1. pkt. finder ikke anvendelse i de første 3 måneder efter personens udtræden af kontanthjælpssystemet, hvis personen fortsat modtager fritidstillæg efter stk. 14.

Stk. 16. Kommunen skal alene ved stikprøvekontrol undersøge, om den indsendte dokumentation for afholdte udgifter er fyldestgørende og inden for formålet for fritidstillægget. Kommunen tilrettelægger selv afviklingen af stikprøvekontrollen.«

110. Efter den foreslåede § 86 og før kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 10 c

Særlig støtte

§ 87. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter kapitel 6 a-7 få særlig støtte. Personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, kan ikke modtage særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver særlig støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig billigere bolig. Det vil være et krav, at kommunen har fundet en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, som personen kan flytte ind i, inden den særlige støtte kan nedsættes eller ophøre.

Stk. 3. Personer, der får nedsat hjælpen som følge af en sanktion efter denne lov, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen.

Stk. 4. Personer, der har mistet retten til ressourceforløbsydelse efter §§ 69 e og 69 p eller har mistet retten til ledighedsydelse efter § 76, § 77 a, stk. 4, eller § 77 b, og som modtager kontanthjælp efter § 16, vil ikke have ret til særlig støtte.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.«

111. *§ 89, stk. 3-5,* ophæves.

112. I *§ 91, stk. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

113. I *§ 91* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Kommunen kan ikke kræve tilbagebetaling af udbetalt hjælp til medicin efter § 82 b, uanset om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

114. I *§ 92, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 34« til: »§ 87«.

115. I *§ 92* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Hjælp til boligtilskud skal tilbagebetales, når en person bliver i stand til at tilbagebetale hele eller dele af kravet. Kommunen kan fastsætte en ordning om afdragsvis betaling eller yde henstand med tilbagebetaling af hjælp til boligindskud efter reglerne fastsat i medfør af § 95, stk. 1. Ved fraflytning af lejemålet skal personen dog seneste 2 måneder efter udlejerens tilbagebetaling af boligindskuddet tilbagebetale hjælp til boligindskud med det beløb eller de beløb, som skal tilbagebetales. Eventuelt restkrav efter tilbagebetaling efter 3. pkt. omfattes af § 95, stk. 3.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

116. I *§ 93* indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kommunen kan ikke træffe beslutning om at yde hjælp til medicin efter § 82 b med tilbagebetalingspligt, jf. stk. 1.«.

117. I *§ 94* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Kommunen kan endvidere ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af udbetalt hjælp til medicin efter § 82 b.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

118. *§ 95, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Tilbagebetalingskrav, som vedrører hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt., bortfalder, når der er gået 10 år fra datoen for udbetaling, uden at der har været økonomisk mulighed

for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen finder 1. pkt. på ny anvendelse.«

119. *§ 96 a, stk. 1* og *2,* affattes således:

»Hvis Udbetaling Danmark udbetaler børnebidrag forskudsvis efter § 11 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, og bidragsbetaleren modtager kontanthjælp efter § 16, fradrager den kommune, der udbetaler kontanthjælp til bidragsbetaleren, efter anmodning fra Udbetaling Danmark et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som er udbetalt forskudsvist. Der kan højst foretages fradrag svarende til børnetillægget efter § 17. Kommunalbestyrelsen overfører beløbet til Udbetaling Danmark, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.«

120. I *§ 98, stk. 1, 1. pkt.,* og stk. 2, udgår: »og 10 a«.

121. *§ 98, stk. 1, 2. pkt.,* affattes således:

»Tilsvarende gælder for Udbetaling Danmarks afgørelser om nedsættelse af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet efter § 25 g, stk. 1-3, 6-11, 13 og 14.«

122. I *§ 100* udgår »§ 27 og«.

123. I *§ 106, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 99, stk. 2«: », og kapitel 10 b«.

124. *§ 109, stk. 1, nr. 1,* ophæves.

Nr. 2 bliver herefter nr. 1.

125. *§ 109, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* En gang årligt den 1. januar reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og med det fradrag, der følger af stk. 4, de beløb, der er nævnt i

1) § 11, stk. 9, om omregningssatsen ved ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid,
2) § 12, stk. 3, om behovsbestemt hjælp til forsørgelse i en periode mellem en uddannelses grund- og hovedforløb eller mellem to uddannelsesforløb,
3) § 14, stk. 1, om hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue,
4) §§ 16-19 om hjælp til forsørgelse,
5) § 25 a om engangshjælp i op til 1 måned,
6) § 25 g om et boligstøtteloft,
7) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 3,
8) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.,
9) § 35, stk. 4, om sanktionssatser og §§ 42 og 43 om sanktioner ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet,
10) § 68 og § 69 j, stk. 2, om ressourceforløbsydelse og § 71 om revalideringsydelse,
11) § 68 a, stk. 3, og § 69 j, stk. 10, om fradrag for arbejdsindtægter i ressourceforløbsydelse,
12) § 69 d, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 68 og § 69 o, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 69 j,
13) § 74 a, stk. 3, om ledighedsydelse,
14) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning, og
15) § 86 om fritidstillæg.«

126. I *§ 109, stk. 4,* indsættes som *2. pkt.:*

»Ved den årlige regulering af beløbene efter stk. 1 og 2, nr. 2-15, afrundes de regulerede beløb til nærmeste hele kronebeløb, jf. dog 3. og 4. pkt.«.

127. I *§ 109, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »nr. 8,«: »og reguleringen af fritidstillægget nævnt i § 86, stk. 2, jf. stk. 2, nr. 15,«.

128. I *§ 109, stk. 4,* indsættes som *4. pkt.:*

»Ved den årlige regulering af fribeløbene nævnt i § 31, stk. 2, jf. stk. 2, nr. 8, afrundes de regulerede beløb til nærmeste hele beløb deleligt med 100.«

129. I *§ 110, stk. 1,* udgår »jf. dog stk. 2«.

130. *§ 110, stk. 2,* ophæves.

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2, stk. 2,* ændres »uddannelseshjælpsmodtagere m.fl.« til: »personer omfattet af § 6, nr. 4 og nr. 5.«

2. I *§ 6, nr. 2 og nr. 3,* udgår »eller overgangsydelse«.

3. I *§ 6, nr. 4 og nr. 5,* ændres »uddannelseshjælp eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

4. I *§ 9, stk. 1,* indsættes efter »kontaktforløbet,«: »§ 36 a, stk. 1, om afklaring,«.

5. I *§ 9, stk. 1, nr. 2,* udgår »overgangsydelse, uddannelseshjælp,« og »stk. 3-6« ændres til: »stk. 3-5«.

6. I *§ 9, stk. 2, nr. 1,* ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

7. I *§ 9, stk. 2, nr. 3,* ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

8. *§ 9, stk. 4,* ophæves.
Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4–6.

9. I *§ 9, stk. 5*, der bliver stk. 4, ændres »overgangsydelse« til: »kontanthjælp«, og », selv om der ikke sker et ydelsesskift« udgår.

10. *I § 19, stk. 3,* udgår », overgangsydelse eller uddannelseshjælp«.

11. *Overskriften* før § 30 ændres til »*Uddannelsespålæg*«.

12. I *§ 30, stk. 10,* ændres »uddannelseshjælpens eller overgangsydelsens« til: »kontanthjælpens«.

13. Efter § 36 indsættes:

»Afklaring

§ 36 a. For en aktivitetsparat person omfattet af § 6, nr. 3, som er fyldt 30 år, skal kommunen afklare personen, når den pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Herefter skal kommunen afklare personen, hver gang den pågældende på ny har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.

Stk. 2. Afklaringen skal bestå i følgende:

1) Kommunen skal først tage stilling til, om personens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen er i målgruppen for enten ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.
2) Vurderer kommunen, at personens sag ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, og personen derfor fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, skal kommunen tage stilling til, hvilken indsats der kan iværksættes for personen.«

14. I *§ 39, stk. 1, nr. 1,* udgår »og 225-timersreglen«.

15. I *§ 62, stk. 2,* ændres »satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år« til: »et månedligt beløb, der svarer til kontanthjælp med grundsats efter lov om aktiv socialpolitik«.

16. I *overskriften* til kapitel 15 ændres », der modtager dagpenge, kontanthjælp eller overgangsydelse« til: », der er omfattet af målgrupperne i denne lovs § 6, nr. 1-3«.

17. I *overskriften* til kapitel 16 ændres », der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse« til: »omfattet af målgrupperne i denne lovs § 6, nr. 4 og 5«.

18. I *§ 131, stk. 1,* ændres »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og stk. 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

19. I *§ 131, stk. 1, nr. 7,* ændres »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

20. I *§ 132, stk. 1,* og i *§ 132, stk. 3,* ændres »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

21. I *§ 132 a, stk. 1,* og i *§ 132 a, stk. 3,* ændres »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

22. I *§ 151, stk. 1,* og i *§ 155, stk. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«.

§ 3

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 208 af 26. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. I *§ 87 a, stk. 1, nr. 7,* ændres »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

§ 4

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2024, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1562 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2 a, stk. 5,* ændres »23, 25,« til: »16, stk. 1,«.

2. *§ 17 s, stk. 1, nr. 8,* ophæves.
Nr. 9-18 bliver herefter nr. 8-17.

§ 5

I lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 27. februar 2024, som ændret ved lov nr. 321 af 2. april 2024, foretages følgende ændring:

1. I *§ 49 b, stk. 1, nr. 7,* ændres »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

§ 6

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 23 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 8, stk. 5,* ændres »§§ 13 g, 36-40 a,« til: »§§ 36-40 a,«.

2. *§ 42 a* ophæves.

3. Efter § 42 a, som ophæves, indsættes før overskriften før § 43:

»§ 42 b. Udbetalingen af den beregnede boligstøtte kan nedsættes, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik. Nedsættelsen sker efter reglerne i § 25 g i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. §§ 33 og 34 finder ikke anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat efter § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.«

§ 7

I lov om børnetilskud og forskudsvist udlagt børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 546 af 3. maj 2022 og § 11 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 10 d, stk. 2,* ændres »eller modtager uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik« til: »eller modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, i lov om aktiv socialpolitik, uden at have en erhvervskompetencegivende uddannelse«.

2. I *§ 18, stk. 2,* ændres »kontanthjælp med forsørgersats« til: »kontanthjælp efter § 16 med tillæg efter § 17 i lov om aktiv socialpolitik«.

§ 8

I lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 152 af 20. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. I *§ 27, stk. 1,* udgår », integrationsydelse, uddannelseshjælp«.

§ 9

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 876 af 12. maj 2021 og § 10 i lov nr. 452 af 20. april 2022, foretages følgende ændring:

1. I *§ 22 a, stk. 1, nr. 7,* ændres »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

§ 10

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 26, stk. 3, 2. pkt.,* udgår »uddannelseshjælp,« og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,«, og »ressourceforløbsydelse,« ændres til: »ressourceforløbsydelse eller«.

2. I *§ 29, stk. 4, § 45 d, stk. 1* og *3,* og *§ 45 f, stk. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

3. I *§ 45 d, stk. 1, nr. 7,* ændres »Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

4. I *§ 45 g, stk. 1* og *3*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

§ 11

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret ved § 9 i lov nr. 295 af 20. marts 2023, § 13 i lov nr. 754 af 13. juni 2023 og senest ved § 6 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2, 1. pkt.,* ændres »12-14« til: »11-13«, og i *2. pkt.* »2, 11 og 15« til: »2 og 10«.

2. I *§ 3, stk. 1, nr. 5,* ændres »Kontanthjælp, aktivitetstillæg og barselstillæg, jf. §§ 25 og 27 a i lov om aktiv socialpolitik« til: »Kontanthjælp, børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere eller ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg i §§ 16-20 og 27 a i lov om aktiv socialpolitik«.

3. *§ 3, stk. 1, nr. 6,* ophæves.
Nr. 7-16 bliver herefter nr. 6-15.

4. *§ 3, stk. 1, nr. 14,* som bliver nr. 13, ophæves.
Nr. 15 og 16 bliver herefter nr. 13 og 14.

5. I *§ 3, stk. 1, nr. 15,* som bliver nr. 13, ændres »§ 34« til: »§ 87«.

6. I *§ 5, stk. 2,* ændres »4-10« til: »4-9« og »12-14« ændres til: »11-13«.

7. I *§ 5, stk. 3*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1, 2, 11, 15 og16« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1, 2, 10, 13 og 14«.

§ 12

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 29, stk. 5, 2. pkt.,* udgår »uddannelseshjælp,« og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse,«.

2. I *§ 31, stk. 3, § 32 c, stk. 2, § 46 d, stk. 1* og *3, § 46 f, stk. 1* og *stk. 3,* og *§ 48 a, stk. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

3. I *§ 32 a, stk. 3, nr. 4, § 32 d, stk. 1* og *§ 48 b, stk. 1,* udgår »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse,« og », uddannelseshjælp«.

4. I *§ 46 d, stk. 1, nr. 7,* ændres »Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

5. I *§ 46 g, stk. 1* og *3*, ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

§ 13

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1179 af 21. september 2023, som ændret ved § 10 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, § 4 i lov nr. 1541 af 12. december 2023 og § 5 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 71 b, stk. 1, nr. 7,* ændres »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

§ 14

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 12 i, stk. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«, og »hjælp i form af uddannelseshjælp eller« udgår.

2. I *§ 12 j, stk. 2, nr. 3,* udgår », uddannelseshjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse«.

Børne- og Undervisningsministeriet

§ 15

I lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 55 af 17. januar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1771 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 87, stk. 1, nr. 3,* udgår », og § 13 f, stk. 1-4, jf.«, og »§ 26, stk. 4-10« ændres til: »§ 26, stk. 4«.

§ 16

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 90 af 29. januar 2024, som ændret seneste ved § 2 i lov nr. 174 af 27. februar 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 50, stk. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i henhold til §§ 22-25« til: »kontanthjælp i henhold til § 16«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« ændres til »kontanthjælp«.

§ 17

I lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 16. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I *§ 1, stk. 2, nr. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,« til: »kontanthjælp«, og »kontanthjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp« ændres til »kontanthjælp«.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

§ 18

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 923 af 18. maj 2021 og § 30 i lov nr. 679 af 2. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 14, stk. 2, nr. 5, litra a,* ændres »kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

2. I *§ 14, stk. 2, nr. 5, litra b,* ændres »kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses-« til: »kontanthjælps-«.

Skatteministeriet

§ 19

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1330 af 20. november 2023, som ændret senest ved § 17 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 49 a, stk. 3, nr. 2, litra e,* ændres »§§ 25, 52 og 74 d« til: »§ 16, stk. 1, § 71 og § 74 d«.

§ 20

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 7, nr. 9,* indsættes efter »ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov,«: »ydelser efter § 86 i lov om aktiv socialpolitik,«.

§ 21

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1564 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 25 a, stk. 7, nr. 11,* ændres »§§ 14 og 15« til »§ 14«.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet

§ 22

I lov om almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1343 af 24. november 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 51 b, stk. 1, 1. pkt., § 51 c, stk. 1, § 59, stk. 6, nr. 5.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

2. I *§ 59, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og »kontanthjælp efter« ændres til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1, i«.

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 23

I lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 13. april 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 7, stk. 4, nr. 2,* ændres »eller modtager uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik« til: »eller modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, uden at have en erhvervskompetencegivende uddannelse«.

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 24

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 4, stk. 1, § 4, stk. 4, 2. pkt.,* og *§ 5, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og »og lov om aktiv socialpolitik« udgår.

2. I *§ 16, stk. 3, § 23, stk. 1,* og *§ 23 c, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i«.

3. I *§ 16, stk. 7, § 16 a, stk. 1, nr. 1, § 20, stk. 1, 5. pkt., § 20, stk. 7, 1. pkt., § 23, stk. 6, § 23 b, stk. 1, 2. pkt., § 23 b, stk. 2, 2. pkt., § 23 f, stk. 2, 1. pkt., § 26, stk. 1, § 26 a, stk. 2, 1. pkt., § 27, stk. 1, 1. pkt., § 27, stk. 2,* og *§ 27 b, stk. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«.

4. I *§ 20, stk. 8,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og », 40 a og 41« ændres til: »og 40 a«.

5. I *§ 32, stk. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«.

6. To steder i *§ 32, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

7. I *§ 39 a, 2. pkt.,* ændres »og 82 a« til: », 82 a og 82 b«.

8. I *§ 52, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« ændres til: »kontanthjælpen«.

9. I *§ 52, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen«.

10. I *§ 52, stk. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og to steder ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« ændres til: »kontanthjælpen«.

11. I *§ 52, stk. 3, nr. 1,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 4« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 2«.

12. I *§ 52, stk. 3, nr. 2,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1«.

13. I *§ 52, stk. 3, nr. 3,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter § 17«.

14. I *§ 52, stk. 3, nr. 4,* ændres »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 1« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter §§ 17 og 18«.

§ 25

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 11. september 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 08. juni 2021, § 5 i lov nr. 295 af 20. marts 2023 og § 1 i lov nr. 414 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:

1. I *§ 5, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

Ikrafttræden

§ 26

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025 og har virkning fra den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunen skal i perioden fra og med den 1. januar 2025 til og med den 30. juni 2025 træffe afgørelse om, hvilken sats en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i perioden, skal modtage efter den foreslåede § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, fra den 1. juli 2025, hvis den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp den 1. juli 2025. For personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i perioden 1. januar til og med den 31. marts 2025, skal afgørelse efter 1. pkt. senest træffes den 31. marts 2025. For personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i perioden 1. april til og med den 30. juni 2025, skal afgørelse efter 1. pkt. træffes hurtigst muligt og senest træffes den 30. juni 2025. Kommunen skal også træffe afgørelse, om den pågældende vil have ret til tillæg efter de foreslåede §§ 17-20, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 55-57, 67, 72 og 117, har virkning fra den 1. januar 2025.

Overgangsbestemmelser

§ 27

Stk. 1. En person, som er omfattet af forslaget til § 13, stk. 12, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, og som ved lovens virkningstidspunkt har opnået ret til 4 ugers ferie med ydelse efter de gældende regler i § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, skal afholde denne ferie inden for de 12 følgende måneder, efter at retten til ferien er opnået.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 13, stk. 16, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13, stk. 14, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 13, stk. 17, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13, stk. 15, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 13 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25.

Stk. 5. Reglerne om kommunernes pligt til ved varslingsbrev at vejlede ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af § 13 f § 13 g, § 13 h og § 26, stk. 5-11, i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 474 af 22. april 2020 om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, finder ikke anvendelse i perioden fra og med den 1. januar 2025 til og med den 30. juni 2025.

Stk. 6. En ægtefælle, hvis kontanthjælp m.v. er bortfaldet i perioden fra den 1. januar 2025 til og med den 30. juni 2025 som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 1-5, vil, hvis betingelserne for hjælp i øvrigt er opfyldt, kunne modtage hjælp fra den 1. juli 2025, uden at skulle betragtes som nyansøger af hjælp.

Stk. 7. Regler udstedt i medfør af § 14, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 14, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 32.

Stk. 8. Regler udstedt i medfør af § 15 i lov om aktiv socialpolitik forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 14, stk. 10, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 32.

Stk. 9. De hidtil gældende regler i §§ 25 b-25 e i lov om aktiv socialpolitik finder fortsat anvendelse i sager, der vedrører kalendermåneder før lovens virkningstidspunkt.

Stk. 10. Regler udstedt i medfør af § 29, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 29, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 54-57.

Stk. 11. Regler udstedt i medfør af § 34, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft for personer, som vil blive omfattet af den foreslåede § 87, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 110, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 87, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 110.

Stk. 12. De hidtil gældende regler i §§ 35-40 i lov om aktiv socialpolitik finder fortsat anvendelse for hændelser, der er sket før lovens virkningstidspunkt.

Stk. 13. Sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp frem mod lovens virkningstidspunkt medregnes til opfyldelse af betingelsen

i den i lovens § 1, nr. 96, foreslåede ændring i § 79, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik om mindst 12 sammenhængende måneder med forhøjet sats som betingelse for indbetaling af ATP-bidrag.

Stk. 14. Regler udstedt i medfør af 92, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 92, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 115.

Stk. 15. Lovens § 1, nr. 118, finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav, som vedrører hjælp til boligindskud, jf. § 92, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, og som er udbetalt før den 1. januar 2019. Reglerne om tilbagebetaling, bortfald og forældelse af hjælp til boligindskud, som var gældende før den 1. januar 2019, finder anvendelse for disse krav.

Stk. 16. Regler udstedt i medfør af 94, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 93, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 117.

Stk. 17. Lovens § 1, nr. 6, § 2, nr. 19, § 3, nr. 1, § 5, nr. 1, § 9, nr. 1, § 10, nr. 3, § 12, nr. 4 og, § 13, nr. 1, finder ikke anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. I disse tilfælde finder de hidtil gældende regler i lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om fleksydelse, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social pension og lov om sygedagpenge, anvendelse.

Stk. 18. For personer omfattet af § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tæller perioder, hvor en person i en sammenhængende periode har modtaget overgangsydelse eller uddannelseshjælp, med ved opgørelse af tidsperioder efter § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 19. Aktivitetsparate personer, der er fyldt 30 år, og som har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i en sammenhængende periode på to år eller mere op til den 1. juli 2025, omfattes af § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved lovens § 2, nr. 13, om afklaring pr. 1. juli 2025. Kommunen skal afklare disse personer i en indfasningsperiode fra den 1. juli 2025 til den 1. juli 2027, hvis personerne fortsat modtager kontanthjælp som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet. Kommunen planlægger det nærmere tidspunkt for afklaringen af de enkelte personer i indfasningsperioden. Aktivitetsparate udlændinge omfattet af 1. pkt., som har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, omfattes af reglerne om afklaring, når de pågældende overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 20. Aktivitetsparate personer, der har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i en sammenhængende periode på to år eller mere, og som fylder 30 år i perioden 1. juli 2025 til 1. juli 2027, skal være afklaret efter § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved lovens § 2, nr. 13, om afklaring senest den 1. juli 2027, hvis personerne fortsat modtager kontanthjælp som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet. Kommunen planlægger det nærmere tidspunkt for afklaringen af de enkelte personer i indfasningsperioden. Aktivitetsparate udlændinge omfattet af 1. pkt., som har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, omfattes af reglerne om afklaring, når de pågældende overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 21. Lovens § 6, nr. 2, finder ikke anvendelse på nedsættelse af boligstøtte før lovens virkningstidspunkt i stk. 1. For sådanne nedsættelser i boligstøtten finder de hidtil gældende regler i § 42 a i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, anvendelse.

Stk. 22. De hidtil gældende regler i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne i § 2, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 1, nr. 5, § 3, stk. 1, nr. 6, § 3, stk. 1, nr. 14, § 3, stk. 1, nr. 15, og § 5, stk. 2 og 3, finder fortsat anvendelse ved beregningen af kommunernes finansieringsbeløb.

Territorialbestemmelser

§ 28

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § x-x kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ x-x kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. Lovens §§ x-x kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning ... 49
2. Lovforslagets baggrund ... 52
3. Lovforslagets hovedpunkter ... 52
3.1. Ny ydelsesstruktur for hjælp til forsørgelse med kontanthjælp ... 52
3.1.1. Gældende ret ... 52
3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 61
3.1.2.1. Mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende ... 65
3.1.2.2. Adgang til forhøjet sats for unge i alderen 25 til 29 år ... 67
3.2. Børnetillæg til alle forsørgere ... 68
3.2.1. Gældende ret ... 68
3.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 70
3.3. Tillæg til enlige ... 71
3.3.1. Gældende ret ... 71
3.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 72
3.4. Særligt ungetillæg ... 73
3.4.1. Gældende ret ... 73
3.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 77
3.5. Midlertidigt tilpasningstillæg ... 79
3.5.1. Gældende ret ... 79
3.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 80
3.6. Fritidstillæg til alle børn i kontanthjælpssystemet ... 82
3.6.1. Gældende ret ... 82
3.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 85
3.6.2.1. Retten til et fritidstillæg og fritidstillæggets størrelse ... 85
3.6.2.2. Maksimalt tre børn pr. familie ... 86
3.6.2.3. Kommunernes udbetaling af fritidstillægget ... 87
3.6.2.4. Dokumentation for personens anvendelse af fritidstillægget ... 88
3.6.2.5. Ophør af retten til et fritidstillæg ... 91
3.6.2.6. Administration, tilsyn mv. ... 92
3.7. Lempeligere fradrag for arbejdsindkomster ... 94
3.7.1. Gældende ret ... 94
3.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 99
3.8. Et nyt og enkelt boligstøtteloft ... 101
3.8.1. Gældende ret ... 101
3.8.1.1. Lov om aktiv socialpolitik ... 101
3.8.1.2. Lov om individuel boligstøtte ... 103
3.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 105
3.8.2.1. Administration af boligstøtteloftet ... 107
3.8.2.2. Ændringer i lov om individuel boligstøtte ... 110

3.9. Højere beløbsgrænse for formue 111
3.9.1. Gældende ret 111
3.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 113
3.10. Arbejdsgiverbetalte pensionsordninger med tilbagekøbsret 114
3.10.1. Gældende ret 114
3.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 114
3.11. Rettighedsbaseret hjælp til medicin 115
3.11.1. Gældende ret 115
3.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 117
3.12. Ensartede ferierettigheder 120
3.12.1. Gældende ret 120
3.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 122
3.12.2.1. Ret til ferie for kontanthjælpsmodtagere på mindstesats 122
3.12.2.2. Supplerende kontanthjælp under ferie 123
3.13. Afklaring af personer over 30 år 125
3.13.1. Gældende ret 125
3.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 126
3.13.2.1. Genvurdering 129
3.13.2.2. Indfasning 129
3.14. Afskaffelse af særlig støtte for kontanthjælpsmodtagere 131
3.14.1. Gældende ret 131
3.14.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 135
3.15. Afskaffelse af 225-timersreglen 138
3.15.1. Gældende ret 138
3.15.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 139
3.16. Konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik som følge af nyt kontanthjælpssystem 140
3.16.1. Tilpasning af sanktionssatserne 140
3.16.1.1 Gældende ret 140
3.16.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 141
3.16.2. Sanktioner ved udlandsophold og uoplyst arbejde 142
3.16.2.1 Gældende ret 142
3.16.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 144
3.16.3. Rådighed og sanktioner som følge af arbejdspligt og nyt kontanthjælpssystem. 144
3.16.3.1. Gældende ret 144
3.16.3.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 152
3.16.4. Fastsættelse af ydelsesniveauer for ressourceforløb og ledighedsydelse. 154
3.16.4.1. Gældende ret 154
3.16.4.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning 155
3.16.5. Indbetaling af ATP-bidrag og bidrag til Obligatorisk Pension (OP) 156

3.16.5.1 Gældende ret ... 156
3.16.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 157
3.16.6. Nye benævnelser af hjælp til forsørgelse m.v. ... 159
3.16.6.1 Gældende ret ... 159
3.16.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 159
3.17. Konsekvensændringer i anden lovgivning som følge af nyt kontanthjælpssystem ... 160
3.17.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ... 160
3.17.1.1. Gældende ret ... 160
3.17.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 162
3.17.2. Lov om individuel boligstøtte ... 165
3.17.2.1. Gældende ret ... 165
3.17.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 166
3.17.3. Lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne ... 166
3.17.3.1. Gældende ret ... 166
3.17.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 166
3.17.4. Konsekvensændringer i øvrige love som følge af nye benævnelser af hjælp i kontanthjælpssystemet ... 167
3.17.4.1. Gældende ret ... 167
3.17.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 167
3.18. Øvrige elementer i lovforslaget ... 168
3.18.1. Ophævelse af reglerne om mundtlig vejledning om registrering af jobsøgning og eventuelle sanktioner ... 168
3.18.1.1. Gældende ret ... 168
3.18.1.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 170
3.18.2. Præcisering af reglerne om rettighedsbaseret tandtilskud ... 170
3.18.2.1. Gældende ret ... 170
3.18.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 172
3.18.3. Ændring af regler om tilbagebetaling af boligindskud ... 175
3.18.2.1. Gældende ret ... 175
3.18.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning ... 179
4. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven ... 181
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige ... 183
5.1. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser ... 183
5.2. Digitaliseringsklar lovgivning ... 187
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. ... 189
7. Administrative konsekvenser for borgerne ... 189
8. Klimamæssige konsekvenser ... 189
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser ... 189
10. Forholdet til EU-retten ... 189

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v. 189
12. Sammenfattende skema 190

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det danske arbejdsmarked står stærkt. Beskæftigelsen er historisk høj, ledigheden er lav, og fremgangen har betydet, at også flere borgere fra kanten af arbejdsmarkedet er kommet i arbejde. Antallet af kontanthjælpsmodtagere er det laveste målt, og alene de seneste fem år (maj 2018 til maj 2023) er antallet af børn med en mor eller far på kontanthjælp faldet med 42 pct. Det er et stort fremskridt. For den bedste hjælp til de børn, der vokser op i hjem, hvor forældrene er ledige, er et arbejde til mor og far.

Men selvom der er færre borgere i kontanthjælpssystemet, fungerer det langt fra optimalt. Kontanthjælpssystemet er blevet alt for komplekst, og det har konsekvenser for borgerne og den sociale arv i samfundet. For mange borgere hænger fast i systemet i årevis, børnene betaler en for høj pris, når mor og far er på kontanthjælp, og alt for mange unge kommer aldrig videre fra kontanthjælp. Det trækker alvorlige spor ind i voksenlivet.

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre er enige om at gennemføre en reform af kontanthjælpssystemet, som forenkler systemet, understøtter at flere kommer i arbejde og hjælper børnene.

Formålet med dette lovforslag er at udmønte "Aftale om Nyt kontanthjælpssystem – flere i arbejde, enklere regler og færre børn i lavindkomst", som blev indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre den 13. oktober 2023.

For at understøtte et mere gennemskueligt kontanthjælpssystem foreslås det med lovforslaget at indføre en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre grundlæggende satser - en mindstesats, en grundsats og en forhøjet sats. Samtidigt foreslås det at afskaffe nogle af de særordninger, som er med til at gøre det svært at navigere i kontanthjælpssystemet. Det drejer sig bl.a. om 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet.

Det skal ikke være muligt at modtage offentlige ydelser i ubegrænset omfang. Derfor foreslås det at indføre et enkelt boligstøtteloft, som understøtter, at der er et væsentligt økonomisk incitament til at tage et arbejde.

Det foreslås endvidere, at der indføres et lempeligere og mere enkelt fradrag for arbejdsindkomster, så det bedre kan betale sig at tage beskæftigelse ved siden af kontanthjælpen, selvom det kun er i få timer. På den måde kan en kontanthjælpsmodtager øge sin levestandard, ligesom de lønnede timer er med til at give personen en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Aftalepartierne har prioriteret, at et nyt kontanthjælpssystem skal tage hånd om børnene, så børn med forældre i kontanthjælpssystemet kan vokse op under rimelige vilkår. Det foreslås derfor at indføre et børnetillæg til forældre, der modtager kontanthjælp, et supplerende tillæg til enlige forældre på kontanthjælp og et fritidstillæg til børn af kontanthjælpsmodtagere, som sikrer barnet mulighed for et aktivt fritidsliv.

Som led i at gøre kontanthjælpssystemet mere gennemskueligt foreslås det at afskaffe aktivitetstillægget og den særligt høje sats for personer under 30 år, der har bestemte psykiske diagnoser. I stedet foreslås indført et nyt særligt ungetillæg målrettet unge kontanthjælpsmodtagere i alderen 18-29 år med udfordringer ud over ledighed. Der indføres desuden et midlertidigt tilpasningstillæg i to år for den gruppe af unge, der går relativt meget ned i ydelsesniveau ved overgangen til de nye regler. På den måde får gruppen af unge tid til at tilpasse deres økonomi til de nye satser.

Derudover indeholder lovforslaget som led i udmøntningen af aftalen bl.a. forslag om afklaring af personer fyldt 30 år og en ret til dækning af udgifter til tilskudsberettiget medicin for børn af kontanthjælpsmodtagere og personer, der har modtaget kontanthjælp i mere end 12 ud af de seneste 18 måneder.

Lovforslaget indeholder en række øvrige forslag til ændringer af forskellige bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik, som ikke er forligsbundet med "Aftale om Nyt kontanthjælpssystem – flere i arbejde, enklere regler og færre børn i lavindkomst". Det skyldes, at aftalen indebærer en gennemgående reform af kontanthjælpssystemet, som påvirker de gældende regler om kontanthjælp, herunder regler der ikke er en del af aftalen. Derfor afspejler dette lovforslag også en stillingtagen til, hvilke regler, der er behov for at videreføre i deres nuværende form, og hvilke der skal videreføres i en form, hvor de er tilpasset den nye ydelsesstruktur. Desuden er der regler, hvor det ikke er tilstrækkeligt at foretage de ændringer og konsekvensændringer, der

følger direkte af aftalen, men hvor der er behov for at nyaffatte bestemmelsen af hensyn til at sikre læsbarhed og forståelse af reglen. Det gælder f.eks. rådighedsbestemmelsen i lovens § 13, der tillige ændres med det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet). Disse regelændringer anses dog ikke som en del af forliget.

Andre af lovændringerne foreslås for at tydeliggøre og præcisere bestemmelserne med henblik på at sikre korrekt og hensigtsmæssig administration af reglerne, mens endnu andre af de foreslåede lovændringer retter fejl i lovgivningen, som f.eks. manglende konsekvensrettelser. Det drejer sig bl.a. om et forslag om ophævelse af reglen om mundtlig vejledning om registrering af jobsøgning, et forslag om at ændre reglerne for hjælp til tandbehandling, når et behandlingsoverslag utilsigtet overskrider 10.000 kr., og et forslag om ændring af reglerne om tilbagebetaling af boligindskud.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om ændring af reglerne om sygemelding, når en modtager af kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse deltager i et tilbud. Dette forslag har til formål at sikre, at kommunerne efter Ankestyrelsens principmeddelelse 42-22 får frihed til at bestemme, om den enkelte person skal sygemelde sig til jobcenteret, tilbudsstedet eller arbejdsgiveren. Dermed kan kommunen sanktionere personen, hvis den pågældende ikke har meddelt sygdom til tilbudsstedet, og kommunen har angivet, at sygemelding skal ske til tilbudsstedet.

Derfor indeholder lovforslaget en række konsekvensrettelser og afledte forslag, som ikke er en del af "Aftale om Nyt kontanthjælpssystem – flere i arbejde, enklere regler og færre børn i lavindkomst". Der henvises i såvel de almindelige som i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til aftaleteksten for så vidt angår de enkelte elementer, som er forligsbundet.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 633 af 11. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp), som blev behandlet i Folketinget i foråret 2024, og det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet).

Aftalepartierne er enige om, at det lempeligere indkomstfradrag og fritidstillægget skal evalueres, når det har virket nogen tid.

2. Lovforslagets baggrund

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 13. oktober 2023 "Aftale om Nyt kontanthjælpssystem – flere i arbejde, enklere regler og færre børn i lavindkomst" (herefter aftalen).

Aftalen er indgået som et politisk forlig og tager afsæt i Ydelseskommissionens anbefalinger til et nyt kontanthjælpssystem. Ydelseskommissionen blev nedsat i december 2019 og fremkom i maj 2021 med sine samlede anbefalinger til et nyt ydelsessystem.

Aftalepartierne ønsker at skabe et mere gennemskueligt kontanthjælpssystem, hvor der samtidig er en tydelig økonomisk gevinst ved at tage et arbejde på lavtlønsområdet. Samtidigt ønsker aftalepartierne at sikre, at der tages hånd om børnene, så flere børn i kontanthjælpssystemet kan vokse op under rimelige vilkår. Endelig ønsker aftalepartierne, at der tages særlig hånd om unge under 30 år i kontanthjælpssystemet, som har udfordringer ud over ledighed.

Forslaget skønnes strukturelt at have en positiv beskæftigelseseffekt på omkring 400 fuldtidspersoner i 2025 og 750 fuldtidspersoner i 2026 og frem hovedsageligt som følge af det nye lempeligere indkomstfradrag og boligstøtteloftet. Dette indebærer mindreudgifter til forsørgelse og tilbud.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ny ydelsesstruktur for hjælp til forsørgelse med kontanthjælp

3.1.1. Gældende ret

Efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik yder kommunen hjælp i kontanthjælpssystemet i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det er en betingelse for at få hjælpen,

1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold (en social begivenhed), f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,

2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og

3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik er det endvidere en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er efter lovens § 11, stk. 8, tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen.

Kommunen træffer afgørelse om retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. En person har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp personen er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i § 11, stk. 3, og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldte, yder kommunen selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22, jf. § 11, stk. 11.

Efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik modtager personer, der ikke opfylder opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Det samme gælder personer, der ikke opfylder beskæftigelseskravet efter § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik. De personer, som er omfattet af § 2, stk. 2 og 3, i integrationsloven og omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse. Øvrige personer modtager overgangsydelse.

Det fremgår af lovens § 22, stk. 2, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen i 2024 udgør et månedligt beløb på

1) 13.105 kr. for enlige forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 1),

2) 9.170 kr. for forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 2),

3) 6.553 kr. for ikke-forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 3) og

4) 2.823 kr. for hjemmeboende under 30 år (lovens § 22, stk. 2, nr. 4).

Det fremgår af lovens § 22, stk. 4, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som har bestået Prøve i Dansk 2, FVU dansk trin 2 (før 1. august 2020 FVU-læsning trin 2) eller

tilsvarende eller højere prøve i dansk, efter ansøgning hos kommunen får en danskbonus. Danskbonus udbetales som et månedligt tillæg til selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen og udgør 1.705 kr. pr. måned (2024-pl.) i 6 måneder. Hvor ganske særlige forhold taler herfor, kan kommunen efter ansøgning yde danskbonus til en person, der er lægeligt diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge heraf ikke er i stand til eller har rimelig udsigt til at kunne bestå en prøve i dansk.

Efter § 23, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse uddannelseshjælp.

En person under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse anses som uddannelsesparat, hvis personen vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogle barrierer og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår, er personen åbenlyst uddannelsesparat. Det fremgår af § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En person under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse anses som aktivitetsparat, hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår. Det fremgår af § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 23, stk. 2, at uddannelseshjælpen i 2024 udgør et månedligt beløb på

1) 13.509 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,

2) 9.454 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,

3) 12.326 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge,

4) 16.382 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,

5) 12.326 kr. for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 4,

6) 6.754 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre,

7) 2.910 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre,

8) 6.754 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og

9) 2.910 kr. for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Det fremgår af lovens § 23, stk. 3, at en person, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager uddannelseshjælp efter stk. 2, nr. 6, 7, 8 eller 9, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget, der i 2024 udgør 1.548 kr. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Uddannelseshjælp, aktivitetstillæg eller barselstillæg, jf. § 24, og månedligt tillæg til børnebidrag kan samlet højst udgøre 16.382 kr. i 2024 svarende til satsen for forsørgere fyldt 30 år.

Det fremgår af lovens § 23, stk. 4, at hjælp efter stk. 2, nr. 4, og stk. 3 er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Dette gælder dog ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Det fremgår af lovens § 23, stk. 5, at for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ydes uddannelseshjælpen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Videre fremgår det, at det samme

gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det fremgår af § 24, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen efter 3 måneder yder et aktivitetstillæg til uddannelseshjælpen til en person, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 24, stk. 2, yder kommunen et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg til personer, der er visiteret som uddannelsesparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23, b, stk. 1-3 og § 23 c, stk. 1 og 2.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 3, at aktivitetstillægget i 2024 udgør et månedligt beløb på mellem 923 kr. og 9.416 kr., afhængigt af bl.a. satsniveau, forsørgerstatus og alder.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 4, at personer, der modtager uddannelseshjælp med satser efter § 23, stk. 2, nr. 3, 4 eller 5, ikke kan modtage et aktivitetstillæg eller barselstillæg til uddannelseshjælpen. Det vil sige kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, og personer med dokumenteret psykisk lidelse som anført i § 23, stk. 2, nr. 4.

Efter § 25, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager personer, som er fyldt 30 år, og jobparate og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse kontanthjælp.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 2, at kontanthjælpen i 2024 til personer, der er fyldt 30 år, udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn og

2) 12.326 kr. for andre personer.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 3, at kontanthjælpen i 2024 til personer under 30 år udgør et månedligt beløb på

1) 15.658 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,

2) 10.955 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,

3) 12.326 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge,

4) 16.382 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,

5) 12.326 kr. for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 4,

6) 7.945 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre,

7) 3.834 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre,

8) 7.945 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og

9) 3.834 kr. for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Efter lovens § 25, stk. 4, får en person, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager kontanthjælp efter stk. 3, nr. 6, 7, 8 eller 9, et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget, der i 2024 udgør 1.548 kr. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Kontanthjælp, aktivitetstillæg, jf. stk. 7, barselstillæg, jf. stk. 8, og månedligt tillæg til børnebidrag kan samlet højst udgøre 16.382 kr. i 2024 svarende til satsen for forsørgere fyldt 30 år.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 5, at hjælp efter stk. 2, nr. 1, stk. 3, nr. 4, og stk. 4, er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Dette gælder dog

ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Efter lovens § 25, stk. 6, ydes kontanthjælpen for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i børnetilskudsloven var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af, at barnet er anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i børnetilskudsloven.

Efter lovens § 25, stk. 7, yder kommunen efter 3 måneder et aktivitetstillæg til kontanthjælpen til en person under 30 år, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager i eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 25, stk. 8, at kommunen yder et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg, til personer under 30 år, der er visiteret som jobparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2. Kommunen yder endvidere barselstillæg til kontanthjælpsmodtagere under 30 år, der visiteres som aktivitetsparate og endnu ikke opfylder betingelsen for at modtage aktivitetstillæg, jf. stk. 7, 3. pkt., og som har tilsvarende ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov. Stk. 10 finder tilsvarende anvendelse for barselstillæg. § 10 fastsætter, at personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 3-5, 8 og 9, ikke kan få aktivitetstillæg.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 9, at aktivitetstillægget i 2024 udgør et månedligt beløb mellem 722 kr. og 8.494 kr., afhængigt af bl.a. ydelsesniveau, forsørgerstatus og alder.

Det følger af lovens § 25, stk. 10, at personer, der modtager kontanthjælp efter stk. 3, nr. 3-5, 8 og 9, dvs. kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, personer med dokumenteret psykisk lidelse som anført i § 25, stk. 4, samt personer under 25 år, ikke kan modtage et aktivitetstillæg til kontanthjælpen. Det gælder tilsvarende for barselstillæg, jf. § 25, stk. 8, som nævnt ovenfor.

Efter lovens § 13 b kan en person, der ønsker at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, i almindelighed tidligst få udbetalt hjælp 1 måned efter den første henvendelse til kommunen.

Efter lovens § 25 a, stk. 1, kan kommunen dog yde op til 1 måneds engangshjælp til personer, der ikke opfylder betingelserne i § 13 b, indtil de har ret til en hel måneds selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Engangshjælpen kan højst udgøre 6.587 kr. i 2024, idet den dog for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, højst kan udgøre 3.276 kr. i 2024.

Det fremgår af § 26, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at ægtepar, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen, overgangsydelsen, uddannelses- eller kontanthjælp, får hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter lovens §§ 22-25.

Er en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og danskbonus, såfremt selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtageren eller overgangsydelsesmodtageren er berettiget til danskbonus, jf. § 22, stk. 2 og 4. Dette fremgår af § 26, stk. 2.

Det fremgår videre af lovens § 26, stk. 3, at hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven eller deltager i en integrationsgrunduddannelse, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, det nævnte tilskud eller deltager i en integrationsgrunduddannelse.

Efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik udgør hjælpen for personer, der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke kan få pension på grund af betingelserne om optjening, et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen.

Det er en betingelse for at modtage denne sats, at den enkelte opfylder opholds- og beskæftigelseskravene i lovens § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt. Hvis personen ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravene, yder kommunen hjælp efter § 22 i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Det skal bemærkes, at når en person folkepensionsalderen stilles der ikke krav om opfyldelse af beskæftigelseskravet, jf. § 11, stk. 10. 2. pkt.

Dette beløb udgør 11.030 kr. i 2024. Der ydes en månedlig støtte, der udgør 3.326 kr. i 2024, for børn under 18 år, hvis personen ikke er berettiget til børnetilskud. Der ydes et støttebeløb pr. familie uanset antallet af børn.

Efter § 27 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik skal hjælpen til personer, der ikke modtager fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening, sammenlagt med førtidspensionen, seniorpensionen eller den tidlige pension pr. måned udgøre det beløb, der ville kunne udbetales, hvis ansøgeren havde været berettiget til at modtage hjælp efter §§ 22-25 og ikke fik brøkpension.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at kommunen kan udmåle yderligere supplerende økonomisk hjælp, hvis kommunen på baggrund af personens økonomiske forhold vurderer, at personen har behov for det. Den yderligere supplerende økonomiske hjælp kan sammenlagt med førtidspensionen, seniorpensionen eller den tidlige pension pr. måned højst udgøre det beløb, der ville kunne udmåles, hvis ansøgeren havde været berettiget til fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension.

For personer, der ikke opfylder opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, kan hjælpen sammenlagt med førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter § 27 a, stk. 2, pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22.

Det skal særlig bemærkes, at hjælpen efter § 27 a betragtes som kontanthjælp, og derfor gælder samtlige udmålingsreglerne, herunder også den gensidige forsørgelsespligt mellem ægtefæller.

Efter lovens § 27 b kan kommunen yde op til 12 måneders sammenhængende hjælp til personer, der tager fast bopæl her i landet, og som modtager førtidspension fra Færøerne eller Grønland. Kommunen kan dog ikke yde hjælp, efter at der er truffet afgørelse om et andet forsørgelsesgrundlag. Hjælpen kan sammenlagt med førtidspensionen fra Færøerne eller Grønland pr. måned højst udgøre det beløb, der ville kunne udbetales, hvis ansøgeren havde været berettiget til hjælp i kontanthjælpssystemet efter lovens §§ 22-

25. For personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, kan hjælpen sammenlagt med førtidspensionen fra Færøerne eller Grønland pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22.

3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er formålet med reformen af kontanthjælpssystemet at forenkle systemet, understøtte at flere kommer i arbejde og hjælpe børnene. I det nugældende kontanthjælpssystem ydes hjælpen med en lang række satser til forskellige målgrupper, og kontanthjælpssystemet indeholder en række særlige ordninger, som både gør systemet svært at forstå for den enkelte person og vanskeligt at administrere i kommunerne.

Med aftalen vil kontanthjælpssystemet blive mere enkelt.

I stedet for de mange satser, der gælder i kontanthjælpssystemet i dag, foreslås det med forslaget til § 16, som affattet ved § 1, nr. 35, at indføre tre grundlæggende satser: mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Mindstesatsen vil blive ydet til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravene i lovens § 11, stk. 3 og 8. Grundsats og forhøjet sats vil blive ydet til personer, der opfylder opholds- og beskæftigelseskravene i lovens § 11, stk. 3 og 8, eller ikke skal opfylde disse krav. Det vil fortsat som udgangspunkt være alderen, der er udslagsgivende for, om en person kan få grundsats eller forhøjet sats. Forhøjet sats ydes, når personen er fyldt 30 år. Med forslaget vil det ikke længere være en erhvervskompetencegivende uddannelse, som giver personer under 30 år adgang til forhøjet sats. I stedet indføres en mulighed for de 25-29-årige til at blive løftet til forhøjet sats, hvis de haft beskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. I den forbindelse foreslås det, at en eventuel tidligere opfyldelse af beskæftigelseskravet i lovens § 11, stk. 8, tillige anses som opfyldelse af det beskæftigelseskrav, som skal opfyldes, for at en person kan blive løftet fra grundsats til forhøjet sats. For både grundsats og forhøjet sats satser gælder, at opholds- og beskæftigelseskravene i lovens § 11, stk. 3 og 8, skal være opfyldt. Der vil desuden gælde én sats for alle hjemmeboende kontanthjælpsmodtagere.

Efter forslagets indhold vil der dermed blive væsentligt færre satser i det nye kontanthjælpssystem sammenlignet med de gældende regler. For eksempel gælder der i dag fire forskellige satser for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, mens der i det nye system kun vil være én sats – mindstesats. Der vil også kun være én sats til hjemmeboende.

Som supplement til de nye satser foreslås en række målrettede tillæg til bestemte persongrupper i kontanthjælpssystemet; den nye grundmodel skal med de tre grundlæggende satser og de målrettede tillæg bidrage til enkelthed, således at det bliver nemt for den enkelte at forstå sammensætningen af kontanthjælpen, herunder grundlaget for satsen og eventuelle tillæg. Derved bliver det også lettere for kommunerne at administrere.

Børnetillæg

Med lovforslaget indføres et nyt børnetillæg til begge forældre på kontanthjælp. Børnetillægget vil udgøre et beløb på 2.687 kr. pr. måned (2024-niveau) og vil blive ydet, uanset hvilken sats forældrene vil modtage og deres antal børn, og uanset om barnet bor hos den enkelte forælder.

For nærmere om børnetillægget henvises til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forslaget til § 17 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Tillæg til enlige – ikke-forsørgere og forsørgere

Med lovforslaget indføres et tillæg til enlige forsørgere, der modtager mindstesats eller grundsats, og som har barnet boende hos sig (hvor barnet har folkeregisteradresse) på 1.581 kr. pr. måned (2024-niveau).

Tillæg til enlige ikke-forsørgere, der modtager grundsats eller forhøjet sats vil udgøre 1.054 kr. pr. måned (2024-niveau).

For nærmere om tillæg til enlige henvises til pkt. 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forslaget til § 18 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Særligt ungetillæg

Det foreslås at indføre et særligt ungetillæg med et beløb på 1.000 kr. pr. måned (2024-niveau) til ikke-forsørgere, der endnu ikke er fyldt 25 år. For personer i alderen 25 til 29 år og forsørgere under 30 år skal kommunen yde et særlige ungetillæg med et beløb på 2.500 kr. pr. måned (2024-niveau).

Det foreslås, at betingelserne for at kunne få ret til det særlige ungetillæg vil svare til de gældende kriterier for at blive visiteret aktivitetsparat som kontanthjælpsmodtager og uddannelseshjælpsmodtager efter reglerne herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For nærmere om særligt ungetillæg henvises til pkt. 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forslaget til § 19 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Midlertidigt tilpasningstillæg

Det foreslås, at der indføres et midlertidigt tilpasningstillæg på 2.000 kr. pr. måned til unge, der går særligt meget ned i ydelse ved overgangen til de nye regler. Det foreslås, at tilpasningstillægget ydes i de første to år efter ikrafttrædelsen af det nye kontanthjælpssystem, hvorefter det bortfalder helt.

Målgruppen omfatter personer under 30 år, som i dag modtager aktivitetstillæg eller den særlige høje sats for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetypebestemte psykiske lidelser, og som med overgangen til de nye kontanthjælpsregler, der foreslås at få virkning den 1. juli 2025, vil opleve en ydelsesnedgang på mindst 2.000 kr.

Målgruppen foreslås afgrænset på baggrund af satsindplacering og ikke på baggrund af en individuel beregning af ydelsesnedgangen for den enkelte af hensyn til administrerbarheden af tillægget.

Efter forslagets indhold vil nye personer i kontanthjælpssystemet ikke kunne modtage tilpasningstillægget. Det betyder, at personer, der tilgår kontanthjælpssystemet efter de nye reglers virkningstidspunkt og inden for de to år, hvor tilpasningstillægget vil kunne ydes, ikke vil kunne modtage dette tillæg. Personer, som kan modtage tilpasningstillægget, vil ikke miste retten til tilpasningstillægget, hvis de overgår fra kontanthjælp til beskæftigelse inden for de to år, hvor tilpasningstillægget kan ydes. Således vil personer, der tidligere har modtaget tilpasningstillægget, men som er overgået til beskæftigelse, igen være berettiget til tilpasningstillægget, hvis de indtræder i kontanthjælpssystemet på ny. Det skal modvirke eventuelle fastholdelsesincitamenter.

For nærmere om midlertidigt tilpasningstillæg henvises til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger, forslaget til § 20 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Fritidstillæg

Der indføres et fritidstillæg til alle børn i kontanthjælpssystemet, som skal understøtte, at børnene får mulighed for et aktivt fritidsliv. Fritidstillægget

er på 450 kr. skattefrit pr. barn pr. måned (2024-niveau), dog maksimalt 1.350 kr. svarende til 3 børn pr. familie. Tillægget vil blive udbetalt sammen med kontanthjælpen, og modtageren vil skulle dokumentere, at mindst en tredjedel af pengene er brugt på barnets fritidsliv. Enlige forsørgere vil fortsat og ligesom efter gældende regler have mulighed for at modtage et børnetilskud, som kan dække nogle af de samme udgifter som fritidstillægget. Derfor vil enlige forsørgere modtage et reduceret fritidstillæg på 112,50 kr. pr. barn pr. måned (2024-niveau), svarende til ¼ af det fulde fritidstillæg. Kontanthjælpsmodtagere får udbetalt fritidstillægget efter at have modtaget kontanthjælp i tre måneder. Retten til fritidstillægget vil fortsætte i tre måneder efter ophør af kontanthjælp for personer, der overgår til beskæftigelse.

For nærmere om fritidstillægget henvises til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 109, og bemærkningerne hertil.

Lempeligere indkomstfradrag i kontanthjælpen

Med lovforslaget indføres et nyt og mere enkelt indkomstfradrag for kontanthjælpsmodtagere og deres ægtefæller, som arbejder. Kontanthjælpsmodtagere, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats, vil få et friløb på 2.500 kr. Det betyder, at de vil kunne tjene 2.500 kr. om måneden, uden at der vil ske fradrag i kontanthjælpen. Herefter vil der blive fradraget 65 pct. af arbejdsindkomsten i kontanthjælpen. Således ser kommunen bort fra fribeløbet og et procentfradrag på 35 pct. Når summen af arbejdsindkomst og kontanthjælp udgør 100 pct. af den maksimale dagpengesats, vil arbejdsindkomsten blive fradraget krone for krone i kontanthjælpen.

Kontanthjælpsmodtagere, der vil modtage kontanthjælp med grundsats og mindstesats, vil få et fribeløb på 5.000 kr. Det betyder, at disse personer vil kunne tjene 5.000 kr. om måneden, uden at der vil ske fradrag i hjælpen. Herefter vil der blive fradraget 65 pct. af arbejdsindkomsten i kontanthjælpen. Således ser kommunen bort fra fribeløbet og et procentfradrag på 35 pct. Når summen af arbejdsindkomst og kontanthjælp når 85 pct. af den maksimale dagpengesats, vil arbejdsindkomsten blive fradraget krone for krone i kontanthjælpen.

Personer, der vil modtage kontanthjælp med en sats som hjemmeboende, vil ikke få et fribeløb. Her vil 65 pct. af arbejdsindkomsten blive fradraget i kontanthjælpen.

For nærmere om lempeligere indkomstfradrag henvises til pkt. 3.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 59, og bemærkningerne hertil.

Boligstøtteloft

For at sikre, at det ikke bliver muligt at modtage ydelser i ubegrænset omfang, foreslås det, at der indføres et nyt enkelt loft over boligstøtte i stedet for det nugældende kontanthjælpsloft. Boligstøtteloftet vil ligge på 350 kr. om måneden (2024-niveau) pr. kontanthjælpsmodtager og vil gælde samlevende og ægtefæller, der vil modtage forhøjet sats. Boligstøtteloftet gælder både forsørgere og ikke-forsørgere.

For nærmere om nyt boligstøtteloft henvises til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

Afskaffelse af særordninger, særlige satser og særlige tillæg

Ud over de mange satser som følge af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet foreslås afskaffet en række særordninger i loven. Der er tale om 225-timersreglen, kontanthjælpsloftet, de særlige satser for personer under 30 år, der har en dokumenteret psykisk lidelse med visse psykiske diagnoser, aktivitetstillægget og barselstillægget, særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere med høje boligudgifter og stor forsørgerbyrde og danskbonus til modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

For nærmere om afskaffelsen af 225-timers reglen henvises til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 29, og bemærkningerne hertil.

For nærmere om afskaffelse af kontanthjælpsloftet henvises til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

For nærmere om ændringen af reglerne om særlig støtte henvises til pkt. 3.14. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 1, nr. 33, 34 og 110, og bemærkningerne hertil.

For nærmere om afskaffelse af de særlige satser til personer med bestemte psykiske diagnoser, aktivitetstillæg, barselstillæg og danskbonus henvises til lovforslagets § 1, nr. 37, om ophævelse af §§ 22-25 i den gældende lov om aktiv socialpolitik, og bemærkningerne hertil.

3.1.2.1. Mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende

Det foreslås at erstatte de nugældende ydelser i kontanthjælpssystemet med et nyt system med nye satser og målrettede tillæg. De nye satser er mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende. Den nye grundmodel skal med tre grundlæggende satser bidrage til et enklere og mere gennemskueligt kontanthjælpssystem.

Grundsatsen på 6.955 kr. (2024-niveau) i det nye system er fastlagt med SU som et pejlemærke. Det skal sikre, at personer under 30 år uden uddannelse har et økonomisk incitament til at tage en uddannelse. Samtidig sikres det, at unge med uddannelse ikke kan modtage mere i kontanthjælpssystemet end i dagpengesystemet, herunder på dimittendsats.

Forhøjet sats på 12.064 kr. (2024-niveau) er målrettet borgere, som er fyldt 30 år, og er fastlagt ud fra et pejlemærke om, at den samlede disponible indkomst ikke må overstige 85 procent af den overenskomstfastsatte mindsteløn for ufaglærte på HK-området og den maksimale dagpengesats. Formålet er at sikre et tydeligt incitament til at søge mod beskæftigelse også i den lavere ende af lønskalaen, samt at give et incitament til at forsikre sig mod arbejdsløshed.

Den foreslåede mindstesats på 6.553 kr. (2024-niveau) svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse for ikke-forsørgere. Mindstesats vil blive ydet til personer, som ikke opfylder et krav om ophold her i riget (Danmark, Færøerne og Grønland) i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år og ikke opfylder et beskæftigelseskrav om ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. Opholds- og beskæftigelseskravene svarer til de gældende betingelser for at opnå ret til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik. Betingelserne blev skærpet ved lov nr. 633 af 11. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp), jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 152 som fremsat, således at opholds- og beskæftigelseskravene gælder for alle, der den 2. april 1968 eller senere er blevet registreret i folkeregisteret som førstegangsindrejst i riget, eller som er indrejst i riget efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Derudover foreslås der en sats for hjemmeboende på 2.823 kr. (2024-niveau) til hjemmeboende personer, der ikke er fyldt 30 år, uanset om de opfylder opholds- og beskæftigelseskravene. Satsen svarer til den gældende sats for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse til hjemmeboende.

For nærmere herom henvises til forslaget til § 16, stk. 1 og 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.1.2.2. Adgang til forhøjet sats for unge i alderen 25 til 29 år

Det foreslås, at det bliver muligt for de 25-29-årige at modtage forhøjet sats, hvis de har været i ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Den foreslåede ordning skal motivere til, at unge i kontanthjælpssystemet tager flere løntimer.

Kommunen skal som udgangspunkt træffe afgørelse om forhøjet sats på baggrund af oplysninger om lønindkomst i indkomstregisteret, og kommunen kan – hvis den på baggrund af oplysninger i indkomstregisteret kan se, at personen ikke opfylder beskæftigelseskravet – træffe afgørelse om, at personen får grundsats. Samtidigt skal kommunen vejlede om muligheden for forhøjet sats ved opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, jf. retssikkerhedslovens § 5. Det betyder, at kommunen af egen drift skal påse, om en person, der fylder 25 år, eller er i alderen 25-29 år ved ansøgning om kontanthjælp, opfylder betingelserne for at modtage forhøjet sats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2.

Det nye beskæftigelseskrav vil skulle opgøres og administreres af kommunerne på samme måde som det gældende beskæftigelseskrav, der stilles som betingelse for at få ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, herunder at der skal være tale om ordinær beskæftigelse. Kommunerne kender dette krav og er vant til at håndtere det i praksis. Opfyldelse af beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8, vil sammen med opfyldelse af et opholdskrav give adgang til grundsats eller forhøjet sats i det kommende kontanthjælpssystem, jf. forslaget til § 16, stk. 1, nr. 1 og 2, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 35.

Det fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, jf. Folketingstidende 2017-18, 1. samling, tillæg A, L 239, side 8, at "kravet om beskæftigelse svarende til 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse inden for en 10-årig periode forud for afgørelsestidspunktet foreslås fastsat til 1.924 timer pr. år, således at 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse svarer til 4.810 arbejdstimer over en 10-årig periode. Det foreslåede antal timer på årsbasis svarer til kravet for genoptjening af ret til arbejdsløshedsdagpenge,

jf. § 53, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v." Der henvises til dette lovforslags side 9 for en nærmere beskrivelse af, hvad der forstås ved ordinær beskæftigelse, hvordan selvstændig virksomhed kan medregnes i opgørelsen og hvordan ikke-kontrollabel arbejdstid omregnes til arbejdstimer. Støttet arbejde kan ikke medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der er tale om støttet arbejde, hvis der ydes offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Integrationsgrunduddannelse (igu) betragtes som ustøttet arbejde.

For nærmere herom henvises til forslaget til § 16, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.2. Børnetillæg til alle forsørgere

3.2.1. Gældende ret

Der findes ikke regler om tillæg til forsørgere i lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik har ydelsesmodtagere i kontanthjælpssystemet derimod mulighed for at få en højere sats eller et bidragstillæg, hvis de har privatretlig forsørgelsespligt over for et eller flere børn.

Modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp samt kontanthjælpsmodtagere under 30 år får en højere ydelse i form af en forsørgersats, hvis de har forsørgelsespligt over for et barn, og barnet forsørges i hjemmet. Enlige forsørgere med ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven får en højere sats end samlevende forsørgere.

Kontanthjælpsmodtagere under 30 år og modtagere af uddannelseshjælp, der har forsørgelsespligt over et barn, får en højere ydelse, hvis de har en diagnosticeret psykisk lidelse som anført i § 23, stk. 2, nr. 4, og § 25, stk. 3, nr. 4, uanset om barnet forsørges i hjemmet.

Modtagere af uddannelseshjælp samt kontanthjælpsmodtagere under 30 år, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn og dermed ikke forsørger barnet i hjemmet, modtager et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Hvis bidraget er forskudsvist udbetalt af Udbetaling Danmark efter børnetilskudsloven, benyttes bidragstillægget til afdrag på bidragsgælden, jf. § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4. Modtagere af selvforsørgeles- og hjemrejseydelse og overgangsydelse kan ikke modtage bidragstillæg.

Kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år med privatretlig forsørgelsespligt over for et barn får en højere ydelse i form af en forsørgersats, uanset om barnet forsørges i hjemmet.

Forsørgersatserne og bidragstillæg er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Dette gælder dog ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Der henvises til pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger for en beskrivelse af den gældende ydelses- og satsstruktur i kontanthjælpssystemet, herunder de gældende satser.

Efter den gældende bestemmelse i § 96 a i lov om aktiv socialpolitik, fradrager den kommune, der udbetaler selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp til en bidragsbetaler efter anmodning fra Udbetaling Danmark et beløb ved udbetalingen til dækning af børnebidrag, som er udbetalt forskudsvis. Det er en betingelse for at foretage fradraget, at Udbetaling Danmark udbetaler børnebidrag forskudsvis, og at bidragsbetaleren modtager hjælp og eventuelt aktivitetstillæg eller barselstillæg, så det samlede beløb til bidragsbetaleren udgør mindst 16.382 kr. (2024-niveau) pr. måned. Hvis hjælpen er nedsat som følge af indtægter, formue eller sanktioner, foretager kommunen også fradrag. Det samme gælder, hvis beløbet til en ugift person nedsættes efter reglerne om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde efter § 13 g i lov om aktiv socialpolitik. Kommunen overfører beløbet til Udbetaling Danmark.

Der kan efter bestemmelsen højst fradrages op til to gange normalbidraget (1.548 kr. pr. barn i 2024-niveau) svarende til 3.096 kr. Det følger af, at børnebidrag højst kan udbetales forskudsvist med et beløb, der svarer til normalbidraget, og at der efter § 96 a højst kan ske fradrag i hjælpen for forskudsvist udbetalte børnebidrag til to børn. Fradraget kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgelsespligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Fradraget kan endvidere ikke foretages, hvis hjælpen til et ægtepar beregnes efter reglerne om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, jf. § 26, stk. 5-9, i lov om aktiv socialpolitik.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Fradrag kan endvidere ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen, uden at den har ført til udsættelse af lejemålet, kan kommunen fradrage i hjælpen med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.

3.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som en del af aftalen foreslås det, at der indføres et børnetillæg til alle forsørgere i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås at indsætte en ny § 17 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter kommunen yder et månedligt børnetillæg på 2.687 kr. (2024-nineau) til personer, der modtager kontanthjælp, og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år. Forslaget betyder, at alle forsørgere, der modtager kontanthjælp, uanset om de forsørger barnet i hjemmet eller ej, vil få et tillæg på 2.687 kr. (2024-niveau). Ved forsørgere forstås personer, der har den privatretlige forsørgelsespligt over et barn, der er under 18 år. Der ydes kun ét børnetillæg til kontanthjælpen uanset antallet af børn, som modtageren har forsørgelsespligt overfor.

Det vil være et krav, at barnet opholder sig her i riget (Danmark, Færøerne og Grønland), hvilket er en udvidelse i forhold til gældende regler, hvorefter udbetaling af forsørgersats eller bidragstillæg forudsætter, at barnet opholder sig her i landet. Dermed vil der også kunne ydes børnetillæg til kontanthjælpsmodtagere, der har forsørgelsespligt over for børn, der opholder sig i Grønland og på Færøerne. Kravet om ophold her i riget vil som hidtil ikke gælde for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Det foreslås endvidere, at børnetillæg udbetales forholdsmæssigt for måneden, hvis personen skifter civilstatus, f.eks. fordi barnet bliver født, eller barnet tager ophold uden for riget i løbet af en udbetalingsmåned. Dette følger gældende regler for udbetaling af hjælp med forsørgersats.

Med henblik på fortsat at begrænse den fremtidige opbygning af bidragsgæld for personer, der modtager kontanthjælp, foreslås en nyaffattelse af §

96 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, om fradrag i kontanthjælpen for forskudsvist udbetalte børnebidrag. Formålet er at sikre, at det fortsat vil være muligt at anvende hjælpen til at afdrage på bidragsgæld til Udbetaling Danmark for kontanthjælpsmodtagere, der ikke betaler pligtige børnebidrag. Forslaget vil samtidig være en forenkling af reglerne, idet der med forslaget ikke længere vil være forskel på fradrag i kontanthjælpen afhængig af, om den bidragspligtige modtager en forsørgersats eller et bidragstillæg.

Med forslaget vil kommunen fremover kunne fradrage et beløb ved udbetalingen af kontanthjælp til dækning af det børnebidrag, som er udbetalt forskudsvist. Det vil gælde alle, der modtager kontanthjælp uanset satsen og tillæg.

Det foreslås endvidere, at der højst vil kunne foretages fradrag på 2.687 kr. (2024-niveau) pr. måned svarende til det foreslåede børnetillæg, da kontanthjælpsmodtageren får børnetillægget til barnets forsørgelse.

Det foreslås samtidig at videreføre reglen i § 96, stk. 2, om, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet. Dermed sikres det, at der ikke vil kunne foretages fradrag i kontanthjælpen på bekostning af hjemmeboende børn under 18 år, som den pågældende tillige har forsørgelsespligt overfor.

Endelig foreslås det, at børnetillægget satsreguleres på samme vis som den øvrige hjælp til forsørgelse.

For nærmere herom henvises til forslaget til § 17 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.3. Tillæg til enlige

3.3.1. Gældende ret

Der findes ikke regler om tillæg til enlige forsørgere eller enlige ikke-forsørgere i lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende regler får enlige forsørgere under 30 år, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, derimod en højere sats end forsørgere, der ikke er enlige. Enlige forsørgere, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse (SHO-ydelser), modtager ligeledes ydelsen med en højere sats end forsørgere, der ikke er enlige forsørgere. Kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, får derimod samme sats, uanset om de er enlige forsørgere eller samlevende forsørgere.

Enlige forsørgere afgrænses efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik efter principperne for retten til ekstra børnetilskud som enlig, jf. lov om

børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (herefter børnetilskudsloven). Begrebet "enlig" forstås således på samme måde i lov om aktiv socialpolitik og børnetilskudsloven.

Det betyder, at en person, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, betragtes som enlig forsørger efter lov om aktiv socialpolitik.

Tilsvarende gælder, at en person, der forsørger eget barn i hjemmet og ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, såfremt personen opfyldte betingelserne om bopæl og ophold eller beskæftigelse i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i børnetilskudsloven, betragtes som enlig forsørger efter lov om aktiv socialpolitik.

Desuden betragtes en person, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven som følge af, at barnet er anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. børnetilskudslovens § 5, stk. 1, nr. 4, som enlig forsørger efter lov om aktiv socialpolitik, hvis vedkommende var enlig, og barnet skulle have opholdt sig hos den pågældende.

Enlige, der ikke er forsørgere, får efter gældende regler ikke højere satser end samlevende, der ikke er forsørgere.

For en nærmere beskrivelse af de gældende satser henvises til pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

3.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om at indføre et tillæg til enlige forsørgere på 1.581 kr. pr. måned til modtagere af mindstesats eller grundsats og et tillæg til enlige ikke-forsørgere på 1.054 kr. pr. måned til modtagere af grundsats eller forhøjet sats.

Det foreslås således at indsætte en ny § 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter kommunen yder et tillæg til enlige forsørgere på 1.581 kr. pr. måned til modtagere af mindstesats eller grundsats og et tillæg til enlige ikke-forsørgere på 1.054 kr. pr. måned til modtagere af grundsats eller forhøjet sats.

Med forslaget vil enlige forsørgere blive afgrænset som efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik. Den foreslåede ordning vil betyde, at følgende personer vil være berettiget til et månedligt tillæg på 1.581 kr. som enlig forsørger, hvis de modtager mindstesats eller grundsats:

- Personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven.

- Personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, såfremt personen opfyldte betingelserne om bopæl og ophold eller beskæftigelse i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i børnetilskudsloven.

- Personer, der ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, hvis barnet ikke havde været anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i børnetilskudsloven.

Med forslaget vil enlige ikke-forsørgere blive afgrænset fra samlevende ikke-forsørgere ud fra de samme principper, som Udbetaling Danmark anvender i forbindelse med afgørelsen af, om en person betragtes som samlevende eller enlig i relation til børnetilskud til enlige efter børnetilskudsloven. Den foreslåede ordning vil betyde, at personer, der vil modtage mindstesats eller grundsats, og som ikke har forsørgelsespligt over for børn, vil modtage et månedligt tillæg på 1.054 kr., hvis de vil kunne betragtes som enlige efter børnetilskudsloven.

Det foreslås endvidere, at tillæg til enlige forsørgere og tillæg til enlige ikke-forsørgere udbetales forholdsmæssigt for måneden, hvis personen skifter civilstatus eller sats i løbet af en udbetalingsmåned. Dette følger gældende regler for udbetaling af kontanthjælp til enlige forsørgere.

Endelig foreslås det, at tillæg til enlige forsørgere og tillæg til enlige ikke-forsørgere satsreguleres på samme vis som den øvrige hjælp til forsørgelse.

For nærmere herom henvises til forslaget til § 18 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.4. Særligt ungetillæg

3.4.1. Gældende ret

Der findes ikke regler om et særlig ungetillæg til modtagere af kontanthjælp. Efter de gældende regler kan kommunen dog yde et aktivitetstillæg til personer under 30 år, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og som er visiteret aktivitetsparate.

For personer, der modtager uddannelseshjælp, fremgår det af § 24, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen efter 3 måneder yder et aktivitetstillæg til uddannelseshjælpen til personer, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager eller har tilkendegivet ønske om at deltage i tilbud i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov eller i tilbud

efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at når den unge aktivitetsparate på grund af sin situation ikke kan deltage i tilbud, skal personen have aktivitetstillæg alligevel, f.eks. hvis den unge er alvorligt syg, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 224 som fremsat, side 16.

Efter gældende regler kan aktivitetstillægget tidligst ydes, når personen har modtaget uddannelseshjælp i 3 måneder.

Efter lovens § 24, stk. 2, yder kommunen et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg til personer, der er visiteret som uddannelsesparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 3, at aktivitetstillægget i 2024 udgør et månedligt beløb på mellem 923 kr. og 9.416 kr. afhængigt af bl.a. sats, forsørgerstatus og alder.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 4, at personer, der modtager uddannelseshjælp med satser efter § 23, stk. 2, nr. 3, 4 eller 5. Det vil sige kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, eller personer med en dokumenteret psykisk lidelse som anført i § 23, stk. 2, nr. 4, ikke kan modtage et aktivitetstillæg eller barselstillæg til uddannelseshjælpen.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 5, at i helt særlige tilfælde, hvor en person har særligt komplekse udfordringer i form af helbredsmæssige eller sociale barrierer, og hvor kommunen har visiteret personen som aktivitetsparat ved den første jobsamtale efter senest 1 uge, jf. § 31, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har personen ret til et aktivitetstillæg fra dette tidspunkt. Har personen i perioden fra første henvendelse til kommunen om hjælp og indtil første jobsamtale efter senest 1 uge ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption eller sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3 og § 23 c, stk. 1 og 2, yder kommunen i stedet et barselstillæg.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 6, at en person, der er forrevalidend, jf. kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan modtage aktivitetstillæg, når personen deltager i aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 24, stk. 7, at hvis udbetaling af uddannelseshjælp ophører, og en person ikke har modtaget uddannelseshjælp i en hel kalendermåned, kan der først udbetales aktivitetstillæg samtidig med uddannelseshjælp, når betingelserne efter lovens § 24, stk. 1 eller 5, er opfyldt.

Tilsvarende regler gør sig gældende for personer, der modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

For personer, der modtager kontanthjælp efter lovens § 25, stk. 7, yder kommunen efter 3 måneder et aktivitetstillæg til kontanthjælpen til personer under 30 år, der er visiteret som aktivitetsparate og deltager i eller har tilkendegivet ønske om at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses-og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammer efter integrationsloven. Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at når den unge aktivitetsparate på grund af sin situation ikke kan deltage i tilbud, skal personen have aktivitetstillæg alligevel, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 224 som fremsat, side 17.

Det følger af lovens § 25, stk. 8, at kommunen yder et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg, til personer under 30 år, der er visiteret som jobparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2. Kommunen yder endvidere barselstillæg til kontanthjælpsmodtagere under 30 år, der visiteres som aktivitetsparate og endnu ikke opfylder betingelsen for at modtage aktivitetstillæg, jf. stk. 7, 3. pkt., og som har tilsvarende ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 9, at aktivitetstillægget i 2024 udgør et månedligt beløb mellem 722 kr. og 8.494 kr., afhængigt af bl.a. sats, forsørgerstatus og alder.

Det følger af lovens § 25, stk. 10, at personer, der modtager kontanthjælp efter stk. 3, nr. 3, 4, 5, 8 og 9. Det vil sige kvinder, der er gravide og har

passeret 12. svangerskabsuge, personer med dokumenteret psykisk lidelse som anført i § 25, stk. 2 og 4, samt personer under 25 år, ikke kan modtage et aktivitetstillæg til kontanthjælpen. Stk. 10 finder tilsvarende anvendelse for barselstillæg, jf. lovens stk. 8.

Det følger af lovens § 25, stk. 11, at i helt særlige tilfælde, hvor en person har særligt komplekse udfordringer i form af helbredsmæssige eller sociale barrierer, og kommunen har visiteret personen som aktivitetsparat ved den første jobsamtale efter senest 1 uge, jf. § 31, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har personen ret til et aktivitetstillæg fra dette tidspunkt, hvis betingelserne i lovens § 25, stk. 7, 1. eller 2. pkt., er opfyldt. Har personen i perioden fra første henvendelse til kommunen om hjælp og indtil første jobsamtale efter senest 1 uge ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption eller sorgorlov, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2, yder kommunen i stedet et barselstillæg efter stk. 8.

Det fremgår af lovens § 25, stk. 12, at en person, der er forrevalidend, jf. kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan modtage aktivitetstillæg, når personen deltager i aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 25, stk. 13, at hvis udbetaling af kontanthjælp ophører, og en person ikke har modtaget uddannelseshjælp i en hel kalendermåned, kan der først udbetales aktivitetstillæg samtidig med kontanthjælp, når betingelserne i stk. 7 er opfyldt.

Aktivitetstillægget ydes efter gældende regler til personer, der er visiteret aktivitetsparate efter reglerne fastsat i medfør af § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 4, stk. 2 og 4, i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats § 4, stk. 2, at en person er aktivitetsparat efter § 1, nr. 3 (personer modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik), hvis personen ikke vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at en person er aktivitetsparat efter § 1, nr. 5 (personer der modtager uddannelseshjælp efter lov

om aktiv socialpolitik), hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

3.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om at afskaffe det nugældende aktivitetstillæg. Både Ydelseskommissionen og Reformkommissionen har peget på, at aktivitetstillægget har en række utilsigtede konsekvenser, der bl.a. hæmmer unges progression mod uddannelse og job. Der er dog en gruppe unge, der modtager hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet, og som har udfordringer, der rækker ud over ledighed, og disse unge har derfor brug for særlig støtte til at komme i arbejde og uddannelse.

Aftalepartierne er derfor enige om at indføre et særligt ungetillæg målrettet en række kontanthjælpsmodtagere i alderen 18-29 år med udfordringer ud over ledighed. Det særlige ungetillæg vil blive ydet med to satser, og dermed med færre satser end det gældende aktivitetstillæg, og det vil for de fleste i målgruppen udgøre et lavere tillæg end det gældende aktivitetstillæg.

Det foreslås, at det særlige ungetillæg ydes til personer under 30 år, der modtager kontanthjælp med grundsats, herunder personer der modtager kontanthjælp under forrevalidering, og til personer, der opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af kravet, og som modtager sats som hjemmeboende. Den foreslåede ordning indebærer således, at personer, der modtager mindstesats, og personer, der modtager sats som hjemmeboende, og som er omfattet af opholds- og beskæftigelseskravet, men ikke opfylder dette, ikke har ret til det særligt ungetillæg. Det svarer til de gældende regler, hvorefter personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, ikke har ret til et aktivitetstillæg. Det foreslåede indebærer endvidere, at personer, der modtager kontanthjælp med forhøjet sats, ikke får ret til et særligt ungetillæg.

Det foreslås, at betingelserne for at kunne få ret til det særlige ungetillæg vil svare til de gældende kriterier for at blive visiteret aktivitetsparat som kontanthjælpsmodtager og uddannelseshjælpsmodtager efter reglerne herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats, og dermed få ret til et aktivitetstillæg efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at det særlige ungetillæg ydes fra det tidspunkt, hvor en person er visiteret aktivitetsparat. Den foreslåede ordning følger således de gældende regler for, hvornår aktivitetstillægget ydes fra, da retten til det gældende aktivitetstillæg indtræder efter tre måneder i kontanthjælpssystemet, hvorfra man kan visiteres aktivitetsparat, medmindre der er tale om de helt særlige tilfælde, hvor en person har særligt komplekse udfordringer i form af helbredsmæssige eller sociale barrierer, og kommunen derfor har visiteret personen som aktivitetsparat ved den første jobsamtale efter senest 1 uge. I sådanne tilfælde vil en person efter gældende regler have ret til et aktivitetstillæg allerede på dette tidspunkt.

Da en forrevalidends situation kan sidestilles med en aktivitetsparat som følge af begrænsningen i arbejdsevnen, foreslås det, at forrevalidender har ret til et særligt ungetillæg fra det tidspunkt, hvor de bliver visiteret til forrevalidering, på samme vis som en aktivitetsparat har ret til et særligt ungetillæg fra tidspunktet for visitationen som aktivitetsparat.

Det foreslåede indebærer, at personer under 30 år, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet som aktivitetsparate for juni 2025 eller før, vil få ret til det særlige ungetillæg fra den 1. juli 2025, medmindre de omvisiteres fra juli 2025. Tilsvarende vil personer, der modtager kontanthjælp som forrevalidender for juni 2025 eller før, få ret til det særlige ungetillæg fra den 1. juli 2025, medmindre de omvisiteres i juli 2025.

Det foreslås, at det særlige ungetillæg ydes uafhængigt af, om en person deltager i tilbud eller har tilkendegivet ønske herom. Der er således tale om en ændring i forhold til de gældende regler om retten til et aktivitetstillæg. Det har dog i praksis ingen betydning, da det efter de gældende regler er muligt at modtage et aktivitetstillæg, selvom en person på grund af sin situation ikke kan deltage i tilbud.

Det foreslås, at det særlige ungetillæg ydes med en sats på 1.000 kr. pr. måned til personer, der endnu ikke er fyldt 25 år. For personer mellem 25 og 29 år foreslås det, at kommunen yder det særlige ungetillæg med en sats på 2.500 kr. pr. måned. For personer under 30 år med forsørgelsespligt, som derfor har ret til et børnetillæg, foreslås det, at kommunen yder et særligt ungetillæg på 2.500 kr. pr. måned.

Det foreslås, at forsørgere i denne sammenhæng defineres som personer, der har den privatretlige forsørgelsespligt over et barn og modtager børnetillæg efter forslaget til § 17 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35. Definitionen er dermed forsørgere, der har ret til et børnetillæg.

Det foreslås, at personer, der har forsørgelsespligt over for et barn eller ville have forsørget barnet i hjemmet, såfremt barnet ikke var anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, vil have ret til det særlige ungetillæg med satsen for forsørgere, da de fortsat kan have udgifter til barnets forsørgelse på trods af anbringelsen. Reglerne følger reglerne for retten til et børnetillæg, jf. forslaget til § 17 som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 35.

Det foreslås, at satserne for det særlige ungetillæg satsreguleres ligesom de øvrige kontanthjælpssatser efter lov om aktiv socialpolitik.

For nærmere om det særlige ungetillæg henvises til forslaget til § 19 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.5. Midlertidigt tilpasningstillæg

3.5.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke regler om et midlertidigt tilpasningstillæg til personer i kontanthjælpssystemet.

Det midlertidige tilpasningstillæg indføres for at give unge i det nye kontanthjælpssystem mulighed for at indrette sig på de nye lavere satser, da det gældende aktivitetstillæg og den højere sats for personer i kontanthjælpssystemet med bestemte psykiske diagnoser afskaffes.

I de gældende regler er der højere satser til modtagere af uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som har en dokumenteret psykisk lidelse inden for en række bestemte diagnoser på det skizofrene spekter.

Reglerne om disse højere satser til personer med en række bestemte diagnoser blev indført på baggrund af en folketingsbeslutning, da et flertal i Folketinget fandt, at de økonomiske incitamenter ikke havde samme effekt overfor disse psykisk syge unge. Det blev fremført, at disse unge psykisk syge, der modtog kontanthjælp med ungesatserne, herunder den nedsatte sats, havde svært ved at få kontanthjælpen til at række til de faste udgifter til bolig, mad, medicin og andre udgifter herunder udgifter til socialt samvær, jf. bemærkningerne til Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 91, som fremsat.

Efter § 23, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse uddannelseshjælp.

Det fremgår af § 23, stk. 2, nr. 4, at uddannelseshjælpen udgør et månedligt beløb på 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har en dokumenteret

psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn.

Uddannelseshjælpen udgør et beløb på 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre, og som har en dokumenteret psykisk lidelse, som anført i nr. 4, jf. § 23, stk. 2, nr. 5, uden at have forsørgelsespligt over for børn.

Efter lovens § 25, stk. 3, nr. 4, udgør kontanthjælpen til personer under 30 år et månedligt beløb på 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn.

Kontanthjælpen udgør 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre, og som har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 4, jf. § 25, stk. 3, nr. 5, uden at have forsørgelsespligt over for børn.

Efter gældende regler findes der endvidere satser til personer, der modtager revalideringsydelse, og som dokumenteret har de samme psykisk lidelse som nævnt ovenfor. Reglerne fremgår af § 71 i lov om aktiv socialpolitik. Disse regler er ikke omfattet af området for aftalen og foreslås derfor ikke ændret.

3.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale, at unge, der kommer til at modtage den nye grundsats, som vil gå relativt meget ned i ydelse, skal have rimelig tid til at tilpasse sig de nye satser i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås derfor at indføre et midlertidigt tilpasningstillæg på 2.000 kr. om måneden til personer under 30 år, der modtog aktivitetstillæg eller den højere sats for bestemte psykiske lidelser i kontanthjælpssystemet før den 1. juli 2025, og som kommer til at opleve en nedgang i ydelsesniveau på 2.000 kr. eller mere ved overgangen til de nye regler, der efter forslagets indhold får virkning den 1. juli 2025.

Da tilpasningstillægget har til formål at give personkredsen mulighed for at tilpasse deres økonomi til niveauet for de nye satser foreslås det, at tilpasningstillægget alene ydes i en midlertidig periode fra og med den 1. juli 2025 til og med den 30. juni 2027. Det betyder, at tilpasningstillægget vil blive udbetalt sidste gang for juni 2027.

Efter forslagets indhold er nedgangen i ydelsesniveau defineret på baggrund af personkredsens satsindplacering efter de gældende regler og dermed den samlede hjælp for juni 2025 sammenholdt med en sammenlignelig satsindplacering og tillæg efter de foreslåede regler og dermed den samlede hjælp for juli 2025.

Det betyder, at ydelsesnedgangen ikke beregnes for den enkelte person, og der tages ikke højde for eventuelle sanktioner eller fradrag for indtægter, der kan have ændret på den samlede hjælp for den enkelte for juni og juli måned i 2025. Målgruppen foreslås afgrænset på denne måde for at undgå at pålægge kommunerne en uforholdsmæssig tung administrationsbyrde for et midlertidigt tillæg oveni de øvrige ændringer, som følger af aftalen, og som vil skulle håndteres af kommunerne i samme periode.

Det foreslås derfor, at retten til et midlertidigt tilpasningstillæg defineres ud fra, om personkredsen går 2.000 kr. eller mere ned fra juni 2025 til juli 2025 på baggrund af den sats for kontanthjælp og uddannelseshjælp, som personkredsen modtager efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik i juni 2025, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1531 af 12. december 2023 og § 12 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, forud for, at de nye kontanthjælpsregler får virkning den 1. juli 2025, sammenholdt med den sats for den samlede hjælp bestående af kontanthjælpssatsen og tillæg, som personkredsen vil få ret til efter de nye kontanthjælpsregler fra juli 2025. Det er en forudsætning, at den enkelte fastholder sin forsørgerstatus, civilstand, visitationskategori og sin status som enlig eller samlevende i juni og juli 2025. Det vil være satsen for den samlede hjælp på udbetalingstidspunktet i juli 2025, der ligger til grund for vurderingen af, hvorvidt en person er omfattet af personkredsen.

Det foreslås endvidere, at hvis en person oplever en ydelsesnedgang som følge af, at denne skifter civilstand, status fra enlig til samlevende eller omvendt, forsørgerstatus eller visitationskategori efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fra juni til juli 2025, vil personen ikke være berettiget til et tilpasningstillæg. Baggrunden herfor er, at nedgangen i ydelse ikke skyldes de nye lavere satser, men en ændring i forsørgelsesbehov.

Det foreslås dog, at personkredsen, der modtager satsen for bestemte psykiske lidelser i kontanthjælpssystemet for juni 2025, fortsat vil have ret til et tilpasningstillæg for juli 2025, hvis de skifter visitationskategori fra juni 2025 til juli 2025, f.eks. ved at blive visiteret fra at være aktivitetsparat til at være jobparat og af den grund ændrer ydelsesniveau. Dette skyldes, at det ikke er en betingelse for at være berettiget til den højere sats for bestemte psykiske lidelser efter gældende regler, at en person er visiteret aktivitetsparat.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere, at personkredsen, der kommer til at modtage kontanthjælp med mindstesats eller forhøjet sats efter de nye kontanthjælpsregler fra 1. juli 2025, ikke vil få ret til et midlertidigt tilpasningstillæg uanset nedgang i ydelsesniveau.

Det foreslås endvidere, at personer, der vil få ret til et midlertidigt tilpasningstillæg, og som udtræder af kontanthjælpssystemet i virkningsperioden for tilpasningstillægget fra og med den 1. juli 2025 til og med den 30. juni 2027, vil bevare retten til et midlertidigt tilpasningstillæg, hvis de kommer til at modtage kontanthjælp igen inden juni 2027. Hensynet er at sikre et økonomisk incitament for personkredsen til at tage arbejde – også for kortere perioder.

Den foreslåede ordning indebærer, at en person, der har opnået ret til et midlertidigt tilpasningstillæg for juli 2025, vil være berettiget til tillægget i hele virkningsperioden, uanset om denne ændrer civilstand, alder, visitationskategori m.v. senere i virkningsperioden.

Efter forslagets indhold vil det midlertidige tilpasningstillæg ikke blive omfattet af den årlige satsregulering.

For nærmere herom henvises til forslaget til § 20 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.6. Fritidstillæg til alle børn i kontanthjælpssystemet

3.6.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag særskilte regler om øremærket hjælp til børn af kontanthjælpsmodtagere til barnets fritidsaktiviteter, kulturtilbud, sociale og faglige arrangementer og udstyr til uddannelse.

Der er dog efter gældende regler mulighed for at få udbetalt hjælp til dækning af udgifter til et barn, hvis der er tale om rimeligt begrundede enkeltudgifter.

Det fremgår af § 81 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold (en social begivenhed), hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. En rimeligt begrundet enkeltudgift kan f.eks. være hjælp til en flyverdragt, et par vinterstøvler eller til en barnevogn.

Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Det indebærer, at ansøgeren ikke har kunne tage hensyn til den opståede udgift i sine løbende dispositioner. Vurderingen heraf beror på en konkret og individuel vurdering af, om den ansøgte enkeltudgift er forudsigelig. Undtagelsesvis kan kommunen yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der har været forudsigelige, hvis afholdelsen af disse har afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse.

Hjælpen efter § 81 er behovsbestemt. Det betyder, at der kun kan ydes hjælp efter disse bestemmelser, hvis ansøgeren ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften. Ved vurderingen af, om ansøgeren selv har mulighed for at betale udgiften, lægges der vægt på ansøgerens rådighedsbeløb og formue. Der lægges også vægt på, om ansøgeren har mulighed for at betale udgiften ved hjælp af en afdragsordning eller ved hjælp af et lån. Som udgangspunkt er det forholdene på tidspunktet for kommunens afgørelse, der er afgørende for, om betingelserne for hjælp er opfyldt. Hjælpen efter § 81 er desuden subsidiær i forhold til hjælp efter anden lovgivning.

Hjælpen efter § 81 er ikke forbeholdt personer, der modtager hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik, herunder kontanthjælp. Det betyder, at kommunen godt kan yde hjælp efter § 81 til personer, der ikke i øvrigt modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Disse personer skal dog have været ud for en social begivenhed.

Efter gældende regler er der endvidere mulighed for at få udbetalt børnetilskud til børn under 18 år efter lov nr. 63 af 21. januar 2019 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (herefter børnetilskudsloven). Børnetilskuddet tilkommer barnet og ydes til barnets forsørgelse. Børnetilskud udbetales som udgangspunkt efter ansøgning til Udbetaling Danmark.

Der findes tre slags børnetilskud, der kan betegnes som generelle børnetilskud:

- Ordinært børnetilskud efter lovens § 2, som primært kan ydes til børn af enlige forsørgere, børn af visse indsatte og børn af forældre, der begge modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Satsen for det ordinære børnetilskud er i 2024 på 1.608 kr. pr. kvartal for hvert barn under 18 år.

- Ekstra børnetilskud efter lovens § 3, som sammen med det ordinære børnetilskud kan ydes til enlige forsørgere, der har barnet hos sig. Der ydes kun ét ekstra børnetilskud, uanset antallet af børn. Satsen for ekstra børnetilskud er i 2024 på 1.639 kr. pr. kvartal.

- Særligt børnetilskud efter lovens § 4, som bl.a. kan ydes til børn, hvor den ene eller begge forældre er døde, når faderskabet ikke er fastslået, eller hvis en eller begge forældre modtager folkepension eller førtidspension efter regler gældende før 1. januar 2003. Det særlige børnetilskud er i 2024 på 4.110 kr. pr. kvartal pr. barn plus et tillæg på 534 kr. pr. kvartal. Til børn, som ingen forældre har, ydes der 2 gange særligt børnetilskud og tillæg.

Hertil kommer en række specielle tilskud til særlige grupper.

Det er ikke nærmere defineret i loven, hvad de generelle børnetilskud skal anvendes til.

Retten til børnetilskud er, jf. § 5 i børnetilskudsloven, betinget af, at barnet eller en af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, har dansk indfødsret eller med hensyn til ordinært og ekstra børnetilskud efter lovens §§ 2 og 3 har haft fast bopæl her i landet i det seneste år og med hensyn til særligt børnetilskud efter lovens § 4 har haft fast bopæl her i landet i de seneste 3 år. Betingelsen om dansk indfødsret gælder dog ikke for udlændinge, som har fået opholdstilladelse i Danmark efter § 7 eller § 8 i udlændingeloven, efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., eller efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Efter lovens § 5 a er det endvidere en betingelse for ret til ydelser efter loven, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligt over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse i mindst 6 år her i riget inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis bopæls- eller beskæftigelseskravet ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Optjeningsprincippets bopæls- og beskæftigelseskrav indebærer, at der tidligst kan udbetales ydelser efter loven, når en person har haft 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år kan der udbetales 8,3 pct. af ydelsen stigende til 100 pct. efter 72 måneder (6 år). Optjeningsprincippet gælder ikke for borgere fra EU, EØS eller Schweiz, i det omfang disse efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

Enlige forsørgere afgrænses efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik efter principperne for retten til børnetilskud som enlig, jf. børnetilskudsloven. Begrebet "enlig" forstås således på samme måde i lov om aktiv socialpolitik og børnetilskudsloven.

3.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Undersøgelser viser, at særligt børn, hvis forældre ikke er i arbejde, er i risiko for at lide afsavn i forhold til sociale aktiviteter.

Aftalepartierne er enige om, at børn af kontanthjælpsmodtagere skal have bedre mulighed for et aktivt fritidsliv i sunde fællesskaber.

Det foreslås derfor, at der indføres et skattefrit fritidstillæg til alle børn i kontanthjælpssystemet øremærket barnets fritidsliv.

3.6.2.1. Retten til et fritidstillæg og fritidstillæggets størrelse

Det foreslås, at der ydes et fritidstillæg på 450 kr. (2024-niveau) pr. måned til børn under 18 år, hvis en forælder modtager hjælp i kontanthjælpssystemet. Det foreslås, at fritidstillægget ydes til personer, der modtager kontanthjælp, jf. § 16, som denne er affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

Den foreslåede ordning vil indebære, at personer, der modtager mindstesats, grundsats eller forhøjet sats i kontanthjælpssystemet, vil få ret til et fritidstillæg. Personer, der modtager kontanthjælp under forrevalidering, vil tilsvarende få ret til et fritidstillæg, da de er berettigede til kontanthjælp. Personer, der modtager hjælp efter § 27 a i lov om aktiv socialpolitik (supplement til brøkpension), vil ikke få ret til et fritidstillæg, da de anses som pensionister og ikke som kontanthjælpsmodtagere.

Den foreslåede ordning indebærer samtidig, at personer, der modtager andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, samt ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke vil få ret til fritidstillæg. Det gælder bl.a. personer, der i forbindelse med aktivering ansættes i løntilskud.

Fritidstillægget er tiltænkt personer og deres børn, der er længere tid i kontanthjælpssystemet. Det foreslås derfor, at fritidstillægget først udbetales, når en person har haft ret til kontanthjælp i tre sammenhængende måneder.

Det foreslås som betingelse for retten til fritidstillægget, at personen har den privatretlige forsørgelsespligt over for barnet, og at personen er bopælsregistreret på samme adresse i CPR som barnet. Den foreslåede ordning indebærer dermed, at der kun vil blive udbetalt et fritidstillæg, hvis barnet bor sammen med den forælder, der modtager kontanthjælp.

Det foreslås, at fritidstillægget til personer, der er enlige forsørgere og har ret til et tillæg til enlige forsørgere, jf. den foreslåede § 18, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, reduceres, således at fritidstillægget udgør en fjerdedel af fritidstillægget til samlevende eller gifte. Enlige forsørgere, der har ret til et tillæg til enlige forsørgere efter den foreslåede § 18, stk. 2, nr. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, har ikke ret til fritidstillæg, da disse personer ikke forsørger barnet i hjemmet.

Baggrunden for forslaget om et reduceret fritidstillæg er, at enlige forsørgere har mulighed for at modtage børnetilskud, hvis de opfylder betingelserne herfor, og at børnetilskuddet kan dække nogle af de samme udgifter som fritidstillægget. Det bemærkes i den forbindelse, at retten til tillæg til enlige forsørgere, jf. den foreslåede § 18, stk. 2, følger principperne for retten til børnetilskud som enlig, jf. børnetilskudsloven, og ikke afhænger af, om en person har opnået ret til og derfor modtager en egentlig udbetaling af det ekstra børnetilskud. Det betyder, at der kan være personer, som vil få udbetalt det reducerede fritidstillæg, fordi de vil blive omfattet af den foreslåede § 18, stk. 2, nr. 1 eller 2, men som ikke får udbetalt ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven. Der kan f.eks. være personer, der endnu ikke har ansøgt om (et ekstra) børnetilskud, eller som ikke opfylder kravene om bopæl her i landet m.v. for at få ret til et ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven.

For nærmere om tillæg til enlige forsørgere henvises til forslaget til § 18, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

3.6.2.2. Maksimalt tre børn pr. familie

Det foreslås, at fritidstillægget ydes til maksimalt tre børn pr. familie. Det foreslås endvidere, at en familie i denne sammenhæng forstås som en enhed bestående af den forælder eller de forældre, der har forsørgelsespligten over for barnet, og det barn eller de børn, der forsørges. Det indebærer, at der inden for samme husstand kan være flere familieenheder. Det vil f.eks. være

tilfældet i sammenbragte familier, hvor der kan være både fællesbørn og særbørn. Forældre i sammenbragte familier, som begge modtager kontanthjælp, vil hver især som udgangspunkt kunne modtage fritidstillæg til op til tre børn, dog således at der kun kan udbetales ét fritidstillæg pr. barn.

Det foreslås endvidere, at i de familier, hvor der er flere børn end tre børn, vil fritidstillægget først blive udbetalt for de ældre børn og dernæst for de yngre.

I de familier, hvor der både er fællesbørn og særbørn, foreslås det, at fritidstillægget tildeles for særbørnene først. Den foreslåede regel svarer til udbetalingsreglerne i lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere, jf. lov nr. 1550 af 27. december 2019, som senest ændret ved lov nr. 877 af 21. juni 2022, og lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier, jf. lov nr. 500 af 16. maj 2023.

3.6.2.3. Kommunernes udbetaling af fritidstillægget

Det foreslås, at fritidstillægget udbetales i hele måneder. Det indebærer, at fritidstillægget altid udbetales med det fulde beløb, uanset om personen har modtaget kontanthjælp helt eller delvist i den forløbne måned. Det har således ikke betydning, om en person først er indtrådt i kontanthjælpssystemet midt i måneden. Det vil heller ikke have betydning for udbetalingen af fritidstillægget, om en person på grund af egne eller en eventuel ægtefælles indtægter eller på grund af sanktioner får udbetalt et lavere beløb end fuld kontanthjælp. Udbetalingen af fritidstillægget vil ske bagudrettet svarende til udbetaling af kontanthjælp.

Det foreslås også, at fritidstillægget bliver skattefrit ligesom hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere, at fritidstillægget vil blive udbetalt til den registrerede mor i de tilfælde, hvor begge forældre bor sammen, og begge er berettigede til et fritidstillæg. Det foreslås videre, at hvis forældrene er af samme køn, og begge opfylder betingelserne for udbetaling af fritidstillægget, vil fritidstillægget blive udbetalt til den af forældrene, der efter parrets oplysning til kommunen skal modtage fritidstillægget.

Det foreslås endvidere, at kommunerne i tre måneder efter en persons afgang fra kontanthjælpssystemet fortsat udbetaler fritidstillæg, medmindre personen overgår til at modtage en anden offentlig forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, eller retten til fritidstillægget ophører som følge af de årsager, som er nævnt i stk. 12 og 13, dvs. hvis barnet flytter, barnet

fylder 18 år, barnet afgår ved døden, eller personen, der modtager fritidstillægget, flytter ud af landet. Hensynet er, at det giver forældrene tid til at få betalingen for barnets fritidsaktiviteter på plads, når de f.eks. kommer i beskæftigelse. Hvis en person er ude af kontanthjælpssystemet i mere end tre måneder, skal retten til fritidstillæg optjenes på ny. Det foreslås i den forbindelse, at en person vil skulle genoptjene retten til et fritidstillæg ved på ny at have modtaget kontanthjælp i tre sammenhængende måneder, hvis de udgår af hjælpen. Dog foreslås det, at i de tilfælde, hvor en person afgår fra kontanthjælpssystemet og ikke overgår til andre forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik, og retten ikke ophører som følge af de øvrige ophørsgrunde, bevares retten til fritidstillæg uændret, hvis personen genindtræder i kontanthjælpssystemet inden udløbet af de første tre måneder. Hensynet er at sikre, at personer i kontanthjælpssystemet, der modtager et fritidstillæg, skal have et incitament til at tage ordinære timer i kortere perioder (op til tre måneder) uden at have udsigt til at miste fritidstillægget, hvis de ikke lykkes med at finde varig beskæftigelse.

For nærmere om skattefrihed, jf. ligningsloven, for udbetalt fritidstillæg henvises til lovforslagets § 20, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.6.2.4. Dokumentation for personens anvendelse af fritidstillægget

Det foreslås, at fritidstillægget skal anvendes på barnets deltagelse i fritidstilbud, kulturtilbud, sociale og faglige arrangementer eller til udstyr til uddannelse.

Det indebærer, at fritidstillægget vil kunne anvendes til dækning af udgifter til barnets:

- deltagelse i fritidstilbud, f.eks. sportsaktiviteter, og udstyr eller beklædning i den forbindelse.

- deltagelse i kulturtilbud for børn, f.eks. biograf, teater, museum m.v.

- deltagelse i sociale arrangementer eller faglige arrangementer i forbindelse med skole-, dag- og fritidstilbud, f.eks. skolekoloni, studieture m.v.

- udstyr til uddannelse, herunder f.eks. skoletaske, computer m.v.

Der vil ikke blive udarbejdet en udtømmende liste over genstande og aktiviteter, som fritidstillægget vil kunne anvendes til. Det vil således være op til kommunerne at vurdere, hvorvidt en udgift falder ind under aktiviteter, der kan betragtes som tilbud, arrangementer m.v., der understøtter barnets

fritidsliv. I sidste ende vil det dog være gennem Ankestyrelsens retlige prøvelse af kommunale afgørelser, at grænserne for det kommunalpolitiske handlerum fastlægges.

Det fremgår af aftalen, at modtageren af fritidstillægget skal dokumentere, at beløbet er anvendt på barnets fritidstillæg.

Aftalepartierne ønsker imidlertid at gøre det så nemt som muligt for børnefamilierne og samtidig sikre, at kommunerne ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrationsopgave i kommunen. Det foreslås derfor, at forældrene alene skal dokumentere anvendelsen af en tredjedel af det udbetalte fritidstillæg hver tredje måned. Dokumentationen vil efter forslaget skulle indgives til kommunen senest den 5. i måneden efter udløb af hver dokumentationsperiode.

Der vil blive udviklet en digital selvbetjeningsløsning, hvor personen kan uploade dokumentationen. Det vil også være muligt at indlevere dokumentationen til kommunen fysisk. Med den digitale selvbetjeningsløsning skal personen og kommunen endvidere ved hjælp af løbende opgørelse af det beløb, som der er indsendt dokumentation for, kunne få svar på, om der er uploadet dokumentation til fortsat udbetaling af fritidstillægget. Indsendes der ikke dokumentation, skal kommunen stoppe udbetalingen af fritidstillægget, jf. pkt. 3.6.2.5. nedenfor. Formålet hermed er at sikre, at pengene kommer børnene til gode.

Den foreslåede ordning vil indebære, at dokumentationen skal indgives til kommunen første gang, når en person har modtaget fritidstillægget i tre sammenhængende måneder og herefter hver tredje måned med udbetalt fritidstillæg. Forslaget indebærer en fravigelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 432 af 26. april 2024 om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social-, Bolig- og Ældreministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Børne- og Undervisningsministeriets ressortområde (herefter regnskabsbekendtgørelsen) om dokumentation.

Modtageren af fritidstillægget skal dokumentere, at fritidstillægget er anvendt til formål inden for rammerne af de oplistede aktiviteter.

Det foreslås, at den tredjedel af anvendelsen af fritidstillægget, som skal dokumenteres, skal ske i form af kopi af kvitteringer fra indkøb hos registrerede virksomheder eller foreninger. Kvitteringen skal være dateret, således

at det er muligt at identificere, hvilken periode af udbetaling af fritidstillægget der er dokumentation for. Det skal også fremgå, hvad der er købt, hvor købet er foretaget og prisen for det købte.

Hensynet bag kravet om dokumentation i form af kvittering fra registrerede virksomheder eller foreninger er at lette kommunernes arbejde i forbindelse med stikprøve og kontrol således, at kommunerne, når de skal foretage kontrol af den indsendte dokumentation, kan forholde sig til en række konkrete indholdsmæssige krav til dokumentationen. Der vil ikke blive stillet krav om, at kommunerne løbende skal kontrollere indkommende bilag, jf. pkt. 3.6.2.5. nedenfor.

Den konkrete anvendelse af de øvrige to tredjedele af fritidstillægget vil ikke skulle dokumenteres og vil derfor kunne bruges på køb på steder, hvor der ikke nødvendigvis udstedes kvitteringer. På den måde vil det blive muligt for personer i målgruppen for fritidstillægget at købe f.eks. brugt legetøj m.v. på et loppemarked, betale for deltagelse i arrangementer på skolen og lignende.

Det foreslås, at dokumentation, som dækker betaling for en længere periode fremadrettet, f.eks. årskontingenter til en sportsaktivitet, kan anses som dokumentation for afholdte udgifter for flere perioder i det omfang, at betingelserne for udbetaling af fritidstillæg ikke har været bortfaldet. Den foreslåede ordning indebærer, at en person med ret til et fritidstillæg vil kunne bruge den samme kvittering over flere dokumentationsperioder. Formålet hermed er at sikre fleksibilitet i ordningen for borgerne. Kravet om, at betingelserne for udbetaling ikke har været bortfaldet, indebærer, at en kvittering ikke kan genanvendes, hvis en person f.eks. har været ude af kontanthjælpssystemet i mindst fire måneder. Det gælder, uanset om udgiften vedrører en aktivitet, som fortsat finder sted.

Eksempel: A er kontanthjælpsmodtager og modtager hver måned 450 kr. i fritidstillæg for sit 12-årige barn B. A's barn B går til fodbold. Ved sæsonens start i august betaler A 2.700 kr. for barnets deltagelse i fodboldtræning i hele sæsonen. Kvitteringen for B's fodboldtræning kan på grund af det høje beløb anvendes som dokumentation for anvendt fritidstillæg i 6 måneder (6 måneder x 450 kr. = 2.700 kr.). Den 1. september ophører A med at modtage kontanthjælp, fordi A kommer i arbejde. Udbetalingen af fritidstillægget fortsætter imidlertid i september, oktober og november måned. Kvitteringen for fodboldtræningen er på det tidspunkt, hvor A ikke længere er berettiget til at modtage fritidstillæg, anvendt som dokumentation for afholdte udgifter svarende til udbetaling af fritidstillæg i 4 måneder. Den 1. februar er A igen

ledig. Efter en ny periode med genoptjening af retten til fritidstillæg, får A igen fritidstillæg fra maj måned. Kvitteringen fra august kan ikke genanvendes, da perioden med fritidstillæg har været afbrudt.

For nærmere om dokumentation for anvendelsen af fritidstillægget henvises til lovforslagets § 1, nr. 109, og bemærkningerne hertil.

3.6.2.5. Ophør af retten til et fritidstillæg

Det foreslås, at kommunen træffer afgørelse om, at udbetalingen af fritidstillægget vil ophøre, hvis en person ikke opfylder dokumentationskravene. Kommunen skal i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler partshøre personen om den manglende dokumentation, inden kommunen kan træffe afgørelse, og udbetalingen kan stoppes. Hvis personen ikke reagerer på partshøringen, skal kommunen stoppe udbetalingen af fritidstillæg, således at dette ikke bliver udbetalt ved udgangen af måneden. Hvis personen reagerer på partshøringen og inden for partshøringens frist indsender den manglende dokumentation, vil udbetalingen af fritidstillægget fortsætte uændret og blive udbetalt med kontanthjælpen ved udgangen af måneden. Hvis en person indsender dokumentation efter partshøringens frist er udløbet, men inden den 1. i måneden efter, vil der ikke blive udbetalt et fritidstillæg for måneden. Hvis en person efter stop af udbetalingen af fritidstillægget igen indsender dokumentation, vil udbetalingen af fritidstillægget blive genoptaget fremadrettet, såfremt personen fortsat opfylder kriterierne for at modtage et fritidstillæg, dog således at der tidligst kan ske udbetaling for måneden efter, at udbetalingen er stoppet.

Det foreslås endvidere, at kommunen træffer afgørelse om ophør af udbetalingen af fritidstillægget, hvis barnet fylder 18 år, eller hvis barnet afgår ved døden. Udbetalingen vil i disse tilfælde stoppe med sidste udbetaling ved udgangen af den pågældende måned, hvor barnet f.eks. fylder 18 år. Den foreslåede ordning indebærer, at der udbetales fritidstillæg, selvom betingelserne for fritidstillæg på udbetalingstidspunktet ikke er opfyldt.

Det foreslås videre, at kommunen træffer afgørelse om ophør af udbetalingen af fritidstillægget, hvis barnet fraflytter adressen, hvor den forælder, der modtager fritidstillæg, bor. Udbetalingen vil i disse tilfælde stoppe med sidste udbetaling ved udgangen af den pågældende måned, hvor barnet flytter ud. Det gælder uanset, om barnet flytter for sig selv eller hen til den anden forælder. Hvis forældrene ikke bor sammen, og begge forældre i den måned, hvor barnet flytter fra den ene forælder til den anden forælder, har ret til et fritidstillæg, og forældrene dermed udgør to konkurrerende rettighedshavere, vil fritidstillægget blive udbetalt til den af forældrene, der er registreret

i CPR på samme adresse som barnet på tidspunktet for udbetalingen af hjælpen. Udbetalingen vil ske til den forælder, der bor sammen med barnet på udbetalingstidspunktet, da tillægget er tiltænkt barnets fritidsliv, og det understøttes bedst, når udbetalingen sker til den forælder, der bor sammen med barnet.

Det fremgår af § 5 i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der opholder sig i udlandet, ikke kan få hjælp efter loven. Hvis en person mister retten til kontanthjælp, fordi de flytter ud af landet, vil udbetalingen af fritidstillægget derfor også stoppe. Det betyder, at der ikke vil blive udbetalt fritidstillæg i den måned, hvor en kontanthjælpsmodtager flytter ud af landet. En person, der flytter ud af landet den 10. i en måned, vil således ikke modtage fritidstillæg ved udgangen af måneden.

For nærmere om ophør af kommunernes udbetaling af fritidstillægget henvises til lovforslagets § 1, nr. 109, og bemærkningerne hertil.

3.6.2.6. Administration, tilsyn m.v.

Af hensyn til ordningens administrerbarhed og for at mindske kontrolbyrden i kommunerne foreslås det, at personer, der modtager fritidstillæg, alene skal indsende dokumentation for en tredjedel af anvendelsen af fritidstillægget. Endvidere foreslås det, at kommunerne alene vil skulle udføre kontrol af den indsendte dokumentation gennem en stikprøve.

I modsætning til gængs praksis ved udbetaling af ydelser er det for fritidstillægget ikke den politiske intention, at kommunerne i udgangspunktet skal foretage yderligere kontrol af den indsendte dokumentation. Der vil dog være en rent maskinel kontrol af, at der indsendes dokumentation og af beløbet.

Det fremgår af § 27 i bekendtgørelse nr. 432 af 26. april 2024 om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Social-, Bolig- og Ældreministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Børne- og Undervisningsministeriets ressortområde (herefter regnskabsbekendtgørelsen), at al relevant dokumentation vedrørende ydelser eller tilskud til personer, hvor der ydes statsrefusion eller -tilskud, skal journaliseres.

Det fremgår videre af regnskabsbekendtgørelsens § 44, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at fastsætte en grænse for, hvornår dokumentation (kvittering) for, hvorledes hjælpen er anvendt, ikke er nødvendig. Bestemmelsen gælder bl.a. for hjælp efter §§ 81-85 i lov om aktiv socialpolitik (hjælp i særlige tilfælde). Beløbsgrænsen, som kommunen kan fastsætte, kan højst

være på 3.000 kr. pr. udbetaling ved enkeltudgifter og højst 1.000 kr. pr. måned ved løbende ydelser. Kommunalbestyrelsen kan efter en konkret vurdering bestemme, at der i sager om enkeltpersoner skal være sædvanlig dokumentation.

Reglerne i regnskabsbekendtgørelsen foreslås fraveget ved forslaget om begrænset indsendelse af dokumentation og forslaget om begrænset kontrol af dokumentationen i kommunerne.

For yderligere at lette kontrolopgaven hos kommunerne vil der ikke blive fastsat krav til stikprøvens omfang, og kommunen vil selv kunne tilrettelægge afviklingen af stikprøvekontrollen. Kommunernes stikprøvekontrol vil dog indgå som et fast kontrolpunkt i den kommunale revision i revisionsåret 2026. Det vil her være op til den kommunale revisor at vurdere, hvorvidt kommunens stikprøvekontrol er tilfredsstillende. Den kommunale revisor vil i den forbindelse vurdere, om der er behov for fortsat revisorkontrol.

Den foreslåede ordning vil blive omfattet af de gældende regler for tilbagebetaling af kontanthjælp efter kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik. Det indebærer, at fritidstillægget skal tilbagebetales i de tilfælde, hvor en person skal tilbagebetale kontanthjælpen. Der skal i den forbindelse ses bort fra de tre måneders fritidstillæg, som udbetales til personer, som forlader kontanthjælpssystemet med henblik på fast arbejde.

Eksempel: A modtager kontanthjælp og fritidstillæg for sit 8-årige barn. A kommer i arbejde den 1. september. A glemmer at fortælle kommunen om arbejdet og får derfor også udbetalt kontanthjælp ved udgangen af september måned. A kontakter straks kommunen, som oplyser, at den kontanthjælp, som er blevet udbetalt for september, vil blive krævet tilbagebetalt. A har, fordi A er kommet i arbejde, ret til fritidstillæg for september, oktober og november. Det udbetalte fritidstillæg for september vil derfor ikke blive krævet tilbagebetalt.

Fritidstillægget er endvidere omfattet af kommunernes almindelige og generelle vejledningsforpligtelse om hjælp til forsørgelse. Som en del af vejledningen om fritidstillægget over for personer i målgruppen for et fritidstillæg, kan kommunen oplyse om eventuelle følgeordninger til fritidsaktiviteter i kommunen og informere om, hvor en modtager af fritidstillægget vil kunne få mere viden om eventuelle følgeordninger til børns fritidsaktiviteter i kommunen, såfremt der er etableret sådanne følgeordninger i kommunen. Vejledningen om følgeordninger skal ses i sammenhæng med initiativet i

den politiske aftale om en pulje til følgeordninger til børns deltagelse i fritidsaktiviteter.

Det foreslås, at fritidstillægget vil blive omfattet af samme regler om refusion som hjælp i særlige tilfælde i kap. 10 efter lov om aktiv socialpolitik, jf. § 106 i loven, da der på samme måde som udgifterne i kap 10 og 10 a er tale om udgifter, som kommunernes aktive indsats ikke i sig selv kan påvirke sammenlignet med f.eks. kontanthjælpen, der er omfattet af reglerne om refusion og refusionstrappen efter § 3, stk. 5, og § 5, stk. 2, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1769 af 28. december 2023.

Fritidstillægget foreslås endvidere årligt satsreguleret. Satsen for fritidstillægget foreslås afrundet til nærmeste hele beløb deleligt med 50, jf. § 109, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

For nærmere om refusion og satsregulering af fritidstillægget henvises til lovforslagets § 1, nr. 123, 125 og 127, og bemærkningerne hertil.

3.7. Lempeligere fradrag for arbejdsindkomster

3.7.1. Gældende ret

Efter den gældende regel i § 30, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik trækker kommunen som udgangspunkt indtægter fra i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp krone for krone.

Kommunen trækker indtægter fra i bruttohjælpen uafhængigt af, hvordan indtægterne behandles skattemæssigt. Det gælder dermed også for skattefrie indtægter.

Dette gælder både en persons egne indtægter og en eventuel ægtefælles indtægter. Det er en direkte følge af, at der gælder en gensidig forsørgelsespligt mellem ægtefæller i kontanthjælpssystemet. Således fremgår det af § 2 i loven, at enhver mand og kvinde i forhold til det offentlige har ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år. Kontanthjælpssystemet er det underliggende økonomiske sikkerhedsnet og bygger derfor på selvforsørgelsesprincippet.

Kommunen kan derfor ikke yde hjælp til en borger, som kan forsørge sig selv, eller som har mulighed for at blive forsørget af andre. En gift kontanthjælpsansøger skal derfor som udgangspunkt forsørges af sin ægtefælle.

Først hvis ægtefællen ikke kan løfte forsørgelsespligten, kan der ydes kontanthjælp. Det betyder, at der ved beregning af hjælp til ægtefæller tages hensyn til begge ægtefællers økonomiske forhold, herunder indtægter og formue. Det betyder også, at både kontanthjælpsmodtageren og ægtefællen har pligt til at søge arbejde og tage imod tilbud om arbejde eller tilbud, i det omfang den enkelte er i stand til det.

Kommunen skal beregne hjælp til ægtepar, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp efter særlige beregningsregler for ægtefæller i lovens § 26. Hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til i kontanthjælpssystemet med fradrag for indtægter, uanset om begge ægtefæller modtager kontanthjælp. Har den ægtefælle, som ikke har været udsat for en selvstændig social begivenhed, arbejdsindtægter, der er lavere end kontanthjælpssatsen, kan der beregnes supplerende hjælp til denne ægtefælle.

Den gensidige forsørgelsespligt gælder ikke for samlevende, der ikke er gift. Den ene part i et papirløst parforhold kan derfor modtage kontanthjælp, selv om den anden part tjener tilstrækkeligt til at forsørge dem begge, eller hvis den anden har en formue, der kan tjene som forsørgelse for begge samlevende.

Der gælder dog visse undtagelser til hovedreglen i § 30, stk. 1. Disse fremgår af lovens §§ 31-33.

Det fremgår af den gældende § 31, stk. 1, i loven, at når der er tale om, at en ansøger eller ægtefællen har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ser kommunen ved beregning af hjælpen bort fra et beløb pr. udført arbejdstime i indtægten, inden indtægten trækkes fra i hjælpen. Timefradraget udgør i 2024 30,37 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person. Det vil sige pr. ægtefælle i et ægtepar. Hvis der ikke er angivet et konkret antal arbejdstimer, anvendes den aktuelle omregningsfaktor til at beregne det antal timer, som der skal ske fradrag for, jf. lovens § 31, stk. 3. Omregningsfaktoren udgør i 277,76 kr. (2024-niveau).

Reglen om timefradrag finder anvendelse både ved indgangen til hjælp i kontanthjælpssystemet, når hjælpen skal udmåles til en person, der ansøger om hjælp, og når hjælp udmåles løbende måned efter måned.

Det er et krav, at der reelt er udført arbejde for indtægten. Der foretages derfor ikke et arbejdstimefradrag for løn udbetalt under sygdom, tabt arbejdsfortjeneste efter § 119 i lov om social service og § 87 i barnets lov, samt for royalties eller tilsvarende indtægter, hvor ydelsesmodtageren ikke aktuelt har udført faktisk arbejde.

Der skal ses bort fra ATP, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge samt kollektive pensioner i en arbejdsindtægt. Dette fremgår af praksis, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse offentliggjort som 42-19. Således fradrages lønindtægter med den personlige indkomst svarende til bruttolønnen efter fradrag for ATP, arbejdsmarkedsbidrag, indbetaling af kollektive pensionsbidrag (overenskomstmæssige) og hensættelser til feriepenge. Kommunen skal foretage timefradrag efter § 31, stk. 1, for de timer, som en person har arbejdet. Først herefter skal kommunen trække indtægten fra i hjælpen. Den resterende del af indtægten trækkes fra krone for krone i den beregnede hjælp.

Hvis en modtager af hjælp er gift, skal ægtefællens indtægter også trækkes fra i hjælpen, jf. ovenfor. Dette sker som udgangspunkt på samme måde, som når kontanthjælpsmodtagerens egne indtægter trækkes fra. Dog fratrækkes kun den del af indtægten, som overstiger ægtefællens beregnede hjælp for den pågældende måned.

Indtægter, der er udbetalt før bevillingsdatoen, trækkes ikke fra i hjælpen. Indtægter udbetalt efter bevillingsdatoen trækkes fra i hjælpen på tidspunktet for udbetalingen af indtægten. Dette gælder også for acontoudbetalinger. For acontoudbetalinger foretages et eventuelt arbejdstimefradrag i forbindelse med udbetalingen af den resterende del af indtægten. På samme tidspunkt ses der også bort fra ATP, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge og kollektive pensioner, som vedrører acontoudbetalingen.

Hvis en person har en stor indtægt før ansøgningen om hjælp til forsørgelse, kan retten til hjælp først indtræde, når beløbet er levet op, idet ved udbetaling af en stor indtægt ikke står i en situation, hvor man ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin forsørgelse. Hvis en kontanthjælpsmodtager har en stor indtægt, skal kommunen træffe afgørelse om at standse hjælpen, og indtægten skal derfor ikke trækkes fra i hjælpen. Efter praksis, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 42-19, er en stor indtægt en indtægt,

der betydeligt overstiger et beløb svarende til to månedslønninger eksklusive pension og feriepenge for en fuldtidsstilling på almindelige løn- og arbejdsvilkår inden for et reguleret lavtlønsområde. Ved beregningen af indtægten foretages der ikke et eventuelt arbejdstimefradrag. En stor indtægt betragtes som en formue, når der er gået mere end to måneder efter erhvervelsen, hvis personen i dette tidsrum ikke har modtaget eller ansøgt om hjælp til forsørgelse, hvor indtægter skal trækkes fra i hjælpen.

Indtægter, der udbetales i ansøgningsmåneden efter bevillingsdatoen, skal trækkes fra krone for krone. Det gælder, uanset hvornår i måneden en person ansøger om hjælp fra. Det gælder også, selvom hjælpen for ansøgningsmåneden, før indtægten trækkes fra, sammenlagt med indtægten måtte være mindre end en hel måneds hjælp.

Hvis kontanthjælpsmodtagerens ægtefælle har indtægter, der udbetales i ansøgningsmåneden efter bevillingsdatoen, skal disse indtægter kun trækkes fra i ydelsesmodtagerens hjælp med den del, som overstiger en fuld måneds hjælp for ægtefællen, uanset om bevillingsdatoen er senere end den 1. i måneden.

En kontanthjælpsmodtager, der starter i ordinært fuldtidsarbejde efter den 1. i en måned, kan være berettiget til udbetaling af supplerende kontanthjælp for den del af ophørsmåneden, hvor han eller hun var ledig og stod til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis der både er et tidsmæssigt forsørgelsesslip i den efterfølgende måned, og der samtidig er et økonomisk behov for hjælp til forsørgelse. Det skal således først vurderes, om kontanthjælpsmodtageren har et forsørgelsesslip i måneden efter ophørsmåneden. Herefter skal forsørgelsesslippet omregnes til et økonomisk behov for hjælp til forsørgelse. Først herefter kan der beregnes eventuel supplerende hjælp.

Kommunen kan således kun udbetale hjælp til forsørgelse, når personen konkret har behov for hjælp til forsørgelse.

Det afgørende for, hvorvidt en indtægt er en arbejdsindtægt, er, om en person har udført arbejde for indtægten. Hvis kommunen vurderer, at personen har udført arbejde, og timetallet ikke er kendt, skal kommunen benytte omregningssatsen i § 31, stk. 3, for at finde frem til timetallet. Herefter skal kommunen beregne det timefradrag, som der skal ses bort fra, jf. § 31, stk. 1, i loven, jf. ovenfor.

Den sociale begivenhed, som er en forudsætning for hjælp i kontanthjælpssystemet i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, anses ikke

for ophørt, når en person er ansat i et offentlig eller privat løntilskudsjob efter beskæftigelsesindsatsloven, medmindre forsørgelsen fuldt ud er dækket af lønnen fra løntilskuddet. Dette fremgår af praksis, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse offentliggjort som 57-16. Hvis personens indtægt fra løntilskudsjobbet efter timefradraget i lov om aktiv socialpolitik § 31, stk. 1, er mindre end den selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, som personen er berettiget til efter loven, kan der ydes supplerende selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp. Forskellen mellem at være ansat i løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere er, at ansættelsen hos en privat arbejdsgiver kan ske på fuld tid eller på deltid. Hos en offentlig arbejdsgiver sker ansættelsen med et timetal, der er beregnet ud fra den fastsatte timeløn. Timetallet bliver beregnet, så lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag er på niveau med den hjælp, personen fik inden ansættelsen i løntilskudsjobbet. For personer ansat i løntilskud betyder det, at de hver måned skal sende deres lønseddel til kommunen, som skal beregne, om de er berettiget til et supplement til deres løn fra ansættelsen med løntilskud. Beregningen af hjælpen skal ske på samme måde som ved enhver anden lønindtægt.

Efter den gældende § 31, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen ikke foretage fradrag for indtægter fra arbejde på op til 28.705 kr. pr. år (2024-niveau) i hjælpen til personer, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet (typisk uddannelseshjælp) og deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU) efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Tilsvarende gælder det, jf. § 1 i lov om socialt frikort, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 15. november 2019, som ændret senest ved lov nr. 751 af 13. juni 2024 (LF 108, FT 2023-24), at det er muligt for en person med socialt frikort at tjene op til 40.000 kr. (2023-niveau) skattefrit pr. kalenderår ved ordinært og ustøttet arbejde for virksomheder med dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v. uden, at dette fradrages i offentlige forsørgelsesydelser eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Dermed fradrages indtægter tjent inden for frikortet ikke i hjælpen.

Efter den gældende § 26, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, beregnes hjælpen til et ægtepar som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, efter lovens §§ 22-25, jf. dog bestemmelsens stk. 2.

Efter den gældende § 26, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, beregnes hjælpen til et ægtepar eller samlevende, hvor den ene modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor den anden modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, således, at kontanthjælpen nedsættes, så de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til hjælpen til den ægtefælle/samlevende, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det sker på den måde, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og danskbonus, såfremt selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtageren eller overgangsydelsesmodtageren er berettiget til danskbonus efter lovens § 22, stk. 2, om satserne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og lovens § 22, stk. 4, om danskbonus.

Det fremgår endvidere af den gældende regel i § 26, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik om "kombinationsægtepar", at hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp i kontanthjælpssystemet og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven eller deltager i en integrationsgrunduddannelse, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, det nævnte tilskud eller deltager i en integrationsgrunduddannelse. Denne regel skal ses i sammenhæng med den gældende regel i § 30, stk. 2, i loven, hvorefter kommunen, når den skal beregne hjælpen til et kombinationsægtepar, kun trækker den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger et beløb svarende til kontanthjælpssatsen til personer, der fyldt 30 år på kontanthjælp. Beløbet afhænger af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Efter den gældende § 13, stk. 11, i loven, kan en person, som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, og som er gift med en, der er berettiget til kontanthjælp, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder. I den situation beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle, jf. lovens § 26, stk. 4. Hjælpen beregnes igen til begge ægtefæller, når begge Hjælpen beregnes igen efter hovedreglen i § 26, stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14, i loven.

3.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Partierne bag aftalen vil sikre, at det bedre skal kunne betale sig at tage småjobs ved siden af kontanthjælpen, så borgerne på den måde kan få en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet, samt at de får mulighed for at øge deres levestandard. Undersøgelser viser, at selv arbejde i ganske få timer kan være en vigtig trædesten på vejen mod et arbejde.

Hvis en kontanthjælpsmodtager eller ægtefællen i dag arbejder ved siden af kontanthjælpen, fradrages lønindtægten som udgangspunkt krone for krone i hjælpen efter et relativt lavt timefradrag. Det betyder, at man får en begrænset økonomisk gevinst ved at arbejde i få timer, ligesom kontanthjælpsloftet gør, at incitamentet er svært at gennemskue for den enkelte.

Det nye indkomstfradrag vil betyde, at kontanthjælpsmodtageren og en eventuel ægtefælle, der kommer til at modtage den nye mindstesats eller den nye grundsats, vil få et fribeløb på 5.000 kr. om måneden. Personer på disse satser vil altså kunne arbejde nogle timer om ugen og beholde hver en tjent krone op til 5.000 kr. pr. måned, uden at det vil påvirke kontanthjælpen.

Personer, der vil modtage forhøjet sats, vil få et fribeløb på 2.500 kr. om måneden.

Det er dermed aftalepartiernes intention, at det skal være nemt for kommunen at forklare det lempeligere indkomstfradrag og let at gennemskue for borgerne, at det altid kan betale sig at skaffe de første løntimer og dermed opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet, idet borgeren kan beholde den fulde fortjeneste af de første løntimer.

Fribeløbet er individuelt, og et uudnyttet fribeløb kan ikke overføres fra en ægtefælle til en anden ægtefælle.

Over fribeløbet vil en kontanthjælpsmodtager kunne beholde 35 pct. af sin arbejdsindkomst op til 85 pct. eller 100 pct. af den maksimale dagpengesats afhængig af satsniveau. Dette indkomstloft vil sikre, at der stadig er en økonomisk gevinst ved at tage fuldtidsarbejde på lavtlønsområdet frem for at modtage kontanthjælp og supplere kontanthjælpen med få lønnede timer. Intentionen er at sikre den rette balance mellem at give borgerne et økonomisk incitament til at tage de første løntimer, uden at borgeren bliver fastholdt i ydelsessystemet.

Efter forslagets indhold vil alle personer, der modtager kontanthjælp i det nye kontanthjælpssystem, blive omfattet af det lempeligere indkomstfradrag.

Personer, der modtager kontanthjælp med sats som hjemmeboende, vil dog ikke have et fribeløb. For disse personer vil kommunen fradrage 65 pct. af arbejdsindkomsten i kontanthjælpen.

For nærmere om det lempeligere indkomstfradrag henvises til lovforslagets § 1, nr. 59, og bemærkningerne hertil.

3.8. Et nyt og enkelt boligstøtteloft

3.8.1. Gældende ret

Alle modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp er i dag omfattet af et loft over, hvad de samlet kan modtage i kontanthjælp, boligstøtte, særlig støtte, tilskud til daginstitutionsbetaling, børne- og ungeydelse samt børnetilskud. Det kaldes kontanthjælpsloftet. Ingen kan dog få den samlede ydelse reduceret med mere end summen af særlig støtte og boligstøtte. Dermed reduceres kontanthjælpen og de børnerelaterede ydelser ikke.

3.8.1.1. Lov om aktiv socialpolitik

Størrelsen på kontanthjælpsloftet for den enkelte modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp afhænger af, hvilken sats personen modtager, og af den familietype, personen tilhører (gift, samlevende, enlig ikke-forsørger eller forsørger). Loftsstørrelserne er fastsat ens for personer, der tilhører samme familietype, uanset den enkelte persons individuelle forhold. Kontanthjælpsloftet virker på den måde, at hvis den samlede ydelse overstiger den konkrete loftsstørrelse, reduceres først i særlig støtte og dernæst i boligstøtte. Således foretages ydelsesreduktionen som følge af kontanthjælpsloftet alene i særlig støtte og boligstøtte.

For ægtepar og samlevende, der modtager kontanthjælp med et beløb svarende til satserne for kontanthjælp til personer fyldt 30 år, svarer loftsstørrelsen til satserne i § 25, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, dvs. henholdsvis 16.382 kr. (2024-niveau) for forsørgere og 12.326 kr. (2024-niveau) for ikke-forsørgere.

For at fremme det økonomiske incitament til at tage job reducerer arbejdsindkomster kontanthjælpsloftets virkning. Det betyder, at det beløb, som kontanthjælpen m.v. reduceres med som følge af arbejdsindkomsten (skattepligtigt beløb), gør, at modtageren kan "beholde" mere af boligstøtten og særlig støtte (som er skattefrie). Det særlige fradragsfrie beløb pr. udført arbejdstime holdes også uden for kontanthjælpsloftet. Således kan modtageren beholde det særlige fradragsfrie beløb pr. udført arbejdstime ud over

kontanthjælpsloftet; det vil sige det beløb pr. udført arbejdstime, som en person kan tjene, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen m.v.

På den måde betyder enhver forøgelse af arbejdsindtægter ved siden af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, at der bliver yderligere plads under kontanthjælpsloftet til særlig støtte og boligstøtte, idet hjælpen nedsættes som følge af arbejdsindtægter.

Kontanthjælpsloftet er individuelt. Det betyder, at det ikke er muligt at overføre uudnyttet "plads under loftet" til særlig støtte og boligstøtte mellem ægtefæller eller samlevende.

Vurderingen af, om en person kan anses for samlevende eller enlig i relation til indplacering på kontanthjælpsloftet følger reglerne om modtagelse af ordinært børnetilskud efter børnetilskudsloven.

Det gælder for samtlige modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, at kommunen videregiver oplysninger om personens ydelsesniveau og indplacering på kontanthjælpsloftet samt eventuelle andre relevante oplysninger såsom arbejdsindkomst m.v. med henblik på, at Udbetaling Danmark foretager beregning af den samlede hjælp. På den baggrund træffer Udbetaling Danmark også afgørelse om nedsættelse af særlig støtte og boligstøtte under kontanthjælpsloftet.

Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp og særlig støtte udbetales månedligt bagud for den samme måned, mens boligstøtte udbetales månedligt forud. Boligstøtte bliver udbetalt på baggrund af en foreløbig beregning og udbetaling, der løbende genberegnes, når de faktiske oplysninger i indkomstregisteret foreligger ca. to måneder efter udbetalingen af boligstøtte. Herefter sker der én gang årligt en endelig efterregulering, hvor der tages endeligt højde for alle indkomster, herunder den indkomst som ikke indberettes til indkomstregisteret i løbet af året.

Den samlede nedsættelse som følge af kontanthjælpsloftet foretages første gang for den første hele kalendermåned efter ansøgningen om kontanthjælp. Boligstøtten, som udbetales forud og er foreløbig, indgår i loftsberegningen for den samme kalendermåned, som kontanthjælpen og den særlige støtte udbetales for. Dette indebærer, at den forudbetalte boligstøtte for den første måned i mange tilfælde vil nå at blive udbetalt, inden en foreløbig nedsættelse som følge af kontanthjælpsloftet har kunnet finde sted. Særligt for den

første måned får personen udbetalt for meget boligstøtte, som derfor resulterer i et tilbagebetalingskrav, når der tages højde for reglerne om kontanthjælpsloftet. I de fleste tilfælde kan Udbetaling Danmark dog ikke kræve boligstøtten tilbagebetalt, fordi pågældende har været i god tro på udbetalingstidspunktet.

Da boligstøtten er forudbetalt, og kontanthjælp m.v. og særlig støtte er bagudbetalte, og indtægter indtjenes i løbet af måneden, og da boligstøtten for måneden i første omgang beregnes foreløbigt efter månedsmodellen, kan Udbetaling Danmark ikke ved udbetalingen af boligstøtte og særlig støtte have de endelige beløb, der skal indgå i loftsberegningen. Beregningen af og nedsættelsen af boligstøtte og særlig støtte foretages derfor i første omgang foreløbigt, og der foretages løbende en ny beregning af nedsættelsen af boligstøtte og særlig støtte som følge af kontanthjælpsloftet, samtidig med genberegningen af boligstøtten.

Udbetaling Danmark skal foretage den foreløbige beregning af den samlede hjælp, der indgår under kontanthjælpsloftet samt foretage den foreløbige nedsættelse af særlig støtte og boligstøtte i overensstemmelse med de oplysninger, som Udbetaling Danmark har fået fra kommunen, dvs. om personens sats på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp og personens indplacering på kontanthjælpsloftet (det vil sige den konkret loftsstørrelse).

Månedens faktisk udbetalte kontanthjælp og den særlige støtte, som kan beregnes forud for loftsreduktionen, afhænger af en eventuel arbejdsindkomst og foreligger ca. 1 måned efter udbetalingen af den foreløbige boligstøtte.

Den genberegnede boligstøtte for måneden foreligger som udgangspunkt ca. en måned efter udbetalingen af den foreløbige boligstøtte. Den nye beregning af nedsættelsen af boligstøtte og særlig støtte som følge af kontanthjælpsloftet skal derfor som udgangspunkt finde sted samtidig med Udbetaling Danmarks genberegning af boligstøtten for den pågældende måned. Den nye beregning af nedsættelsen som følge af kontanthjælpsloftet foretages, uanset om genberegningen af boligstøtten medfører ændring af boligstøtten.

Udbetaling Danmark skal også foretage en endelig beregning for nedsættelse af den samlede hjælp i de enkelte måneder i forbindelse med den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb.

3.8.1.2. Lov om individuel boligstøtte

Efter de gældende regler i § 42 a i lov om individuel boligstøtte (boligstøtteloven) kan udbetalingen af den beregnede boligstøtte reduceres, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af § 25 b (kontanthjælpsloft) i lov om aktiv socialpolitik. Reduktionen sker efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik. Retten til generhvervelse af udbetalingen af boligstøtte uden nedsættelse efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik opnås uden ansøgning, når betingelserne for nedsættelsen ikke længere er opfyldt. §§ 33 og 34 i boligstøtteloven finder ikke anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er reduceret efter §§ 25 b, 25 c og 25 e i lov om aktiv socialpolitik. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik. Reglerne er udmøntet i en bekendtgørelse nr. 1599 af 27. december 2019 om beregning af den samlede hjælp efter § 25 b i lov om aktiv socialpolitik og fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter § 25 d i lov om aktiv socialpolitik (kontanthjælpsloftsbekendtgørelse).

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der modtager hjælp i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp tillige modtage særlig støtte efter lovens § 34, hvis de har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, samt boligstøtte efter boligstøtteloven, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Der er samtidig fastsat en øvre grænse for den samlede hjælp (kontanthjælpsloft).

Boligstøtte efter boligstøtteloven beregnes ud fra huslejens størrelse, husstandens indkomst, dog uden børns indkomst, og boligens størrelse.

Det fremgår af lovens § 8 c, stk. 1, at indkomsten opgøres foreløbigt ved ansøgning om boligstøtte som indkomsten for den første måned, der ansøges om boligstøtte til, ud fra ansøgerens egne oplysninger.

Af lovens § 8 c, stk. 3, fremgår, at den beregnede (foreløbige) boligstøtte opgjort efter ansøgning danner grundlag for udbetaling af boligstøtte til ansøgeren hver måned, indtil der sker en genberegning af boligstøtten. Boligstøtten for tidligere måneders genberegning af boligstøtte kan justeres i form af tillæg eller fratræk på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret og genberegning.

Udbetaling Danmark skal efter § 8 d i boligstøtteloven genberegne boligstøtten for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, hvis oplysninger om husstandsindkomsten i indkomstregisteret

afviger mere end 800 kr. fra den indkomst, der er lagt til grund for samme periode ved beregningen af boligstøtte, og afvigelsen medfører en ændring af den pågældende periodes boligstøtte med mere end 200 kr. Hvis boligstøtten genberegnes, kan genberegningen medføre en justering i form af tillæg eller fratræk i boligstøtten for en kommende måned. Justeringen kan medføre, at hele boligstøtten bortfalder for den pågældende måned.

Ændring af husstandsindkomst, der skyldes ændring i sammensætningen af husstanden, medfører ikke, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtte i forbindelse med genberegningen af boligstøtten.

Ved den årlige efterregulering af boligstøtte efter boligstøttelovens §§ 46 a og 47 skal den for meget modtagne boligstøtte tilbagebetales.

Boligstøtteloven indeholder regler om boligydelse, boligsikring og lån til beboerindskud.

Boligydelse ydes til folkepensionister samt førtidspensionister på den gamle ordning (førtidspension, der er tilkendt efter de regler, der var gældende før den 1. januar 2003). Boligsikring ydes til ikke-pensionister og førtidspensionister, der har fået tilkendt førtidspensionen efter de regler, der er gældende fra 1. januar 2003 (førtidspensionsreform).

Det fremgår af § 33 i boligstøtteloven, at der kan ikke udbetales boligsikring og boligydelse i form af tilskud, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 4.020 kr. pr. år for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. pr. år for boligsikring (2024-niveau). Der kan ske udbetaling af boligstøtte med et mindre beløb, når beløbet skyldes en justering, der vedrører en tidligere måned.

Af § 34 i boligstøtteloven fremgår, at der kan ikke udbetales boligydelse og boligsikring i form af lån, hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau). Der kan ske udbetaling af boligstøtte med et mindre beløb når beløbet skyldes en justering, der vedrører en tidligere måned.

3.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som en del af aftalen foreslås det, at der indføres et loft over, hvor meget borgere i kontanthjælpssystemet kan modtage i boligstøtte. Det foreslås, at boligstøtteloftet vil ligge på 350 kr. (2024-niveau) om måneden, og at dette loft vil gælde samlevende og ægtefæller, der modtager forhøjet sats, som er de to eneste familietyper i det nye kontanthjælpssystem, der ikke vurderes

at have et tilstrækkeligt økonomisk incitament ved at arbejde i stedet for at modtage ydelser.

Således er boligstøtteloftet fastsat ud fra et pejlemærke om, at kontanthjælpsmodtagere typisk skal have en gevinst på minimum 2.500 kr. om måneden ved at tage et job på lavtlønsområdet. Her tages der afsæt i de såkaldte familietypeberegninger. Boligstøtteloftet understøtter desuden hensigten om, at en kontanthjælpsmodtager maksimalt skal kunne have en disponibel indkomst på 85 pct. af indkomsten for en lønmodtager på lavtlønsområdet.

Boligstøtteloftet erstatter kontanthjælpsloftet, der samtidig ophæves. Dette sikrer en betydelig forenkling af kontanthjælpssystemet, da det nye boligstøtteloft kun indeholder et loft i modsætning til de 29 forskellige loftsstørrelser, der findes i dag i kontanthjælpsloftet. Derudover vil det foreslåede boligstøtteloft ikke indgå i et kompliceret samspil med reglerne om arbejdsindkomst og særlig støtte.

Det foreslås, at boligstøtteloftet skal have virkning med det samme, således at boligstøtteloftet gælder, så snart en person modtager kontanthjælp med forhøjet sats. Første nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet sker dog først for den første hele kalendermåned, hvor en gift eller samlevende modtager kontanthjælp med forhøjet sats. Sidste nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet sker for den sidste hele kalendermåned, hvor en person modtager kontanthjælp med forhøjet sats.

Det betyder, at alle gifte og samlevende modtagere af kontanthjælp, som modtager forhøjet sats på 12.064 kr. (2024-niveau), vil være omfattet af et loft over boligstøtten på maksimalt 350 kr. (2024-niveau).

Personer, der er omfattet af boligstøtteloftet, vil således maksimalt kunne modtage 350 kr. (2024-niveau) i boligstøtte (der er skattefri), så længe de er omfattet af boligstøtteloftet. Arbejdsindtægter vil ikke reducere boligstøtteloftets virkning. Der vil således ikke blive plads til mere boligstøtte, selvom kontanthjælpen til personen reduceres pga. arbejdsindtægter, der trækkes fra i kontanthjælpen.

Boligstøtteloftet skal sikre, at hvis boligstøtten for en person omfattet af boligstøtteloftet overstiger 350 kr. (2024-niveau) for en måned, så reduceres den individuelt beregnede boligstøtte til 350 kr. (2024-niveau) for den pågældende måned. Da boligstøtteloftet er individuelt, beregnes boligstøtten derfor med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte for hvert husstandsmedlem, der indgår i beregningen af husstandsindkomsten, jf. § 6 i boligstøtteloven. Det er således kun den andel af boligstøtten, der indgår i

boligstøtteberegningen for den eller de personer, der er omfattet af boligstøtteloftet i husstanden, der reduceres som følge af boligstøtteloftet.

Vurderingen af, om en person kan anses for at være samlevende i relation til boligstøtteloftet, følger reglerne om modtagelse af ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven. En ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, vil blive betragtet som gift i relation til boligstøtteloftet.

Personer, der modtager ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, og personer, der modtager det foreslåede tillæg til enlige ikke-forsørgere, vil i relation til boligstøtteloftet ikke blive anset for samlevende.

For nærmere om boligstøtteloftet henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

3.8.2.1. Administration af boligstøtteloftet

Efter gældende regler administrerer og udbetaler Udbetaling Danmark boligstøtte, mens kommunerne administrerer og udbetaler kontanthjælp.

Samtlige modtagere af kontanthjælp, der får den foreslåede forhøjet sats, og hvor kommunen har truffet afgørelse om, at modtageren er gift eller samlevende, er omfattet af boligstøtteloftet. For disse gifte eller samlevende kontanthjælpsmodtagere foreslås det, at kommunen videregiver oplysningen om, at personen og eventuelt ægtefællen/samleveren er omfattet af boligstøtteloftet til Udbetaling Danmark. Dette gøres med henblik på, at Udbetaling Danmark foretager beregning af boligstøtten og træffer afgørelse om nedsættelse af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet.

Boligstøtte bliver udbetalt på baggrund af en foreløbig beregning og udbetaling, der løbende genberegnes, når de faktiske oplysninger i indkomstregisteret foreligger ca. en måned efter udbetalingen af boligstøtte. Herefter sker der én gang årligt en endelig efterregulering, hvor der tages endeligt højde for alle indkomster, herunder den indkomst som ikke indberettes til indkomstregisteret i løbet af året.

Boligstøtten, som udbetales forud og er foreløbig, indgår i beregningen af boligstøtteloftet for den samme kalendermåned, som kontanthjælpen udbetales for. Dette indebærer, at den forudbetalte boligstøtte for den første måned i mange tilfælde vil nå at blive udbetalt, inden en foreløbig nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet har kunnet finde sted. Særligt for den første hele kalendermåned, hvor personen er omfattet af boligstøtteloftet, vil personen få udbetalt for meget boligstøtte, hvilket resulterer i et

tilbagebetalingskrav, når der tages højde for boligstøtteloftet. I de fleste tilfælde vil Udbetaling Danmark dog ikke kunne kræve boligstøtten tilbagebetalt, fordi pågældende har været i god tro på udbetalingstidspunktet.

Da boligstøtten er forudbetalt, og kontanthjælp er bagudbetalt, og da boligstøtten for måneden i første omgang beregnes foreløbigt, kan Udbetaling Danmark ikke ved udbetalingen af boligstøtte have den endelige oplysning om, hvorvidt personen er omfattet af boligstøtteloftet for den pågældende måned. Nedsættelsen af boligstøtte foretages derfor i første omgang foreløbigt, og der foretages løbende en ny beregning af nedsættelsen af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet samtidig med genberegningen af boligstøtten.

Udbetaling Danmark skal foretage den foreløbige nedsættelse af boligstøtte ud fra den oplysning, som Udbetaling Danmark har fået fra kommunen. Det vil sige oplysningen om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet. Idet personen allerede er blevet vejledt og har modtaget afgørelse fra kommunen om, at pågældende er omfattet af boligstøtteloftet, foretager Udbetaling Danmark ikke selvstændig partshøring i forbindelse med den foreløbige beregning og udbetaling.

Den genberegnede boligstøtte for måneden foreligger som udgangspunkt en måned efter udbetalingen af den foreløbige boligstøtte. Den nye beregning af nedsættelsen af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet foreslås derfor som udgangspunkt at skulle finde sted samtidig med Udbetaling Danmarks genberegning af boligstøtten for den pågældende måned. Det er kun nødvendigt at foretage den nye beregning af nedsættelsen som følge af boligstøtteloftet i det omfang, at genberegningen af boligstøtten medfører ændring af boligstøtten. Idet personen allerede er blevet vejledt og har modtaget afgørelse fra kommunen om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet, foretager Udbetaling Danmark ikke selvstændig partshøring i forbindelse med ny beregning af nedsættelsen af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet.

Efter de gældende regler i boligstøtteloven foretager Udbetaling Danmark årligt en endelig efterregulering af den månedlige boligstøtte for det forudgående kalenderår. Den endelige efterregulering sker på baggrund af årsopgørelsen og oplysninger fra indkomstregisteret. Afviger den faktiske månedlige husstandsindkomst fra den husstandsindkomst, der er lagt til grund for boligstøtteberegningen, skal for meget udbetalt boligstøtte tilbagebetales. For lidt udbetalt boligstøtte efterbetales, medmindre efterbetalingen

skyldes ændring af husstandssammensætningen. Ændringer i husstandsindkomsten, der på grund af beløbets størrelse ikke har medført genberegning og justering eller omberegning, indgår i efterreguleringen.

Som følge heraf foreslås det, at Udbetaling Danmark skal foretage en endelig beregning for nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet i de enkelte måneder i forbindelse med den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb. Idet personen allerede er blevet vejledt og har modtaget afgørelse fra kommunen om, at pågældende er omfattet af boligstøtteloftet vedrørende de enkelte kalendermåneder, der indgår i efterreguleringen, foretager Udbetaling Danmark ikke selvstændig partshøring i forbindelse med efterreguleringen af nedsættelsen af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet. Udbetaling Danmark skal dog i forbindelse med efterreguleringen oplyse personen om de enkelte måneder, hvor boligstøtten har været nedsat som følge af boligstøtteloftet.

Efter de gældende regler i kontanthjælpssystemet skal en ændring i en persons forhold, der er afgørende for personens kontanthjælpssats, have virkning fra det tidspunkt, hvor forholdet indtræder - uagtet om dette sker midt i en kalendermåned. Dette gør sig f.eks. gældende for personer, der går fra enlige til gifte. Hovedreglen om, at ændringer i beregningsgrundlaget har virkning fra ændringstidspunktet gælder, medmindre andet fremgår af loven.

Boligstøtteloftet har kun virkning for hele kalendermåneder med kontanthjælp. Det betyder, at en person, der ændrer status fra gift eller samlevende til enlig midt i en måned, for hele den kalendermåned ikke vil være omfattet af boligstøtteloftet. Omvendt gælder det for en person, der ændrer status fra enlig til gift eller samlevende, eller som er gift eller samlevende og bliver modtager af forhøjet sats midt i en måned, først vil være omfattet af boligstøtteloftet den første hele kalendermåned som gift eller samlevende på forhøjet sats.

Det foreslås derfor, at Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning af boligstøtten, hvis grundlaget for beregningen ændres som følge af ændringer, der betyder, at personen ikke længere er omfattet af boligstøtteloftet, eller at personen bliver omfattet af boligstøtteloftet.

Boligstøtteloftet skal gælde for alle gifte og samlevende, der modtager forhøjet sats i det nye kontanthjælpssystem efter lovens virkningstidspunkt. Personer, der modtager hjælp efter lovens ikrafttrædelse og forud for virkningstidspunkt for boligstøtteloftet, skal vejledes om, hvad ophævelsen af

kontanthjælpsloftet betyder for hjælpen og om virkningen af det nye boligstøtteloft.

For nærmere om nyt boligstøtteloft henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

3.8.2.2. Ændringer i lov om individuel boligstøtte

Med ændringerne til lov om aktiv socialpolitik i nærværende lovforslag er det foreslået, at kontanthjælpsloftet ophæves.

Det foreslås derfor, at *§ 42 a* i boligstøtteloven ophæves.

Forslaget vil indebære, at boligstøtten ikke længere vil kunne reduceres som følge af kontanthjælpsloftet. Der henvises til i øvrigt til overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 21, hvorefter de hidtidige regler i § 42 a fortsat vil finde anvendelse efter ophævelsen af § 42 a, jf. § 3, nr. 1, for perioder med reduktion af boligstøtte som følge af § 42 a før ophævelsen af § 42 a, jf. § 3, nr. 1.

Med ændringerne til lov om aktiv socialpolitik i nærværende lovforslag, hvor det er foreslået, at kontanthjælpsloftet og § 42 a i boligstøtteloven ophæves, foreslås det, at der i stedet indføres et boligstøtteloft.

Det foreslås derfor, at udbetalingen af den beregnede boligstøtte kan nedsættes, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik. Nedsættelsen sker efter reglerne i § 25 g i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil indebære, at nedsættelsen i boligstøtten sker efter regler fastsat i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere, at §§ 33 og 34 i boligstøtteloven ikke finder anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat efter § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil indebære, at boligstøttelovens regel om, at der ikke kan ydes boligsikring (boligstøtte til ikke-pensionister og førtidspensionister fra den 1. januar 2003) og boligydelse (boligstøtte til folkepensionister og førtidspensionister før den 1. januar 2003) i form af tilskud eller lån, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau), eller hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau), ikke finder anvendelse for perioder, hvor

udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat på baggrund af boligstøtteloftet. Med forslaget sikres det, at en husstand ikke får begrænset boligstøtten yderligere som følge af reglen i boligstøtteloven om bagatelgrænsen.

Forslaget vil endvidere indebære, at der som følge af boligstøtteloftet ikke vil være husstande, der vil kunne miste hele boligstøtten som følge af boligstøtteloftet alene, og det er derfor vurderet, at der ikke er behov for bestemmelser om generhvervelse af ret til udbetaling af boligstøtte uden ny ansøgning om boligstøtte.

Det foreslås herudover, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter den foreslåede § 25 g, som affattet i lovforslagets § 1, nr. 42.

Forslaget vil indebære, at der kan fastsættes regler om, at tilbagebetaling af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet sker efter reglerne i boligstøtteloven om tilbagebetaling, herunder klageadgangen. Der kan ligeledes fastsættes regler om, fra hvilket tidspunkt den fulde boligstøtte udbetales efter en periode med nedsat boligstøtte som følge af boligstøtteloftet.

For nærmere om nyt boligstøtteloft henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

3.9. Højere beløbsgrænse for formue

3.9.1. Gældende ret

Kontanthjælpssystemet er det underste økonomiske sikkerhedsnet og bygger på selvforsørgelsesprincippet. Det betyder, at man ikke kan få hjælp, hvis behovet for hjælp kan løses uden for lov om aktiv socialpolitik. Kommunen kan derfor ikke yde hjælp til en borger, som kan forsørge sig selv, eller som har mulighed for at blive forsørget på anden måde f.eks. via lønindkomst, formue eller en anden ydelse.

Efter de gældende regler har enhver mand og kvinde i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år. En gift kontanthjælpsansøger skal derfor som udgangspunkt forsørges af sin ægtefælle. Først hvis ægtefællen ikke kan løfte forsørgelsespligten, kan der ydes kontanthjælp. Det betyder, at der ved beregning af hjælp til ægtefæller tages hensyn til begge ægtefællers økonomiske forhold, herunder indtægter og formue.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov.

Det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvad der kan betragtes som formue. Det er kommunen, der træffer afgørelse om retten til hjælp, og det er derfor også kommunen, der vurderer og træffer afgørelse om hvilke aktiver, der indgår i opgørelsen af formue. Formue er bl.a. penge, herunder kontanter og indestående på konti, og værdier, som hurtigt kan omsættes til penge, f.eks. aktier, obligationer, andre værdipapirer samt guld, sølv og lignende. Formue kan også være kapitalpensioner, kostbart indbo (f.eks. kostbare malerier og møbler ud over det sædvanlige), lotterigevinster, biler og både, ligesom sommerhuse udgør formue.

Kommunen ser dog bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr., jf. lovens § 14, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår videre af lovens § 14, stk. 2, at kommunen skal se bort fra den del af formuen, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens eller familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder. Kommunen skal i det enkelte tilfælde vurdere, om der ud over minimumsbeløbet er grundlag for at se bort fra en formålsbestemt formue.

Kommunen ser normalt bort fra formue i form af ejerbolig eller andelsbolig, hvis boligen er ansøgerens eller familiens primære bolig. Hvis der er betydelig friværdi i en ejerbolig, der tjener som bolig for ansøgeren og eventuel familie, kan kommunen ud fra en konkret vurdering henvise ansøgeren til at optage lån, forudsat at ansøgeren vil kunne klare de øgede boligudgifter, der følger med lånet, og lånet reelt kan optages.

Herudover skal kommunen se bort fra formue i form af efterbetaling af offentlige forsørgelsesydelser og øvrige offentlige sociale ydelser som følge af afgørelse eller dom, visse erstatninger og pensioner uden tilbagekøbsret, dvs. pensionsordninger, der ikke kan rådes over.

Formuegrænserne blev indført i 1998 med Folketingets vedtagelse af lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik. Med loven fra 1998 blev bestemmelsen fra bistandslovens § 39, stk. 1, om, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov, videreført som § 14. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 5031, at baggrunden for,

at formuegrænserne blev angivet i selve loven, var en anbefaling fra kontanthjælpsudvalget (udvalget blev nedsat i foråret 1995).

3.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De nuværende formuegrænser i § 14 i lov om aktiv socialpolitik er ikke blevet ændret, siden de blev indført i 1998.

Den manglende tilpasning af beløbsgrænserne står i modsætning til, at selve kontanthjælpen reguleres med lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Det betyder, at formuekravet bliver strammere år for år, fordi det ikke følger den generelle økonomiske udvikling i samfundet.

Aftalepartierne er derfor enige om at hæve formuegrænsen til 15.000 kr. for enlige og 30.000 kr. for ægtefæller. Aftalepartierne er også enige om, at formuegrænserne fremover skal satsreguleres i samme takt som kontanthjælpssatserne.

Det foreslås derfor, at formuegrænserne i lov om aktiv socialpolitik ændres fra 10.000 kr. pr. person til 15.000 kr., og for ægtefæller fra 20.000 kr. til 30.000 kr. Endvidere foreslås det, at den højere formuegrænse satsreguleres en gang om året, så reguleringen følger samme satsregulering som de foreslåede nye kontanthjælpssatser: sats til hjemmeboende under 30 år, mindstesats, grundsats og forhøjet sats.

Den foreslåede ordning vil medføre, at personer, der ansøger om kontanthjælp, eller som modtager kontanthjælp, vil kunne have en formue på op til 15.000 kr. for enlige og 30.000 kr. for ægtefæller, uden at dette har betydning for retten til kontanthjælp.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at beløbene i § 14, stk. 1, vil blive satsreguleret efter § 109 i lov om aktiv socialpolitik, således at beløbene en gang årligt vil blive reguleret med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbene vil blive afrundet til nærmeste hele kronebeløb.

Med forslaget ændres ikke ved, hvilke typer af formue der ses bort fra ved beregningen af hjælp. Der henvises dog til pkt. 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger om at ophæve kravet om, at borgere i kontanthjælpssystemet skal hæve pensionsopsparinger med tilbagekøbsret, hvis pensionsopsparingen er indbetalt af arbejdsgiver som led i en obligatorisk pensionsordning.

For nærmere om ændring af formuegrænserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

For nærmere om satsregulering af formuegrænserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 125 og 126, og bemærkningerne hertil.

3.10. Arbejdsgiverbetalte pensionsordninger med tilbagekøbsret

3.10.1. Gældende ret

Det fremgår af § 15 i lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

Reglerne om, at kommunerne i visse tilfælde kan se bort fra formue i form af kapitalpensioner m.v., er fastsat ved bekendtgørelse. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 15 i lov om aktiv socialpolitik, hvoraf det fremgår, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 14, som indeholder hovedreglen om, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov, samt en række undtagelser til denne hovedregel.

Der er i § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1380 af 2. juni 2021 om kapitalpensioner m.v. fastsat regler om, at en kommune i en periode på 6 måneder fra personens ansøgning om hjælp efter lovens § 11 (karensperioden) skal se bort fra pågældendes formue i form af kapitalpensioner, aldersopsparing, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

Efter udløbet af karensperioden kan kommunen, jf. § 2 i bekendtgørelsen, kun se bort fra kapitalpension m.v., jf. § 1, stk. 1, som ikke overstiger 50.000 kr., for ægtefæller 100.000 kr. (bagatelgrænsen).

Kommunen ser efter bekendtgørelsens §§ 3 og 4 i visse tilfælde bort fra en persons og en ægtefælles formue i form af udbetalt indestående på den særskilte SP-konto (den Særlig Pensionsordning), og skattefri udbetaling af efterlønsbidrag og fleksydelsesbidrag.

3.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om at ophæve kravet om, at borgere i kontanthjælpssystemet skal hæve pensionsopsparinger med tilbagekøbsret, hvis pensionsopsparingen er indbetalt af arbejdsgiver som led i en obligatorisk pensionsordning. På den måde får personer, der får brug for hjælp i kontanthjælpssystemet, bedre muligheder for at fastholde deres pensionsopsparing.

Det foreslås, at der i lovens § 14 fastsættes regler om, at kommunerne skal se bort fra arbejdsgiverbetalte pensionsordninger med tilbagekøbsret ved vurderingen af formue efter § 14.

Forslaget skal ses i lyset af, at reglen om førtidig hævning af pensioner modvirker det generelle ønske om, at borgerne selv sparer op til egen pension. Derudover er obligatoriske arbejdsgiveradministrerede pensioner ikke selvvalgte, ligesom den enkelte typisk ikke har indflydelse på, om pensionen er med tilbagekøbsret eller ej.

Afskaffelse af betingelsen om at hæve arbejdsgiverbetalt pensionsopsparing ændrer ikke på, at øvrig pensionsformue med tilbagekøbsret skal realiseres efter en karensperiode på 6 måneder, hvis størrelsen af denne pensionsformue ligger over bagatelgrænsen.

Det foreslås samtidigt, at lovens bestemmelser om en persons formue samles i § 14. Det indebærer, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret, flyttes til § 14. Flytningen har ingen indholdsmæssig betydning, men sker alene af ordensmæssige hensyn og for at samle de bestemmelser, der handler om kommunens vurdering af formue i den samme paragraf.

For nærmere om ændring af reglerne om formue i form af kapitalpension henvises til lovforslagets § 1, nr. 31-34, og bemærkningerne hertil.

3.11. Rettighedsbaseret hjælp til medicin

3.11.1. Gældende ret

Efter den gældende § 82 i lov om aktiv socialpolitik kan en person efter ansøgning få økonomisk hjælp til at dække sine udgifter til nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet medicin til sig selv og sine børn, hvis personen ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Det fremgår af § 82, at kommunen yder hjælp til betaling af udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling og lignende, hvis udgiften ikke kan

dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren og ægtefællen ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften, og hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet.

Der gælder ikke et krav om, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold – en såkaldt social begivenhed. Det betyder, at kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre lavindkomstgrupper kan være omfattet af reglen. Det kan folkepensionister og førtidspensionister efter reglerne fra før 2003 derimod ikke, fordi de i givet fald skal have hjælp efter reglerne om helbredstillæg og personligt tillæg i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Ansøgning om hjælp efter § 82 skal som altovervejende hovedregel indgives, inden behandlingen udføres. § 88 fastslår det almindelige socialretlige princip om, at der normalt ikke kan ydes støtte til udgifter, som en person har påtaget sig før ansøgningen. Når der ydes hjælp til medicin efter § 82, bør det fremgå præcist, hvilken medicin der er omfattet af bevillingen. Hjælp efter § 82 er subsidiær i forhold til hjælp efter anden lovgivning.

Hjælpen efter § 82 er som anført ovenfor behovsbestemt, idet kommunen alene kan yde hjælp efter denne bestemmelse, hvis ansøgeren ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften. Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde foretage en konkret vurdering af ansøgerens og en eventuel ægtefælles økonomiske forhold, herunder om ansøgeren har mulighed for selv at betale en del af udgiften. Ved vurderingen af, om ansøgeren selv har mulighed for at betale udgiften, lægges der vægt på ansøgerens rådighedsbeløb og formue. Som udgangspunkt er det forholdene på tidspunktet for kommunens afgørelse, der er afgørende for, om betingelserne for hjælp er opfyldt. Støttemuligheder fra statens uddannelsesstøtte i form af stipendium og lån ligestilles i den forbindelse med en indtægt. Der kan ikke ydes hjælp til den del af udgiften, som dækkes af en privat forsikring, f.eks. Sygeforsikringen ”danmark”. Således kan kommunen ikke yde hjælp, hvis ansøgeren eller en eventuel ægtefælle har indtægter eller formue, som kan dække udgiften.

Rådighedsbeløbet fastlægges med udgangspunkt i de månedlige nettoindtægter fratrukket de rimelige og nødvendige faste udgifter. Rådighedsbeløbet skal dække udgifterne til mad, tøj og andre udgifter.

Rimelige og nødvendige faste udgifter kan for eksempel være udgifter til husleje, herunder el, vand og varme, telefonabonnement, internet, børnepasning og børnebidrag. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Hvis ansøgeren har formue i form af kontantbeløb eller andre formuegoder, der kan dække den ansøgte udgift, kan der ikke ydes behovsbestemt hjælp.

Efter praksis ser der ikke bort fra de 10.000/20.000 kr., jf. § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, i forbindelse med hjælp i særlige tilfælde. Se Ankestyrelsens principmeddelelse A-24-04.

3.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at der indføres en ret til at få dækket egenbetalingen ved køb af tilskudsberettiget medicin for personer i kontanthjælpssystemet, og at samme ret skal gælde for børn, som bor hos en forælder, der modtager kontanthjælp. Formålet er at undgå, at personer og børn i kontanthjælpssystemet ikke får den nødvendige medicin, fordi de ikke har kendskab eller ressourcer til at ansøge om tilskud efter den gældende regel i § 82 i lov om aktiv socialpolitik.

Med den foreslåede bestemmelse § 82 b indføres der en ret til at få dækket 100 pct. af egenbetalingen ved køb af tilskudsberettiget medicin for alle personer, der har modtaget kontanthjælp i mindst 12 måneder ud af de seneste 18 måneder. Måneder, hvor personen delvist har modtaget kontanthjælp, eller hvor personen i en måned har modtaget en udbetaling på 0 kr., f.eks. fordi hjælpen er blevet nedsat på grund af en ægtefælles indtægter, vil tælle med i opgørelsen af de 12 måneder.

For børn under 18 år, som bor hos en forælder, der modtager kontanthjælp, vil retten gælde fra første dag, hvor forælderen er berettiget til kontanthjælp. Der vil som udgangspunkt kun blive ydet hjælp til betaling for det billigste præparat.

Personer, der modtager kontanthjælp under forrevalidering, er tilsvarende omfattet af retten til hjælp til medicin efter mindst 12 måneder ud af de seneste 18 måneder.

I modsætning til den gældende § 82 i lov om aktiv socialpolitik skal personen ikke selv ansøge om at modtage hjælp til medicin. Dækningen skal ydes direkte på apoteket. Kommunen skal indberette oplysningen om, at kontanthjælpsmodtageren og dennes eventuelle børn har opnået ret til medicintilskud digitalt til Det Centrale Tilskuds Register (CTR). På den måde får apotekerne adgang til at se retten til dækningen i CTR. Det betyder, at kontanthjælpsmodtageren ikke selv skal lægge penge ud for medicinen.

Et barn har ret til medicintilskud fra og med den dato, hvor forælderens ret til kontanthjælp påbegyndes. Det vil være en betingelse, at forælderen, der modtager kontanthjælp, har barnet boende hos sig. Barnets bopæl fremgår af registreringen i CPR-registeret. Tilskuddet til et barn af en kontanthjælpsmodtager stopper den dag, hvor barnet fylder 18 år. Barnets alder vil fremgå af data i Kommunernes Ydelsessystem (KY) og vil blive kommunikeret automatisk til CTR. CTR opdateres dagligt og registrerer automatisk, når systemet har modtaget oplysning om, at et barn nu er fyldt 18 år.

Hjælp til medicin vil være subsidiær i forhold til tilskud efter sundhedsloven, mens bestemmelser i anden lovgivning, herunder bl.a. dækning af nødvendige merudgifter efter regler i serviceloven og barnets lov, vil være subsidiære i forhold til medicintilskuddet. Der skal ikke tages hensyn til, om der efterfølgende ydes tilskud fra Sygeforsikringen "danmark", da man ikke kender de aktuelle tilskud på tidspunktet for betalingen. Der er herved lagt vægt på, at medicintilskuddet efter den politiske intention skal være en ret for personen, og at udøvelse af retten skal være nem og uden hindringer.

Hjælpens størrelse vil blive beregnet efter det normale regionstilskud. Det vil betyde, at kontanthjælpsmodtagerens hjælp vil blive beregnet ud fra prisen på det billigste lægemiddel.

Hvis lægen har angivet, at en person skal have et bestemt præparat, vil der alene blive ydet hjælp svarende til prisen på det billigste lægemiddel. Personen vil i dette tilfælde have en egenbetaling svarende til differencen. Det forudsættes dog, at lægen søger om individuelt tilskud, hvis lægen angiver, at der ikke kan ske substitution (Ej S), og dette lægemiddel ikke er det billigste. Lægen kan således have ansøgt om individuelt tilskud til det bestemte lægemiddel efter sundhedslovens § 145 om enkelttilskud, således at personen vil få hjælp til egenbetalingen beregnet efter regionstilskud efter § 145 i sundhedsloven. Personen må i den situation afvente afgørelsen om enkelttilskud eller selv afholde differencen. Personen kan eventuelt få dækket en difference på en anden samtidig medicinbevilling. Apotekerne kan ikke sende regningen på differencen videre til kommunen.

Hvis det billigste lægemiddel ikke er på lager på det enkelte apotek, må personen afvente eller hente denne medicin på et andet apotek.

Medicin, der ikke ydes generelt tilskud til, men hvor personen har fået bevilget enkelttilskud til, vil være tilskudsberettiget efter sundhedsloven og derfor være omfattet af reglen.

Den foreslåede hjælp til medicinudgifter har ikke betydning for de henstandsordninger, som apotekerne i dag kan indgå med personer, der forventer en meget høj CTR-saldo. Har en person fået henstand med betaling, skal en eventuel gæld til apoteket fortsat afvikles, selvom personen opnår ret til hjælp til medicinudgifter fra kommunen.

CTR opdateres én gang i døgnet, og kontanthjælpsmodtageren vil derfor kunne få hjælp til medicin i umiddelbar tidsmæssig tilknytning til, at betingelserne for hjælp til medicin er opfyldt. Hvis oplysningerne i CTR er fejlbehæftede eller ikke er opdaterede, og det derfor ikke fremgår af CTR, at personen har ret til betaling, må personen selv lægge ud, hvis personen har akut behov for medicinen, eller komme tilbage dagen efter. Hvis personen selv lægger ud for medicinudgiften, vil personen kunne få efterbetalt egenbetalingen hos kommunen. Apoteket vil samtidigt skulle korrigere bagud i CTR, hvis kommunen har været forsinket med indberetning til CTR. Dette vil foregå manuelt.

Apoteket afregner direkte med den enkelte kommune.

Kommunen vil uden samtykke fra personen, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin, videregive oplysning til apoteket om, at personen har denne ret. Det samme gælder, hvis personen har børn, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin. Kommunen og apoteket kan efterfølgende udveksle afregningsoplysninger uden samtykke fra den enkelte person.

Hvis en person har fået udbetalt hjælp til medicin uberettiget, vil der ikke kunne rejses krav om tilbagebetaling. Det samme gør sig gældende for helbredstillæg efter pensionslovene. Baggrunden herfor er, at det vil være uforholdsmæssigt administrativt tungt at opkræve hjælp til medicin, der er udbetalt uberettiget, samt det må lægges til grund, at den tilskudsberettigede medicin har været helbredsmæssigt nødvendig for den konkrete person.

Der vil skulle ske tilpasning af Kommunernes Ydelsessystem (KY) og Apotekernes it-system, idet de to systemer fremover skal kunne udveksle de relevante oplysninger. Der skal ligeledes oprettes et særskilt regelnummer for udlevering af medicin efter de kommende regler, som kan opdeles på voksne og børn.

Det bemærkes, at en kontanthjælpsmodtager fortsat vil kunne ansøge om hjælp efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik i den periode på de 12 måneder, hvor kontanthjælpsmodtageren endnu ikke har opnået ret til at få dækket

egenbetalingen ved køb af tilskudsberettiget medicin efter den nye bestemmelse § 82 a.

For nærmere om hjælp til medicin henvises til lovforslagets § 1, nr. 107, og bemærkningerne hertil.

3.12. Ensartede ferierettigheder

3.12.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik har personer, der har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, ret til op til 4 ugers ferie, hvor personen kan modtage uddannelses- eller kontanthjælp. Det fremgår af § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik. Retten til ferie indebærer, at personen under afholdelse af ferien ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. § 13, stk. 1-6, i lov om aktiv socialpolitik.

Der er ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan derfor ikke efterfølgende, hvis personen kommer i arbejde, medtage uddannelses- eller kontanthjælp til ferie i et ansættelsesforhold.

I Ankestyrelsens principmeddelelse 59-14 har Ankestyrelsen bl.a. fastslået følgende:

”En tidligere uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager vil ikke efterfølgende kunne få uddannelses- eller kontanthjælp udbetalt under ferie i ansættelsesforhold, herunder i støttet beskæftigelse, efter uddannelses- eller kontanthjælpsforløbets ophør.

Det gælder, selvom personen før ansættelsesforholdets begyndelse har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, selvom der er tale om tvungen ferie, selvom personen ikke har ret til løn eller feriepenge under ferien, og selvom personen ikke har haft mulighed for at spare op til feriens afholdelse.”

Ferien efter § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik skal afholdes inden for de 12 følgende måneder, efter at retten til ferie er opnået. Ferien kan afholdes som enkelte dage eller ugevis. En ferieperiode kan dog højst vare to uger ad gangen. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, mens ferien afholdes. Det er også en betingelse, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved placering af ferien skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om,

hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom. Afgørelsen kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. de almindelige regler om klage til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Reglerne om placering af ferien fremgår af § 13, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik.

Retten til ferie er individuel. Det betyder, at opgørelsen af de 12 måneder sker individuelt på baggrund af de ydelser, som personen har modtaget. De nærmere regler om opgørelsen af 12 sammenhængende måneder fremgår af bekendtgørelse nr. 1470 af 16. december 2019 om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse i forbindelse med ferie.

Efter de gældende regler i § 13, stk. 12, 5. pkt., og § 32 skal eventuel optjent ferie med feriegodtgørelse afholdes forud for ferie med ydelse.

Det fremgår videre af § 32 i lov om aktiv socialpolitik, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i barnets lov, bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække.

Efter de gældende regler har personer, der modtager selvforsørgelse- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, ikke ret til ferie med ydelse. En person, der modtager selvforsørgelse- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil derfor blive trukket i ydelse, når personen holder ferie med feriegodtgørelse efter ferieloven. Det vil sige, at hjælpen er suspenderet i den periode, hvor kontanthjælpsmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse. Fradraget kan kun svare til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er beregnet til at dække.

Feriegodtgørelse efter ferieloven optjenes med 2,08 feriedag pr. måneds ansættelse, uanset hvor mange timer personen har haft i ansættelsen. Det fremgår af § 5 i ferieloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 152 af 20. februar 2024. Ved ansættelse i kortere tid end en måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage pr. måned. Det betyder, at for en person, der kun har få løntimer, vil den optjente feriegodtgørelse pr. dag kunne udgøre et lavere beløb end den beregnede kontanthjælpssats pr. dag.

Efter ferieloven skal ferie holdes med fem dage om ugen. Det vil sige, at lørdag og søndag ikke indgår i beregningen af ferieugen. I modsætning hertil udbetales hjælp i kontanthjælpssystemet (selvforsørgelse- og hjemrejse-

ydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp) som et månedligt beløb og dækker dermed alle syv kalenderdage i en uge, herunder også lørdag og søndag.

Det betyder, at fem feriedage, som er optjent efter ferieloven, svarer til en uges ferie og dermed til syv dage med kontanthjælp. Antallet af feriedage skal derfor omregnes til kalenderdage, når det vurderes, hvor mange dage en feriegodtgørelse omfatter. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 68-15.

Det er efter de gældende regler ikke muligt at få supplerende kontanthjælp til feriegodtgørelsen, selvom feriegodtgørelsen udgør et lavere beløb pr. dag end den beregnede kontanthjælpssats pr. dag.

3.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om, at reglerne for at afholde ferie ensrettes, så alle borgere i kontanthjælpssystemet (inklusive borgere på den nye mindstesats) får mulighed for at afholde fire ugers ferie, når de har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder.

Aftalepartierne er også enige om, at det skal være muligt for borgere i kontanthjælpssystemet at få supplerende kontanthjælp til deres feriegodtgørelse op til den konkrete kontanthjælpssats udmålt pr. afholdt feriedag.

3.12.2.1. Ret til ferie for kontanthjælpsmodtagere på mindstesats

Efter de gældende regler har kun personer, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, ret til ferie med ydelser. Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, har ikke denne ret til ferie.

Aftalepartierne er enige om, at reglerne for at afholde ferie ensrettes, så alle borgere i kontanthjælpssystemet (inklusive borgere på den foreslåede mindstesats) får mulighed for at afholde fire ugers ferie, når de har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder.

Det foreslås derfor, at personkredsen i § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, som har ret til op til 4 ugers ferie med ydelse efter 12 sammenhængende måneder på kontanthjælp, udvides til at omfatte alle modtagere af kontanthjælp uanset sats (mindstesats, grundsats, forhøjet sats eller sats som hjemmeboende).

Personer, der i dag modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil med lovforslagets § 1, nr. 35, om en ny ydelsesstruktur,

fra lovens virkningstidspunkt modtage mindstesats. Mindstesatsen erstatter de nuværende selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse (SHO-ydelser), som ydes til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravene. Nogle blandt disse vil modtage sats som hjemmeboende.

Den foreslåede ordning vil medføre, at personer, der modtager kontanthjælp med mindstesats, herunder satsen for hjemmeboende, vil få ret til ferie med ydelser på samme måde som øvrige kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder.

Forslaget vil desuden skabe et mere enkelt og ensrettet kontanthjælpssystem samt sikre fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af ny arbejdspligt for personer, der modtager mindstesats. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet). Med forslaget om ny arbejdspligt vil personer i målgruppen blive forpligtet til aktiv deltagelse i op til 37 timer ugentligt svarende til det ordinære arbejdsmarked, hvor der er ret til ferie. Det bemærkes, at en lønmodtager, der optjener ferie efter ferieloven, optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måned, lønmodtageren er ansat svarende til 5 ugers årlig ferie. Ferien kan holdes løbende, når ferien er optjent efter månedens udløb.

Det foreslås endvidere at indsætte en bestemmelse om, at en feriedag efter ferieloven svarer til 1,4 dage på kontanthjælp. Formålet hermed er at indarbejde praksis for omregning af ferie efter ferieloven til dage med kontanthjælp i lovgivningen. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Når ferie er optjent efter ferieloven, svarer 5 feriedage til en uges ferie og dermed til 7 kalenderdage. Kontanthjælp udbetales månedsvis og dækker alle 7 dage i en uge, inklusiv lørdag og søndag. Det betyder, at en feriedag efter ferieloven svarer til 1,4 dage på kontanthjælp (7:5 = 1,4). Med indsættelsen af reglen sker der ikke ændringer af retstilstanden.

Med forslaget ændres ikke i øvrigt ved betingelserne for ret til ferie med ydelse eller afholdelse af ferie.

For nærmere om ret til ferie for alle i kontanthjælpssystemet henvises til forslaget til § 13, herunder § 13, stk. 12, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, og bemærkningerne hertil.

3.12.2.2. Supplerende kontanthjælp under ferie

For modtagere af kontanthjælp sker der ved ferieafholdelse med feriegodtgørelse efter ferieloven og ferietillæg efter barnets lov ikke fradrag i hjælpen krone for krone for feriegodtgørelsen, men i stedet foretager kommunen et fradrag for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække. For borgere med få løntimer betyder det, at de vil kunne modtage et mindre beløb pr. dag i feriegodtgørelse, når de har få løntimer pr. måned, end hvis de alene havde modtaget kontanthjælp.

Personer, som har optjent en lav feriegodtgørelse pr. dag, har derfor ingen tilskyndelse til at afholde ferie med feriegodtgørelse. Reglerne understøtter dermed ikke intentionen om, at flere kontanthjælpsmodtagere skal tage supplerende beskæftigelse (løntimer).

Aftalepartierne er enige om at give borgere i kontanthjælpssystemet ret til at holde ferie med supplerende kontanthjælp, så borgeren kan supplere sin feriegodtgørelse med kontanthjælp op til sin kontanthjælpssats pr. afholdt feriedag.

Det foreslås derfor, at reglen i § 32 om, at ferie med feriegodtgørelse skal afholdes inden afholdelse af ferie med kontanthjælp, suppleres med regler om, at personer, som holder ferie med feriegodtgørelse, kan modtage supplerende kontanthjælp op til den beregnede kontanthjælpssats, når personen holder ferie efter ferieregleme i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovens § 13, stk. 12. Ændringen foreslås at omfatte alle personer i kontanthjælpssystemet, som har ret til ferie efter § 13, stk. 12, i loven. Det vil også sige den personkreds, som ikke er omfattet af de gældende regler om ret til ferie, men som med forslaget til § 13, stk. 12, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, også får ret til ferie fremover.

Den supplerende hjælp vil alene kunne udbetales, hvis personens feriegodtgørelse er lavere pr. dag end den beregnede kontanthjælp pr. dag, som borgeren ville have fået, hvis denne havde afholdt ferie med fuld kontanthjælp.

Den foreslåede ordning vil medføre, at personer, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, vil kunne anvende optjent feriegodtgørelse og få supplerende kontanthjælp under ferien. Personen vil dermed kunne udnytte retten til at holde ferie efter § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, og være fritaget for at stå til rådighed uden at blive dårligere økonomisk stillet. Personer, der har modtaget kontanthjælp i under 12 måneder, har efter reglerne ikke ret til ferie med kontanthjælp og får dermed heller ikke ret til ferie med feriegodtgørelse og supplerende kontanthjælp.

Den foreslåede ordning forventes at føre til, at flere personer, der modtager kontanthjælp, vil afholde ferie optjent efter ferieloven.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre bedre vilkår for de personer, der tager beskæftigelse i få timer, og understøtte de styrkede incitamenter til at søge beskæftigelse, herunder det lempeligere indkomstfradrag, jf. forslaget i § 1, nr. 59.

For nærmere om ret til supplerende kontanthjælp i forbindelse med afholdelse af ferie henvises til lovforslagets § 1, nr. 60, og bemærkningerne hertil.

3.13. Afklaring af personer over 30 år

3.13.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke udtrykkelige regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om kommunens afklaring af personer, der har modtaget ydelser i længere tid i kontanthjælpssystemet. Det følger dog bl.a. af de gældende regler om kontaktforløb m.v. i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at reglerne skal understøtte, at personen får den indsats, der er behov for. Det følger endvidere af § 10 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen løbende skal følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp. Det skal i den forbindelse særligt bemærkes, at formålet med kontanthjælpen er at give en midlertidig hjælp.

Jobcentret foretager opfølgningen på den beskæftigelsesrettede indsats, herunder om personen udnytter sine arbejdsmuligheder. Denne opfølgning sker i forbindelse med kontaktforløbet. Opfølgning skal foretages senest 3 måneder efter første henvendelse. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.

Derudover følger det af § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), at kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning. Det bemærkes, at efter den gældende § 10 i retssikkerhedsloven har myndigheden ansvaret for, at sager, der behandles efter loven, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse. Det bemærkes endvidere, at bestemmelserne i retssikkerhedsloven gælder for behandlingen af alle typer af sager på det sociale område, det vil sige alle de sager, der er omfattet af retssikkerhedsloven. Ved kommunernes behandling af sager efter lov om en

aktiv beskæftigelsesindsats, finder retssikkerhedsloven tilsvarende anvendelse, jf. § 1, nr. 6, i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kommunen skal derfor løbende sikre opfølgning hver tredje måned, samt at den enkelte borger får den hjælp, som borgeren har ret til. Det betyder bl.a., at kommunen løbende skal sikre, at borgere får deres sag forberedt til og forelagt kommunens tværfaglige rehabiliteringsteam, hvis de vurderes at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Opgørelse af tidsperioder i kontaktforløb og ved ret- og pligt tilbud fremgår af § 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Perioderne opgøres som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse. Ved et ydelsesskift til en anden ydelse påbegyndes der en ny periode, bortset fra enkelte undtagelser.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af tidsperioderne, jf. § 10, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Bestemmelsen er i dag bl.a. udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelsesform om, hvorledes den sammenhængende periode nærmere skal beregnes.

3.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af aftalen fremgår det bl.a., at et nyt kontanthjælpssystem i højere grad skal understøtte, at hjælpen har et midlertidigt sigte og tage særlig hånd om udsatte og sårbare personer. Derfor ønsker aftalepartierne at indføre en afklaringsret for alle aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Det fremgår endvidere, at afklaringsretten vil skulle gælde for aktivitetsparate personer, der er fyldt 30 år, der modtager kontanthjælp, og som ikke er omfattet af reglerne om program efter integrationsloven, når de har modtaget hjælp i kontanthjælpssystemet i en sammenhængende periode på to år.

Forslaget indebærer derfor en ny ordning, hvor kommunerne vil få pligt til at afklare alle aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Forslaget vil gælde de personer, som på afklaringstidspunktet er visiteret som aktivitetsparate. Det vil ikke være et krav, at man har været visiteret som aktivitetsparat i hele perioden.

Den nye ordning vil således gælde for de personer, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, og ved siden af de gældende regler, der skal sikre løbende

opfølgning, og at personer i kontanthjælpssystemet får den indsats, der er behov for.

For aktivitetsparate udlændinge - som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, som med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven. (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), ændres til »introduktionsprogrammet« - bemærkes, at det fremgår af aftalen, at ordningen ikke vil skulle gælde denne gruppe. Der er herved lagt vægt på, at der i forvejen er løbende fokus på at afklare situationen for udlændinge i program efter integrationsloven, hvorfor der ikke vurderes behov for en supplerende afklaring for denne gruppe.

Det vurderes, at den foreslåede nye ordning vil understøtte, at personerne længst væk fra arbejdsmarkedet får den rigtige indsats og ydelse, og at kommunerne sikrer fremdrift i de pågældendes sager.

Det foreslås, at perioden på to år vil skulle opgøres som en sammenhængende periode, og at perioden vil skulle opgøres på samme måde, som kommunerne i dag opgør sammenhængende perioder i forhold til bl.a. kontaktforløbet og ret og pligt til tilbud efter reglerne i § 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil indebære, at opgørelsen af den to-årige periode vil blive omfattet af bemyndigelsesbestemmelsen i § 10, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter beskæftigelsesministeren bl.a. har fastsat nærmere regler på bekendtgørelsesniveau om opgørelsen af sammenhængende perioder i lovens § 9, stk. 1, herunder om, hvorledes den sammenhængende periode skal beregnes, og hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Det foreslås, at det vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge rammerne for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder.

På den baggrund foreslås, at afklaringen skal bestå i en vurdering af, om sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet, eller om personen fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, jf. nærmere nedenfor. Der vil ikke blive fastsat yderligere regler om rammerne for den nye afklaring, men det vil være naturligt, at kommunen tager udgangspunkt i borgerens egne oplevelser af mulige barrierer mod at komme i job og uddannelse. Det kan f.eks. være

relevant, at sagsbehandleren inddrager kompetencer fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet. Det betyder, at kommunen på baggrund af en gennemgang af personens sag – således som den er oplyst – skal vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger, eksempelvis helbredsoplysninger.

Det foreslås i den forbindelse, at afklaringen dog vil skulle bestå af to elementer. Dels skal der være en vurdering af, om personens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på at vurdere, om personen er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob og førtidspension efter gældende regler. Dels skal der være en stillingtagen til, hvilken indsats der kan iværksættes for personen, hvis personen fortsat skal være i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås derfor at fastsætte regler om, at afklaringen skal bestå i en vurdering af, om personens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen er i målgruppen for enten ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Vurderer kommunen, at personens sag ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, og personen derfor fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, skal kommunen herefter tage stilling til, hvilken indsats der kan iværksættes for personen.

Det betyder, at hvis kommunen vurderer, at personens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, vil kommunen på baggrund af indstillingen fra teamet kunne træffe afgørelse i personens sag. Personen vil have mulighed for at klage over kommunens afgørelse ligesom i dag, når sagen har været for rehabiliteringsteamet, og der er truffet beslutning om et konkret tilbud i sagen.

Hvis kommunen derimod vurderer, at personen ikke er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal kommunen tage stilling til, hvilke konkrete indsatser der vil kunne iværksættes for at understøtte, at personen bliver en del af arbejdsmarkedet som f.eks. virksomhedspraktik. En sådan vurdering vil ikke være en afgørelse. Vurderingen vil i stedet skulle betragtes som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Der vil således ikke være mulighed for at klage over kommunens vurdering. Hvis der efterfølgende bliver truffet en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil man kunne klage over tilbuddet ligesom i dag.

Kommunen vil ikke skulle foretage særskilte registreringer i forbindelse med vurderingen, da der er tale om et sagsbehandlingsskridt, som skal fremgå af personens sag, når kommunen har foretaget vurderingen.

For personer, der bliver omfattet af reglerne om arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), vil vurderingen af, hvilken indsats der skal iværksættes, skulle ske inden for rammerne af de indsatser, der kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligt.

3.13.2.1. Genvurdering

Afklaringen af personen skal understøtte, at kontanthjælpen har et midlertidigt sigte, samt at personer, som er udsatte og har problemer ud over ledighed, oplever progression i deres situation.

Forslaget indebærer derfor, at kommunen efter den første afklaring vil skulle foretage en genvurdering af personens sag hvert andet år efter den foreslåede bestemmelse, så længe den pågældende modtager kontanthjælp som aktivitetsparat. Det betyder, at hvis kommunen vurderer, at personen fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, vil kommunen skulle afklare den pågældende på ny, hver gang personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Afklaringen vil alene gælde for personer, som er aktivitetsparate på afklaringstidspunktet.

3.13.2.2. Indfasning

Lovforslaget medfører, at der vil være et betydeligt antal personer, der har været i kontanthjælpssystemet i mindst to år, som vil blive omfattet af den foreslåede bestemmelse pr. 1. juli 2025. Der vil således blive tale om en betydelig administrativ og ressourcekrævende opgave for kommunerne, hvis de skal afklare alle aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år, som har været i kontanthjælpssystemet i mere end to år på det tidspunkt, hvor reglerne får virkning.

Der foreslås derfor en indfasningsperiode. Det foreslås, at kommunernes pligt til at afklare en person vil blive indfaset over en to-årig periode. Det betyder, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at afklare personen senest den 1. juli 2027.

Efter forslaget vil personer, der er fyldt 30 år og har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i en sammenhængende periode på to år eller mere op til den 1. juli 2025, blive omfattet af den nye ordning om afklaring pr. 1. juli 2025. Det foreslås derfor, at kommunen vil skulle afklare disse personer i en indfasningsperiode fra den 1. juli 2025 til den 1. juli

2027, hvis personerne er visiterede som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet, og har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år op til afklaringstidspunktet.

Med sammenhængende periode menes, at perioden ikke har været afbrudt af en periode på en kalendermåned, hvor personerne hverken modtager kontanthjælp eller deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås endvidere, at personer, der som aktivitetsparate har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i sammenhængende to år eller mere, og som fylder 30 år i perioden 1. juli 2025 til 1. juli 2027, vil skulle være afklaret senest den 1. juli 2027, hvis personerne er visiterede som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet.

I forlængelse heraf foreslås det, at aktivitetsparate udlændinge, der har været omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogram efter integrationsloven, som med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), ændres til »introduktionsprogrammet«, ligeledes omfattes af reglerne om afklaring i indfasningsperioden, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i denne periode. Dette vil indebære, at kommunen vil have pligt til at afklare udlændinge efter den foreslåede ordning, når de pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Det vil gælde, selvom de pågældende har modtaget kontanthjælp og indsats efter reglerne i integrationsloven i hele eller dele af den sammenhængende periode på to år.

Samlet set betyder forslaget, at for en person, der vil blive omfattet af den foreslåede ordning om afklaring pr. 1. september 2025, hvor personen fylder 30 år, vil kommunen skulle afklare den pågældende senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. juli 2027. Det betyder endvidere, at for en udlænding, der er fyldt 30 år og f.eks. overgår fra reglerne om program efter integrationsloven til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats den 1. november 2025 og dermed vil blive omfattet af den foreslåede ordning, vil kommunen skulle afklare den pågældende senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. juli 2027.

Endelig foreslås det, at kommunen vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for afklaringen af de enkelte personer i indfasningsperioden. Det betyder, at der ikke vil skulle stilles krav til kommunen om, at afklaringen af personerne vil skulle ske i en bestemt rækkefølge.

For nærmere om den nye ordning om afklaring for personer over 30 år henvises til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

3.14. Afskaffelse af særlig støtte for kontanthjælpsmodtagere

3.14.1. Gældende ret

Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, kan efter de gældende regler modtage særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne.

Andre personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, vil også kunne modtage særlig støtte. Det gælder f.eks. modtagere af sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb samt modtagere af ledighedsydelse.

Den særlige støtte er en hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter.

Den særlige støtte bliver som udgangspunkt beregnet som forskellen mellem, hvad modtageren antages selv at kunne betale i boligudgifter (grænsebeløb) og modtagerens nettoboligudgifter.

Det er en betingelse for at modtage særlig støtte efter § 34, at modtageren har været udsat for en social begivenhed, jf. § 11 i loven, i lighed med betingelsen for at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp efter §§ 22-25 i loven.

Efter § 11, stk. 2, er det en betingelse for at få hjælpen,

1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,

2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og

3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Det følger af § 34, stk. 2, i loven, at kommunen, inden der gives særlig støtte, skal undersøge, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Støtten beregnes på baggrund af hidtidige arbejdsindtægter, indtægter, boligudgifterne og antal hjemme- og udeboende børn.

Det følger af § 34, stk. 3, i loven, at følgende personer ikke kan få særlig støtte:

1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 11, og § 13 f, stk. 1-4, jf. dog stk. 4.

2) Personer, der får hjælp efter §§ 25 a og 27.

Det vil sige en person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp, og som udelukkende eller hovedsageligt har arbejdet i hjemmet, og som har valgt ikke at udnytte sine uddannelses- og arbejdsmuligheder og derfor ikke får kontanthjælp efter § 13, stk. 11, samt personer, der er omfattet af 225-timersreglen.

Endvidere kan personer, som modtager engangshjælp, jf. § 25 a, indtil de har ret til kontanthjælp m.v., ikke få særlig støtte. Derudover kan personer, der modtager den særlige sats efter § 27, heller ikke få særlig støtte.

Det følger af § 34, stk. 5, at personer, der får nedsat hjælpen efter §§ 36-40 a, 42 og 43, 69 b-f og 69 l-q, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen.

Efter § 34, stk. 6, i loven, varetager kommunen opgaverne vedrørende særlig støtte efter stk. 1-5 samt beregning af særlig støtte efter stk. 8. Udbetaling Danmark varetager opgaven vedrørende udbetalingen af særlig støtte.

Det betyder, at det er kommunen, der skal vurdere berettigelsen til særlig støtte samt beregne støttens størrelse. Herefter videregives denne oplysning til Udbetaling Danmark med henblik på, at Udbetaling Danmark foretager selve udbetalingen.

Efter § 34, stk. 7, i loven fremgår det, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse, alene kan få særlig støtte, hvis de opfylder betingelserne for at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Baggrunden for dette er, at ressourceforløbsydelserne ikke er ægtefælle- og formueafhængige. En ægtefælles indtægter vil således ikke nedsætte ressourceforløbsydelsen, hvilket vil være tilfældet for kontanthjælp m.v.

Efter § 34, stk. 8, i loven, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Med denne hjemmel er der fastsat nærmere regler for beregningen af særlig støtte efter § 34 i bekendtgørelse nr. 1975 af 11. december 2020 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Grænsebeløbet angiver den udgift, som den pågældende selv antages at kunne afholde til bolig. Grænsebeløbet fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Der kan ydes støtte, når nettoboligudgiften, som opgjort efter § 4:

1) overstiger 3.400 kr. pr. måned for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn,

2) overstiger 4.950 kr. pr. måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et hjemmeboende barn, eller

3) overstiger 5.050 kr. pr måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et ikke hjemmeboende barn.

Efter § 3, stk. 2, nedsættes grænsebeløbet med 900 kr. pr. måned pr. hjemmeboende barn ud over første barn for personer, der har forsørgelsespligt over for mere end et barn, og med 750 kr. pr måned pr. udeboende barn ud over det første barn. Grænsebeløbene reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten. De regulerede beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 50.

Efter § 3, stk. 6, opgøres grænsebeløbet på grundlag af den pågældendes forsørgelsespligter på udbetalingstidspunktet.

Af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, fremgår, at til nettoboligudgiften medregnes for lejere huslejeudgiften efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen og for ejere ejendomsværdibeskatningen, udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget og fradrag af eventuelle tilskud og lån efter boliglovgivningen. For andelsboliger medregnes boligafgiften samt udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget. Nettoboligudgiften beregnes på grundlag af de faktiske boligudgifter, som borgeren har til bolig, og nettoboligudgiften beregnes måned for måned på grundlag af månedens faktiske nettoboligudgift.

Det fremgår af § 4, stk. 3, at til nettoboligudgiften medregnes endvidere udgifterne til vand, varme, gas, elektricitet, ydelser vedrørende boligindskudslån og andre løbende udgifter, der er knyttet til boligen.

Hvis en støtteberettiget, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter f.eks. ved at flytte til en anden bolig, fremgår det af § 5,

stk. 3, at den forøgede boligudgift ikke medtages ved beregning af støtten efter stk. 1.

Ifølge § 5, stk. 4, reduceres støtten efter stk. 1-3 med det beløb, hvormed den pågældendes nettoindtægter overstiger den nettoindtægt, den pågældende ville kunne få, såfremt der alene blev ydet hjælp efter reglerne i lovens §§ 22-25. For et ægtepar reduceres støtten med det beløb, hvormed parrets samlede nettoindtægter overstiger den nettohjælp, parret ville kunne opnå efter reglerne i lovens §§ 22-25. Endvidere fremgår det af § 5, stk. 5, at inden der sker reduktion efter stk. 4, foretages fradrag for nødvendige udgifter til arbejdsredskaber og -beklædning samt til transport i forbindelse med erhvervelse af indtægterne, som personen ikke modtager godtgørelse for. Transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde eller ulønnet, frivilligt arbejde fradrages ikke i støtten efter stk. 1.

Af § 6, stk. 1, fremgår det, at den beregnede støtte efter § 5 sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter, herunder selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens §§ 22-25, ikke kan overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige nettoindtægter. Ved de hidtidige nettoindtægter forstås indtægten i den seneste kalendermåned før den ændring, der førte til behov for hjælp, indtrådte.

Efter § 6, stk. 3, er personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, dog uafhængigt af tidligere indtægter berettiget til at modtage den støtte, der kan beregnes efter § 5, i det omfang denne støtte ikke sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter, herunder uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens §§ 23, 24 og 25, overstiger den nettoindtægt, der svarer til det beløb, som en person, der er fyldt 30 år og har forsørgelsespligt over for børn, har ret til efter lovens § 25, stk. 2, nr. 1.

Efter § 6, stk. 4, er personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uafhængig af tidligere indtægter berettiget til at modtage den støtte, der kan beregnes efter § 5 i det omfang denne støtte ikke sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter – herunder selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22 – overstiger den nettoindtægt, der svarer til 15.062 kr. brutto (2024-niveau).

Det fremgår af § 7, stk. 1, at såfremt der er udbetalt uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens §§ 23, 24 og 25 eller § 34 i en sammenhængende periode på 3 måneder inden for de sidste 18 måneder, kan støtten efter § 34 sammenlagt med den pågældendes øvrige nettoindtægter ikke overstige den

nettoindtægt, som den pågældende ville have ved en bruttoindtægt, der svarer til højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., svarende til 20.359 kr. (2024-niveau). Den beregnede støtte efter §§ 5 og 6 nedsættes i overensstemmelse hermed.

Efter § 7, stk. 2, foretages nedsættelsen af støtten for ægtepar efter stk. 1 ved at sammenholde summen af de samlede nettoindtægter og den samlede udmålte støtte til parret med den nettoindtægt, parret ville have ved en bruttoindtægt, der svarer til to gange højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Ifølge § 7, stk. 3, foretages der dog ikke nedsættelse efter stk. 1-2, såfremt der udbetales revalideringsydelse efter lovens § 71, og det må anses for sandsynligt, at behovet for hjælp bortfalder, når revalideringen er gennemført. Nedsættelsen foretages i disse tilfælde heller ikke i perioder, hvor udbetaling af revalideringsydelse midlertidigt er sat i bero.

Når særlig støtte bliver reduceret på grund af borgerens indtægt, så overføres et eventuelt månedligt nettoindtægtsoverskud i forhold til borgerens kontanthjælpsniveau ikke til den efterfølgende måneds beregning af den særlige støtte. Indtægten har i forhold til den særlige støtte kun betydning i den måned, hvor den udbetales. Det skyldes, at borgerens særlige støtte nedsættes, fordi borgeren i indtægtsmåneden har en indtægt til rådighed, der bevirker, at borgeren ikke har et lige så stort behov for særlig støtte.

Af § 8 fremgår det, at nettoindtægter efter §§ 5, 6 og 7 opgøres, hvor intet andet er anført, på grundlag af alle den pågældendes bruttoindtægter, herunder indtægter, der er udbetalt i medfør af lov om aktiv socialpolitik, men undtaget de indtægter, der efter lovens § 33 ikke foretages fradrag for.

Det følger af § 10, at særlig støtte til personer, der har ejerbolig eller andelsbolig, er tilbagebetalingspligtig i det omfang, den særlige støtte er udbetalt til dækning af udgifter i forbindelse med lån. Af § 10, stk. 2, fremgår det, at såfremt de månedlige nettoudgifter i forbindelse med lån overstiger den særlige støtte, er den særlige støtte fuldt ud tilbagebetalingspligtig. Overstiger den særlige støtte de månedlige nettoudgifter, er det kun et beløb svarende til disse udgifter, der er tilbagebetalingspligtigt. Efter § 10, stk. 3, opgøres nettoudgifterne i forbindelse med lån som afdrag, renter og bidrag fratrukket værdien af skattefradraget for renter og bidrag.

3.14.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftaleparterne er enige om at afskaffe en række særordninger, herunder at afskaffe særlig støtte til personer med høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde for personer i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås derfor, at § 34 i lov om aktiv socialpolitik ophæves, og at der indsættes en ny bestemmelse § 87 i et nyt kapitel 10 c om særlig støtte.

Personkredsen for at modtage særlig støtte tilpasses, således at særlig støtte kun videreføres for personkredsen uden for kontanthjælpssystemet, dvs. modtagere af sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalideringsydelse, samt modtagere af ledighedsydelse. Endvidere vil personer, der opfylder betingelserne for at modtage særlig støtte, men som ikke modtager en af de nævnte ydelser kunne modtage særlig støtte særskilt.

Det vil som efter de gældende regler fortsat være en betingelse, at modtageren af særlig støtte har været udsat for en social begivenhed efter lovens § 11, dvs. at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør, at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser, jf. § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås derfor, at personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter kapitel 6 a-7 kan få en særlig støtte.

Forslaget betyder, at udbetalingen af særlig støtte ikke længere vil kunne udbetales i forbindelse med udbetalingen af kontanthjælp efter de foreslåede §§ 16-20, men fremadrettet vil kunne udbetales i forbindelse med udbetaling af ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaring, revalideringsydelse og ledighedsydelse efter kapitel 6 a-7, samt arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge.

Helt overordnet vil særlig støtte blive beregnet som efter de gældende regler fastsat i bekendtgørelse nr. 1975 af 11. december 2020 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås videre, at kommunen fortsat skal undersøge, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig, inden kommunen giver støtte. Hvis der kan skaffes en rimelig, billigere bolig, og ansøgeren vælger ikke at flytte til denne bolig, beregnes særlig støtte på grundlag af nettoboligudgiften til den rimelige, billigere bolig fra det tidspunkt, hvor ansøgeren kunne have tilflyttet

denne. Hvis en modtager af særlig støtte, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter f.eks. ved at flytte til en anden bolig, medtages den forøgede boligudgift ikke ved beregningen af støtten.

Boligudgiften skal løbende være et udtryk for den nettoboligudgift, som personen ville have haft, såfremt den pågældende var tilflyttet den rimelige, billigere bolig eller ikke var fraflyttet den tidligere rimelige og billigere bolig.

Det foreslås videre, at personer, der får nedsat hjælpen som følge af en sanktion på grund af, at personen ikke har levet op til sin rådighedsforpligtelse, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen svarende til gældende regler. Efter forslaget, vil den særlige støtte således blive beregnet ud fra det beløb, som modtageren ville have fået, såfremt hjælpen ikke var nedsat som følge af en sanktion på grund af, at personen ikke har levet op til sin rådighedsforpligtelse.

Det foreslås videre, at personer, der har mistet retten til ressourceforløbsydelse, fordi personen gentagende gange uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud eller på anden vis ikke medvirker i ressourceforløbet/jobafklaringsforløbet eller har mistet retten til ledighedsydelse, fordi personen uden rimelig grund afviser at tage imod et tilbud om fleksjob eller ophører i et fleksjob, som modtager kontanthjælp efter §§ 16-20, ikke vil have ret til særlig støtte.

Da særlig støtte ikke fremadrettet vil være afhængig af det kontanthjælpsloft, der beregnes af Udbetaling Danmark i dag, idet kontanthjælpsloftet foreslås ophævet, foreslås det videre, at kommunen skal varetage opgaverne vedrørende særlig støtte, herunder beregning og udbetaling af særlig støtte. Det betyder, at opgaven vedrørende udbetaling af særlig støtte flyttes fra Udbetaling Danmark tilbage til kommunerne. Udbetaling Danmark skal levere oplysninger om boligstøtte til kommunerne til brug for beregning af den særlige støtte.

Det foreslås videre, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse videreføres, således at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler for beregningen af støtten, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Bemyndigelsen vil blive benyttet til at fastsætte regler vedrørende særlig støtte stort set tilsvarende til de regler, der er fastsat i bekendtgørelse nr.

1975 af 11. december 2020 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

For nærmere om ændring af reglerne om særlig støtte henvises til lovforslagets § 1, nr. 63 og 110, og bemærkningerne hertil.

3.15. Afskaffelse af 225-timersreglen

3.15.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i §§ 13 f-h i lov om aktiv socialpolitik skal hver ægtefælle i et ægtepar og ugifte personer opfylde et arbejdskrav på 225-timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder for ikke at få nedsat hjælpen. For at blive omfattet af 225-timersreglen skal ægteparret eller den ugifte person have modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år. Reglen omfatter modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

225-timersreglen blev indført som led i Aftale om et kontanthjælpssystem hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase I, som den daværende regering (Venstre) og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik den 18. november 2015, jf. lov nr. 296 af 22. marts 2016 (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.). Loven trådte i kraft den 1. april 2016, men personer kunne tidligst få nedsat hjælpen som følge af 225-timersreglen fra 1. oktober 2016.

Konsekvensen af 225-timersreglen for hjælp afhænger af, om der er tale om ægtepar eller ugifte personer, og af størrelsen af den hjælp, personerne modtager.

En ugift person, der ikke opfylder 225-timersreglen, får nedsat hjælpen med 1.125 kr. (2024-niveau), hvis personen får beregnet hjælpen på baggrund af 16.382 kr. pr måned (2024-niveau) forsørgersats eller 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau) ikke forsørgersats, eller 561 kr. (2024-niveau), hvis personen får beregnet hjælp på baggrund af mindre end disse satser. For et ægtepar, der ikke opfylder reglen, falder den enes hjælp helt bort, hvis hjælpen til begge ægtefæller beregnes på baggrund af enten 16.382 kr. (2024-niveau) eller 12.326 kr. (2024-niveau) afhængigt af, om de har forsørgelsespligt over for et barn eller ikke, eller hjælpen reduceres til ægteparret således, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 16.382 kr. pr måned (2024-niveau) eller 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau) afhængigt af, om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Det er en betingelse for nedsættelse af hjælpen til en person, der er omfattet af 225-timersreglen, at kommunen har sendt et varslingsbrev til personen senest 6 måneder før den beregnede dato for nedsættelse af hjælpen. Varslingsbrevet skal redegøre for de konsekvenser, som det vil få for den pågældendes hjælp, hvis personen ikke opfylder kravet om 225 timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen. Ugifte personer, der modtager uddannelseshjælp svarende til SU-satser, får ikke nedsat hjælpen, hvis de ikke opfylder 225-timersreglen.

I visse situationer kan perioden på 12 kalendermåneder for optjening af 225 timers beskæftigelse blive forlænget f.eks. med perioder med sygdom eller barsel.

Personer, hvis arbejdsevne vurderes at være så begrænset, at de pågældende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af kravet om 225-timers arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

3.15.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med aftalen foreslås det at afskaffe nogle af de særordninger, som er med til at komplicere kontanthjælpssystemet, heri blandt 225-timersreglen.

Det foreslås derfor, at 225-timerreglen i lov om aktiv socialpolitik ophæves. Den foreslåede ændring vil medføre, at personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp ikke længere vil få deres ydelse nedsat som følge af manglende opfyldelse af kravet om arbejde i 225-timersreglen. Personerne skal dog stadig stå til rådighed efter de almindelige rådighedsregler i loven og sanktioneres i hjælpen efter §§ 36-40 i loven, hvis de uden rimelig grund ikke overholder deres rådighedsforpligtelse.

Personer, som har fået nedsat ydelsen, eller hvor ydelsen er bortfaldet før 1. juli 2025 som følge af 225-timersreglen, skal fra den 1. juli 2025 have den fulde hjælp igen eller hjælpen genoptaget som følge af afskaffelsen af 225-timersreglen. Hvis betingelserne for hjælpen i øvrigt er opfyldt, skal personerne fra den 1. juli 2025 indplaceres på en af de tre grundlæggende satser, dvs. mindstesats, grundsats eller forhøjet sats, som indføres med kontanthjælpsaftalen.

Det vil fortsat være muligt for en ægtefælle, som udelukkende eller hovedsageligt har arbejdet i hjemmet, at vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder. I så fald beregnes der alene hjælp til den anden ægtefælle.

For nærmere om forslagets indhold henvises til lovforslagets § 1, nr. 29, og bemærkningerne hertil.

3.16. Konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik som følge af nyt kontanthjælpssystem

3.16.1. Tilpasning af sanktionssatserne

3.16.1.1 Gældende ret

Manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen sanktioneres med fradrag i eller nedsættelse af hjælpen efter §§ 36-40 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af lovens § 35, stk. 3, at fradrag i eller nedsættelse af hjælpen sker med virkning fra den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter. Fradrag eller nedsættelse skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Herefter bortfalder sanktionen.

Sanktioner efter lovens §§ 36-38 gives som et fradrag i hjælpen, når en forseelse løber over tid, f.eks. hvis personen udebliver fra tilbud, hvor der sanktioneres med én sanktionssats pr. dag, hvor den pågældende udebliver helt eller delvist, mens udeblivelse fra samtaler, sanktioneres med én sanktionssats pr. dag fra udeblivelsen, og indtil vedkommende igen kontakter jobcenteret. Fradraget i hjælpen sker med sanktionssatser efter § 35, stk. 4, nr. 1-4. Fradraget i en kalendermåned kan ikke overstige den beregnede hjælp efter §§ 22-25 for samme måned. Hvis summen af sanktionssatser i en kalendermåned overstiger den beregnede hjælp, sker der alene fradrag for sanktioner svarende til den beregnede hjælp. Den del af summen af sanktionssatser, der eventuelt overstiger den beregnede hjælp for den samme kalendermåned, bortfalder, og kan således ikke overføres til fradrag i efterfølgende måneder.

Sanktioner efter lovens § 39 gives som nedsættelse af hjælpen, jf. § 40, med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, nr. 1-4, jf. § 35, stk. 5, i de tilfælde, hvor en forseelse ikke løber over tid, f.eks. hvis personen uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde. Der kan i en kalendermåned kun ske en enkelt nedsættelse med tre gange sanktionssatsen, jf. § 40, stk. 2.

Der er fire sanktionssatser tilhørende fire ydelsesintervaller i § 35, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Sanktionssatserne og intervaller satsreguleres én

gang årligt. Satserne afrundes til nærmeste beløb deleligt med 50. I 2024 er sanktionssatser og intervaller følgende:

- 200 kr. ved en månedlig hjælp på mindre end 5.935 kr.
- 450 kr. ved en månedlig hjælp på mindst 5.935 kr. og højst 10.469 kr.
- 650 kr. ved en månedlig hjælp på mere end 10.469 kr. og højst 14.245 kr.
- 750 kr. ved en månedlig hjælp på mere end 14.245 kr.

Sanktionssatsen påvirkes ikke af egen eller ægtefælles supplerende indtægt.

De fire sanktionssatser blev indført ved lov nr. 1558 af 27. december 2019 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love (Enklere og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.) og afløste de tidligere beregnede dagssatser. Niveauet for sanktionssatserne blev fastsat således, at alle kontanthjælpsmodtagere vil kunne sikre sig tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv.

3.16.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De fire sanktionssatser i § 35, stk. 4, skal tilpasses den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35.

Det foreslås, at den eksisterende model med fire sanktionssatser og fire ydelsesintervaller videreføres i nyt kontanthjælpssystem tilpasset de nye kontanthjælpssatser og tillæg.

Der foreslås følgende sanktionssatser og ydelsesintervaller (2024-niveau):

- 200 kr. ved en månedlig hjælp mindre end 6.553 kr.
- 450 kr. ved en månedlig hjælp på mindst 6.653 kr. og højst 9.642 kr.
- 600 kr. ved en månedlig hjælp på mere end 9.642 kr. og mindre end 13.723 kr.
- 700 kr. ved en månedlig hjælp på mindst 13.723 kr.

De foreslåede nye sanktionssatser er fordelt jævnt over ydelsesintervaller på tilsvarende vis som de gældende sanktionssatser.

Fritidstillæg medtages ikke ved indplacering i ydelsesintervaller, ligesom der ikke sanktioneres med fradrag i eller nedsættelse af fritidstillægget, der er øremærket til udgifter til barnets fritidsliv.

Sanktionssatser og intervaller reguleres årlig med satsreguleringsprocenten efter gældende regler. Sanktionssatserne afrundes til nærmeste hele beløb deleligt med 50 ligeledes som efter gældende regler.

For nærmere om nye sanktionssatser henvises til lovforslagets § 1, nr. 65, og bemærkningerne hertil.

3.16.2. Sanktioner ved udlandsophold og uoplyst arbejde

3.16.2.1 Gældende ret

Det fremgår af lovens §§ 42 og 43, at en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp sanktioneres med nedsættelse af hjælpen og pligt til at tilbagebetale den nedsatte hjælp, hvis den pågældende mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller hvis den pågældende mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Efter lovens § 91, skal kommunen endvidere træffe afgørelse om tilbagebetaling af ydelser, som er modtaget uberettiget og mod bedre vidende i forbindelse med uoplyst arbejde eller under ophold i udlandet.

Størrelsen af sanktionen afhænger af den sanktioneredes samlede ydelsesniveau før eventuelle fradrag som følge af indtægter og sanktioner. Personer, der modtager en samlet ydelse efter lovens §§ 22-25 på et niveau, der mindst svarer til niveauet for en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn, sanktioneres efter reglerne i § 42. Personer, der modtager en samlet ydelse på et mindre niveau end en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn, sanktioneres efter reglerne i § 43.

Efter § 42 i lov om aktiv socialpolitik skal en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25, dog undtaget bidragstillæg efter § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, på mindst 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau), have hjælpen nedsat med en tredjedel i 20 uger og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp, hvis den pågældende mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Nedsættelsen efter § 42 sker i hjælpen fra første hele kalendermåned efter afgørelsen. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person tillige er omfattet af en sanktion efter lovens §§ 36-40 a eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Efter § 43 i lov om aktiv socialpolitik skal en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25 a, dog undtaget bidragstillæg efter § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4, på mindre end 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau), have hjælpen nedsat med tre sanktionssatser efter § 35, stk. 4, pr. måned i 3 måneder og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Beregningen af tilbagebetalingskravet efter § 43 sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 36-40 a eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 36-40 a er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Nedsættelsen af hjælpen efter §§ 42-43 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Tilbagebetaling af hjælpen efter §§ 42 og 43 sker efter § 95 i lov om aktiv socialpolitik. Tilbagebetalingskravet opkræves således af kommunen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 585 af 24. maj 2023 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie, lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere og lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier.

3.16.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sanktionerne for uoplyst arbejde og udlandsophold efter §§ 42 og 43 skal tilpasses den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35.

Det foreslås at videreføre den gældende opdeling af målgruppen, der sanktioneres efter lovens §§ 42 og 43 således, at personer, der modtager en samlet ydelse mindst på niveau med kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn, sanktioneres efter reglerne i § 42 med nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af den nedsatte hjælp i 20 uger, mens personer, der modtager en samlet ydelse på mindre end niveauet for kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn sanktioneres efter reglerne i § 43 med nedsættelse af hjælpen med tre sanktionssatser pr. måned i 3 måneder og tilbagebetaling af den nedsatte hjælp i 20 uger. Det foreslås, at fritidstillæg ikke indgår i den samlede ydelse.

Kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn modtager i den nye ydelsesstruktur forhøjet sats på 12.064 kr. (2024-niveau). Forsørgere under 30 år, der modtager grundsats, børnetillæg og eventuelt tillæg som enlig forsørger, vil som de eneste modtagere af grundsats modtage en samlet ydelse på mere end 12.064 kr., hvis de modtager særligt ungetillæg.

Øvrige kontanthjælpsmodtagere vil modtage en samlet ydelse på mindre end 12.064 kr. og vil derfor blive sanktioneret med en nedsættelse af hjælpen med 3 sanktionssatser pr. måned i tre måneder.

De øvrige betingelser i lovens §§ 42 og 43 videreføres uændret.

For nærmere om forslagets indhold henvises til lovforslagets § 1, nr. 75 og 76, og bemærkningerne hertil.

3.16.3. Rådighed og sanktioner som følge af arbejdspligt og nyt kontanthjælpssystem.

3.16.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for at få kontanthjælp efter § 11, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp efter § 11, at ansøgeren står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. Ansøgerens ægtefælle skal også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Efter § 13, stk. 2, i loven, har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,

2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,

3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,

4) er vurderet til at være jobparat og undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

5) er vurderet til at være aktivitetsparat og undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

6) undlader at give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

7) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,

8) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller

9) udebliver fra dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Det fremgår af § 13, stk. 3, i loven, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen

1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,

2) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

3) er vurderet til at være uddannelses- eller aktivitetsparat og undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

4) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret som led i kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,

5) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,

6) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

7) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

8) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Efter § 13, stk. 4, i loven, har kommunen pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller skal deltage i dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Det fremgår af § 13, stk. 5, i loven, at det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tager imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller deltager i de enkelte dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsud-

dannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest. Ansøgeren om kontanthjælp har ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Benytter ansøgeren sig af retten til en læse-, skrive- og regnetest, har ansøgeren pligt til at deltage i testen.

Det fremgår af § 13, stk. 6, i loven, at for ansøgere, der modtager uddannelseshjælp efter § 23, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (uddannelsespålæg).

Det fremgår af § 13, stk. 7, i loven, at ønsker ansøgeren eller dennes ægtefælle at modtage eller modtager ansøgeren eller dennes ægtefælle hjælp som uddannelses- eller jobparat, har den person, som har en rimelig grund, ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1, tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5 eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter stk. 6.

Det fremgår af § 13, stk. 8, i loven, at ønsker ansøgeren at modtage eller modtager ansøgeren hjælp som aktivitetsparat, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som kan indgå i vurderingen efter stk. 7 og regler fastsat i medfør af stk. 16, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, herunder vurdere, om en sanktion vil fremme personens rådighed. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ansøgerens eller modtagerens ægtefælle.

Efter § 13, stk. 9, i loven, er en person fritaget for at stå til rådighed i perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7, 7 a og 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Det fremgår af § 13, stk. 10, i loven, at reglerne i stk. 1-6 ikke gælder for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Det fremgår af § 13, stk. 11, i loven, at en person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-6. I så fald bliver hjælpen til parret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 4, og § 34, stk. 3.

Lovens § 13, stk. 12 og 13, omhandler kontanthjælpsmodtageres ret til ferie, herunder regler om, at personer, der har ret til ferie i kontanthjælpssystemet, ikke er omfattet af reglerne i stk. 1-6, mens ferien afholdes. Det fremgår også, at ferien skal være aftalt med kommunen.

Det fremgår af § 13, stk. 14, at for personer, der modtager overgangsydelse, ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven og er omfattet af reglerne om et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3-11 tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af § 13, stk. 15, i loven, at for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, herunder personer, der er omfattet af integrationslovens §§ 26-26 b, men som ikke er omfattet af § 13, stk. 14, finder stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 4, 5 og 7-11 tilsvarende anvendelse. § 13, stk. 5, 3. og 4. pkt., finder ikke anvendelse, hvis personen er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Efter § 13, stk. 16, i loven, fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8 for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Det fremgår af § 13, stk. 17, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp som nævnt i stk. 12, herunder hvordan ressourceforløbsydelse og perioder med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i samme lov kan indgå i opgørelsen.

Det fremgår af § 13 a, stk. 1, at for en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, og som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job. En person, der modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp efter § 11 som åbenlyst uddannelsesparat, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Personer, der er omfattet af § 13 a, stk. 1, skal således være aktivt arbejdssøgende for at være berettiget til at modtage hjælp.

Efter § 13 a, stk. 2, gælder, at for en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som jobsøgende i jobcenteret registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet. En person, der modtager overgangsydelse, og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. Personen skal herefter vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 7, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Personer, der er omfattet af § 13 a, stk. 2, skal oprette et cv med oplysninger om bl.a. tidligere beskæftigelse, hvad personen søger job som og eventuelle uddannelser, således at jobcenteret har et udgangspunkt for at hjælpe personen med at finde arbejde. I forhold til modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, kan personen blive fritaget fra at registrere sine cv-oplysninger på Jobnet. Dette gælder både jobparate og åbenlyst uddannelsesparate modtagere af hjælp.

Efter den gældende § 13 a, stk. 3, gælder, at for en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, skal

være aktivt jobsøgende. Personen skal ved første jobsamtale indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Kommunen skal efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. 1.-5. pkt. gælder tilsvarende for en jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet i integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1. En jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er blevet undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 4, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Personer, der er omfattet af § 13 a, stk. 3, som er åbenlyst uddannelsesparate eller jobparate skal indgå en aftale med kommunen om deres jobsøgningsaktiviteter. Kommunen skal endvidere give personen en frist for at lægge sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. Dette gælder også for personer, der er omfattet af et integrationsprogram m.v. efter integrationsloven og personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram m.v. efter integrationsloven.

Efter § 13 a, stk. 4, skulle en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 i hver hele kalendermåned registrere jobsøgning i en joblog på Jobnet. Hvis kommunen konstaterer, at personen ikke har registreret jobsøgning i en joblog på Jobnet i en hel kalendermåned, skal kommunen indkalde personen til en jobsamtale hurtigst muligt efter kalendermånedens udløb.

Efter § 13 a, stk. 5, kan beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, jf. stk. 3, herunder indgåelsen af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v. Beskæftigelsesministeren kan for perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 endvidere fastsætte nærmere regler om dokumentation for jobsøgning m.v., jf. stk. 4.

De nærmere regler er fastsat i § 11, stk. 4 og 5, i bekendtgørelse nr. 1717 af 14. december 2023 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager

overgangsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparate.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 11, stk. 4, at ved første jobsamtale hos kommunen skal en person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at registrere jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Personen skal overholde de indgåede aftaler, som f.eks. kan indeholde oplysninger om antal job, som personen skal søge, frist for at søge og dokumentere jobsøgning, inden for hvilke faglige områder og geografisk område, der skal søges job samt konkrete job, som personen skal søge.

Det fremgår videre af § 11, stk. 5, at personen løbende skal registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. Dette gælder dog ikke for en person, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse som jobparat som led i et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram, og hvor jobcenteret har besluttet, at personen undtages fra kravet om at registrere sin jobsøgning i en joblog på Jobnet, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26 a, stk. 4, i integrationsloven. Undtages personen fra kravet om registrering af sin jobsøgning i en joblog på Jobnet efter 2. pkt., skal jobcenteret og personen aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter, jf. § 26, stk. 3, i integrationsloven.

Det fremgår af § 37, stk. 1, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale, herunder en jobsamtale som led i sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Det fremgår videre af § 37, stk. 3, at når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven, booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for jobparate

selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og jobparate overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Det fremgår af § 37 a, stk. 1, at for en person, der er omfattet af lovens § 13, stk. 2, nr. 4, eller stk. 3, nr. 2, og som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle have booket jobsamtalen digitalt, og indtil personen har booket en jobsamtale digitalt, eller til personen har genoprettet kontakten med jobcenteret. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor jobsamtalen skulle have været booket, uanset om personen booker jobsamtalen dagen efter fristens udløb.

Efter de gældende regler i § 37 a, stk. 2, fremgår det, at for en person, som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse, hvis personen er omfattet af § 13, stk. 2, nr. 5, eller § 13, stk. 3, nr. 3.

3.16.3.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommunen kan efter kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik bl.a. yde hjælp i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til disse ydelser.

Som led i aftale om en ny arbejdspligt indføres der fra 1. januar 2025 en arbejdspligt på op til 37 timer om ugen for alle borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder kravene om ophold her i riget i mindst 9 ud af de seneste 10 år (opholdskravet) og ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år (beskæftigelseskravet), jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet). Arbejdspligten vil fra den 1. juli 2025 omfatte personer, der modtager kontanthjælp, og som ikke lever op til opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, herunder personer, der er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Det foreslås endvidere, at personer, der er omfattet af arbejdspligten og har et uddannelsespålæg som led i rådighedsforpligtelsen i § 13 i lov om aktiv

socialpolitik, også skal stå til rådighed for en jobrettet indsats. Forslaget vil medføre en udvidelse af rådighedsforpligtelsen for disse personer, idet de både vil skulle stå til rådighed for en uddannelsesrettet indsats og en jobrettet indsats.

Som led i aftalen vil personer, der i dag modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, fra 1. juli 2025 modtage kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sat og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er på den baggrund behov for at nyaffatte § 13 i loven.

I § 13, stk. 1, foreslås indsat et 3. pkt. om, at personer, der omfattes af arbejdspligten og har et uddannelsespålæg, også skal stå til rådighed for en jobrettet indsats.

I § 13, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 3, foreslås indsat, at danskundervisning, forberedelsestid til danskundervisning, jobsøgning og transport mellem aktiviteter også tælle med i opgørelsen af arbejdspligten.

Der foreslås samtidigt en konsekvensrettelse som følge af, at betegnelsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp fremover vil være kontanthjælp.

Samtidig foreslås sproglige ændringer for at tydeliggøre rådighedspligten.

Som led i nyaffattelsen af § 13 i loven foreslås det, at § 13, stk. 2, nr. 5, og stk. 3, nr. 3, udgår, da målgrupperne indarbejdes i § 13, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 2, da alle ydelsesmodtagere fremadrettet modtager kontanthjælp i det nye kontanthjælpssystem. Endvidere udgår § 13, stk. 14 og 15, da disse stykker er blevet indarbejdet i de øvrige stykker i bestemmelsen.

Ud over arbejdspligten foreslås der ikke ændret materielle ændringer af rådighedsforpligtelsen for kontanthjælpsmodtagere i forhold til de gældende regler.

I forhold til § 13 a foreslås bestemmelsen nyaffattet på baggrund af det nye kontanthjælpssystem.

Lovens § 13 a, stk. 4, om, at en person, som var åbenlyst uddannelsesparat eller var jobparat, og som modtog hjælp efter § 11 i perioden fra og med den

1. april 2022 til og med den 31. december 2023 i hver hele kalendermåned skulle registrere jobsøgning i en joblog på Jobnet, udgår, da bestemmelsen ikke længere er relevant.

I forhold til de øvrige rådighedspligter videreføres disse, men § 13 a foreslås konsekvensrettet, da alle personer, der er omfattet af § 13 a fremover vil modtage kontanthjælp. Der foreslås ikke materielle ændringer i rådighedsforpligtelsen.

På baggrund af nyaffattelsen af §§ 13 og 13 a, og indførelsen af arbejdspligt og et nyt kontanthjælpssystem, er der endvidere behov for at foretage konsekvensændringer i bestemmelserne om sanktioner m.v.

For nærmere om nyaffattelsen af §§ 13 og 13 a henvises til lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, og bemærkningerne hertil.

3.16.4. Fastsættelse af ydelsesniveauer for ressourceforløb og ledighedsydelse.

3.16.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, og § 74 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik er satserne på henholdsvis ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse fastsat på baggrund af en henvisning til reglerne i §§ 23, 24 og 25 om uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Satserne på ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse svarer til satserne for kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år og er henholdsvis forsørger eller ikke forsørger. For forsørgere udgør satsen i 2024 16.382 kr., mens den for ikke forsørgere udgør 12.326 kr.

For personer, der modtager ressourceforløbsydelse, og som er under 25 år og bor hjemme hos en eller begge forældre udgør satsen 3.834 kr. Hvis den unge under 25 år har en dokumenteret bidragspligt for børn, modtager pågældende 1.548 kr. i tillæg pr. barn, dog højst 16.382 kr.

Efter de gældende regler i § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, nedsættes ydelsen med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Efter den gældende bestemmelse i § 74 a, stk. 3, fremgår det, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, udgør ledighedsydelsen

1) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 1, hvis de har forsørgelsespligt over for børn, eller

2) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 2, hvis de ikke har forsørgelsespligt over for børn.

3.16.4.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af ændringerne i kontanthjælpssystemet skal § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, og § 74 a, stk. 3, ændres, således at beløbene, som en modtager af ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse er berettiget til, fremgår af de nævnte bestemmelser.

Det foreslås derfor, at § 68, stk. 2, og § 69 j, stk. 2, affattes således, at modtagere af ressourceforløbsydelse under henholdsvis ressourceforløb eller jobafklaringsforløb udgør 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt for et barn, og 3.834 kr. (2024-niveau) for en person under 25 år, som bor hjemme hos en eller begge forældre og ikke har forsørgelsespligt for et barn.

Hvis den unge under 25 år har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, modtager pågældende 1.548 kr. (2024-niveau) pr. barn, dog højst 16.382. kr. (2024-niveau).

Det foreslås videre, at personer, der modtager ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 3, modtager 16.382 kr. (2024-niveau), hvis de har forsørgelsespligt over for et barn og 12. 326 kr. 2024-niveau) hvis de ikke har forsørgelsespligt over for et barn.

Satserne vil svare til de satser, der er gældende i dag.

Det foreslås endvidere, at ydelsen i § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats, børnetillæg og tillæg til enlig forsørger efter § 16, stk. 2, nr. 1, § 17 og § 18, stk. 1.

2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats og eventuelt børnetillæg efter § 16, stk. 2, nr. 1, og § 17.

3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med satsen for hjemmeboende efter § 16, stk. 2, nr. 2.

Det foreslås videre, at § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, og § 74 a, stk. 3, bliver omfattet af satsreguleringen i § 109, stk. 2. Dette er en følge af, at der ikke længere henvises til satserne efter kontanthjælpsreglerne.

3.16.5. Indbetaling af ATP-bidrag og bidrag til Obligatorisk Pension (OP)

3.16.5.1 Gældende ret

Det følger af kapitel 9 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen under visse betingelser indbetaler bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP-bidrag) og bidrag til den obligatoriske pensionsordning for personer, som modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp m.m.

Det fremgår af § 79, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen indbetaler ATP-bidrag for personer, der er fyldt 16 år, og som modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

For personer, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, er det efter lovens § 79, stk. 2, en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den pågældende har modtaget en af disse ydelser i en sammenhængende periode på 12 måneder. Der betales ikke bidrag for denne 12-måneders periode. Ophører udbetalingen af ydelsen, afbrydes optjeningen af 12-måneders perioden. Genoptages udbetalingen senere, uden at der foreligger en ny social begivenhed, fortsætter optjeningen af 12-måneders perioden.

Det følger af lovens § 79, stk. 3, jf. § 80, stk. 1, som en yderligere betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse uden aktivitetstillæg eller barselstillæg og efter eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner mindst udgør 16.382 kr. (2024-niveau) for forsørgere eller 12.326 kr. (2024-niveau) for ikke-forsørgere. Betingelsen om et ydelsesniveau på henholdsvis 16.382 kr. eller 12.326 kr. betyder, at kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, får indbetalt ATP-bidrag, medmindre de får fradrag grundet indtægter eller sanktioner. Betingelsen om et bestemt ydelsesniveau betyder

samtidig, at der ikke indbetales ATP-bidrag for modtagere af uddannelseshjælp og kontanthjælpsmodtagere under 30 år, medmindre de er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, jf. lovens § 23, stk. 2, nr. 3, og § 25, stk. 3, nr. 3, eller de har en dokumenteret psykisk lidelse som angivet i lovens § 23, stk. 2, nr. 4, og § 25, stk. 3, nr. 4.

Der indbetales ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter lovens § 93.

For personer, der modtager nedsat hjælp, fordi kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, ikke er opfyldt, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag efter § 79, stk. 4, at den månedlige ydelse mindst udgør de i § 79, stk. 3, nævnte beløb fratrukket det beløb, som hjælpen nedsættes med.

Det følger af lovens § 80, stk. 2, at de personer, for hvem kommunen betaler bidrag efter § 79, selv betaler 1/3 af det fastsatte bidrag. Denne del af bidraget indeholdes ved udbetaling af den ydelse, der ligger til grund for beregning af bidraget. Kommunen betaler 2/3 af bidraget. I 2024 udgør 1/3 af bidraget 99 kr., og 2/3 udgør 198 kr.

Kommunen indbetaler efter § 80 b, stk. 1 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension bl.a. for personer, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp. Bidraget til den obligatoriske pension fradrages ikke i ydelsen.

Bidraget beregnes efter lovens § 80 b, stk. 2, med en procentsats, der er nævnt i lovens § 80 c, på grundlag af den ydelse, der er beregnet efter eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner. I 2024 udgør bidraget 1,5 pct. Bidraget øges gradvist med 0,3 procentpoint pr. år frem mod 2030, hvor det bliver 3,3 procent.

3.16.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om kontanthjælpsmodtageres indbetaling til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og til obligatorisk pension skal tilpasses den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35. Aftalepartierne er enige om, at personer på den nye forhøjede sats skal betale ATP-bidrag, og at alle i kontanthjælpssystemet - bortset fra borgere på den nye mindstesats - bliver en del af ordningen om obligatorisk pension for ydelsesmodtagere.

Det foreslås derfor, at der indbetales ATP-bidrag for kontanthjælpsmodtagere, der modtager forhøjet sats efter den i lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2. Bidraget vil som hidtil blive indbetalt med 1/3 af ydelsesmodtageren og 2/3 af kommunen.

Det vil fortsat være en betingelse, at personen har modtaget forhøjet sats i 12 sammenhængende måneder.

Med forslaget til den nye ydelsesstruktur, som foreslået i § 1, nr. 35, med forslaget til §§ 16-20, vil der ikke længere være særskilte satser for personer under 30 år, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge eller har en dokumenteret psykisk lidelse. Disse personer vil med forslaget ikke få indbetalt ATP-bidrag, medmindre de får forhøjet sats i alderen 25-29 år som følge af, at de opfylder beskæftigelseskravet, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede nye bestemmelse i § 17 om adgang til forhøjet sats fra det fyldte 25. år.

For at sikre en smidig overgang til det nye kontanthjælpssystem den 1. juli 2025 foreslås det, at månederne forud for dette tidspunkt medregnes i 12 måneders-perioden, hvis de efter gældende regler indgår i den 12 måneders-periode, der er en betingelse for at få indbetalt ATP-bidrag. Forslaget betyder, at hvis en person f.eks. har modtaget kontanthjælp med satsen for forsørger fyldt 30 år i 10 sammenhængende måneder frem mod 1. juli 2025, vil personen, hvis vedkommende overgår til forhøjet sats pr. 1. juli 2025, blive omfattet af indbetaling til ATP efter 2 måneder med forhøjet sats.

Det foreslås endvidere, at hvis personen i en måned får fradrag i kontanthjælpen på grund af indtægter, herunder arbejdsindtægter, eller fradrag som følge af sanktioner, vil der som efter de gældende regler ikke blive indbetalt ATP-bidrag i denne måned. Det bemærkes i den sammenhæng, at arbejdsindkomst, som ligger under det fribeløb på 2.500 kr., som personer på forhøjet sats vil få som led i det nye indkomstfradrag, ikke medfører fradrag i hjælpen og derfor ikke får betydning for indbetaling af ATP-bidrag.

Endelig foreslås det, at der skal indbetales bidrag til obligatorisk pension for kontanthjælpsmodtagere, der modtager grundsats, forhøjet sats eller sats for hjemmeboende efter forslaget til § 16, stk. 1. Bidraget til den obligatoriske pension skal som hidtil ikke fradrages i ydelsen. Der vil for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravene og derfor vil modtage mindstesats eller satsen for hjemmeboende efter den i § 1, nr. 35, foreslåede nye § 16, stk. 2, som hidtil ikke blive indbetalt bidrag til obligatorisk pension.

3.16.6. Nye benævnelser af hjælp til forsørgelse m.v.

3.16.6.1 Gældende ret

Kommunerne kan yde hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik og i en række andre love henvises flere steder til §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik eller til de enkelte former for hjælp i kontanthjælpssystemet ved navn.

3.16.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås som konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, at ændre de steder i lov om aktiv socialpolitik, hvor der henvises til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, således at der i stedet henvises til den eller de relevante bestemmelser i de foreslåede §§ 16-20, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

Der henvises til pkt. 3.1.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, til lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Omfatter en henvisning alle de nævnte former for hjælp henvises alene til kontanthjælp, som med den nye ydelsesstruktur omfatter al hjælp i kontanthjælpssystemet, uanset hvilken sats en person modtager.

I tilfælde, hvor det ikke er muligt direkte at oversætte en henvisning i en bestemmelse i de gældende regler til bestemmelser i den nye ydelsesstruktur, og der derfor har været behov for at foretage indholdsmæssige valg for at tilpasse bestemmelserne den nye ydelsesstruktur, er disse valg nærmere beskrevet i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Det gør sig for eksempel gældende, hvis der i en bestemmelse er henvist til ydelser, som med lovforslaget afskaffes, f.eks. danskbonus, aktivitetstillæg og barselstillæg.

Det bemærkes, at der flere steder i loven er henvist til »tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og integrationsprogrammet efter integrationsloven«. Som en afledt konsekvens af indførelsen af arbejdspligten, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), ændres benævnelserne af »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og introduk-

tionsprogrammet« til »introduktionsprogrammet«. De nødvendige konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik som følge heraf vil fremgå af det samtidigt fremsatte lovforslag.

3.17. Konsekvensændringer i anden lovgivning som følge af nyt kontanthjælpssystem

3.17.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

3.17.1.1. Gældende ret

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats findes reglerne om den indsats, der tilrettelægges for personer, der modtager offentlig hjælp til forsørgelse, herunder også indsatsen for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

I den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats henvises flere steder til de enkelte former for hjælp i kontanthjælpssystemet ved navn. Der henvises således til enten uddannelseshjælp, overgangsydelse eller selvforsørgelse- og hjemrejseydelse i lovens § 2, stk. 2, § 6, nr. 2-5, § 19, stk. 3, § 30, stk. 10, og § 151, stk. 1. Der henvises endvidere til kravet om 225-timers ordinært og ustøttet arbejde i lovens § 39, nr. 1.

3.17.1.1.1. Opgørelsen af tidsperioder for modtagere af overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Efter den gældende § 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal opgørelsen af tidsperioderne for de første 6 måneder for samtaler i kontaktforløbet for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og personer i revalidering opgøres som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse.

Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes en ny periode, bortset fra de undtagelser, som fremgår af lovens § 9, stk. 3-6. Hvis en person skifter ydelse f.eks. fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse.

Efter den gældende § 9, stk. 4, skal der ikke påbegyndes en ny tidsperiode ved ydelsesskift fra overgangsydelse til uddannelses- og kontanthjælp, hvis skiftet sker som følge af, at personen opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

3.17.1.1.2. Loft over udbetalingen af fleksløntilskud, som følge af strafbare forhold

Efter §§ 131 og 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fleksløntilskud til lønmodtagere og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende nedsættes i en periode på 3 år. I medfør af lovens § 132 a kan fleksløntilskud eller tilskud nedsættes i en periode på 12 uger. Der kan i denne periode højst udbetales fleksløntilskud eller tilskud på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Satsen svarer dermed til den gældende sats for selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen.

Nedsættelsen af fleksløntilskud eller tilskud, jf. lovens § 131, stk. 1, sker hvis modtageren af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af de i bestemmelsen opremsede forsørgelsesydelser. Af de opremsede forsørgelsesydelser fremgår bl.a. selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

En person, der får nedsat tilskuddet efter § 131, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til niveauet af ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, vil fortsat være modtager af det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter lovens §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der vil blive sat ned.

Efter gældende regler i § 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsatssker der nedsættelse af fleksløntilskud eller tilskud, hvis en modtager af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

I medfør af § 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst blive udbetalt på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3.

pkt. En person, der har fået nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter henholdsvis §§ 123, 124 eller 126.

Nedsættelse af fleksløntilskud efter lovens § 132 a sker, hvis modtageren af fleksløntilskud eller tilskud er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

I medfør af § 132 a kan det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 12 uger højst blive udbetalt på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

En person, der har fået nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter henholdsvis §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

3.17.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, hvor benævnelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp afskaffes, og der fremadrettet gives kontanthjælp med forskellige satser foreslås det at ændre de steder i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der henvises til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, således at der i stedet henvises til den eller de relevante bestemmelser i de foreslåede §§ 16-20, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35. I det omfang det ikke ændrer bestemmelsens indhold, henvises der alene til kontanthjælp, som med den nye ydelsesstruktur omfatter al hjælp i kontanthjælpssystemet uanset sats.

I tilfælde, hvor det ikke er muligt direkte at oversætte en henvisning i en bestemmelse i gældende regler til bestemmelser i den nye ydelsesstruktur, og der derfor har været behov for at foretage indholdsmæssige valg for at tilpasse bestemmelserne den nye ydelsesstruktur, er disse valg nærmere beskrevet i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Det gør sig for eksempel gældende for reglerne om opgørelse af tidsperioder og reglerne om

et loft over udbetaling af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende som følge af, at en person er dømt for strafbare forhold.

3.17.1.2.1. Konsekvensændringer, som ikke giver anledning til indholdsmæssige justeringer

Det foreslås, at ordet »uddannelseshjælpsmodtagere« i § 2, stk. 2, ændres til »personer omfattet af § 6, nr. 4 og nr. 5.« Ændringen er en konsekvens af, at regler i lov om aktiv socialpolitik ændres, således at begrebet uddannelseshjælpsmodtagere udgår. Ordlyden af bestemmelsen skal derfor ændres.

Det foreslås endvidere, at henvisninger i § 6, nr. 2-5, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til benævnelserne af ydelser i kontanthjælpssystemet, der foreslås ændret i dette lovforslags § 1, nr. 35, således at al hjælp i kontanthjælpssystemet fremover benævnes »kontanthjælp«.

Det foreslås også, at »overgangsydelse eller uddannelseshjælp« i § 19, stk. 3, ændres til »kontanthjælp«.

Det foreslås, at der i § 30, stk. 10, ændres »uddannelseshjælpens eller overgangsydelsen« til »kontanthjælpens«.

Det foreslås, at henvisningen til 225-timersreglen i § 39, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgår, idet 225-timersreglen foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 29. Dermed vil en henvisning til reglen være overflødig, idet beskæftigelsesministeren ikke vil skulle fastsætte særskilte regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler herom.

Det foreslås, at henvisningen til »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« i § 151, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats erstattes med »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«. Dermed vil personkredsen, som en arbejdsgiver kan få jobrotationsydelse for at ansætte, svare til den personkreds, der er i dag. Betingelserne for at modtage jobrotationsydelse ændres derudover ikke som følge af forslaget.

3.17.1.2.2. Opgørelsen af tidsperioder for modtagere af overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp

Det foreslås, at § 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres, således at overgangsydelse og uddannelseshjælp udgår af opremsningen af ydelser, der indebærer en ny periode. Det betyder, at overgangsydelse og uddannelseshjælp i § 9, stk. 1, nr. 2, slettes. Der vil i stedet for blot stå kontanthjælp.

Ændringen har ingen konsekvenser for selve opgørelsesmetoden. Det betyder, at tidsperioderne på de første 6 måneder for samtaler i kontaktforløbet,

tidsperioderne på 5 uger, samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse fortsat skal opgøres som en sammenhængende periode, så længe der er tale om den samme offentlige forsørgelsesydelse. I overensstemmelse med gældende regler, vil en person, der skifter målgruppe fra lovens §§ 6, nr. 4 eller 5 til lovens §§ 6, nr. 2 og 3, skulle starte forfra på kontaktforløbet, idet § 9, stk. 5 fortsat vil være gældende.

Det foreslås, at § 9, stk. 4, ophæves. Reglen er en undtagelse til udgangspunktet om, at ydelsesskift udløser en ny tidsperiode. Denne undtagelse er gjort overflødig, idet alle de omfattede ydelser nu blot kaldes kontanthjælp, i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 35. Lovforslagets § 1, nr. 35, indebærer, at der for fremtiden ikke vil skulle ske et ydelsesskift mellem de to ydelser, heller ikke hvis personen opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet. Dermed vil bestemmelsen blive overflødiggjort. Der sker dermed ingen materielle ændringer i reglerne, som følge af det foreslåede.

3.17.1.2.3. Loft over udbetalingen af fleksløntilskud som følge af strafbare forhold

Efter §§ 131, 132 og 132 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fleksløntilskud til både lønmodtagere og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i lov om aktiv socialpolitik § 22, stk. 2 og 3, hvis modtageren af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende er dømt for et nærmere specificeret strafbart forhold, eller hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen. Satsen svarer dermed til den gældende sats for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som efter lovforslagets indhold bliver afskaffet.

Det foreslås derfor at ændre henvisningen til § 22, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, således at der i stedet for henvises til den foreslåede § 16, stk. 2, med dertil hørende tillæg efter de foreslåede bestemmelser i §§ 17 og 18, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35. Satsen vil derefter svare til den sats, der vil blive ydet til en person, , der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Efter forslaget vil en person, der bliver dømt for et strafbart forhold, eller hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning på grund af udeblivelse, få nedsat sit tilskud så det svarer til den laveste sats af kontanthjælp, der gives efter de i dette lovforslag foreslåede regler.

Betingelserne for nedsættelse ændres ikke med forslaget. Det betyder, at nedsættelsen af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, jf. lovens § 131, stk. 1, fortsat sker, hvis modtageren af fleksløntilskud eller tilskud ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af i bestemmelsen opremsede forsørgelsesydelser. Af de opremsede forsørgelsesydelser fremgår bl.a. selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Der vil også stadigvæk skulle ske nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende i medfør af § 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis en modtager af fleksløntilskud eller tilskud ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Nedsættelse af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovens § 132 a vil også fortsat ske, hvis modtageren af fleksløntilskud eller tilskud er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

3.17.2. Lov om individuel boligstøtte

3.17.2.1. Gældende ret

Efter den gældende § 8, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte (boligstøtteloven), skal Udbetaling Danmark ved opgørelse af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte, opgøre summen af ansøgerens og husstandsmedlemmernes skattepligtige indkomst med en række særlige fradrag for supplerende pensionsydelse efter lov om social pension, bestemte typer af erstatning m.v.

Efter boligstøttelovens § 8, stk. 5, indgår hjælp efter lov om aktiv socialpolitik i beregningen af husstandsindkomsten med det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis et husstandsmedlem ikke havde været omfattet af §§ 13 g, 36-40 a, 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik. Reglen i boligstøttelovens § 8, stk. 5, medfører, at den beregnede boligstøtte holdes uændret således, at boligstøtten ikke stiger som følge af nedsættelser af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, når hjælpen nedsættes efter de nævnte bestemmelser.

§ 13 g i lov om aktiv socialpolitik vedrører hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer, der får nedsat hjælp som følge af 225-timersreglen.

3.17.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at boligstøtteloven konsekvensrettes som følge af ophævelse af 225-timersreglen.

Dette vil indebære, at boligstøttelovens bestemmelse i § 8, stk. 5, om, at hjælp efter lov om aktiv socialpolitik indgår i beregningen af husstandsindkomsten med det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis et husstandsmedlem ikke havde været omfattet af nedsættelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, ikke længere vil omfatte hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer, der får nedsat hjælp efter 225-timersreglen, som ophæves med dette lovforslag.

3.17.3. Lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne

3.17.3.1. Gældende ret

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021 med senere ændringer er der fastsat regler for, hvordan kommunernes finansiering af udgifter til hjælp f.eks. uddannelseshjælp, kontanthjælp og særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik skal beregnes. Refusion og medfinansiering fastsættes som en procentdel af udgifterne til hjælpen. For f.eks. kontanthjælp gælder, at refusionsprocenter er 80 pct. i de første 4 uger med ydelser, 40 pct. fra den 5. til den 26. uge med ydelser, 30 pct. fra den 27. til den 52. uge med ydelser og endelig 20 pct. fra og med 53. uge med ydelser.

3.17.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er behov for at konsekvensrette lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne som følge af de foreslåede ændringer i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 2, 1. og 2. pkt., samt § 5, stk. 2 og 3, i loven på baggrund af de foreslåede ændringer til lovens § 3. Med de foreslåede ændringer vil henvisningerne til § 3 i §§ 2 og 5, svare til den foreslåede § 3. Samtidig nyaffattes § 3, stk. 1, nr. 5, således at der henvises

til de foreslåede regler i §§ 16-20 i lov om aktiv socialpolitik. Endelig foreslås som følge af den foreslåede ophævelse af § 34 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 63, og den foreslåede § 87, jf. lovforslagets § 1, nr. 110, at ændre henvisningen til § 34 i lov om aktiv socialpolitik i lovens § 3, stk. 1, nr. 15, som bliver nr. 12, til, at der henvises til § 87 i lov om aktiv socialpolitik.

Der indsættes endvidere en overgangsbestemmelse i § 27, stk. 22, således at de hidtil gældende regler i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne i § 2, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 1, nr. 5, § 3, stk. 1, nr. 6, § 3, stk. 1, nr. 14, § 3, stk. 1, nr. 15, og § 5, stk. 2 og 3, fortsat finder fortsat anvendelse ved beregningen af kommunernes finansieringsbeløb, så længe som beregningen af finansieringsbeløbet er omfattet af de gældende forældelsesregler. Det betyder, at beregningen af kommunernes finansieringsbeløb for visse offentlige ydelser i en periode på op til 10 år efter de forslåede ændringer i § 2, stk. 1 og 2. pkt., § 3, stk. 1, nr. 5, § 3, stk. 1, nr. 6, § 3, stk. 1, nr. 14, § 3, stk. 1, nr. 15, og § 5, stk. 2 og 3, om hvilke ydelser, der indgår i beregningen af kommunernes finansieringsbeløb, fortsat vil finde anvendelse ved beregningen.

3.17.4. Konsekvensændringer i øvrige love som følge af nye benævnelser af hjælp i kontanthjælpssystemet

3.17.4.1. Gældende ret

Kommunerne kan yde hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik og i en række andre love henvises flere steder til §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik eller til de enkelte former for hjælp i kontanthjælpssystemet ved navn.

3.17.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp foreslås erstattet, således at al hjælp i kontanthjælpssystemet benævnes kontanthjælp og ydes med satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, foreslås det at ændre de steder i lov om aktiv socialpolitik og i en række andre love, hvor der henvises til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, således at der i stedet henvises

til den eller de relevante bestemmelser i de foreslåede §§ 16-20, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35. Omfatter en henvisning alle de nævnte former for hjælp henvises alene til kontanthjælp, som med den nye ydelsesstruktur omfatter al hjælp i kontanthjælpssystemet uanset sats.

I tilfælde, hvor det ikke er muligt direkte at oversætte en henvisning i en bestemmelse i gældende regler til bestemmelser i den nye ydelsesstruktur, og der derfor har været behov for at foretage indholdsmæssige valg for at tilpasse bestemmelserne den nye ydelsesstruktur, er disse valg nærmere beskrevet i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

3.18. Øvrige elementer i lovforslaget

3.18.1. Ophævelse af reglerne om mundtlig vejledning om registrering af jobsøgning og eventuelle sanktioner

3.18.1.1. Gældende ret

I perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 var der en midlertidig ordning, hvorefter åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af kontanthjælp m.v. hurtigst muligt skulle indkaldes til en rådighedssamtale og have en sanktion, hvis de ikke havde søgt job i en hel kalendermåned. Den midlertidige ordning var en del af "Trepartsaftale om mangel på arbejdskraft", som blev indgået den 6. oktober 2021 mellem daværende regering (Socialdemokratiet), arbejdsmarkedets parter og Kommunernes Landsforening.

Det fremgår af § 35 a, stk. 1, i loven, at kommunen hurtigst muligt og senest ved førstkommende samtale efter den 1. april 2022 mundtlig skal vejlede åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af kontanthjælp m.v. om § 13 a, stk. 4, og § 39, stk. 2, i loven.

Det fremgår af § 13 a, stk. 4, i loven, at en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023, i hver hele kalendermåned skulle registrere jobsøgning i en joblog på Jobnet, og at kommunen hurtigst muligt skulle indkalde personer til en jobsamtale, hvis personen ikke havde registreret jobsøgning i en hel kalendermåned.

En person, der havde undladt at være jobsøgende i en hel kalendermåned og senest på tidspunktet for jobsamtalen ikke havde dokumenteret og registreret jobsøgning i en hel kalendermåned, jf. § 13 a, stk. 4, skulle have hjælpen nedsat efter § 40, jf. § 39, stk. 2.

Efter § 35 a, stk. 2, fandt § 13 a, stk. 4, og § 39, stk. 2, først anvendelse, når personen var blevet vejledt efter stk. 1.

Det fremgår af § 39, stk. 1, nr. 8, i loven, at en person, der uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt., sanktioneres med en nedsættelse af hjælpen med tre sanktionssatser, jf. § 40. I perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023, hvor den midlertidige ordning om registrering af jobsøgning hver måned havde virkning, var kravet om registrering af jobsøgningsaktiviteter i § 39, stk. 1, nr. 8, ikke gældende.

Det fremgår af § 35 a, stk. 3, at kommunen forud for en afgørelse om en sanktion efter § 39, stk. 1, nr. 8, fordi personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt., skal vejlede personen ved en samtale om, at personen vil få hjælpen nedsat efter § 40 fra den 1. januar 2024, hvis personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3., 5. pkt. Efter § 40, stk. 1, i loven nedsættes hjælpen med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, jf. § 35, stk. 5, hvis en person uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 39, stk. 1, nr. 8.

Efter den tidligere gældende regel i § 35, stk. 1, i loven, var fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a betinget af, af kommunen havde vejledt modtageren af hjælp om alle rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner forbundet med hjælpen. Kommunen skulle senest ved første jobsamtale drøfte og gennemgå vejledningen med personen, udlevere vejledningen skriftligt samt sikre, at vejledningen blev gennemgået og gjort tilgængelig for personen hvert halve år.

Fra 1. januar 2024 trådte nye og forenklede regler om vejledning om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner i kraft, jf. lov nr. 727 af 13. juni 2023 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik (Øget ansvar til arbejdsløshedskasser for kontaktforløbet i de første 3 måneder, et forenklet kontaktforløb m.v., permanentgørelse af forsøg om jobrettet indsats til unge, forenkling af krav til vejledning m.v.). Efter den gældende regel i § 35, stk. 1, er det således en betingelse for, at kommunen kan foretage fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a, at kommunen skriftligt har vejledt personen om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner. Pligten til at vejlede skriftligt er et minimumskrav. Kommunen skal herudover vurdere, om der er behov for yderligere vejledning, f.eks. mundtligt eller digitalt. Det er op til kommunen at afgøre, hvordan kommunen i

praksis vil opfylde kravet om skriftlighed i sin vejledning, så længe kravet om skriftlighed bliver overholdt.

3.18.1.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at særreglen i § 35 a i lov om aktiv socialpolitik om vejledning ved samtale ophæves.

Baggrunden for forslaget om at ophæve § 35 a, stk. 1, og 2, i loven er, at den midlertidige ordning, hvorefter åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af hjælp skulle sanktioneres, hvis de ikke havde søgt job i en måned, er ophørt den 31. december 2023. Ved en fejl er bestemmelserne i § 35 a, stk. 1 og 2, om mundtlig vejledning i forbindelse med den midlertidige ordning ikke samtidig blevet ophævet. Fra 1. januar 2024 er der efter den gældende regel i § 35, stk. 1, i loven, alene krav om, at kommunen forinden en afgørelse om en sanktion skriftligt har vejledt borgeren om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner.

Baggrunden for forslaget om at ophæve § 35 a, stk. 3, i loven, er, at bestemmelsen om, at kommunen skal vejlede mundtligt om, at hjælpen vil blive nedsat fra den 1. januar 2024, hvis personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter, går imod intentionen med forenklingen af vejledningspligten pr. 1. januar 2024 som led i "Anden delaftale om nytænkning af beskæftigelsesindsatsen", som vedtaget med lov nr. 727 af 13. juni 2023 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik (Øget ansvar til arbejdsløshedskasser for kontaktforløbet i de første 3 måneder, et forenklet kontaktforløb m.v., permanentgørelse af forsøg om jobrettet indsats til unge, forenkling af krav til vejledning m.v.).

Vejledningen blev forenklet, således at der kun er krav om, at kommunen skal give skriftlig vejledning om rådighed og sanktioner. Pligten til at vejlede skriftligt er et minimumskrav, og det er op til kommunen at afgøre, hvordan kommunen i praksis vil opfylde kravet om skriftlighed i sin vejledning.

3.18.2. Præcisering af reglerne om rettighedsbaseret tandtilskud

3.18.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 82 i lov om aktiv socialpolitik, at en kommune kan yde hjælp til udgifter til blandt andet tandbehandling, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis borgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale

udgiften. Det er en betingelse, at behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Hjælpen efter § 82 er ikke målrettet bestemte persongrupper og forudsætter heller ikke, at personen har været udsat for en social begivenhed. Adgang til hjælp efter § 82 er i stedet, som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, behovsbestemt. Det indebærer, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om den enkelte person selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften. Kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre lavindkomstgrupper kan således være omfattet af reglen.

Det fremgår af § 88 i lov om aktiv socialpolitik, at en person normalt ikke kan få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp. Det er således en betingelse for hjælp efter § 82, at personen forud for behandlingen har søgt om økonomisk støtte. Det kan dog undtagelsesvis ydes hjælp til helt akutte og nødvendige behandlinger uden forudgående ansøgning.

Det fremgår af § 82 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelses-, overgangsydelses-, uddannelseshjælp- eller kontanthjælpsniveau. Tilskuddets størrelse beror på borgerens alder og aktuelle ydelsesniveau, jf. § 82 a, stk. 2-4. Der er i alle tilfælde en årlig egenbetaling på 600 kr.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 85 som fremsat, side 3, at den foreslåede bestemmelse skal "sikre et rettighedsbaseret tilskud til tandpleje for personer, som i kraft af deres forsørgelsesgrundlag efter lov om aktiv socialpolitik anses for at være økonomisk vanskeligt stillede, og som derfor ikke har tilstrækkelige økonomiske forudsætninger for at kunne afholde udgifter til såvel almindelig, herunder forebyggende tandpleje som mere omfattende behandlingsbehov."

Det fremgår videre af de specielle bemærkninger til § 82 a, stk. 1, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 85 som fremsat, side 6, at "Formålet med bestemmelsen er at give modtagere af de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik mulighed for at få gennemført nødvendig tandpleje."

Hjælpen efter § 82 a har således som overordnet formål at øge tandsundheden generelt hos især økonomisk vanskeligt stillede personer.

Det fremgår af § 82 a, stk. 6, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at kommunen i den forbindelse skal vurdere, om behandlingen

er nødvendig og helbredsmæssigt begrundet. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L85 som fremsat, side 7, at "kravet om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet, vil som hovedregel være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen. Det bemærkes, at tandlægen som en autoriseret sundhedsperson i den forbindelse er forpligtet til at handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindeligt anerkendte faglige standard på området og til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Såfremt kommunen afslår at godkende et tilskud til et betalingsforløb på mere end 10.000 kr., skal kommunen i forbindelse med afgørelsen pege på alternative behandlingsforslag, som vil være tilskudsberettigede efter bestemmelsen, medmindre behandlingen anses som helt overflødig eller af rent kosmetisk karakter."

Det fremgår af § 82 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at en person, der modtager tilskud efter § 82 a, kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter lovens § 82. Ansøgning herom skal, jf. bestemmelsens 2. pkt., være indgivet, før behandlingen udføres.

3.18.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

§ 82 a fastsætter en ret til tilskud for personer omfattet af målgruppen. Kommunen skal dog forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter § 82 a, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt begrundet for at sikre en vis kontrol med udgifterne til ordningen. Målgruppen er nærmere defineret i bestemmelsens stk. 1.

Der har i praksis vist sig en udfordring med bestemmelsens anvendelse, idet personer, der har fået et behandlingsoverslag på under 10.000 kr., og som derfor ikke efter reglerne har pligt til at søge om forhåndsgodkendelse, med henvisning til ordlyden af bestemmelsen har fået afslag på tilskud til dækning af udgiften, hvis den endelige pris for behandlingsforløbet er over 10.000 kr.

Det har været tilfældet, uanset om den fordyrede regning har skyldtes forhold, som personen ikke med rimelighed har kunnet forudse. Det kan f.eks. være, at der har været behov for ekstra lokalbedøvelse, eller at en fyldning har skullet være 3-fladet i stedet for 1-fladet.

Personen vil hertil heller ikke kunne søge om økonomisk hjælp efter § 82, da forudsætningen for hjælp efter § 82 er, at borgeren har ansøgt om hjælpen, inden behandlingen er iværksat.

Ankestyrelsen har i foråret 2023 gjort Beskæftigelsesministeriet opmærksomt på en række konkrete sager, hvor enkeltpersoner på grund af udformningen af § 82 a, stk. 6, om forhåndsgodkendelse af behandlingsforløb, utilsigtet er blevet afskåret fra at få tilskud til dækning af udgiften til tandbehandling.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har herefter i en vejledende udtalelse til Ankestyrelsen den 4. juli 2023 udtalt, at det ved lovgivers affattelse af den nuværende formulering af § 82 a, stk. 6, hvor der i forbindelse med forhåndsgodkendelse henvises til prisen for det samlede behandlingsforløb, ikke har været tilsigtet, at borgere, der står med et behandlingsforslag, som er under beløbsgrænsen for kravet om forhåndsgodkendelse, afskæres fra at kunne opnå støtte, hvis der undervejs i behandlingsforløbet tilstøder en uventet fordyrelse af det samlede behandlingsforløb, således at prisen ender over beløbsgrænsen.

Ankestyrelsen har i principmeddelelse 6-24 fastslået, at har en borger indhentet et prisoverslag (tilbud) for en tandbehandling, som maksimalt er på 10.000 kr., men regningen som følge af forhold opstået under tandbehandlingen overstiger 10.000 kr., skal kommunen give tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om der ikke er sket forhåndsgodkendelse.

Ankestyrelsen har endvidere fastslået, at kommunen uden forhåndsgodkendelse undtagelsesvist kan yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget (tilbuddet) fra tandlægen, selv om den samlede behandlingsudgift herved overstiger 10.000 kr.

Ankestyrelsen udtaler, at *"en borger kan i sagens natur alene søge om forhåndsgodkendelse for det behandlingsbehov, som er kendt frem til behandlingen påbegyndes. Der kan derfor ikke gives afslag på tilskud til tandbehandling efter aktivlovens § 82 a, når den samlede udgift til udført tandbehandling overstiger grænsen for forhåndsgodkendelse, hvis behandlingsudgiften ifølge et prisoverslag fra tandlægen ikke oversteg 10.000 kr., men prisen på den udførte tandbehandling, som følge af forhold opstået under behandlingen, overstiger 10.000 kr."*

Ankestyrelsen udtaler videre, at kommunen efter en konkret og individuel vurdering undtagelsesvist kan yde tilskud uden forhåndsgodkendelse, til en tilstødt, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, der ikke var en del af det forudgående prisoverslag, selv om det samlede behandlingsforløb herved overstiger en udgift på 10.000 kr. Ankestyrelsen anfører, at det vil være en betingelse, at:

- behandlingen fordyres som følge af forhold, der opstår under behandlingens udførelse, og som borgeren ikke har kunnet forudse,

- den udførte behandling, tandlægefagligt set, ikke væsentligt afviger fra det forudgående prisoverslag, og

- kommunen kan godkende den fordyrende del af behandlingen som nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet.

Beskæftigelsesministeriet finder det på den baggrund relevant at præcisere bestemmelsen, så der ikke er personer i målgruppen, der utilsigtet afskæres fra at få tilskud til udgifter til tandbehandling.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen om forhåndsgodkendelse ændres, så der i ordlyden af bestemmelsen tages højde for, at beløbet, som kommunen vurderer, ikke nødvendigvis er den endelige pris for behandlingen, og at der suppleres med regler om, at kommunen uanset manglende forhåndsgodkendelse efter en konkret vurdering kan yde tilskud til behandlingen i en situation, hvor en behandling, som i første omgang ikke har krævet forhåndsgodkendelse, uden rimelig forventning herom viser sig dyrere og dermed overskrider beløbsgrænsen for forhåndsgodkendelse.

Efter de gældende regler i § 82 a, stk. 2-4, yder kommunen et tilskud til udgifter til tandbehandling på henholdsvis 65 pct. eller 100 pct. af personens udgifter, som ligger udover en årlig egenbetaling på 600 kr. Personkredsen for henholdsvis det lave og det høje tilskud er defineret ud fra alder og ud fra den enkeltes ydelsesniveau. Som konsekvens af afskaffelsen af uddannelseshjælp, danskbonus, aktivitetstillæg og barselstillæg skal afgrænsningen af, hvem der har ret til hvilket tilskud, tilpasses den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35.

Det foreslås at videreføre de to niveauer for tilskud på henholdsvis 65 pct. og 100 pct. Det foreslås samtidigt, at der ved afgrænsningen af, hvem der får hvilket tilskud, i stedet for at henvise til alder og specifikke tillæg m.v. henvises til faste beløbsgrænser. Anvendelsen af beløbsgrænser som definerende for en målgruppe kan genfindes i andre af lovens bestemmelser.

Forslaget vil således bidrage til mere ensartethed og gennemskuelig i regelsættet til gavn for både de kommunale sagsbehandlere og for borgerne.

Det foreslås, at personer, der modtager en samlet ydelse mindst på niveau med kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn, får ret til det lave tilskud på 65 pct., mens personer, der modtager en samlet ydelse på mindre end niveauet for kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn, får ret til det høje tilskud. Det foreslås, at fritidstillæg og andre tilskud, som udbetales skattefrit, ikke indgår i den samlede ydelse. Det foreslås videre, at hjælpen, som afgør tilskuddets størrelse, opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.

Kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn modtager i den nye ydelsesstruktur en forhøjet sats på 12.064 kr. (2024-niveau). Forsørgere under 30 år, der modtager grundsats, børnetillæg og eventuelt tillæg som enlig forsørger, vil som de eneste modtagere af grundsats modtage en samlet ydelse på mere end 12.064 kr., hvis de modtager særligt ungetillæg.

Øvrige kontanthjælpsmodtagere vil modtage en samlet ydelse på mindre end 12.064 kr. og vil derfor få ret til det høje tilskud.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 102-106, og bemærkningerne hertil.

3.18.3. Ændring af regler om tilbagebetaling af boligindskud

3.18.2.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 85, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at en kommune derudover kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter i forbindelse med flytning til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering

undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Kommunen kan med hjemmel i § 85 bl.a. yde hjælp til boligindskud til lejeboliger.

Hjælp til boligindskud kunne før 1. januar 2020 ligeledes ydes efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår af den gældende § 81 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klares sig selv i fremtiden.

Det fremgår videre af 4. og sidste punktum i § 85, at hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning alene kan ydes efter § 85.

Bestemmelsens sidste punktum blev indsat i lov om aktiv socialpolitik med lov nr. 1558 af 27. december 2019 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love (Enklere og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.).

Det fremgår af bemærkningerne til § 81, i lov om aktiv socialpolitik, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 66 som fremsat, at "forslaget indebærer, at hjælp i forbindelse med flytningen, uanset om der søges på baggrund af en bolig- eller erhvervsmæssig forbedring eller (for så vidt angår hjælp efter lov om aktiv socialpolitik) en social begivenhed, udbetales af den kommune, hvori boligen, ansøgeren flytter til, ligger. Dette skal sikre, at det er tilflytningskommunen, der vurderer, hvorvidt ansøgeren opfylder betingelserne i loven for at få hjælp til udgifter i forbindelse med flytning, herunder om flytningen forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold".

Det er videre forudsat i bemærkningerne til § 81, at der med flytningen af hjemlen til at yde hjælp til enkeltudgifter til flytning ikke er tilsigtet en ændring af den gældende praksis for vurderingen af, hvornår der kan ydes enkeltudgifter til flytning. Det fremgår således af bemærkningerne, at det "foreslås som § 81, 4. pkt., at hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning ikke længere skal ydes efter § 81. Hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning vil i stedet fremover skulle ydes efter § 85, jf. den foreslåede ændring i lovforslaget § 1, nr. 63 og 64."

Hjælp til boligindskud er tilbagebetalingspligtig, og som udgangspunkt forfalder beløbet først til betaling, når personen fraflytter sin bolig.

Det fremgår af den gældende § 92, stk. 1, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen, og af 2. pkt., at det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Efter § 92, stk. 4, har en person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

Det fremgår videre af den gældende § 95, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunerne og Udbetaling Danmark opkræver tilbagebetalingskrav efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det fremgår videre, at det kan fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om tilbagebetaling af hjælp til boligindskud og andre ydelser er anvendt ved bekendtgørelse nr. 585 af 25. maj 2023 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie, lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere og lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier (herefter opkrævningsbekendtgørelsen). Det fremgår således af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at en fordringshaver fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen, jf. §§ 5-7. Videre fremgår det af § 4, stk. 2, at når en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, efter § 92, stk. 1, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, modtager tilbagebetaling af indskudsbeløb, skal dette beløb dog tilbagebetales straks.

Efter opkrævningsbekendtgørelsens § 6 ydes henstand til personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgelsespligt over for børn og personer uden forsørgelsespligt over for børn, der er fastsat i § 10,

stk. 1, 2. og 7. pkt., i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter gældsinddrivelsesbekendtgørelsen).

Det bemærkes, at gældsinddrivelsesbekendtgørelsens regler om afdragsordninger ved bekendtgørelse nr. 1207 af 27. september 2023 er ændret og fremgår af den gældende § 11.

Efter § 95, stk. 2, bortfalder tilbagebetalingskravet, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, jf. dog stk. 3. Videre fremgår, at overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Endelig fremgår det af § 95, stk. 3, at stk. 2 ikke finder anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Reglen i § 95, stk. 3, blev indsat i lov om aktiv socialpolitik ved lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.). Formålet med bestemmelsen var at sikre, at personer, der modtager hjælp til boligindskud og fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, ikke kan beholde et udbetalt indskud med henvisning til, at kommunens tilbagebetalingskrav er bortfaldet. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 77, som fremsat, pkt. 2.3.2., at "det kan virke urimeligt, at en ydelsesmodtager, der mere end 3 år efter udbetaling af beboerindskudslån får tilbagebetalt hele eller dele af beløbet, blot kan beholde det udbetalte beløb, som oprindeligt er ydet med tilbagebetalingspligt", og i pkt. 2.3.3., at det foreslås, at "den særlige bortfaldsregel i § 95, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte tilbagebetalingspligtig hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.".

Det bemærkes i den forbindelse, at hjælp til boligindskud, som er ydet før den 1. januar 2019, anses som omfattet af tilbagebetalingsreglerne, som var gældende før dette tidspunkt. Det indebærer, at hjælp til boligindskud, som er ydet før den 1. januar 2019, vil være bortfaldet efter reglerne i § 95, stk.

2, i lov om aktiv socialpolitik, i det omfang, at der ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

3.18.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglen i den gældende § 95, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik om, at bortfaldsreglen i § 95, stk. 2, ikke finder anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt., har i praksis givet anledning til tvivl om, hvornår fastsættelse af tilbagebetalingskrav kan ske, herunder om kravet forfalder allerede ved udbetaling af den hjælp, som kan kræves tilbagebetalt, eller først, når borgeren er fraflyttet den bolig, som hjælpen med tilbagebetalingspligt er ydet til.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har i en udtalelse til Fredericia Kommune den 12. juli 2021 (STAR, j.nr. 20/19605) tilkendegivet, at reglerne om tilbagebetaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles dermed, er upræcise, men at det er styrelsens opfattelse, at § 95, stk. 3, indebærer, at forfaldstidspunktet for tilbagebetaling først er ved fraflytning fra lejemålet.

Det betyder, at en person, der har fået hjælp til boligindskud, uanset pågældende kommer i arbejde og bliver i stand til at tilbagebetale hjælpen inden et eventuelt fraflytningstidspunkt, ikke har pligt til at påbegynde tilbagebetalingen, men kan vente med at tilbagebetale indtil fraflytning.

Det betyder også, at en person, der ikke fraflytter lejemålet, som personen har fået hjælp til boligindskud til, ikke vil blive pålagt tilbagebetaling.

Dette er efter ministeriets opfattelse uhensigtsmæssigt og i strid med intentionen om, at tilbagebetaling af hjælp til boligindskud skal være obligatorisk, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås derfor, at reglerne præciseres, så det sikres, at der kan ske opkrævning hos en person, der bliver i stand til at tilbagebetale før fraflytning af lejemålet.

Det foreslås samtidigt, at det tydeliggøres hvilke forældelsesregler, der gælder for krav om tilbagebetaling af hjælp til boligindskud efter henholdsvis § 81, hvis hjælpen er ydet før den 1. januar 2020, og efter § 85, hvis hjælpen er ydet den 1. januar 2020 eller senere.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunerne vil kunne kræve tilbagebetaling af hjælp ydet til boligindskud, hvis personen, der har modtaget

hjælp, f.eks. kommer i arbejde og bliver i stand til at betale hjælpen tilbage helt eller delvist, og uafhængigt af, om personen fraflytter lejemålet eller ej.

De foreslåede ændringer ændrer ikke ved, at personen fortsat skal tilbagebetale hjælpen, hvis personen fraflytter lejemålet og i den forbindelse får boligindskuddet tilbagebetalt af udlejer.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at et krav, som forfalder i forbindelse med fraflytning af lejemålet, jf. § 4, stk. 2, i opkrævningsbekendtgørelsen, og som ikke fuldt ud kan indfries, igen vil blive omfattet af den 3-årige forældelsesfrist i forældelsesloven.

Det foreslåede er efter sit indhold en delvis tilbagevenden til retstilstanden før lovændringen i 2019, hvormed § 95, stk. 2, ikke finder anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Endelig foreslås det, at tilbagebetaling af boligindskud, som er udbetalt før den 1. januar 2019, ikke omfattes af de foreslåede regler.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har i udtalelsen til Fredericia af 12. juli 2021 (STAR, j.nr. 20/19605) oplyst, at det er styrelsens opfattelse, at "tilbagebetalingskrav vedr. udbetalinger af boligindskud før lovens ikrafttræden er omfattet af de hidtidige regler (de indtil lovændringen gældende regler), men lovændringen alene omfatter tilbagebetalingskrav fra 1. januar 2019 og fremefter". Styrelsen har ved denne vurdering lagt vægt på, at formålet med lovændringen i 2019 var at sikre, at personer, der modtog hjælp til boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, og fraflyttede senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, ikke kunne få udbetalt indskuddet og beholde det med henvisning til, at tilbagebetalingskravet var bortfaldet. Styrelsen lagde også vægt på, at der ikke var indsat en overgangsregel i loven i forbindelse med, at § 95, stk. 3, ved lov nr. 1526 af 18. december 2018 blev indsat i lov om aktiv socialpolitik, og at borgeren, der har pligt til at tilbagebetale et boligindskud, ud fra et retssikkerhedssynspunkt ikke burde kunne få ringere vilkår for tilbagebetalingen ved en lovændring, der får retskraft efter udbetalingen af boligindskuddet.

For nærmere om ændringen henvises til lovforslagets § 1, nr. 115 og 118, overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 14 og 15, og bemærkningerne hertil.

4. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget indebærer, at kommunen skal udveksle, herunder indsamle og videregive personoplysninger. For eksempel skal kommunerne til brug for tilkendelse af fritidstillæg efter den foreslåede § 86 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 109, indsamle oplysninger fra CPR om en kontanthjælpsmodtagers egne børn under 18 år, herunder om barnet forsørges i hjemmet; det vil sige, om barnet er bopælsregistreret på samme adresse som forælderen, der er kontanthjælpsmodtager. Allerede i dag udmåles hjælp i kontanthjælpssystemet blandt andet afhængigt af forsørgerstatus m.v. Kommunernes Ydelsessystem (KY) får således allerede i dag oplysninger fra CPR til brug for denne opgave. Dette sker med hjemmel i databeskyttelseslovens § 11.

Lovforslaget indebærer ligeledes, at der vil ske udveksling, herunder indsamling og videregivelse, af personoplysninger, herunder personoplysninger mellem kommuner og Udbetaling Danmark, jf. forslaget til § 25 g i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, om boligstøtteloft, og mellem kommuner, Det Centrale Tilskudsregister (CTR) og apotekerne, jf. forslaget til § 82 b i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 107, om medicintilskud.

For så vidt angår forslaget til det nye boligstøtteloft vil kommunerne bl.a. skulle videregive oplysninger fra kommunen til Udbetaling Danmark om, at en gift eller samlevende person, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats, er omfattet af boligstøtteloftet med henblik på, at Udbetaling Danmark nedsætter boligstøtten, hvis den beregnede boligstøtte er højere end boligstøtteloftet på de 350 kr. (2024-niveau).

Det forventes, at udvekslingen af oplysninger mellem kommunerne og Udbetaling Danmark vedrørende boligstøtteloftet alene vil omfatte almindelige personoplysninger.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at kommunernes og Udbetaling Danmarks behandling af almindelige personoplysninger er nødvendig for at kunne tage stilling til, om en gift eller samlevende person er opfattet af boligstøtteloftet efter den foreslåede § 1, nr. 42, i lovforslaget, og at behandlingen kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om nødvendig behandling af personoplysninger af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

For så vidt angår forslaget om medicintilskud vil kommunerne skulle videregive oplysninger til CTR om 1) ret til medicintilskud for kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder, og 2) ret til medicintilskud for børn af forældre, der modtager kontanthjælp, allerede fra første dag, hvor forældrene har ret til kontanthjælp. Apotekerne vil behandle de pågældende oplysninger fra CTR i forbindelse med borgernes køb af medicin som led i deres almindelig funktion som apoteker. Der vil ikke fremgå helbredsoplysninger af den afregningsfil, som kommunerne vil få retur fra apotekerne

Udvekslingen af oplysninger mellem kommunerne og CTR vedrørende medicintilskuddet vil efter Beskæftigelsesministeriets vurdering ligeledes alene omfatte almindelige personoplysninger.

Det vil alene komme til at fremgå af CTR, at en borger har modtaget 100 pct. i tilskud til medicin, uden at der gives en specifik grund eller hjemmelshenvisning. Personalet kan derfor vide enten, at borgeren har fået kontanthjælp i 12 mdr., eller at mindst en af forældrene til et barn modtager kontanthjælp. Det er i denne forbindelse blevet lagt vægt på, at apotekerpersonalet er allerede behandler oplysninger i CTR, herunder CPR-numre og helbredstillæg efter pensionsloven. Der vil som nævnt heller ikke fremgå helbredsoplysninger af den afregningsfil, som kommunerne vil få retur fra apotekerne.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at kommunernes og CTRs behandling af almindelige personoplysninger er nødvendig for at kunne udmåle den rette hjælp til medicintilskud efter den foreslåede § 1, nr. 107, i lovforslaget, og at behandlingen kan ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om nødvendig behandling af personoplysninger af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Apotekernes behandling af personoplysningerne er nødvendig for at kunne fastsætte rette pris for medicinen til borgerne således, at borgeren kan opnå medicintilskud. Behandlingen vil således være nødvendig for, at apotekerne som tredjemand kan forfølge en legitim interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra f.

Kommunens videregivelse af personnummer på kontanthjælpsmodtageren selv og dennes børn til CTR, kan ske efter databeskyttelseslovens § 11.

Den foreslåede behandling af personoplysninger vil således være nødvendig for at sikre, at personer i kontanthjælpssystemet får udmålt den korrekte hjælp – kontanthjælp, medicintilskud og nedsættelse af boligstøtte - efter loven, som vedkommende har ret til.

Det forudsættes, at kommunerne er dataansvarlige for de oplysninger, som efter lovforslaget videregives til CTR og apotekerne ved administration af den foreslåede ordning om medicintilskud. Tilsvarende vil Udbetaling Danmark være dataansvarlig for de oplysninger, som de indsamler fra kommunerne i forbindelse med administrationen af boligstøtteloftet

CTR vil være dataansvarlig for de oplysninger, som der håndteres i forbindelse med administrationen af medicintilskuddet. Det fremgår af § 10 i bekendtgørelse nr. 532 af 18. maj 2017 om det Centrale TilskudsRegister (CTR), at Lægemiddelstyrelsen som dataansvarlig fastsætter en teknisk beskrivelse af indholdet i CTR samt tekniske forskrifter for apotekeres og kommuners tilslutning og indberetning til CTR.

Endelig forudsættes det, at behandlingen af personoplysninger sker i overensstemmelse med forordningens artikel 5, og at oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14 iagttages i forhold til de personer, som oplysningerne vedrører. Det forudsættes således, at både kommuner og Udbetaling Danmark giver den enkelte besked om, hvilke oplysninger om vedkommende, der vil blive videregivet til hvem, og hvordan de behandles.

Kommunen skal f.eks. oplyse en person om, at den pågældendes personnummer vil blive videregivet til CTR.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget indebærer blandt andet mindreudgifter til forsørgelse og særlig støtte, mens der er merudgifter til bl.a. fritidstillæg, medicintilskud og boligsikring. Derudover er der udgifter til en række puljer til udsatte unge, evaluering og administration m.v.

Det foreslås, at den nye satsstruktur m.v. har virkning fra 1. juli 2025 og er fuldt indfaset i 2026. Der er imidlertid en underlæggende udvikling i ydelsesændringerne inklusiv tillæggene og det nye boligstøtteloft som følge af lov om skærpede optjeningsregler for kontanthjælp, som først er fuldt indfaset i 2045.

En række forslag påvirker ydelsesudgifterne. Det nye kontanthjælpssystem består af en ny ydelsesstruktur med en mindstesats, en grundsats og en forhøjet sats. Dertil kommer en række tillæg f.eks. et børnetillæg, tillæg til enlige forældre, ungetillæg m.v. Samtidig afskaffes 225-timers reglen, aktivitetstillægget og høj sats for personer under 30 år, der har bestemte psykiske diagnoser. Der indføres en højere beløbsgrænse for formue og lempeligere fradrag for arbejdsindkomster ved siden af kontanthjælpen. Alle disse forslag påvirker ydelsesudgifterne.

Derudover ensartes ferierettighederne, så alle personer i kontanthjælpssystemet inkl. personer, der vil modtage den nye mindstesats, får mulighed for at afholde fire ugers ferie, når de har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder. Personer med ret til ferie efter reglerne i kontanthjælpssystemet får derudover ret til at holde ferie med supplerende kontanthjælp. Kravet om, at personer i kontanthjælpssystemet skal hæve pensionsopsparinger med tilbagekøbsret, hvis pensionsordningen er indbetalt af arbejdsgiver som led i en obligatorisk pensionsordning, ophæves. Alle disse tre forslag medfører merudgifter til forsørgelse.

Kommunerne får pligt til at afklare alle aktivitetsparate borgere over 30 år, der modtager kontanthjælp, og som ikke er omfattet af reglerne om program efter integrationsloven, når de har modtaget hjælp i kontanthjælpssystemet i en sammenhængende periode på to år. Denne nye ordning om afklaring skønnes at medføre mindreudgifter til kontanthjælp og merudgifter til førtidspension og ressourceforløbsydelse som følge af tidligere afgang fra kontanthjælp. I forlængelse heraf er der merudgifter for denne gruppe til ATP-bidrag, obligatorisk pension og supplerende arbejdsmarkedspension.

Forslaget skønnes strukturelt at have en positiv beskæftigelseseffekt på omkring 400 fuldtidspersoner i 2025 og 750 fuldtidspersoner i 2026 og frem hovedsageligt som følge af den nye indkomstfradragsmodel og boligstøtteloftet. Dette indebærer mindreudgifter til forsørgelse og tilbud.

Samlet skønnes alle forslagene inkl. adfærd at medføre mindreudgifter til forsørgelse i kontanthjælpssystemet.

Som følge af mindreudgifterne til forsørgelse skønnes indbetalingerne til ATP og obligatorisk pension reduceret. I det nye kontanthjælpssystem er det alene personer på forhøjet sats, der skal indbetale ATP-bidrag, og alle i kontanthjælpssystemet – undtagen personer på mindstesatsen – omfattes af ordningen om obligatorisk pension.

Afskaffelse af kontanthjælpsloftet medfører merudgifter til særlig støtte og boligsikring, mens forslaget om at afskaffe særlig støtte for personer i kontanthjælpssystemet medfører, at der samlet set vil være mindreudgifter til ordningen. Det nye boligstøtteloft medfører mindreudgifter til boligsikring, omvendt indebærer afskaffelse af kontanthjælpsloftet merudgifter til boligsikring, hvorved der samlet er merudgifter til boligsikring.

Fritidstillægget til kontanthjælpsmodtagere med børn under 18 år samt medicintilskuddet medfører merudgifter.

Der skønnes statslige merudgifter til implementering og administration af medicintilskuddet. Derudover forventes den nye ordning om afklaring og det nye boligstøtteloft at give statslige merudgifter til administration som følge af flere klagesager.

Lovforslaget forventes endvidere at medføre øget administration og midlertidige udgifter til implementering, herunder i 2025 til tilpasning af it-systemer, i kommunerne. Omfanget af de kommunale merudgifter til IT-udvikling er ikke endeligt afklaret og skal konsolideres, men forventes at være væsentlige. Der skal bl.a. etableres IT-understørrelse i forbindelse med fritidslægget, indføres et nyt boligstøtteloft m.v. Derudover skal kommunernes ydelsessystem tilpasses til den nye ydelsesstruktur. Der vil også være løbende administrative udgifter for kommunerne forbundet med håndteringen af det nye kontanthjælpssystem og den nye ordning om afklaring. Håndteringen af udbetalingen og sikring af dokumentation i forbindelse med fritidstillægget vil også være forbundet med kommunale administrative udgifter. Endelig forventes der også administrative merudgifter for kommunerne som følge af det nye boligstøtteloft, men mindreudgifter som følge af afskaffelsen af særlig støtte, 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet.

Der er afsat midler i puljen til følgeordningen til børns deltagelse i fritidsaktiviteter fra 1. juli 2025 og i årene frem. Puljen Flere unge skal med løber i fire år fra 2025 til 2028, mens der er afsat en reserve til udsatte unge i perioden 2025 til 2035.

Fritidstillægget og den nye indkomstfradragsmodel skal evalueres, hvortil der samlet er afsat 1,1 mio. kr. i hhv. 2026 og 2027.

Samlet skønnes staten at have merudgifter på i alt 108,8 mio. kr. i 2025, 295,8 mio. kr. i 2026, 292,4 mio. kr. i 2027, 242,2 mio. kr. i 2028 og 124,8 mio. kr. varigt. Kommunerne skønnes samlet at få merudgifter på i alt 121,7 mio. kr. i 2025, 60,6 mio. kr. i 2026, 33,8 mio. kr. i 2027 og mindreudgifter

på hhv. 36,4 mio. kr. i 2028 og 20,5 mio. kr. varigt. Heraf skønnes mindreudgifter på 73,5 mio. kr. i 2025, 143,4 mio. kr. i 2026, 176,1 mio. kr. i 2027, 240,9 mio. kr. i 2028 og 219,4 mio. kr. varigt omfattet af budgetgarantien, jf. tabel 1. De samlede udgifter efter skat og tilbageløb er væsentligt lavere end før skat og tilbageløb blandt andet, fordi de indeholder skatteindtægter som følge af den forventede merbeskæftigelse i forbindelse med indkomstfradragsmodellen.

Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Tabel 1: Økonomiske konsekvenser af et nyt kontanthjælpssystem, merudgifter i mio. kr.

(2024-pl)	2025	2026	2027	2028	Varigt
I alt statslige udgifter	**108,8**	**295,8**	**292,4**	**242,2**	**124,8**
Heraf ydelsesudgifter inkl. adfærd	-18,7	-53,2	-77,6	-62,6	-58,0
Heraf driftsudgifter inkl. adfærd	-0,2	-0,8	-1,1	-0,3	-0,3
Heraf særlig støtte	-25,6	-53,5	-55,4	-55,5	-53,5
Heraf boligsikring	43,9	91,4	94,6	94,8	89,3
Heraf førtidspension	17,1	50,7	63,2	34,2	34,2
Heraf supplerende arbejdsmarkedspension	1,0	2,8	3,5	1,9	1,9
Heraf ATP	-15,2	-30,2	-29,9	-30,7	-20,6
Heraf obligatorisk pension	0,1	0,0	-0,6	-0,6	-1,8
Heraf ressourceforløbsydelse	4,7	14,1	17,5	9,5	9,5
Heraf fritidstillæg	36,4	76,2	78,4	78,6	78,6
Heraf medicintilskud	12,8	26,6	27,5	27,6	27,6
Heraf puljer vedr. følgeordning, flere unge skal med, udsatte unge	41,0	164,9	165,9	139,9	12,6
Heraf administration	11,6	5,6	5,4	5,3	5,3
Heraf evaluering	0,0	1,1	1,1	0,0	0,0
I alt kommunale udgifter	**121,7**	**60,6**	**33,8**	**-36,4**	**-20,5**
Budgetgaranti	**-73,5**	**-143,4**	**-176,1**	**-240,9**	**-219,4**
Heraf ydelsesudgifter inkl. adfærd	-75,6	-219,6	-306,5	-235,9	-221,4
Heraf driftsudgifter inkl. adfærd	2,2	4,0	4,4	9,5	9,8
Heraf særlig støtte	-83,0	-173,3	-179,5	-179,8	-173,1
Heraf førtidspension	63,9	189,3	235,6	127,4	127,4
Heraf ressourceforløbsydelse	19,0	56,2	70,0	37,8	37,8
Øvrige indkomstoverførsler	**93,1**	**194,3**	**200,7**	**200,8**	**195,2**
Heraf boligsikring	43,9	91,5	94,8	94,6	89,0
Heraf fritidstillæg	36,4	76,2	78,4	78,6	78,6
Heraf medicintilskud	12,8	26,6	27,5	27,6	27,6
Administration og it	**102,0**	**9,7**	**9,2**	**3,7**	**3,7**
I alt offentlige udgifter	**230,5**	**356,4**	**326,3**	**205,9**	**104,3**

(før skat, tilbageløb og adfærd)					
I alt offentlige udgifter (efter skat, tilbageløb og adfærd)	**145,5**	**177,3**	**165,6**	**93,0**	**-16,7**

Note: Afvigelser skyldes afrundinger.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles med de kommunale parter. Provenuet fra lov nr. 633 af 11. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp) bidrager til finansiering af dette lovforslag.

Lovforslaget forventes at medføre øget administration og implementeringskonsekvenser i kommunerne bl.a. ved, at et nyt kontanthjælpssystem med nye satser skal implementeres.

Der forventes statslige implementeringskonsekvenser af lovforslaget som følge af medicintilskuddet og behandling af klager i forbindelse med indplaceringen i det nye kontanthjælpssystem.

Implementeringskonsekvenser vedrørende organisatoriske forhold og databeskyttelse vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5.2. Digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovteksten er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar, og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed. Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling, og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger. Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesregler. Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget følger principperne nr. 1, 2, 4 og 7 for digitaliseringsklar lovgivning.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget tilgodeser princip nr. 1 om enkle og klare regler. De gældende ydelser i kontanthjælpssystemet om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, samt aktivitetstillæg og barselstillæg, kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen erstattes af tre satser og nogle målrettede tillæg, samt - blandt andet - et meget enkelt boligstøtteloft. Det vil gøre det nemmere for

den enkelte person at gennemskue, hvad man kan modtage af hjælp i kontanthjælpssystemet. Desuden erstattes den gældende timefradragsregel med en ny indkomstfradragsmodel, der indebærer, at kontanthjælpsmodtagere kan tjene op til et bestemt fribeløb uden at blive fradraget i hjælpen. Det er ministeriets vurdering, at den nye model med et fribeløb gør det nemmere for borgerne at forstå reglerne og dermed gennemskue, hvor meget de kan tjene ved at tage løntimer uden at blive fradraget i hjælpen.

Ministeret vurderer endvidere, at lovforslaget lever op til princip nr. 2 om digital kommunikation. Ministeriet har herved lagt vægt på, at borgerne allerede i dag gør brug af de digitale selvbetjeningsløsninger m.v. hos kommunerne og Udbetaling Danmark, og at der med lovforslaget lægges op til, at disse selvbetjeningsløsninger blive videreført. Lovforslaget indfører ikke nye adgange til digital kommunikation og pålægger heller ikke pligt til at anvende den digitale løsning. Således vil en person, der ikke har digitale kompetencer, kunne henvende sig til kommunen eller Udbetaling Danmark på anden måde end gennem de digitale løsninger.

Lovforslaget opfylder ikke princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at det er nødvendigt, at de involverede myndigheder behandler hver sag individuelt. De foreslåede ordninger indebærer faglige skøn, hvorfor der ikke kan sagsbehandles efter objektive kriterier. Det bemærkes dog, at de foreslåede ændringer af kontanthjælpssystemet implementeres i Kommunernes Ydelsessystem (KY), der er en fælleskommunal IT-understøttelse af kontanthjælpsområdet m.m. Alle 98 kommuner anvender i dag KY til udbetaling af kontanthjælp og hjælp i særlige tilfælde (kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik), samt flere andre ydelser. KY skal understøtte korrekte og rettidige udbetaling af ydelser og skal sikre brugervenlig og effektiv IT-understøttelse af sagsgangene gennem automatisering og beslutningsunderstøttelse for sagsbehandleren.

Lovforslaget er i overensstemmelse med princip 4 om genbrug af data, da kommunerne og Udbetaling Danmark som efter gældende regler fortsat vil skulle genbruge oplysninger fra indkomstregisteret. Lovgivningen er udformet, så f.eks. bopælsdata i CPR-registeret anvendes, når en persons bopælsforhold har betydning for retten til f.eks. fritidstillæg og medicintilskud

Lovforslaget understøtter princip nr. 5, idet det skal bemærkes, at myndighederne vil skulle overholde de eksisterende krav til datasikkerhed.

Lovforslaget understøtter endvidere princip nr. 6, da de foreslåede ændringer af kontanthjælpssystemet implementeres i det eksisterende fælleskommunale IT-system, KY, der allerede anvendes af alle 98 kommuner. Der er

således tale om brug og videreudvikling af eksisterende offentlig IT-infrastruktur på kommunalt niveau.

Lovforslaget indeholder ikke elementer, hvor princip 7 om forebyggelse mod snyd og fejl er relevant, idet kommunerne og Udbetaling Danmark allerede i dag har hjemler til at indhente oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold til kontrol i enkeltsager og generelt kontrol. Lovforslaget åbner heller ikke for nye muligheder for snyd.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes på denne baggrund ikke at være relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne
Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne, bortset fra forslaget om indførelse af et fritidstillæg. Det er ministeriets vurdering, at denne del af lovforslaget indebærer administrative konsekvenser for borgerne, da udbetalingen af det foreslåede fritidstillæg forudsætter, at borgerne dokumenterer forbruget heraf delvist (svarende til én tredjedel af tillægget) over for kommunerne. Efter forslagets indhold vil borgerne skulle indgive kvitteringer, der dokumenterer forbruget af tillægget. Det bemærkes, at kravet om dokumentation alene omfatter en delmængde af det udbetalte fritidstillæg, der bl.a. begrundes i et hensyn til at lette den administrative byrde for borgere og sagsbehandlere i kommunerne.

8. Klimamæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten
Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige konsekvenser.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
Et udkast til lovforslag har i perioden fra den … til den … (x antal dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:
Advokatrådet, Ankestyrelsen, ATP, ASE, BDO Danmark, Børnerådet, Børns Vilkår, Bedre Psykiatri, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Business Danmark, Cabi, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Retspolitisk Forening, Danske

Advokater, Danske A-kasser, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Finanstilsynet, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie: Fagforening, a-kasse og lønsikring, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, HK Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunale Velfærdschefer, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, LAFS – Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen for Førtidspensionister, Mødrehjælpen, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner: 2025: 290,6 mio. kr. 2026: 663,7 mio. kr. 2027: 726,8 mio. kr. 2028: 612,0 mio. kr. Varigt: 590,7 mio. kr. Stat: 2025: 111,6 mio. kr. 2026: 246,7 mio. kr. 2027: 264,7 mio. kr. 2028: 236,0 mio. kr. Varigt: 218,5 mio. kr.	Kommuner: 2025: 412,3 mio. kr. 2026: 724,3 mio. kr. 2027: 760,6 mio. kr. 2028: 575,6 mio. kr. Varigt: 570,2 mio. kr. Stat: 2025: 220,4 mio. kr. 2026: 542,4 mio. kr. 2027: 557,1 mio. kr. 2028: 478,2 mio. kr. Varigt: 343,3 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Kommuner: 2025: 96,6 mio. kr. Stat: 2025: 8,3 mio. kr.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 8, stk. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Det betyder, at i den nye ydelsesstruktur vil alle jobparate modtage kontanthjælp med en af de nye satser efter § 16 og eventuelt tillæg efter §§ 17-20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises der i § 8 a, stk. 2, til ”selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelseshjælp”. Der henvises ikke til ”kontanthjælp” i § 8 a, stk. 2, idet bestemmelsen omhandler personer, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet som åbenbart uddannelsesparate og derfor ikke modtager kontanthjælp, men selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelseshjælp.

Det foreslås i *§ 8 a, stk. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelseshjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

I den nye ydelsesstruktur vil alle åbenbart uddannelsesparate modtage kontanthjælp med en af de nye satser efter § 16 og eventuelt tillæg efter § 17-20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 13, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats *§ 36 a,* hvorefter kommunen skal afklare en aktivitetsparat person, der er fyldt 30 år, når personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.

Som følge heraf foreslås det, at der ligeledes i lov om aktiv socialpolitik indsættes en bestemmelse i *§ 10, stk. 4,* hvorefter kommunen skal iværksætte afklaring, jf. § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, for en person, der er fyldt 30 år, når personen af kommunen er vurderet aktivitetsparat, og personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.

Det foreslåede sikrer, at der i lov om aktiv socialpolitik vil være en henvisning til den nye afklaring i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ændringen medfører ingen materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger, lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 10 e, 1. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende § 10 f, stk. 1, nr. 7, i lov om aktiv socialpolitik, at en person alene kan modtage ydelser efter lovens kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i loven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og

hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 10 f, stk. 1,* i lov om aktiv socialpolitik at ændre »med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18« og at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i§ 10 f, stk. 1, nr. 7, til den tidligere gældende integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres, og at der i stedet henvises til kontanthjælp. Samtidigt foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende § 10 f, stk. 1, nr. 7, fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden.

Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 27, stk. 17, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Med forslaget til § 10 f, stk. 1, vil en person alene kunne modtage ydelser

efter lov om aktiv socialpolitik med et niveau, der svarer til kontanthjælpssatsen efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Når kommunen skal vurdere, om en person er omfattet af den foreslåede § 10 f, stk. 1, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Kommunen vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 10 g, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22. § 10 f omhandler personer, der er omfattet af en 3-årig karantæne i kontanthjælpssystemet som følge af dom for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås at nyaffatte *§ 10 g, stk. 1,* således, at for personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, og som kommer til at modtage kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 1, vil § 26, stk. 2, finde tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter forslaget til § 16, stk. 2.

Efter forslagets indhold henvises der ikke længere til §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, og 34.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne i §§ 13 f og 13 g om skærpet rådighedskrav (225-timersreglen) foreslås ophævet, at reglerne i §§ 25 b-25 e om kontanthjælpsloftet foreslås afskaffet, at reglen i § 34 om særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde foreslås

afskaffet for kontanthjælpsmodtagere, og at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp med forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende § 10 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at en person alene kan modtage ydelser efter lovens kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås i *§ 10 h, stk. 1,* at ændre »på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Med forslaget til § 10 h, stk. 1, vil en person alene kunne modtage kontanthjælp med et niveau, der svarer til kontanthjælpssatsen efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende § 10 i, stk. 1, i loven, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22. § 10 h, stk. 1, i loven omhandler personer, der er omfattet af en 3-årig karantæne i kontanthjælpssystemet som følge af, at personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfatte af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås at nyaffatte § 10 i, stk. 1, således, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som kommer til at modtage kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 1, vil § 26, stk. 2, finde tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter forslaget til § 16, stk. 2.

Efter forslagets indhold henvises der ikke længere til §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, og 34. Der er tale om en konsekvensændringer som følge af, at reglerne i §§ 13 f og 13 g om skærpet rådighedskrav (225-timersreglen) foreslås ophævet, at reglerne i §§ 25 b-25 e om kontanthjælpsloftet foreslås ophævet, at reglen i § 34 om særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde foreslås ophævet for kontanthjælpsmodtagere, og at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp med forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller midlertidigt tilpasningstillæg.

Til nr. 10

Det fremgår af den gældende § 10 j, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at en person i en periode på 12 uger alene kan modtage ydelser efter lovens kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 2, hvis personen er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det foreslås i *§ 10 j, stk. 1,* at ændre »med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »med et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Med forslaget til § 10 j, stk. 1, vil en person alene kunne modtage kontanthjælp med et niveau, der svarer til kontanthjælpssatsen efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18, i en periode på 12 uger, hvis personen er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende § 10 k, stk. 1, i loven, for personer, der er omfattet af § 10 j, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22. § 10 j, stk. 1, i loven omhandler personer, der er omfattet af en 12 ugers karantæne i kontanthjælpssystemet som følge af, at personen er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det foreslås at nyaffatte § 10 i, stk. 1, således, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som kommer til at modtage kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 1, vil § 26 finde tilsvarende anvendelse som for modtagere af kontanthjælp efter forslaget til § 16, stk. 2.

Efter forslagets indhold henvises der ikke længere til §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, og 34. Der er tale om en konsekvensændringer som følge af, at reglerne i §§ 13 f og 13 g om skærpet rådighedskrav (225-timersreglen) foreslås ophævet, at reglerne i §§ 25 b – 25 e om kontanthjælpsloftet foreslås ophævet, at reglen i § 34 om særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde foreslås ophævet for kontanthjælpsmodtagere, og at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp med forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller midlertidigt tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Ordlyden af overskriften til kapitel 4 i den gældende lov om aktiv socialpolitik er »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp«.

Det foreslås at ændre kapiteloverskriften til »Kapitel 4 *Kontanthjælp m.v.*«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Ændringen af overskriften til »Kontanthjælp m.v.« har til formål at tydeliggøre, at kapitel 4 ikke kun indeholder reglerne og betingelserne for, at kommunen kan yde hjælp til forsørgelse i form selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som med forslaget til en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet ændres til mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, men at kapitlet også indeholder andre regler, f.eks. hjælp i form af tilbud, engangshjælp og supplerende hjælp til personer, der ikke modtager fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension.

Til nr. 13

Der er i dag ikke en overskrift til § 11 i lov om aktiv socialpolitik, som handler om de generelle betingelser for retten til hjælp i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås, at der i kapitel 4 før § 11 indsættes en ny overskrift *»Generelle betingelser for ret til hjælp*«.

Ændringen har ingen indholdsmæssig betydning, men indsættes for at tydeliggøre strukturen i loven.

Til nr. 14

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 11, stk. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Det bemærkes, at der i § 11, stk. 1, er henvist til »tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og integrationsprogrammet efter integrationsloven«. Som en afledt konsekvens af indførelsen af arbejdspligten, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), ændres benævnelserne af »selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet og introduktionsprogrammet« til »introduktionsprogrammet«. De nødvendige konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik som følge af den ændrede benævnelse vil fremgå heraf

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 3, 1. pkt., at retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp tillige er betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år.

Det foreslås i *§ 11, stk. 3, 1. pkt.,* at ændre »uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 4, at ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen omfatter, har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3.

Det foreslås i *§ 11, stk. 4,* at ændre »har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »har modtaget integrationsydelse,

selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp efter § 16, stk. 2«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« ændres til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller midlertidigt tilpasningstillæg.

For så vidt angår forslagets 1. led bemærkes, at henvisningen i bestemmelsen til den periode, som dommen omfatter, indebærer, at det vil være relevant både at kunne henvise til eventuel selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, som personen måtte modtage i perioden frem til den 1. juli 2025, hvor det nye ydelsessystem for hjælp i kontanthjælpssystemet får virkning, og til eventuel hjælp i form af hjælp efter § 16, stk. 2, som personen måtte modtage efter denne dato.

§ 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik blev indført ved lov nr. 674 af 8. juni 2017. Bestemmelsen omfattede i sin oprindelige form personer, der havde modtaget integrationsydelse i den periode, som dommen omfattede. Ved en fejl blev integrationsydelse i § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, ændret til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse, jf. § 6, nr. 5, i lov nr. 174 af 27. februar 2019. Det foreslås derfor at genindsætte integrationsydelse, idet der fortsat vil kunne være personer, der bliver dømt efter de oplistede straffebestemmelser, og som for den periode, som dommen vedrører, modtog integrationsydelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 6, 2. pkt., at der i den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3.

Det foreslås i *§ 11, stk. 6, 2. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller midlertidigt tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 8, 1. pkt., at retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp tillige er betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Det foreslås i *§ 11, stk. 8, 1. pkt.,* at ændre »uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 8, 4. pkt., at beskæftigelseskravet efter 1. pkt. alene kræves opfyldt en gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Det foreslås i *§ 11, stk. 8, 4. pkt.,* at ændre »uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1,«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg,

som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Efter den gældende § 11, stk. 8, i loven er det også en betingelse for retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, og for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Ved lov nr. 633 af 11. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp) er ”den 1. januar 2008” i § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, blevet ændret til den ”2. april 1968” med virkning for personer, som modtager hjælp efter lovens kapitel 4 den 1. juli 2025 eller senere. Dette medfører, at beskæftigelseskravet om ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, som betingelse for retten til uddannelses- eller kontanthjælp udvides til at omfatte personer, som den 2. april 1968 eller senere er folkeregistreret som førstegangsindrejst i riget eller indrejst i riget efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Den gældende betingelse i § 11, stk. 3, om, at retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp tillige er betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, vil fortsat finde anvendelse. Det betyder, at kommunen først vil skulle undersøge, om beskæftigelseskravet er opfyldt, når opholdskravet er opfyldt.

Det fremgår videre af den gældende § 11, stk. 9, at for personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter bestemmelsens stk. 8 ved at anvende

omregningssatsen i lovens § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.

Med nyaffattelsen af *§ 11, stk. 9, 1. pkt.,* foreslås det således, at for disse personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed skal kommunen opgøre beskæftigelse efter stk. 8 ved at omregne indtægten til det antal timer, som personen anses for at have arbejdet. Dette beregnes ud fra indtægten divideret med en omregningssats på 133,85 kr. (2024-niveau). Ved beregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.

Det er ikke tale om forslag til materielle ændringer, således at retstilstanden ændres. Det er alene tale om, at reglen foreslås flyttet til § lovens 11, stk. 9, som derfor foreslås nyaffattet, som direkte konsekvens af, at lovens § 13 f, stk. 15, foreslås ophævet som følge af afskaffelsen af 225-timersreglen.

Til nr. 21

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 11, stk. 11, 1. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Det foreslås i *§ 11, stk. 11, 3. pkt.*, at »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere,

tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 22

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 12, stk. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22 eller uddannelseshjælp efter § 23« til: »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 23

Efter den gældende regel i § 12, stk. 3, i loven, kan kommunen uanset § 11 yde en forudbetalt behovsbestemt hjælp til forsørgelse til en person under 30 år, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, i en periode mellem en uddannelses grund- og hovedforløb eller mellem to uddannelsesforløb, hvis kommunen på baggrund af personens økonomiske forhold vurderer, at personen har be-

hov herfor. Samme ret har enlige forsørgere under 30 år, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i børnetilskudsloven ikke er opfyldt. Hjælp efter 1. og 2. pkt. er betinget af, at personens forsørgelse ikke er dækket af uddannelsesstøtte efter SU-loven. Perioden med hjælp kan højst udgøre 2 måneder, og hjælpen kan højst udgøre et beløb på 13.509 kr. pr. måned (2024-niveau) svarende til den gældende sats for en enlig forsørger, der modtager uddannelseshjælp, jf. § 23, stk. 2, nr. 1, i loven.

Der skal således være tale om en periode mellem to uddannelsesforløb eller mellem et grund- og hovedforløb på en erhvervsuddannelse, herunder hvis perioden ligger i sommerferien m.v. Her er tale om en forsørgelsesydelse, som er forudbetalt som følge af, at SU er forudbetalt. En person anses for omfattet af målgruppen, selvom personen ikke modtager ekstra børnetilskud, hvis dette alene skyldes, at disse betingelser i børnetilskudslovens § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a, ikke er opfyldt.

Sigte med reglen er at sikre, at unge enlige forsørgere i en periode mellem et grund- og hovedforløb på en erhvervsuddannelse eller mellem to uddannelsesforløb ikke opgiver deres uddannelse, fordi de i en periode ikke kan få SU, foreslås det at indføre regler om, at der i visse tilfælde kan udbetales hjælp til personer under uddannelse.

Det foreslås, at hjælpens størrelse justeres i forhold til den nye ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet og dermed nye ydelsessatser, således at kommunen fortsat kan yde hjælpen på baggrund af kommunens konkrete vurdering af personens økonomiske forhold med en økonomisk hjælp, der højst kan udgøre 11.223 kr. pr. måned. Beløbet er sammensat af grundsats, et børnetillæg og et tillæg til enlig forsørger. Hjælpen kan fortsat højst ydes i 2 måneder.

Til nr. 24

Det fremgår af § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for at få kontanthjælp efter § 11, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp efter § 11, at ansøgeren står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. Ansøgerens ægtefælle skal også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Det foreslås, at *§ 13, stk. 1, 1. pkt.,* affattes således, at det er en betingelse for, at en person, der er fyldt 30 år eller er under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan få kontanthjælp efter § 11, at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. stk. 2.

Med forslaget sker der en konsekvensændring som følge af, at betegnelsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp fremover vil være kontanthjælp.

Personernes rådighedsforpligtelse vil fortsat afhænge af deres alder, og om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej. Personer, der er fyldt 30 år eller er under 30 år med en kompetencegivende uddannelse, jf. § 6, nr. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil således skulle stå til rådighed for rimeligt tilbud om arbejde og aktivt søge at udnytte arbejdsmulighederne.

Det betyder bl.a., at personen aktivt skal søge arbejde og komme til de samtaler, som kommunen indkalder til.

Det foreslås videre i § 13, stk. 1, *2. pkt.,* at det er en betingelse for, at en person, der er under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan få kontanthjælp efter § 11, at personen står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse, jf. stk. 3.

Personer under 30 år uden en kompetencegivende uddannelse, jf. § 6, nr. 4 og 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil således skulle stå til rådighed for en ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse.

Det foreslås i § 13, stk. 1, *3. pkt.,* at en person, der er omfattet af arbejdspligten og har et uddannelsespålæg efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i en jobrettet indsats efter § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal stå til rådighed for både en uddannelsesrettet og en jobrettet indsats, jf. stk. 3.

Endvidere medfører forslaget, at personer, der har et uddannelsespålæg og er omfattet af arbejdspligten, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), som led i rådighedsforpligtelsen kan blive tilbudt både en jobret-

tet eller en uddannelsesrettet indsats. De aktiviteter, som skal indgå i arbejdspligten, vil skulle fremgå af personens "Min plan", jf. §§ 41 og 42 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personen skal således stå til rådighed for de aktiviteter, der er beskrevet i Min plan. Forslaget vil medføre en udvidelse af rådighedsforpligtelsen for disse personer, idet de både vil skulle stå til rådighed for en uddannelsesrettet og en jobrettet indsats.

Endelig foreslås det i § 13, stk. 1, *4. pkt.,* at for en person, der er omfattet af 1.-3. pkt., skal personens ægtefælle også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Det betyder, at begge ægtefæller som udgangspunkt skal opfylde deres rådighedsforpligtelse at kunne få hjælp. Dette kan f.eks. ske ved, at den ene ægtefælle modtager kontanthjælp, men den anden ægtefæller arbejder.

Det fremgår af § 13, stk. 2, i loven, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen f.eks. ikke møder til samtaler.

Hvis personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, skal personen give meddelelse til jobcenteret eller arbejdsgiveren i tilfælde af sygdom. Kommunen har efter den gældende § 13, stk. 2, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik pligt til at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at få hjælp, hvis personen undlader at sygemelde sig til jobcenteret eller arbejdsgiveren.

Det fremgår af § 35, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, at en person, som er syg, skal meddele sygdom på den måde, som jobcenteret har angivet, når den pågældende skal møde i tilbud, møde til samtale eller møde på jobcenteret. Efter den gældende § 39, stk. 1, nr. 4, skal hjælpen nedsættes, hvis personen har undladt at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren.

I praksis har kommunerne administreret bestemmelserne således, at kommunen har sanktioneret personer, der har deltaget i tilbud, hvis kommunen har vejledt om, at sygdom skal meddeles til tilbudsstedet, og pågældende ikke har gjort dette.

Ankestyrelsen har med principmeddelelse 42-22 fastslået, at en person kun kan sanktioneres for ikke at meddele sygdom til jobcenteret, og at der ikke er hjemmel til at sanktionere en person for ikke at sygemelde sig til tilbudsstedet.

Frem til Ankestyrelsens principmeddelelse har der været praksis for, at kommunerne selv har besluttet, hvortil sygemelding skulle ske, herunder at tilbuddet kunne varetage eventuelle sygemeldinger fra kontanthjælpsmodtagere direkte. Denne praksis har været i overensstemmelse med lovgivers intentioner. Det fremgår dog ikke af ordlyden af den gældende § 13, stk. 2, nr. 6, sammenholdt med den gældende § 39, stk. 1, nr. 4, at kommunen kan sanktionere en person, hvis personen har undladt at sygemelde sig til tilbudsstedet.

Det foreslås, at *§ 13, stk. 2,* affattes således, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af stk. 1, 1. pkt., herunder hvis personen er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, og som har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,

2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, fra et møde i rehabiliteringsteamet, fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og integrationslovens § 20 d, stk. 4, eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,

3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,

4) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

5) undlader at give meddelelse til jobcenteret, tilbudsstedet eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud, herunder er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af introduktionsprogrammet, herunder er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

6) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

7) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Den foreslåede ændring svarer stort set til de gældende regler i forhold til rådighedsforpligtelsen. Dog indebærer den foreslåede ændring, at personer, der modtager kontanthjælp, og som er omfattet af arbejdspligten i henholdsvis § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, jf. § 1, nr. 26 og § 3, nr. 11, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelseslov. (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), i lighed med øvrige modtagere af hjælp som led i rådighedsforpligtelsen, aktivt skal søge at udnytte deres arbejdsmuligheder, herunder være aktivt jobsøgende og møde til samtaler eller aktiviteter, som jobcenteret indkalder til eller tilbyder den ledige.

Samtidig tydeliggøres det, at personer, der er omfattet af arbejdspligten også skal stå til rådighed for den indsats, som de har fået som led i arbejdspligten, jf. § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilket bl.a. vil kunne bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og i særlige tilfælde vejledning og opkvalificering med korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

I forhold til personer, der er omfattet af arbejdspligten i integrationslovens § 20 d, vil indsatsen kunne bestå af danskuddannelse efter integrationslovens § 21 eller beskæftigelsesrettede tilbud efter integrationslovens § 23.

Hvis en person f.eks. udebliver fra en samtale, jf. § 13, stk. 2, nr. 2, skal kommunen foretage en rådighedsvurdering af personen og undersøge, om pågældende skal have en sanktion som følge af udeblivelsen eller om pågældende havde en rimelig grund til udeblivelse.

Med forslaget vil kommunen endvidere få pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af arbejdspligt, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning. Ændringen medfører, at det vil blive en del af rådighedsforpligtelsen, at personer, der omfattes af arbejdspligten, skal møde til forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning, hvis det indgår i som en aktivitet i personens deltagelse i arbejdspligten.

Forslaget medfører endvidere, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten, vil personen skulle sanktioneres med et fradrag i hjælpen, jf. forslaget til ændring af § 36, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 2, nr. 8, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet).

Endelig foreslås en mindre ændring af bestemmelsen om sygemelding, i § 13, stk. 2, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik (tidligere nr. 6) om, at når en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp, er givet et tilbud, herunder er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller et tilbud m.v. i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet, herunder omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver.

Det foreslås, at der i § 13, stk. 2, nr. 5, indsættes, at sygemelding også vil kunne ske til tilbudsstedet, således at manglende undladelse heraf vil indebære, at kommunen vil få pligt til at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Forslaget vil betyde, at kommunerne vil få frihed til at beslutte, hvortil sygemelding skal ske, og at kommunerne vil kunne sanktionere for manglende sygemelding til tilbudsstedet, hvis kommunen har angivet, at den pågældende person skal sygemelde sig til tilbudsstedet.

Selvom kommunen vælger tilbudsstedet som modtager af sygemeldingen, er det stadig kommunens ansvar at sikre, at der kommer tilbagemeldinger fra tilbudsstedet, så der kan tages stilling til en eventuel sanktion, og om sygemeldingen er korrekt.

Det fremgår af § 13, stk. 3, i loven, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen f.eks. udebliver fra en samtale m.v.

Hvis personen er givet et tilbud, skal personen give meddelelse til jobcenteret i tilfælde af sygdom. Kommunen har efter den gældende § 13, stk. 3, nr. 6 (nu nr. 5), i lov om aktiv socialpolitik pligt til at vurdere, om personen

fortsat opfylder betingelserne for at få hjælp, hvis personen undlader at sygemelde sig til jobcenteret.

Det fremgår af § 35, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, at en person, som er syg, skal meddele sygdom på den måde, som jobcenteret har angivet, når den pågældende skal møde i tilbud, møde til samtale eller møde på jobcenteret. Efter den gældende § 39, stk. 1, nr. 4, skal hjælpen nedsættes, hvis personen har undladt at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller arbejdsgiveren.

I praksis har kommunerne administreret bestemmelserne således, at kommunen har sanktioneret personer, der har deltaget i tilbud, hvis kommunen har vejledt om, at sygdom skal meddeles til tilbudsstedet, og pågældende ikke har gjort dette.

Ankestyrelsen har med principmeddelelse 42-22 fastslået, at en person kun kan sanktioneres for ikke at meddele sygdom til jobcenteret, og at der ikke er hjemmel til at sanktionere en person for ikke at sygemelde sig til tilbudsstedet.

Frem til Ankestyrelsens principmeddelelse har der været praksis for, at kommunerne selv har besluttet, hvortil sygemelding skulle ske, herunder at tilbuddet kunne varetage eventuelle sygemeldinger fra kontanthjælpsmodtagere direkte. Denne praksis har været i overensstemmelse med lovgivers intentioner. Det fremgår dog ikke af ordlyden af den gældende § 13, stk. 2, nr. 6, sammenholdt med den gældende § 39, stk. 1, nr. 4, at kommunen kan sanktionere en person, hvis personen har undladt at sygemelde sig til tilbudsstedet.

Det foreslås i *§ 13, stk. 3,* at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af stk. 1, 2. pkt., herunder hvis personen er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. stk. 1, 3. pkt., og som har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede eller jobrettede indsats, hvis personen

1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,

2) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat, for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20,

3) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret, et møde i rehabiliteringsteamet, fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning som led i arbejdspligt efter regler fastsat i medfør af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og integrationslovens § 20 d, stk. 4, eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,

4) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,

5) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret, tilbudsstedet eller arbejdsgiveren i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud eller er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

6) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

7) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning.

Den foreslåede ændring svarer stort set til de gældende regler i forhold til rådighedsforpligtelsen. Dog indebærer den foreslåede ændring, at personer, der modtager kontanthjælp, og som er omfattet af arbejdspligten i henholdsvis § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d, jf. § 1, nr. 26, i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), i lighed med andre personer, der modtager hjælp som led i rådighedsforpligtelsen, aktivt skal søge at udnytte deres arbejdsmuligheder, herunder være aktivt jobsøgende og møde til samtaler eller aktiviteter, som jobcenteret indkalder til eller tilbyder den ledige.

Samtidig tydeliggøres det, at personer, der er omfattet af arbejdspligten skal stå til rådighed for den indsats, som de har fået som led i arbejdspligten, jf. § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilket bl.a. vil kunne bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og i særlige tilfælde vejledning og opkvalificering med korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

Endvidere medfører forslaget, at personer, der har et uddannelsespålæg og er omfattet af arbejdspligten, som led i rådighedsforpligtelsen kan blive tilbudt både en jobrettet eller en uddannelsesrettet indsats. De aktiviteter, som kan indgå i arbejdspligten, vil fremgå af personens "Min plan", jf. §§ 41 og

42 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personen skal således stå til rådighed for de aktiviteter, der er beskrevet i Min plan. Forslaget vil medføre en udvidelse af rådighedsforpligtelsen for disse personer, idet de både vil skulle stå til rådighed for en uddannelsesrettet og en jobrettet indsats.

Med forslaget får kommunen pligt til at vurdere, om en person, der er omfattet af arbejdspligt, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning. Ændringen medfører, at det bliver en del af rådighedsforpligtelsen, at personer, der omfattes af arbejdspligten, skal møde til forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning, hvis det indgår i som en aktivitet i personens deltagelse i arbejdspligten.

Forslaget medfører endvidere, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra forberedelsestid til danskundervisning eller jobsøgning som led i arbejdspligten, vil personen skulle sanktioneres med et fradrag i hjælpen, jf. forslaget til ændring af § 36, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet).

Hvis en person f.eks. udebliver fra en samtale, jf. forslaget til § 13, stk. 3, nr. 3, skal kommunen foretage en rådighedsvurdering af personen og undersøge, om pågældende skal have en sanktion som følge af udeblivelsen eller om pågældende havde en rimelig grund til udeblivelse.

Endelig foreslås en mindre ændring af bestemmelsen om sygemelding, når en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, hvor den ledige er givet et tilbud eller er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås med forslaget til § 13, stk. 3, nr. 5, at det indsættes i bestemmelsen, at sygemelding også vil kunne ske til tilbudsstedet eller arbejdsgiveren, således at manglende undladelse heraf vil indebære, at kommunen vil få pligt til at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede eller jobrettede indsats.

Forslaget vil betyde, at kommunerne vil få frihed til at beslutte, hvortil sygemelding skal ske, og at kommunerne vil kunne sanktionere for manglende sygemelding til tilbudsstedet, hvis kommunen har angivet, at den pågældende person skal sygemelde sig til tilbudsstedet.

Selvom kommunen vælger tilbudsstedet som modtager af sygemeldingen, er det stadig kommunens ansvar at sikre, at der kommer tilbagemeldinger fra tilbudsstedet, så der kan tages stilling til en eventuel sanktion, og om sygemeldingen er korrekt.

Det fremgår af § 13, stk. 4, at kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller skal deltage i dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Det foreslås i *§ 13, stk. 4,* at kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud eller er omfattet af arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., skal deltage i dele af introduktionsprogrammet eller er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

§ 13, stk. 4, viderefører de gældende regler, dog således at bestemmelsen også vil gælde, hvis personen flere gange melder sig syg, når pågældende er omfattet af arbejdspligten.

Kommunen skal således vurdere, om en person, der modtager hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for at stå til rådighed i forbindelse med sygemeldinger.

Kommunen vil i forbindelse med vurderingen kunne give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anmode personen om en lægeerklæring.

Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes at være relevant, f.eks. hvis der er tale om forudsigelige smålidelser som influenza, eller hvis der tydeligvis er tale om langvarig, kronisk eller alvorlig sygdom. Det vil være op til kommunen at vurdere, hvornår der skal foretages en rådighedsvurdering på baggrund af gentagne sygemeldinger. I den vurdering vil personens adfærd i øvrigt kunne indgå.

Kommunen skal have fokus på, om modtageren af hjælp har særlige udfordringer i forhold til helbredet, og hvilke foranstaltninger, der vil kunne iværksættes for at imødegå sådanne udfordringer. Dette vil kunne ske ved indhentelse af en generel helbredserklæring fra en læge.

Rådighedsvurderingen skal være med til at sikre, at det ikke er manglende vilje til at tage imod et tilbud og forsøg på at unddrage sig disse, der begrunder sygemeldingerne

Det fremgår af § 13, stk. 5, at det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tager imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller deltager i de enkelte dele af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest. Ansøgeren om kontanthjælp har ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Benytter ansøgeren sig af retten til en læse-, skrive- og regnetest, har ansøgeren pligt til at deltage i testen.

Det foreslås i *§ 13, stk. 5, 1. pkt.,* at det er en betingelse for at få hjælp, at personen og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud eller deltager i arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tager imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger eller deltager i de enkelte dele af introduktionsprogrammet eller er omfattet af arbejdspligten efter integrationsloven, medmindre personen i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 5, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud.

Udgangspunktet vil være, at en person skal tage imod de tilbud, som kommunen tilbyder, herunder deltager i arbejdspligten. Det gælder både tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter § 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. For personer, der er omfattet af et integrationsprogram eller arbejdspligten efter integrationsloven gælder, at de skal deltage i de tilbud, som kommunen giver efter integrationsloven. Hvis personen er omfattet af mindre intensiv indsats efter § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

eller § 16, stk. 5, 1. pkt., i integrationsloven, skal personen ikke stå til rådighed.

Det gælder f.eks. hvis personen kan dokumentere, at personen skal påbegynde ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlige pension, seniorpension eller folkepension.

Hvis personen kan dokumentere, at personen er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, personen er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, skal personen heller ikke stå til rådighed. Det samme gælder, hvis personen vil kunne dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger på almindelige vilkår skal påbegynde et fuldtidsstudie i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, idet denne fritagelsesmulighed dog ikke gælder for personer som er uddannelsesparate eller aktivitetsparate modtagere af hjælp, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det foreslås i § 13, stk. 5*, 2. pkt*., at har personen, jf. stk. 1, 2. pkt., ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest.

Modtagere af kontanthjælp, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og modtagere af uddannelseshjælp, der er uddannelsesparate, og som ikke har en ungdomsuddannelse, skal deltage i en læse-, skrive- og regnetest, jf. § 48 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 13, stk. 5, *3. pkt.*, at en person, der ikke er omfattet af 2. pkt., har ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor.

Modtagere af kontanthjælp, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og modtagere af kontanthjælp har ret til en læse-, skrive- og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov for det, jf. § 48 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 13, stk. 5, *4. pkt.,* at benytter personen sig af retten til en læse-, skrive- og regnetest, har personen pligt til at deltage i testen.

Benytter en person, som modtager kontanthjælp, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller modtager kontanthjælp, sig af

retten til en læse-, skrive- og regnetest, vil personen have pligt til at deltage i testen.

Hvis personen ikke kommer til læse-, skrive- og regnetesten, kan pågældende blive sanktioneret, med mindre personen har en rimelig grund til ikke at møde frem til testen.

Det foreslås i § 13, stk. 5, *5. pkt.,* at 3. og 4. pkt. dog ikke gælder, hvis personen deltager i arbejdspligten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven.

Det fremgår af § 13, stk. 6, at for ansøgere, der modtager uddannelseshjælp efter § 23, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *§ 13, stk. 6,* at for en person, som er omfattet af stk. 1, 2. eller 3. pkt., er det en betingelse for at få hjælp, at personen medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter §§ 30 og 30 a samt, at personen deltager i arbejdspligten efter § 105 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En uddannelsesparat person, der modtager kontanthjælp, herunder en person, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, skal for at udnytte sine uddannelsesmuligheder endvidere medvirke ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter, tilbud m.v. pålagt og beskrevet i uddannelsespålægget efter § 30 og jobrettede aktiviteter i § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, herunder personer, der ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, som er omfattet af arbejdspligten skal endvidere stå til rådighed for de aktiviteter, der er givet i medfør af arbejdspligten i § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 7, at ønsker ansøgeren eller dennes ægtefælle at modtage eller modtager ansøgeren eller dennes ægtefælle hjælp som uddannelses- eller jobparat, har den person, som har en rimelig grund, ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1, tilbud eller beskæfti-

gelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5 eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter stk. 6.

Det foreslås i *§ 13, stk. 7, 1. pkt.,* at en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, som har en rimelig grund, ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde, jf. stk. 1, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter §§ 30 og 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter stk. 6, tilbud efter integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller arbejdspligten efter § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20 d.

De rimelige grunde gælder – som efter de gældende regler - både i forbindelse med, at kommunerne afgiver et tilbud, indkalder til jobsamtaler, henviser til arbejde m.v., og hvis personen under deltagelsen i tilbuddet eller forud for en selvbooket jobsamtale eller påbegyndelse af henvist arbejde m.v. får en rimelig grund til ikke at deltage, f.eks. sygdom.

Kommunen vil konkret kunne vurdere at der kan være andre rimelige grunde end f.eks. sygdom, problemer med børnepasning m.v. til, at en person ikke skal opfylde sin rådighedsforpligtelse. Det kan f.eks. være, at den pågældende skal til begravelse af nærtstående, jobsamtale, hospitalsundersøgelser eller speciallægeundersøgelser. Der kan ved vurderingen af, om der er tale om en rimelig grund, bl.a. lægges vægt på, om personen selv har indflydelse på tidspunktet for jobsamtalen hos en arbejdsgiver m.v.

For personer, der modtager hjælp som uddannelses- eller jobparate, og som ikke er omfattet af integrationsloven, skal jobcenterets henvisning til et konkret job og afgivelsen af tilbud ske under hensyn til, at personen kan varetage jobbet eller tilbuddet. Henvisningen til jobbet eller afgivelsen af tilbuddet skal være i overensstemmelse med den transporttid, personen må acceptere, oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til jobbet eller tilbuddet, og andre rimelige grunde.

For personer, der modtager hjælp som uddannelses- eller jobparate, og som ikke er omfattet af integrationsloven, skal indkaldelsen til jobsamtale ske under hensyn til, at personen vil kunne møde til samtalen. Indkaldelsen til samtalen skal være i overensstemmelse med oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til deltagelse i samtalen og andre rimelige grunde.

For personer, der modtager hjælp som jobparate, og som er omfattet af integrationsloven, skal jobcenterets henvisning til et konkret job og afgivelsen af tilbud ligeledes ske under hensyn til, at personen vil kunne varetage jobbet eller tilbuddet. Henvisningen til jobbet eller afgivelsen af tilbuddet skal være i overensstemmelse med den transporttid, som personen må acceptere, oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til jobbet eller tilbuddet og andre rimelige grunde.

For personer, der modtager hjælp som jobparate, og som er omfattet af integrationsloven, skal indkaldelsen til jobsamtale desuden ske under hensyn til, at personen vil kunne møde til samtalen. Indkaldelsen til samtalen skal være i overensstemmelse med oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til deltagelse i samtalen og andre rimelige grunde.

Kommunen skal ved vurderingen bl.a. lægge vægt på, om personen ikke vil kunne deltage i tilbuddet m.v. på grund af egen opstået sygdom m.v., men skal endvidere tage stilling til, om der er andre forhold, der efter kommunens konkrete vurdering af personens situation vil kunne udgøre en rimelig grund, f.eks. begravelse af nærtstående, deltagelse i jobsamtale eller fastsat samvær med anbragte børn uden for hjemmet, børnepasningsproblemer eller helbredsmæssige problemer i forhold til arbejdet eller tilbuddet m.v.

I perioden efter afgivelsen af tilbuddet, henvisningen til arbejde, indkaldelsen til jobsamtale, selvbooking af jobsamtale m.v. skal kommunen vurdere, om en person har haft en rimelig grund til at afslå, ikke at deltage i tilbuddet m.v. eller ikke at møde frem til henvist arbejde, i tilbuddet, til jobsamtalen m.v. Personen vil i perioden fra indkaldelsen eller selvbookingen til jobsamtale, inden påbegyndelsen af tilbud m.v. således kunne få en rimelig grund til ikke at møde frem f.eks. som følge af egen opstået sygdom, børnepasningsproblemer m.v. I disse tilfælde skal kommunen vurdere, om personen har fået en rimelig grund til ikke at møde frem. Hvis en person i perioden efter afgivelsen af tilbuddet, henvisningen til arbejde, indkaldelsen eller selvbookingen til jobsamtale m.v. udebliver fra tilbuddet, samtalen m.v., skal kommunen således vurdere, om der foreligger en rimelig grund til ikke at møde frem f.eks. egen opstået sygdom, børnepasningsproblemer m.v. I disse situationer skal kommunen ikke sanktionere personen, hvis den pågældende havde en rimelig grund til ikke at møde frem.

De samme hensyn gør sig gældende for personer, som modtager kontanthjælp som aktivitetsparate, herunder også personer, der er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven.

For en person, som er fraværende eller helt er ophørt i et tilbud, som vedkommende har pligt til at deltage i, skal kommunen vurdere, om manglende overholdelse af pligten skyldes en rimelig grund som f.eks. egen sygdom, opståede børnepasningsproblemer eller transportproblemer f.eks. i forbindelse med omlægning af køreplaner for busser, tog m.v.

En person, der er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter stk. 1-3, er fritaget, så længe den rimelige grund varer. Er den rimelige grund alene knyttet til det konkrete afgivne tilbud, skal personen fortsat være til rådighed for et andet tilbud.

Rimeligt tilbud

En person skal ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis tilbuddet ikke kan anses for rimeligt på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold. At tilbuddet ikke kan anses for rimeligt på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold, vil stadig kunne indgå som fritagelsesgrund. Et tilbud vil ikke være rimeligt, hvis personen ikke har mulighed for at udføre opgaver forbundet med tilbuddet, f.eks. hvis personen har dårlig ryg og jobcenteret giver et tilbud, som indebærer rygbelastende opgaver.

Jobcenterets skal allerede ved afgivelsen af tilbud tage hensyn til, om personen vil kunne varetage tilbuddet. Afgivelsen af tilbuddet skal tage hensyn til den transporttid, personen må acceptere, oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til jobbet eller tilbuddet, og andre rimelige grunde, jf. gennemgangen ovenfor.

Det er kommunen, der vurderer og træffer afgørelse om, hvorvidt et tilbud om arbejde er rimeligt. Vurderingen sker bl.a. ud fra, hvad personen skønnes at kunne klare.

En person, der er fritaget for at tage imod et konkret tilbud om arbejde eller aktiveringstilbud, fordi tilbuddet ikke er rimeligt, er ikke i øvrigt fritaget for at stå til rådighed. Personen skal således fortsat være tilmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret, bekræfte sin tilmelding, være aktivt arbejdssøgende m.v. samt være parat til at tage imod et andet – rimeligt – tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Sygdom eller risiko for, at helbredet forringes

En person skal ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde m.v., hvis den pågældende ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes.

Hvis en person har været udsat for en ulykke, der f.eks. bevirker, at personen er blevet indlagt på hospitalet til behandling, kan dette efter kommunens konkrete vurdering udgøre en rimelig grund til, at den pågældende ikke skal stå til rådighed, så længe personen ikke kan opfylde sin rådighedsforpligtelse.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om personens ret til hjælp, herunder om en person er fritaget for sin rådighedsforpligtelse på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes. Kommunen kan forlange dokumentation for sygdommen.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 102-16 udtalt:

Er en borger udeblevet fra et tilbud, skal kommunen afklare, om borgeren har haft en rimelig grund til udeblivelsen. Kommunen skal som minimum spørge borgeren om, hvorfor borgeren udeblev.

I sager, hvor en borger oplyser, at udeblivelsen skyldes sygdom, skal kommunen fortsætte med at oplyse sagen, indtil der er tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om borgeren var syg og dermed havde rimelig grund til udeblivelse. Kommunen kan spørge borger om arten og omfanget af sygdommen.

Kommunen kan kun tilsidesætte borgerens forklaring om, at udeblivelsen skyldes sygdom, hvis der er grundlag for det.

Hvis kommunen finder det nødvendigt, kan den indhente udtalelse fra en læge om, hvad borgeren fejlede, hvor alvorligt det var, og om borgeren var i stand til at møde i det konkrete tilbud på de konkrete dage.

Er der fortsat anledning til tvivl, kan kommunen indhente yderligere lægelige oplysninger evt. ved speciallæge.

Kommunen er forpligtet til at indrette sig, så den får oplysninger om udeblivelser i så god tid, at kommunen kan oplyse sagen korrekt.

Hvis borgeren ikke medvirker til sagens oplysning, kan kommunen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. En afgørelse på det foreliggende grundlag kan være til skade for borgeren.

Det er dog en betingelse for at træffe afgørelse til skade for borgeren, at

– borgeren er bekendt med sin pligt til at medvirke til oplysning af sagen.

– kommunen har vejledt om konsekvenserne af manglende medvirken til sagens oplysning.

– usikkerhed om årsagen til udeblivelsen skyldes borgerens manglende medvirken.

Transporttid eller transportvanskeligheder

En person skal ikke stå til rådighed for uddannelse, arbejde, tilbud m.v., hvis afstanden mellem bopæl og uddannelses-, arbejdssteds- eller tilbudssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport.

Manglende børnepasningsmuligheder

En person skal ikke stå til rådighed, hvis den pågældende er nødt til at passe sit barn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed.

Bestemmelsen omfatter f.eks. den situation, at kommunen ikke kan anvise daginstitutionsplads, men også den situation, at barnet er sygt. Det forudsættes i alle tilfælde, at personen har forsøgt at skaffe pasningsmulighed til barnet. Det er således en forudsætning for fradrag, at kommunen har konstateret, at personen havde anden pasningsmulighed. Kommunen skal vejlede personen om, at vedkommende har pligt til at forsøge at skaffe en anden pasningsmulighed.

Bestemmelsen indebærer ikke, at en person automatisk har ret til »barns første sygedag«. Det må bero på en konkret vurdering.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse A-27-08, at en kontanthjælpsmodtager, der udeblev fra sit aktiveringstilbud, havde en rimelig grund til udeblivelsen, idet hendes barn havde influenza, og hun ikke havde pasningsmulighed for barnet under sygdommen. Kommunen kunne derfor ikke foretage fradrag i hendes kontanthjælp for de tre dage, hun udeblev fra arbejdet for at passe sit syge barn. I det konkrete tilfælde orienterede kontanthjælpsmodtageren arbejdsgiveren om sygdom.

Pasning af handicappet barn eller døende nærtstående

En person skal ikke stå til rådighed, hvis den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Begravelse

En person skal ikke stå til rådighed i det tidsrum, hvor personen deltager i en begravelse af nærtstående. Med nærtstående er der tale om ægtefælle eller samlever samt personer, som den pågældende er slægtsmæssigt forbundet med, enten i ret op- og nedadstigende linje f.eks. børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre eller søskende m.v. I den forbindelse vil adoptivbørn og sammenbragte børn kunne sidestilles med biologiske børn. Begravelse af andre nærtstående, f.eks. tætte venner, vil efter en konkret vurdering kunne udgøre en rimelig grund.

Deltagelse i jobsamtale

Hvis en person skal til jobsamtale hos en arbejdsgiver om et ordinært job eller om f.eks. tilbud om virksomhedspraktik, kan det efter omstændighederne og efter kommunens konkrete vurdering udgøre en rimelig grund til ikke at stå til rådighed i det tidsrum eller den dag, hvor samtalen skal finde sted.

Fastsat samvær med anbragte børn uden for hjemmet

En person, hvis barn/børn er anbragt uden for hjemmet efter servicelovens bestemmelser, skal ikke stå til rådighed i det tidsrum, hvor personen deltager i et fastsat samvær med det/de anbragte børn.

Det foreslås i § 13, stk. 7*, 2. pkt.,* at det samme skal gælde, hvis personens ægtefælle har en rimelig grund til ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter 1. pkt.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 13, stk. 7, 1. pkt.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 8, at ønsker ansøgeren at modtage eller modtager ansøgeren hjælp som aktivitetsparat, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som kan indgå i vurderingen efter stk. 7 og regler fastsat i medfør af stk. 16, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, herunder vurdere, om en sanktion vil fremme personens rådighed. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ansøgerens eller modtagerens ægtefælle.

Det foreslås i § 13, *stk. 8, 1. pkt.,* at modtager en person hjælp som aktivitetsparat, herunder er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som kan indgå i vurderingen efter stk. 7 og regler fastsat i medfør af stk.14, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, herunder vurdere, om en sanktion vil fremme personens rådighed.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 13, stk. 7, vedrørende de rimelige grunde i stk. 7, som gælder tilsvarende for personer, der modtager hjælp som aktivitetsparate.

Forslaget til § 13, stk. 8, 1. pkt. medfører, at for personer, der modtager hjælp som aktivitetsparate, og som ikke er omfattet af integrationsloven, skal jobcenterets henvisning til et konkret job og afgivelsen af tilbud ske under hensyn til, at personen kan varetage jobbet eller tilbuddet. Henvisningen til jobbet eller afgivelsen af tilbuddet skal være i overensstemmelse med den transporttid, personen må acceptere, oplysninger om børnepasningsproblemer, oplysninger om helbredsmæssige problemer m.v. i forhold til jobbet eller tilbuddet og andre rimelige grunde, jf. § 12 a og § 57 a i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen skal desuden være opmærksom på, at der altid skal foretages en konkret vurdering af, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som vil kunne indgå i vurderingen efter forslaget til § 13, stk. 7, og regler fastsat i medfør af § 13, stk. 14, der vil kunne begrunde, at personer, der modtager kontanthjælp som aktivitetsparate, ikke vil have pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder. Det vil f.eks. kunne være begravelse af nærtstående, deltagelse i jobsamtale hos en arbejdsgiver eller fastsat samvær med anbragte børn uden for hjemmet. Kommunen skal se på personens samlede situation, herunder om personen har helbreds- eller misbrugsproblemer, er hjemløs m.v.

For aktivitetsparate modtagere af hjælp skal kommunen desuden konkret vurdere, om en sanktion vil fremme personens rådighed. I de tilfælde hvor kommunen vurderer, at en sanktion ikke vil fremme personens rådighed, skal kommunen ikke træffe afgørelse om en sanktion. På baggrund af den konkrete vurdering kan kommunen komme frem til, at en sanktion ikke vil fremme personens rådighed, men tværtimod vil skubbe personen længere væk fra arbejdsmarkedet. Kommunen skal endvidere vurdere, om personen vil være i stand til at reagere på en økonomisk sanktion samt på skriftlige

henvendelser fra kommunen. Kommunen kan f.eks. vurdere, at en udsat person, som har en lang ledighedsperiode bag sig, og som nu deltager i virksomhedspraktik, ikke skal have en sanktion ved udeblivelse fra en enkelt dag, som følge af, at kommunen vurderer, at det ikke vil fremme personens rådighed.

Omvendt vil kommunen efter en konkret vurdering kunne komme frem til, at en sanktion vil fremme personens rådighed, hvis kommunen f.eks. har givet personen et tilbud, der skal træne personen i at deltage i et aktivt produktionsmiljø med henblik på at kunne starte uddannelse og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet. En sanktion vil efter en konkret vurdering endvidere kunne anses for at fremme en persons rådighed, hvis den f.eks. medvirker til at sikre, at personen gør sig bekendt med post fra kommunen og møder til jobsamtaler i jobcentret, og personen har brug for en håndholdt indsats fra jobcentret for at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Ankestyrelsen fandt i principafgørelse 88-14, at fradrag i en persons kontanthjælp for udeblivelser henholdsvis den 5. og 14. marts 2014 ikke ville fremme personens rådighed.

Ankestyrelsen vurderede endvidere, at kommunen ikke overholdt kravet om forsøg på personlig kontakt med personen, før kommunen traf afgørelsen om sanktion. Kommunen skulle have forsøgt at kontakte personen for at få oplysninger om, hvad der var personens grund til at udeblive. Ankestyrelsen vurderede også, at oplysningerne i fremmødeskemaet om personens udeblivelser ikke var tilstrækkelige til, at kommunen kunne undlade at kontakte personen.

Det foreslås i § 13, stk. 8, *2. pkt.,* at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personens ægtefælle.

Det betyder, at hvis personens ægtefælle også er visiteret som aktivitetsparat, vil forslaget til § 13, stk. 8, finde tilsvarende anvendelse for den pågældende.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 9, at en person er fritaget for at stå til rådighed i perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7, 7 a og 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Det foreslås i § 13, *stk. 9*, at en person er fritaget for at stå til rådighed i perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7, 7 a og 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Det medfører, at forældrene vil have en fritagelsesgrund i forhold til at opfylde deres rådighedsforpligtelse, når de er omfattet af forslaget til § 13, stk. 9, i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at en mor vil få ret til 4 ugers fravær før forventet fødsel og derefter få ret til 10 ugers fravær efter fødslen, hvor moren ikke skal opfylde sin rådighedsforpligtelse. Det vil være et krav, at disse 10 uger holdes i de første 10 uger efter fødslen. Moren vil ikke kunne overdrage retten til de 10 ugers fravær efter fødslen til en far eller medmor. Moren vil endvidere få ret til 14 ugers fravær, som skal holdes efter de første 10 ugers fravær. Moren vil kunne overdrage disse 14 ugers ret til fravær til faren eller medmoren. Moren vil være fritaget for at stå til rådighed i denne periode, hvis hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil få ret til 2 ugers fravær, som skal holdes efter fødslen. Disse 2 uger vil ikke kunne overdrages til moren. Faren eller medmoren vil være fritaget for at stå til rådighed i denne periode. Derefter vil faren eller medmoren have ret til 22 ugers fravær. Hvis faren eller medmoren ikke overdrager de 22 ugers ret til fravær, vil pågældende være fritaget for at stå til rådighed i denne periode.

I det omfang en mor eksempelvis overdrager 10 ugers barsel til faren, vil moren have ret til en samlet periode, hvor hun ikke skal stå til rådighed i 14 uger, mens faren vil have en periode på 34 uger, hvor han ikke skal stå til rådighed.

En beskæftiget mor, som genoptager arbejdet på fuld tid, vil endvidere kunne overdrage op til 8 uger af sin ret til fravær til faren eller medmoren til afholdelse inden for de første 10 uger efter barnets fødsel.

En beskæftiget mor, der påbegynder orlov på fuld tid, vil kunne overdrage op til 8 uger af sin ret til fravær til faren eller medmoren til afholdelse inden for det første år efter barnets fødsel.

I det omfang den beskæftigede mor overdrager sin ret til fravær eller orlov til faren eller medmoren, vil faren eller medmoren være fritaget for at stå til rådighed i de perioder, hvor retten til fravær udnyttes.

Forældrene vil således tilsammen som udgangspunkt have ret til 48 ugers barsel efter barnets fødsel, hvor rådighedsforpligtelsen ikke skal opfyldes. I situationer, hvor forældrene ikke bor sammen, kan forældrene have ret til fravær i mere end 48 uger.

Hvis barnet bor hos moren, vil moren have ret til 10 ugers fravær efter fødsel, som skal holdes i forbindelse med fødslen. Herefter har moren ret til 27 ugers fravær, som kan overdrages. Hvis moren har eneforældremyndigheden, vil hun få yderligere 9 ugers fravær, som hun vil kunne overdrage. Moren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil have ret til 2 ugers fravær, som ikke kan overdrages, og 9 ugers fravær, som kan overdrages, hvis barnet bor hos moren. Faren eller medmoren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor de udnytter deres ret til fravær efter barselsloven.

Hvis barnet bor hos faren eller medmoren, vil moren have ret til 10 uger fravær, som ikke kan overdrages. Moren vil endvidere have ret til 9 ugers fravær, som kan overdrages til faren eller medmoren. Moren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil have ret til 2 ugers fravær, som ikke kan overdrages, og 35 ugers fravær, som kan overdrages. Hvis en far eller medmor har eneforældremyndigheden, vil de få 9 ugers yderligere fravær, som kan overdrages. Faren eller medmoren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor de udnytter deres ret til fravær, og de i perioden ville have haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Hvis moren er soloforælder, dvs. at der ikke er en far eller medmor, vil moren have ret til 10 ugers fravær, som ikke kan overdrages. Moren har endvidere ret til 36 ugers fravær.

Hvis en far eller medmor er soloforælder, har faren eller medmoren ret til fravær i 2 uger, som ikke kan overdrages. Derefter har faren eller medmoren ret til 44 ugers fravær.

Adoptanter har ret til fravær i 6 uger for hver forælder inden for de første 10 uger bortset fra 2 sammenhængende uger, der skal holdes samtidigt. Hver

af adoptanterne kan overdrage op til 4 ugers fraværsret til den anden adoptant. Efter 10. uge har hver adoptant ret til 18 ugers fravær. En adoptant har ikke pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor denne udnytter sin ret til fravær, og denne i perioden ville have haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Under sorgorlov har hver af forældrene har ret til fravær i 26 uger efter barnets død, hvis barnet er dødfødt eller dør inden det fyldte 18. år. Samme ret til fravær gælder for adoptanter og kommende adoptanter, der har modtaget et barn, hvis barnet dør, inden det fylder 18 år. En forælder, som holder sorgorlov, har ikke pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor denne udnytter sin ret til fravær.

Hvis barnet er indlagt på sygehus, forlænges eller udsættes den periode, hvor der er ret til fravær.

Såfremt arbejdet ikke genoptages ved indlæggelsen, forlænges den periode, hvor der er ret til fravær, med indlæggelsesperioden, hvis indlæggelsen finder sted under de første 46 uger efter fødslen eller modtagelsen. Fraværsretten kan dog højst forlænges i 3 måneder. Retten til at forlænge fraværsperioden gælder ikke forældrenes ret til fravær efter barselslovens § 7, stk. 3, eller adoptanters ret til samtidigt fravær efter barselslovens § 8, stk. 6.

Forældre, der får to eller flere levendefødte børn ved samme fødsel, har hver ret til ekstra fravær i 13 uger. Adoptanter, som adopterer to eller flere børn født ved samme fødsel, har hver ret til ekstra fravær i 13 uger, hvis børnene på tidspunktet for modtagelsen er under 1 år. Fraværet skal holdes inden 1 år efter børnenes fødsel eller modtagelse, hvor. børnene er små, og hvor omsorgen for børnene er særligt krævende. Det foreslås, at de 13ugers ekstra fravær for hver skal holdes inden for 1 år efter børnenes fødsel, da formålet med de ekstra ugers fraværsret netop er at aflaste familien i den første tid af børnenes liv.

Der vil ikke være mulighed for at udskyde afholdelsen af retten til fravær, der således skal holdes i forlængelse af barnets fødsel, modtagelse eller død. Det vil endvidere ikke være muligt at holde fraværet efter barselsloven på enkelte dage. Baggrunden for dette er, at ydelsesmodtagerne er ledige og derfor ikke har en arbejdsgiver, de kan aftale udskydelsen af fraværet med.

Forældre har endvidere mulighed for at kunne overdrage de uger, som de kan overdrage og overdrage dagpengeretten til sociale forældre på samme måde, som de vil kunne overdrage til den anden forælder. Det betyder, at de personer, der er tiltænkt en forældrelignende relation til barnet, får mulighed

for at tage del i orloven med barnet. Dermed vil familierne i langt højere grad selv kunne beslutte, hvad der er bedst for dem og deres barn.

En forælder eller adoptant kan helt eller delvist overdrage sin ret til fravær til en social forælder.

En social forælder er i barselslovens forstand en forælders ægtefælle eller samlever, der er tiltænkt en forældrelignende relation til barnet eller en kendt donor, der er tiltænkt en forældrelignende relation til barnet eller dennes ægtefælle eller samlever.

Det betyder, at sociale forældre, der får overdraget fravær fra en beskæftiget mor, der genoptager arbejdet på fuld tid, jf. barselslovens § 23 b, stk. 1, vil kunne få ret til op til 8 ugers fravær i 10 uger efter fødslen med ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Videre vil sociale forældre kunne få overdraget 8 ugers fravær i det første år efter barnets fødsel, hvis en beskæftiget mor påbegynder orlov efter barselslovens § 9 på fuld tid. Efter barselslovens § 23 b, stk. 3, kan en forælder helt eller delvist overdrage sin orlov efter barselslovens §§ 21, 21 b og 21 c til en social forælder. De ledige sociale forældre vil være fritaget fra at stå til rådighed efter §§ 13 og 13 a i lov om aktiv socialpolitik.

Som nærtstående familiemedlem anses forældrenes egne forældre og søskende over 18 år samt forældre og søskende over 18 år til en afdød forælder, jf. barselslovens § 23 c, stk. 2.

En social forælder kan ikke afholde mere end i alt 13 ugers fravær, der er overdraget efter § 14 a, stk. 2 eller tildelt efter stk. 3 i barselsloven.

Nærtstående familiemedlemmer, som får overdraget ret til orlov efter § 9 i barselsloven fra en forælder, der er omfattet af barselslovens § 21 c, vil derfor være fritaget for deres rådighedsforpligtelse, mens de pågældende modtager forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, jf. § 16 i lov om aktiv socialpolitik.

Dette svarer til de gældende regler.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 10, at reglerne i stk. 1-6 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Det foreslås i § 13, *stk. 10*, at reglerne i stk. 1-6 ikke skal gælde for personens ægtefælle, når ægtefællen er under uddannelse eller modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at ægtefællen udnytter sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Det betyder, at f.eks. en førtidspensionist, som er gift med en kontanthjælpsmodtager, ikke skal stå til rådighed og dermed udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 11, at en person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-6. I så fald bliver hjælpen til parret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 4, og § 34, stk. 3.

Det foreslås i § 13, *stk. 11*, at en person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-6. I så fald bliver hjælpen til parret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 4.

Det medfører, at der ikke vil blive beregnet hjælp til den ægtefælle, som udelukkende eller hovedsageligt har arbejdet i hjemmet. Der vil igen blive beregnet hjælp til denne ægtefælle efter §§ 16-20, når pågældende igen udnytter sine arbejdsmuligheder.

De pågældende ægtefælle skal ikke opfylde betingelserne for at stå til rådighed i § 13, stk. 1-6, da pågældende ikke modtager kontanthjælp.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 12, at en person, der har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 4 ugers ferie, hvor personen kan modtage uddannelses- eller kontanthjælp. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-6, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre 4 uger. En ferieperiode må højst vare 2 uger.

Det foreslås i § 13, *stk. 12, 1. pkt.,* at en person, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 4 ugers ferie, hvor personen kan modtage kontanthjælp.

For at en periode er sammenhængende, skal personen have modtaget kontanthjælp i alle 12 måneder. Der må således ikke være en hel kalendermåned, hvor der ikke udbetales hjælp til personen.

Det foreslås i § 13, stk. 12, *2. pkt.,* at ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder.

Ferie med kontanthjælp følger således ikke ferieafholdelsesperioden i ferieloven, men skal holdes inden for 12 måneder efter, at personen kan modtage kontanthjælp under ferien.

Det foreslås i § 13, stk. 12, *3. pkt.,* at det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp, mens ferien afholdes.

Det betyder, at personen skal være berettiget til at modtage kontanthjælp for, at der vil kunne holdes ferie med kontanthjælp. Der vil således ikke kunne udbetales kontanthjælp i en periode, hvor personen er i et ansættelsesforhold og ønsker at holde ferie. Der er således ikke tale om en egentlig ferieret, der også vil kunne bruges i perioder, hvor personen ikke er berettiget til at modtage kontanthjælp.

Det foreslås i § 13, stk. 12, *4. pkt.,* at en person ikke er omfattet af reglerne i stk. 1-6, mens ferien afholdes.

Det betyder, at personen ikke skal opfylde sin rådighedsforpligtelse ved at udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Det foreslås i § 13, stk. 12, *5. pkt.,* at har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først, jf. § 32, stk. 2 og 3.

Det betyder, at hvis personen har været i arbejde og optjent ferie med feriegodtgørelse, skal ferien med feriegodtgørelsen være opbrugt, før en person vil kunne holde ferie med kontanthjælp.

Det foreslås i § 13, stk. 12, *6. og 7. pkt.,* at den samlede ferie højst kan udgøre 4 uger, og at en ferieperiode højst må vare 2 uger.

Det medfører, at en person, der modtager kontanthjælp og opfylder betingelserne for at modtage hjælp under ferien højst vil kunne holde 2 ugers ferie samlet. Ferien vil godt kunne holdes på enkeltdage, men ferie vil aldrig kunne overstige sammenlagt 4 uger, dvs. ferie på 5 hverdage samt lørdag og søndag i en uge.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 13, at det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved placering af ferien skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom.

Det foreslås i § 13, stk. 13, *1. pkt.,* at det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering.

Det betyder, at personen, som ønsker at modtage kontanthjælp under ferien, skal aftale med kommunen, hvornår ferien holdes. Baggrunden for dette er, at kommunen skal vide, at personen holder ferie og dermed ikke skal opfylde sin rådighedsforpligtelse.

Det foreslås i § 13, stk. 13, *2. pkt.,* at der ved placering af ferien skal tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen.

Det betyder, at hvis der allerede er indgået aftale om, at personen f.eks. skal deltage i planlagte aktiviteter i form af virksomhedspraktik eller andet, vil kommunen kunne beslutte, at personen ikke kan holde ferie på dette tidspunkt. Udgangspunktet vil dog være, at det skal være muligt for personen at holde ferie sammen med sin familie.

Det foreslås i § 13, stk. 13, *3 pkt.,* at kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom.

Det betyder, at kommunen ved uenighed om feriens placering vil kunne træffe afgørelse om, at personen ikke vil kunne holde ferie på det ønskede tidspunkt. Kommunens afgørelse vil kunne påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 16, som med forslaget af nyaffattelsen af § 13 bliver stk. 14, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8

for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Det foreslås i § 13, *stk. 14,* at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8 for personer, der modtager kontanthjælp og som er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven.

Beskæftigelsesministeren vil efter forhandling med integrationsministeren fastsætte regler om rådighedsforpligtelsen, om rimelige grund og om anvendelse af frigørelsesattest ved deltidsarbejde i bekendtgørelse om rådighed for personer der modtager kontanthjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate eller kontanthjælp som aktivitetsparate og i bekendtgørelse om rådighed for personer der modtager kontanthjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate eller kontanthjælp som jobparate.

Bekendtgørelserne vil stort set indeholde de regler, som er gældende i dag, dog således så arbejdspligten vil fremgå og ydelserne vil skifte navn til kontanthjælp. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1-13.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 17, som med forslaget om nyaffattelsen af § 13 bliver stk. 15, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp som nævnt i stk. 12, herunder hvordan ressourceforløbsydelse og perioder med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i samme lov kan indgå i opgørelsen.

Det foreslås i § 13, *stk. 15,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp som nævnt i stk. 12, herunder hvordan ressourceforløbsydelse og perioder med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i samme lov kan indgå i opgørelsen.

Beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved første måned, hvornår de 12 sammenhængende måneder tælles fra, at

perioder med ferie på kontanthjælp eller ferie med feriegodtgørelse indgår i perioden på 12 sammenhængende måneder. Det samme gælder for perioder med ansættelse i løntilskud. Reglerne vil svare til de hidtil gældende regler.

Til nr. 25

Det fremgår af den gældende § 13 a, stk. 1, at for en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, og som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job. En person, der modtager overgangsydelse og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp efter § 11 som åbenlyst uddannelsesparat, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Det foreslås i *§ 13 a, stk. 1, 1. pkt.*, at for en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område.

Dette svarer til de hidtil gældende regler. Forslaget betyder, at en person skal søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Hvis det er sædvanligt inden for et område, at en person søger skriftligt, personligt eller telefonisk, skal den pågældende gøre dette. Henvendelse til et bureau, en faglig organisation, annoncering og uopfordret jobsøgning vil også kunne udgøre en del af arbejdssøgningen, hvis dette er sædvanligt inden for området. En person skal herudover gøre brug af Jobnet, bl.a. ved søgning på de jobs, der er opslået i Jobnet, og ved henvendelse til de arbejdsgivere, som har meldt tilbage på personens cv.

Det foreslås i § 13 a, stk. 1, *2. pkt.,* at personen efter krav fra jobcenteret skal endvidere skal søge konkrete job.

Det medfører, at hvis jobcenteret oplyser personen om, at der er konkrete jobs at søge, skal personen gøre dette for fortsat at stå til rådighed.

Det foreslås i § 13 a, stk. 1, *3. pkt.,* at en person, som er åbenlyst uddannelsesparat, herunder en person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Åbenlyst uddannelsesparate personer skal stå til rådighed for ordinær uddannelse og skal frem til uddannelsesstart i videst muligt omfang forsørge sig selv. Personen skal frem til uddannelsesstart aktivt søge arbejde og stå til rådighed for arbejde, som kommunen har henvist den pågældende til, jf. § 13, stk. 1, og stk. 3-6, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den gældende § 13 a, stk. 2, skal en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som jobsøgende i jobcenteret registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet. En person, der modtager overgangsydelse, og ikke er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven, eller som modtager uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. Personen skal herefter vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 7, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det forslås i § 13 a, stk. 2, *1. pkt.,* at en person, som er jobparat, hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som jobsøgende i jobcenteret skal registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde efter de regler, der gælder herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det betyder, at for jobparate modtagere af kontanthjælp skal registrering af cv-oplysninger ske senest 3 uger efter personens tilmelding som jobsøgende, jf. § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationslovens § 26 b, stk. 4.

Hvis der foreligger oplysninger fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende (cv), skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp, jf. § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er en del af rådighedsforpligtelsen, at cv'et registreres i Jobnet inden for fristen. Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet) findes på hjemmesiden www.jobnet.dk.

Jobcenteret vil kunne beslutte, at en person, der modtager kontanthjælp som jobparat som led i introduktionsprogrammet, undtages fra kravet om at registrere cv-oplysninger på Jobnet inden for 3 uger, hvis personens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen vil kunne opfylde kravet, jf. § 26 b, stk. 11, i integrationsloven. Beslutning om at undtage personen fra kravet om at lægge et cv på Jobnet skal træffes efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons ressourcer. Kommunen skal fortsat understøtte, at personen hurtigst muligt bliver i stand til at anvende de digitale løsninger.

Det foreslås i § 13 a, stk. 2, *2. pkt.,* at en person, som er åbenlyst uddannelsesparat, herunder en person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp skal registrere cv-oplysninger på Jobnet om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

For åbenlyst uddannelsesparate skal registrering af cv-oplysninger ske senest 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis der foreligger oplysninger fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende (cv), skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp, jf. § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er en del af rådighedsforpligtelsen, at cv'et registreres i Jobnet inden for fristen. Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet) findes på hjemmesiden www.jobnet.dk.

Det foreslås i § 13 a, stk. 2, *3. pkt.,* at personen herefter skal vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 b, stk.

7, medmindre personen efter integrationslovens § 26 b, stk. 11, er undtaget fra at registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Personen skal løbende opdatere oplysningerne i cv'et i Jobnet, f.eks. hvis personen har haft beskæftigelse eller deltaget i tilbud eller uddannelse, som vil kunne øger mulighederne for at komme i uddannelse på ordinære vilkår eller beskæftigelse. Betingelserne om, at oplysningerne i cv'et skal være fyldestgørende, korrekte og tilgængelige, fremgår af § 32 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bliver kommunen bekendt med, at en persons cv-oplysninger ikke er tilgængelige for søgning, skal kommunen foretage en rådighedsvurdering.

Hvis jobcenteret har besluttet, at en person, der modtager kontanthjælp som jobparat som led i introduktionsprogrammet, skal være undtaget fra kravet om at registrere cv-oplysninger på Jobnet inden for 3 uger. I denne situation skal jobcenteret på anden møde støtte op om personens jobsøgning.

Efter den gældende § 13 a, stk. 3, skal en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, være aktivt jobsøgende. Personen skal ved første jobsamtale indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Kommunen skal efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. 1.-5. pkt. gælder tilsvarende for en jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet i integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1. En jobparat selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtager og en jobparat overgangsydelsesmodtager, som er blevet undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 4, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Det foreslås i § 13 a, *stk. 3, 1. pkt.,* at en person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, skal være aktivt jobsøgende.

Det medfører, at personen selv skal søge job, herunder at en åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat modtagere af kontanthjælp skal kunne og ville

overtage rimeligt arbejde med dags varsel. 1-dages-fristen gives for, at personen får tid til at indrette sig på at skulle i arbejde, til samtale, møde i tilbud m.v.

Rimeligt arbejde er alt arbejde, som den pågældende skønnes at kunne klare.

Det er kommunen, der vurderer, om et tilbud om arbejde er rimeligt. Vurderingen skal bl.a. ske ud fra, hvad personen skønnes at kunne klare.

Med lov om røgfri miljøer (lovbekendtgørelse nr. 966 af 26. august 2019) er det ikke tilladt at ryge indendørs på arbejdspladser, restauranter osv. Små værtshuse m.v. er ifølge loven dog undtaget fra rygeforbuddet. Et tilbud om arbejde på små værtshuse m.v., hvor det er blevet besluttet, at der fortsat frit må ryges, kan ikke anses som et rimeligt tilbud om arbejde. Dette indebærer, at en person har en rimelig grund til at afslå eller ophøre i et arbejde, hvor det er blevet besluttet, at der frit må ryges.

En person kan ikke afslå at tage imod et arbejde med begrundelser som f.eks.

- at lønnen er for lav i forhold til, hvad personen tidligere tjente,
- at arbejdsgiveren ikke har indgået overenskomst, eller
- at jobbet, som personen i øvrigt kan klare, ligger uden for den pågældendes arbejdsfelt i forhold til tidligere arbejde, uddannelse eller lignende.

Der kan være forhold ved arbejdet eller hos en person, som kan bevirke, at arbejdet i forhold til personen ikke er rimeligt. F.eks. kan arbejdet forudsætte fysiske kræfter, som den pågældende utvivlsomt ikke har.

En person skal give kommunen eller anden aktør besked om, at personen ikke kan arbejde på visse tider af døgnet, fordi den pågældende ikke kan få passet sine børn. Hvis personen senere får pasningsmulighed, skal der gives besked herom til jobcenteret eller anden aktør.

Personen skal som udgangspunkt kunne overtage rimeligt arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid, hvilket svarer til overenskomstens fulde arbejdstid. En person, der arbejder fuld tid inden for en overenskomsts område, vil opfylde sin rådighedspligt. Det gælder også, hvis den fulde overenskomstmæssige arbejdstid er under 37 timer på grund af f.eks. holddrift og natarbejde.

En person må således ikke indrette sig på kun at arbejde på nedsat tid i forhold til overenskomstens fulde arbejdstid, ligesom personen må være indstillet på at overtage arbejde på op til fuld overenskomstmæssig tid. Heri ligger også, at personen som hovedregel ikke faktisk eller retligt må være forhindret i at kunne overtage arbejde med op til fuld sædvanlig arbejdstid.

Personen skal dog ikke stå til rådighed for arbejde, tilbud m.v., hvis den pågældende har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed, jf. forslaget til § 13, stk. 7, samt regler fastsat i medfør af forslaget til § 13, stk. 14, i lov om aktiv socialpolitik.

I opgørelsen af transporttiden indgår al den tid, en person bruger fra bopælen forlades, og til personen igen er hjemme, herunder også ventetid ved f.eks. togskifte. Opgørelsen af den samlede rejsetid kan f.eks. ske på baggrund af oplysninger fra www.rejseplanen.dk.

De særlige tilfælde kan bl.a. være, hvis der i en region opstår mangel på arbejdskraft til arbejde, som personen skønnes at kunne klare, og arbejdet ikke i nær fremtid anses at kunne dækkes af lokal arbejdskraft (flaskehalssituationer).

Der skal tages særlige hensyn til familiemæssige forhold, herunder til børnefamilier, enlige forældre og familier med syge eller handicappede familiemedlemmer m.v. Der skal herunder tages hensyn til, om personen selv har et handicap.

Hvis en person har bosat sig i et område, hvor det er nødvendigt med længere transporttid end sædvanligt, må personen acceptere denne transporttid. Den transporttid, den pågældende må acceptere, afhænger konkret af, hvor den pågældende har bosat sig.

Kommunen skal ved sin rådighedsvurdering se på, om der generelt er mulighed for beskæftigelse - ikke på om der for tiden er ledige arbejdspladser - i området. Personen står ikke til rådighed, hvis personen bor et sted, hvor der reelt ikke er mulighed for arbejde, medmindre personen vælger at stille sig til rådighed for et større geografisk område. Det vil således kunne betyde, at personen må acceptere en længere transporttid end 4 timer.

For personer, der er mellem- og højtuddannede, er der en særlig pligt til udvidet geografisk mobilitet, idet mellem- eller højtuddannede - uanset daglig transporttid - skal kunne overtage arbejde, hvis det er nødvendigt for at få ledige stillinger besat med kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslås i § 13, stk. 3, *2. pkt.,* at personen ved første jobsamtale skal indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet.

En person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat, skal ved første jobsamtale hos kommunen indgå en aftale med kommunen om krav til jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at registrere jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet. Personen skal overholde de indgåede aftaler, som f.eks. kan indeholde oplysninger om antal job, som personen skal søge, frist for at søge og dokumentere jobsøgning, inden for hvilke faglige områder og geografisk område, der skal søges job samt konkrete job, som personen skal søge.

Kommunen skal efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen.

Aftalen kan indgås digitalt eller i forbindelse med samtaler i kontaktforløbet. En ændring af aftalen vil kunne ske ved samtaler i kontaktforløbet eller digitalt, men en ændret aftale om jobsøgningsaktiviteter skal altid sendes digitalt til personen.

Når aftale om krav til jobsøgning er indgået mellem personen og jobcenteret, skal aftalen registreres i "Min Plan" og samtidigt sendes digitalt til personen. Hvis en aftale om krav til jobsøgning bliver ændret, f.eks. hvis der bliver stillet øgede krav til, hvor mange job en person skal søge, eller der bliver fastsat en ny frist for, hvornår personen skal lægge sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, skal kommunen ændre aftalen om krav til jobsøgning i "Min Plan" og sende aftalen digitalt til personen. Den indgåede aftale om krav til jobsøgning kan fortsætte uændret i det omfang, personen efterlever aftalen om krav til jobsøgning, og vil først skulle ændres, hvis der sker ændringer i aftalen.

Indgåelsen af en aftale om jobsøgningsaktiviteter vil ikke i sig selv kunne anses for at være en afgørelse, men hvis personen ikke overholder aftalen, skal kommunen træffe afgørelse om en sanktion, jf. § 39, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik, medmindre personen har en rimelig grund til ikke at overholde aftalen.

Kommunen skal i samarbejde med personen tilrettelægge det konkrete indhold af aftalen ud fra en individuel og konkret vurdering af, hvad der vil være meningsfuldt i den enkelte situation. Der er således ikke fastsat regler,

der stiller krav om, at alle ledige skal søge et bestemt antal job inden for en vis periode.

Aftalen vil f.eks. kunne indeholde oplysninger om:

- Hvor mange job personen skal søge.
- Hvilken frist personen har for at søge og dokumentere søgte job i jobloggen.
- Inden for hvilke faglige områder personen skal søge.
- Konkrete job fra Jobnet som personen skal søge.
- Geografisk område der skal søges i.
- Andet, f.eks. konkrete job, der skal søges eller andre jobsøgningsaktiviteter.
- Om og hvor mange ansøgninger, som personen skal lægge i jobloggen.

Kommunen skal give personen individuel støtte, således at det sikres, at kravene til personens jobsøgning og personens kompetencer matcher, herunder også i forbindelse med kommunens formidling af kontakt til arbejdsgivere m.v. Kommunen skal endvidere hjælpe personen i forhold til jobsøgning, herunder i forhold til at anvende joblog og registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Hvis personen ikke har opfyldt aftalen om jobsøgningsaktiviteter, kan kommunen indkalde personen til en jobsamtale som led i kontaktforløbet, hvor den manglende overholdelse af jobsøgningsaftalen drøftes, herunder om personen har haft en rimelig grund til ikke at opfylde aftalen om jobsøgningsaktiviteter, f.eks. på grund af længerevarende sygdom. Kommunen vil i den forbindelse kunne foretage en mundtlig partshøring i relation til sanktionen for manglende opfyldelse af aftalen.

I jobsøgningsaftalen skal kommunen endvidere fastsætte en frist for, at personen lægger sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

Det foreslås i § 13 a, stk. 3, *3. pkt.,* at kommunen efter udløb af en aftale om jobsøgningsaktiviteter skal indgå en ny aftale om jobsøgningsaktiviteter med personen.

Når en aftale om jobsøgningsaktiviteter er udløbet, skal kommunen indgå en ny aftale om jobsøgning med personen. Personen skal således hele tiden have en aktiv jobsøgningsaftale.

Det foreslås i § 13 a, stk. 3, *4. pkt.,* at personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job.

Det betyder, at personen skal registrere sine jobsøgningsaktiviteter og søge job inden for de områder, der fremgår af jobsøgningsaftalen. Personen skal endvidere søge job på den måde, som fremgår af jobsøgningsaftalen.

Det foreslås i § 13 a, stk. 3, *5. pkt.,* at personen endvidere løbende skal registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

Personen skal desuden løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet. Ved jobsøgningsaktiviteter forstås en jobsøgning rettet mod et specifikt job eller jobsøgning generelt, herunder deltagelse i jobmesse m.v.

Kommunen skal træffe afgørelse om en sanktion, hvis en person uden rimelig grund har undladt at overholde aftaler om jobsøgningsaktiviteter eller uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 39, nr. 8.

Det foreslås i § 13 a, stk. 3, *6. pkt.,* at 1.-5. pkt. skal gælde tilsvarende for en jobparat kontanthjælpsmodtager, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven og en jobparat person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1.

Der henvises til bemærkningerne til § 13 a, stk. 3, 1.-5. pkt.

Det foreslås i § 13 a, stk. 3, *7. pkt.,* at en jobparat person, der er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven og en jobparat person, der ikke opfylder betingelserne om opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 og som ikke er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, som er blevet undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 4, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26, stk. 3.

Kommunen vil kunne beslutte, at en person, der er omfattet af et introduktionsprogram efter integrationsloven eller ikke opfylde opholds- og beskæftigelseskravet efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik kan undtages fra at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

I stedet skal personen dokumentere sin aktive jobsøgning på den måde, som personen har aftalt med jobcenteret. Det kan f.eks. være at føre en skriftlig log med sine jobsøgningsaktiviteter eller at en jobkonsulent f.eks. registrerer jobsøgningen i personen sag.

Efter den gældende § 13 a, stk. 5, som bliver stk. 4 med nyaffattelsen af § 13 a, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, jf. stk. 3, herunder indgåelsen af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v. Beskæftigelsesministeren kan for perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 endvidere fastsætte nærmere regler om dokumentation for jobsøgning m.v., jf. stk. 4.

Det foreslås i § 13 a, *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, jf. stk. 3, herunder indgåelsen af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, herunder om indgåelse af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v.

Til nr. 26

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 13 b, stk. 1, 1. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg

i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 27

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 13 d, stk. 1* og *5,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 28

Før § 13 f er indsat tekstoverskriften: ”*Skærpet rådighedskrav* ”.

Det foreslås, at *overskriften* før § 13 f ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne om det skærpede rådighedskrav ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

De gældende regler i lovens §§ 13 f-13 h omhandler 225-timersreglen, hvorefter hver ægtefælle i et ægtepar og ugifte personer, der modtager hjælp, skal opfylde et arbejdskrav på 225-timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder for ikke at få nedsat hjælpen. For at blive omfattet af 225-timersreglen skal ægteparret eller den ugifte person have modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år. Reglen omfatter modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Efter den foreslåede ændring om, at *§§ 13 f-13 h,* ophæves, vil hjælpen efter § 11, beregnet på baggrund af satserne i kontanthjælpssystemet, til hver ægtefælle i et ægtepar ikke længere kunne falde bort eller blive nedsat, hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ophævelsen af kravet om 225-timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder vil indebære, at et ægtepar, som før lovens ikrafttræden den 1. juli 2025 har modtaget reduceret hjælp efter lovens § 26, stk. 5-9, fordi den ene eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, fra lovens ikrafttræden igen bliver berettiget til fuld hjælp i kontanthjælpssystemet efter de foreslåede §§ 16-20 og får ret til at få beregnet hjælpen efter lovens §§ 26, stk. 1. Efter § 26, stk. 1 beregnes hjælp til et ægtepar som summen af det beløb, som hver ægtefælle er berettiget til på baggrund af satserne i kontanthjælpssystemet. Det er en betingelse, at begge ægtefæller stiller sig til rådighed og i øvrigt fortsat opfylder betingelserne for at modtage hjælp. Med forslaget til det nye ydelsessystem vil det blive efter satserne i §§ 16-20 i loven.

Det skal særligt bemærkes, at den særlige regel i lovens § 26, stk. 2, om beregning af hjælpen til gifte eller samlevende par, hvor den ene modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. den gældende § 22, fortsat finder anvendelse. Dog foreslås det, at reglen bliver ændret som følge af forslaget til de nye kontanthjælpssatser, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Det foreslås således, jf. forslaget til nyaffattelsen af § 26, stk. 2, at hvor en person, der modtager mindstesats efter § 16, stk. 2, er gift eller samlevende med en person, der modtager grundsats eller forhøjet sats efter § 16, stk. 1, nedsættes kontanthjælpen efter stk. 1, således at de begge modtager det beløb, som de hver i sær ville have modtaget i mindstesats, jf. § 16, stk. 2, nr. 1.

Efter den gældende § 34, stk. 3, kan ægtepar, der er omfattet af 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 1-4, ikke få særlig støtte. Ophævelsen af 225-timersreglen vil ikke betyde, at disse ægtepar vil få ret til særlig støtte efter § 34, idet særlig støtte foreslås afskaffet for alle modtagere af hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 62 og 63.

Efter den foreslåede ændring om, at *§§ 13 f-13 h,* ophæves, vil hjælpen efter § 11 beregnet efter satserne i de foreslåede §§ 16-20 til en ugift person ikke længere kunne blive nedsat, hvis personen ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Ophævelsen af kravet om 225-timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder indebærer, at en ugift person, som før lovens ikrafttræden den 1. juli 2025 har modtaget nedsat hjælp efter lovens § 13 g, fordi personen ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, fra lovens ikrafttræden igen blive berettiget til fuld hjælp i kontanthjælpssystemet efter forslaget til det nye ydelsessystem, jf. forslaget til §§ 16-20.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Efter de gældende regler kan personer, der har formue, som hovedregel ikke få hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet. Det fremgår således af § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov. Dette er en følge af, at lov om aktiv socialpolitik skal fungere som det underste økonomiske sikkerhedsnet. Kommunen ser, jf. § 14, stk. 1, dog bort fra beløb på op til 10.000 kr. og for ægtefæller op til 20.000 kr. Det er uden betydning, hvem af ægtefællerne der har formuen.

Formue er f.eks. penge, herunder kontanter eller indestående på konti, og værdier, som hurtigt kan omsættes til penge, f.eks. aktier, obligationer, andre værdipapirer samt guld, sølv og lignende. Endvidere anses f.eks. kapitalpensioner, kostbart indbo, lotterigevinster, forbrugsgoder, biler og sommerhuse som formue. Det afhænger af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvad der er formue.

Kommunen ser efter lovens § 14, stk. 2, desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- og uddannelsesmuligheder. Herudover er der i lovens § 14, stk. 3-8, nævnt en række nærmere bestemte formuetyper, som kommunen skal se

bort fra. Det drejer sig blandt om formue i form af efterbetaling af offentlige forsørgelsesydelser og øvrige offentlige sociale ydelser som følge af afgørelse eller dom, erstatninger for tab af erhvervsevne som følge af personskade, f.eks. efter lov om arbejdsskadesikring, legater samt godtgørelse for varigt mén og ikke-økonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde m.v.

Det foreslås, at beløbsgrænserne i *§ 14, stk. 1*, ændres, så formuegrænsen for enlige på 10.000 kr. ændres til 15.000 kr., og at formuegrænsen for ægtefæller på 20.000 kr. ændres til 30.000 kr.

Formålet med den foreslåede ændring er at forhøje beløbsgrænserne, så de tilpasses den generelle økonomiske udvikling i samfundet siden 1998.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbsgrænserne i § 14, stk. 1, forhøjes, og at en ansøger eller modtager af kontanthjælp og dennes eventuelle ægtefælle vil kunne oparbejde eller opretholde en formue på henholdsvis 20.000 kr. for enlige og 30.000 kr. for ægtefæller, før det har betydning for retten til kontanthjælp.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 4, som også handler om formue i form af erstatning for tab af erhvervsevne. Bemyndigelsen er i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1466 af 16. december 2019 om tilfælde, hvor udbetalte erstatninger for tab af erhvervsevne ikke har indflydelse på retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det foreslås, at *§ 14, stk. 5,* ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt stk. 5.

Den foreslåede ophævelse af den gældende stk. 5 skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 32, hvor ovennævnte bemyndigelse foreslås indsat i § 14 som et nyt stk. 9. Der henvises til § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil. Flytningen af bemyndigelsesbestemmelsen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer. Regler udstedt i medfør af § 14, stk. 5, forbliver i kraft, indtil en ny bekendtgørelse er udstedt, jf. overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 27, stk. 7.

Samtidig foreslås indsat et nyt *§ 14, stk. 5*. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunen se bort fra arbejdsgiverbetalte pensionsordninger med tilbagekøbsret. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med § 14, stk. 1, hvorefter kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov, og § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1380 af 2. juni 2021 om kapitalpensioner m.v., hvor der er fastsat regler om, at en kommune i en periode på 6 måneder fra borgerens ansøgning om hjælp efter lovens § 11 (karensperioden) skal se bort fra borgerens formue i form af kapitalpensioner, aldersopsparing, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret. Der gælder dog en bagatelgrænse, jf. bekendtgørelsens § 2, på 50.000 kr., for ægtefæller 100.000 kr. Bagatelgrænsen omfatter alene bruttobeløbet, dvs. det opsparede beløb før afgifter efter pensionsbeskatningsloven, gebyrer m.v. Det betyder, at kommunen skal se bort fra pensionsopsparingen op til bagatelgrænsen, og for ægtepar gælder det, uanset hvem af ægtefællerne der har opsparingen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en person, der modtager kontanthjælp ikke vil skulle hæve en arbejdsgiverbetalt pensionsordning med tilbagekøbsret, selvom personen måtte modtage kontanthjælp i mere end 6 måneder. Undtagelsen fra kravet om at skulle hæve pensionsopsparingen vedrører både den del af pensionsopsparingen, der indbetales af arbejdsgiveren, og den del, der indbetales af lønmodtageren. Frivillige indbetalinger fra lønmodtagerens side vil ikke være omfattet.

Forslaget omfatter ikke andre private pensionsopsparinger end de arbejdsgiveradministrerede. Pensionsordninger, som oprettes af privatpersoner eller af selvstændigt erhvervsdrivende, er således ikke omfattet af fritagelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade. Bemyndigelsesbestemmelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1466 af 16. december 2019 om tilfælde, hvor udbetalte erstatninger for tab af erhvervsevne ikke har indflydelse på retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det fremgår af § 15 i den gældende lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret. Bemyndigelsesbestemmelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1380 af 2. juni 2021 om kapitalpensioner m.v., hvor der bl.a. er fastsat regler om, hvordan pensioner indgår i vurderingen af, om en person har ret til hjælp i kontanthjælpssystemet.

Med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås indsat to nye stykker i § 14.

Det foreslås, at ovennævnte bemyndigelse i den gældende § 14, stk. 5, indsættes i § 14 som et nyt *stk. 9*. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 31, om ophævelse af § 14, stk. 5, og lovforslagets § 1, nr. 33 og 34, om ophævelse af § 15. Flytningen af bestemmelsen fra stk. 5 til stk. 9 foreslås for at tydeliggøre, at der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, og for af ordensmæssige hensyn samle bemyndigelsesbestemmelserne som de sidste stykker i paragraffen. Flytningen indebærer ingen indholdsmæssige ændringer.

Bemyndigelsen vil som hidtil blive anvendt til at udstede regler om i hvilke tilfælde, der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade. Regler fastsat i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 15, indsættes i § 14 som et nyt *stk. 10.*

Bemyndigelsen vil som hidtil blive anvendt til at udstede regler om, i hvilke tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade. Regler fastsat i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Til nr. 33

Det foreslås at ophæve overskriften til § 15.

Ændringen er en konsekvens af, at § 15 med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås flyttet til et nyt § 14, stk. 10, som led i at samle reglerne om formue i den samme bestemmelse.

Til nr. 34

Det foreslås at ophæve § 15.

Ændringen er en konsekvens af, at § 15 med lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås flyttet til et nyt § 14, stk. 10, som led i at samle reglerne om formue i den samme bestemmelse.

Til nr. 35

Efter § 11, stk. 1 og 2, og §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik yder kommunen hjælp i kontanthjælpssystemet i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Der er redegjort for de gældende regler og de nærmere betingelser for at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp i pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Nærværende forslag indeholder forslaget til den ny ydelsesstruktur, hvorefter der indføres nye kontanthjælpssatser i form af mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, som gør det nemmere for den enkelte kontanthjælpsmodtager at gennemskue, hvad denne kan modtage af hjælp. De nye satser suppleres af en række målrettede tillæg. De nye kontanthjælpssatser og tillæg vil afløse gældende selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse (SHO-ydelser), uddannelses- og kontanthjælp.

Det foreslås at indsætte en overskrift før de foreslåede §§ 16-20 om de nye satser for hjælp i kontanthjælpssystemet.

Efter forslagets indhold vil kapiteloverskriftens ordlyd være »Kontanthjælpens størrelse - satser og tillæg«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, som bl.a. indebærer, at de nuværende benævnte ydelser i kontanthjælpssystemet selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp afskaffes, og at hjælp efter lovens § 22-25 ophæves, og det betyder, at hjælp til forsørgelses i kontanthjælpssystemet herefter benævnes kontanthjælp.

(Til § 16)

Med forslaget til *§ 16* vil hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet fremover vil blive benævnt kontanthjælp. Det betyder, at selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse og uddannelseshjælp som benævnelser i kontanthjælpssystemet afskaffes med virkning fra den 1. juli 2025.

Det foreslås i *§ 16, stk. 1,* at kontanthjælp udgør et månedligt beløb med én af følgende satser (2024-niveau), jf. dog stk. 2:

1) En grundsats på 6.955 kr. til personer under 30 år.

2) En forhøjet sats på 12.064 kr. til personer, der er er fyldt 30 år.

3) En sats på 2.823 kr. til hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Med forslaget vil personer, der opfylder betingelserne i lovens § 11, stk. 2, om social begivenhed m.v., samt betingelserne i lovens § 11, stk. 3 og 8, om ophold og beskæftigelse her i riget, kunne modtage kontanthjælp med enten grundsats på 6.955 kr., forhøjet sats på 12.064 kr. eller sats som hjemmeboende på 2.823 kr. i 2024-niveau.

Retten til kontanthjælp efter den foreslåede *§ 16, stk. 1,* vil herefter være betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. Beskæftigelseskravet skal, jf. §§ 1 og 2, i lov nr. 633 af 13. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp), fra den 1. juli 2025 opfyldes af alle, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 2. april 1968 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, og af personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 2. april 1968 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Opholds- og beskæftigelseskravene gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere i det omfang, disse efter EU-retten er berettiget til hjælpen.

Opholdskravet skal løbende være opfyldt, mens beskæftigelseskravet alene kræves opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager kontanthjælp eller genansøger herom.

Hjemmeboende personer vil som hidtil være personer under 30 år, der bor hos én eller begge forældre, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet.

Kontanthjælpen vil udgøre et månedligt skattepligtigt beløb og som hidtil vil ændringer i beregningsgrundlaget have virkning fra ændringstidspunktet, medmindre andet fremgår af loven. Det vil sige, hvis personen eksempelvis fylder 30 år eller skifter status fra eller til hjemmeboende i løbet af en måned.

Det foreslås i *§ 16, stk. 2,* at kontanthjælp til personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8, udgør et månedligt beløb med én af følgende satser (2024-niveau):

1) En mindstesats på 6.553 kr.

2) En sats på 2.823 kr. til hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Med forslaget vil personer, som ikke opfylder betingelserne i lovens § 11, stk. 3 og 8, om ophold og beskæftigelse her i riget, kunne modtage kontanthjælp med enten mindstesats på 6.553 kr. eller sats for hjemmeboende på 2.823 kr. i 2024-niveau.

Der henvises til beskrivelsen af opholds- og beskæftigelseskravene til den foreslåede § 16, stk. 1, ovenfor.

Hjemmeboende personer vil som hidtil være personer under 30 år, der bor hos én eller begge forældre, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet.

Kontanthjælpen vil udgøre et månedligt skattepligtigt beløb og som hidtil vil ændringer i beregningsgrundlaget have virkning fra ændringstidspunktet, medmindre andet fremgår af loven. Det vil sige, hvis personen eksempelvis opfylder opholds- og beskæftigelseskravene i løbet af en måned og derfor overgår fra eksempelvis mindstesats til grundsats.

Det foreslås i *§ 16, stk. 3*, at en person, der er fyldt 25 år, og som opfylder betingelserne for at modtage grundsats, jf. stk. 1, nr. 1, og som har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, vil modtage forhøjet sats, jf. stk. 1, nr. 2. Det vil sige, at det er en betingelse for at komme i betragtning til forhøjet sats som 25-29-årig, at den unge opfylder både opholds- og beskæftigelseskrav for at få grundsats. Antallet af løntimer vil som udgangspunkt blive opgjort på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret.

Det foreslås i *§ 16, stk. 4,* at kravet om ordinær beskæftigelse i bestemmelsens stk. 3 anses som opfyldt, hvis personen tidligere eller ved indtræden i kontanthjælpssystemet har opfyldt eller opfylder beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8. Det betyder, at kravet om ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, kun skal opfyldes én gang.

Det nye beskæftigelseskrav opgøres og administreres som det gældende beskæftigelseskrav for at gå fra selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp, jf. § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik. Kommunerne kender disse regler og er vant til at håndtere disse krav i praksis.

De almindelige betingelser for at modtage kontanthjælp ændres ikke. Således vil de gældende betingelser i § 11 i lov om aktiv socialpolitik fortsat gælde. Det betyder bl.a., at ansøgeren skal have været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), f.eks. arbejdsløshed, skilsmisse eller sygdom, at ændringen gør, at ansøgeren ikke kan skaffe det nødvendige til egne og familiens forsørgelse, og at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Ændringer i personens forhold i løbet af en måned - f.eks. ved at gå fra at være hjemmeboende til at være udeboende - vil få virkning med det samme. Dette er også udgangspunktet efter de gældende regler, hvorefter ændringer i beregningsgrundlaget har virkning fra ændringstidspunktet. Dette gælder, medmindre andet er fastsat i loven, som nævnt ovenfor.

Personer, der allerede modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, skal vejledes af kommunen forud for overgangen til det nye kontanthjælpssystem. Kommunen skal bl.a. træffe afgørelse om kontanthjælpsmodtagernes satsplacering i det nye kontanthjælpssystem. Overgangen til ny sats vil være en afgørelse, som den enkelte person kan klage over, idet der er tale om, at kommunen træffer beslutning om ændring af størrelsen af den hjælp, som personen allerede modtager i kontanthjælpssystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 17)

Der findes ikke regler om tillæg til forsørgere i lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik har ydelsesmodtagere i kontanthjælpssystemet derimod mulighed for en højere sats som forsørger eller et bidragstillæg, hvis de har en privatretlig forsørgelsespligt over et eller flere børn.

Det foreslås i *§ 17, stk. 1,* at kommunen yder et månedligt børnetillæg på 2.687 kr. (2024-niveau) til personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16 og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år.

Forslaget betyder, at alle forsørgere, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, vil få et tillæg på 2.687 kr. (2024-niveau) til kontanthjælpen, uanset om de forsørger barnet i hjemmet eller ikke. Det betyder tillige, at personer med forsørgelsespligt over et barn, der er anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, vil have ret til et børnetillæg.

Der ydes kun ét børnetillæg til kontanthjælpen uanset antallet af børn, som modtageren har forsørgelsespligt overfor.

Ved forsørgere forstås personer, der har den privatretlige forsørgelsespligt over et barn, der er under 18 år. Ved den privatretlige forsørgelsespligt forstås den pligt til at forsørge et barn, som forældre har efter § 13 i lov om børns forsørgelse.

I forlængelse heraf fremgår det af den foreslåede *§ 17, stk. 2, 1. pkt.,* at retten til et børnetillæg er betinget af, at børnene opholder sig her i riget.

Det betyder, at det vil være en betingelse for at få børnetillægget, at barnet eller børnene opholder sig her i riget. Forslaget er en udvidelse af gældende regler, hvorefter udbetaling af forsørgersats eller bidragstillæg forudsætter, at barnet eller børnene opholder sig her i landet. Med udvidelsen vil en kontanthjælpsmodtager kunne modtage børnetillæg, selv om barnet eller børnene opholder sig i Grønland eller på Færøerne.

Efter den foreslåede *§ 17, stk. 2, 2. pkt.*, gælder betingelsen om, at barnet skal opholde sig her i riget dog ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster. Dette forslag er en videreførelse af gældende regler.

Børnetillægget vil blive udbetalt sammen med kontanthjælpen, jf. den foreslåede § 16. Hvis forsørgeren skifter civilstatus fra ikke-forsørger til forsørger eller omvendt, fordi et barn bliver født, fylder 18 år eller dør i løbet af en måned, vil tillægget blive udbetalt forholdsmæssigt for denne måned. Ligeledes vil tillægget kunne blive udbetalt forholdsmæssigt, hvis barnet i løbet af en måned tager ophold uden for riget, og ikke er omfattet af undtagelsen for EU/EØS-borgere eller personer omfattet af bilaterale overenskomster.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 18)

Der findes ikke regler om tillæg til enlige forsørgere eller enlige ikke-forsørgere i lov om aktiv socialpolitik. Derimod findes der højere ydelsessatser for enlige forsørgere undtagen for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år. Der henvises til pkt. 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 18, stk. 1,* at kommunen yder et månedligt tillæg på 1.581 kr. til enlige forsørgere, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, eller § 16, stk. 2, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle enlige forsørgere, der modtager kontanthjælp med grundsats efter § 16, stk. 1, nr. 1, eller med mindstesats efter § 16, stk. 2, nr. 1, vil få udbetalt et månedligt tillæg på 1.581 kr.

Tillægget vil være betinget af, at forsørgeren er reelt enlig. Hvis forsørgeren skifter civilstatus fra enlig til samlevende eller fra samlevende til enlig i løbet af en måned, vil tillægget blive udbetalt forholdsmæssigt for denne måned. Ligeledes vil tillægget blive udbetalt forholdsmæssigt, hvis den enlige forsørger skifter kontanthjælpssats i løbet af måneden. Det vil eksempelvis være tilfældet, hvis en enlige forsørger med grundsats og tillæg fylder 30 år midt i måneden og dermed overgår til forhøjet sats uden ret til tillæg som enlig forsørger.

Det foreslås i *§ 18, stk. 2,* at retten til tillæg som enlig forsørger er betinget af,

1) at personen forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, eller

2) at personen forsørger eget barn i hjemmet og ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, såfremt personen opfyldte betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, eller

3) at personen ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, hvis barnet ikke havde været anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de gældende kriterierne for at blive betragtet som enlig forsørger efter lov om aktiv socialpolitik videreføres. Der vil således ikke med forslaget blive ændret på den personkreds, der

efter de gældende regler i §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, betragtes som enlige forsørgere.

En enlig forsørger vil således fortsat være en person, der forsørger eget barn i hjemmet og enten har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (herefter børnetilskudsloven), eller som ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, såfremt personen opfyldte betingelserne om bopæl og ophold eller beskæftigelse i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i børnetilskudsloven.

En enlig forsørger vil som hidtil også kunne være en person, som ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, hvis barnet ikke havde været anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i børnetilskudsloven. Det vil fortsat være en betingelse, at personen er enlig og barnet skulle have opholdt sig hos personen.

Det foreslås i *§ 18, stk. 3,* at kommunen yder et tillæg på 1.054 kr. til enlige uden forsørgelsespligt over for børn, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle enlige uden forsørgelsespligt over for børn vil få udbetalt et månedligt tillæg på 1.054 kr., hvis de modtager kontanthjælp med grundsats eller forhøjet sats efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller 2. Hvis personen skifter civilstatus fra enlig til samlevende, fra samlevende til enlig eller bliver forsørger i løbet af en måned, vil dette tillæg tilsvarende de øvrige tillæg blive udbetalt forholdsmæssigt for denne måned.

Med forslaget vil enlige ikke-forsørgere blive afgrænset fra samlevende ikke-forsørgere ud fra de samme principper, som Udbetaling Danmark anvender i forbindelse med afgørelser af, om en person betragtes som samlevende eller enlig i relation til børnetilskud til enlige efter børnetilskudsloven.

Det foreslås i *§ 18, stk. 4,* at kommunen forud for udbetaling af tillæg til enlige efter stk. 1-3 træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan anses for samlevende eller enlig, jf. børnetilskudsloven. Hvis Udbetaling Danmark forinden har truffet afgørelse om, at personen kan anses for enlig, skal kommunen lægge denne afgørelse til grund.

Med forslaget vil kommunen forud for udbetaling af tillæg til enlige forsørgere og tillæg til enlige ikke-forsørgere skulle træffe afgørelse om hvorvidt en person vil kunne anses for enlig eller samlevende. Kommunen vil skulle

anvende de samme principper, som Udbetaling Danmark anvender i forbindelse med afgørelser af, om en person betragtes som samlevende eller enlig i relation til børnetilskud til enlige efter børnetilskudsloven.

Kommunerne anvender i dag disse principper i forbindelse med indplacering under de øvre grænser for den samlede hjælp i § 25 b, stk. 1-4, i lov om aktiv socialpolitik, det såkaldte kontanthjælpsloft, hvor kommunen træffer afgørelse om, hvorvidt personer i relation til de øvre grænser for den samlede hjælp kan anses for samlevende eller enlige efter § 25 b, stk. 9 og 10, jf. børnetilskudsloven.

Med forslaget vil kommunen således skulle træffe afgørelse om, hvorvidt disse personer kan anses for samlevende eller enlige, således som disse begreber anvendes i forbindelse med børnetilskudsloven.

Det foreslås i *§ 18, stk. 5,* at hvis Udbetaling Danmark forinden har truffet afgørelse om, at personen kan anses for enlig forsørger efter børnetilskudsloven, skal kommunen lægge denne afgørelse til grund for udbetaling af tillæg efter den foreslåede § 18, stk. 1. Kommunen vil med forslaget skulle udbetale tillæg til enlige forsørgere efter den foreslåede § 18, stk. 1, til personer, der allerede modtager ekstra børnetilskud som enlig forsørger, og til de personer, der har fået en afgørelse fra Udbetaling Danmark om, at de har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som enlig forsørger og vil modtage dette børnetilskud fra næste kvartal.

Det foreslås i *§ 18, stk. 6,* at hvis Udbetaling Danmark ikke forinden har truffet afgørelse om, at personen kan anses for enlig forsørger efter børnetilskudsloven, træffer kommunen afgørelse om udbetaling af tillæg til enlige forsørgere efter stk. 1, hvis det er sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at personen kan anses for enlig forsørger efter børnetilskudsloven. I denne situation udbetales tillæg efter stk. 1, med forbehold for at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen af tillæg oplyse modtageren om, at det udbetalte tillæg er foreløbigt, og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling. Tilbagebetaling af tillæg sker efter § 95.

Kravet om oplysning om, at udbetaling af tillæg er foreløbigt, og med hvilken begrundelse, samt forbehold for tilbagebetaling, er en betingelse for gyldigheden af tilbagebetalingskravet. Det betyder, at kommunen skal kunne dokumentere, at modtageren har fået oplysningen.

Forslaget til § 18, stk. 6, viderefører bestemmelserne i den gældende § 89, stk. 3 og 5, der ophæves med lovforslagets § 1, nr. 111. Med forslaget vil kommunen kunne udbetale tillæg efter den foreslåede § 18, stk. 1, hvis kommunen finder det sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at personen kan anses som enlig forsørger efter børnetilskudsloven. Udbetalte tillæg vil kunne kræves tilbagebetalt, hvis Udbetaling Danmark efterfølgende træffer afgørelse om, at den pågældende ikke kan anses som enlig forsørger. Tilbagebetaling vil være betinget af, at kommunen senest ved udbetalingen af tillæg til enlig forsørger har oplyst modtageren om, at det udbetalte tillæg er foreløbigt og betinget af, at Udbetaling Danmark efterfølgende træffer afgørelse om ret til ekstra børnetilskud som enlig forsørger efter børnetilskudsloven.

Kommunens afgørelse vil, uanset om Udbetaling Danmarks afgørelse er lagt til grund, kunne indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg, jf. § 98, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 18, stk. 7,* at stk. 6 ikke finder anvendelse for personer, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Forslaget til § 18, stk. 7, viderefører bestemmelserne i den gældende § 89, stk. 4, der ophæves med lovforslagets § 1, nr. 111. Med forslaget vil de udbetalende myndigheder ikke forud for en ydelsesnedsættelse som følge af udeblivelse fra et retsmøde skulle træffe skønsmæssig afgørelse om, hvorvidt en person senere vil erhverve ret til ekstra børnetilskud som enlig forsørger efter børnetilskudsloven og dermed vil erhverve ret til udbetaling af hjælp på niveau med hjælp efter den forslåede § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter de foreslåede §§ 17 og 18, men i stedet skal udbetale hjælp på niveau med satserne efter den foreslåede § 16, stk. 2, og eventuelt tillæg efter § 17 i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 19)

Der findes ikke regler om et særlig ungetillæg til kontanthjælpsmodtagere. Efter de gældende regler kan kommunen yde et aktivitetstillæg til personer under 30 år, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, og som er visiteret aktivitetsparate.

Det foreslås i § *19, stk. 1,* at kommunen yder et særligt ungetillæg til kontanthjælpen til personer under 30 år, der modtager kontanthjælp med grundsats eller satsen til hjemmeboende, jf. lovens § 16, stk. 1, nr. 1 og 3, og som kommunen har visiteret aktivitetsparate.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at personkredsen for det særlige ungetillæg omfatter personer, der endnu ikke er fyldt 30 år, og som vil modtage kontanthjælp med grundsats, og personer, som opfylder beskæftigelseskravet eller som ikke bliver omfattet af beskæftigelseskravet, og som vil modtage satsen for hjemmeboende efter lovens § 16, stk. 1, nr. 3. Det betyder, at personer, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats, mindstesats eller satsen til hjemmeboende og er omfattet af beskæftigelseskravet og ikke opfylder det, ikke vil have ret til et særligt ungetillæg. Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at den enkelte person også skal være visiteret aktivitetsparat af kommunen. Vurderingen af, hvorvidt en person er aktivitetsparat, vil ske på grundlag af definitionen af aktivitetsparate modtagere af uddannelseshjælp og kontanthjælp efter reglerne fastsat i medfør af § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, jf. § 4, stk. 2 og 4, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023.

Det betyder, at personkredsen for det særlige ungetillæg vil omfatte personer, der vil opfylde et af følgende kriterier:

- personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår (for personer, som modtager uddannelseshjælp og er omfattet af uddannelsespålæg).

- personen vurderes ikke at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder (for personer, der ikke er omfattet af uddannelsespålæg)

Disse kriterier svarer til de gældende kriterier for at blive visiteret aktivitetsparat.

Det betyder, at der vil være et væsentlig overlap mellem personkredsen, der modtager et aktivitetstillæg efter de gældende regler, og personkredsen, der fremover vil være kunne modtage det særlige ungetillæg.

Der vil dog være en gruppe, der med lov nr. 633 af 13. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp) vil blive omfattet af beskæftigelseskravet, og som derfor fra 1. juli 2025 vil modtage kontanthjælp med mindstesats eller satsen for hjemmeboende, der er omfattet af beskæftigelseskravet, men som ikke opfylder beskæftigelseskravet. Disse personer vil ikke have ret til et særligt ungetillæg, hvis de efter 1. juli 2025 vil få mindstesats eller satsen for hjemmeboende, for personer omfattet af beskæftigelseskravet, men som ikke opfylder dette krav, selvom disse personer efter de gældende regler har ret til et aktivitetstillæg.

Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at personer, der allerede er visiteret aktivitetsparate, og som vil modtage hjælp som aktivitetsparate i kontanthjælpssystemet i juni 2025, og som fortsat vil opfylde betingelserne for at være visiteret aktivitetsparat i juli 2025, vil have ret til et særligt ungetillæg fra juli 2025. Det vil dermed ikke være et krav, at de personer, der allerede modtager hjælp som aktivitetsparate i kontanthjælpssystemet ved overgangen til et nyt system pr. 1. juli 2025, skal genvisiteres for at få ret til et særligt ungetillæg, såfremt de fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret aktivitetsparate.

Det foreslås i *§ 19, stk. 2,* at en person, der modtager kontanthjælp som forrevalidend, jf. kapitel 6 c i denne lov og kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan modtage det særlige ungetillæg, jf. den foreslåede § 19, stk. 1 og 3.

Det betyder, at en forrevalidend vil få ret til et særligt ungetillæg fra tidspunktet for visitationen som forrevalidend under samme betingelser, som personer der modtager kontanthjælp, har ret til et særligt ungetillæg fra det tidspunkt, hvor de er visiteret aktivitetsparate. Det indebærer, at forrevalidenden for at få ret til det særlige ungetillæg skal være omfattet af denne personkreds: personer, der ikke er fyldt 30 år, og som vil modtage kontanthjælp med grundsats efter lovens § 16, stk. 1, nr.1, og personer, som vil modtage satsen for hjemmeboende efter lovens § 16, stk. 1, nr. 2. Det indebærer, at forrevalidender, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats, mindstesats eller satsen til hjemmeboende, som er omfattet af beskæftigelseskravet, men som ikke opfylder dette krav, ikke vil have ret til et særligt ungetillæg.

Det foreslås i *§ 19, stk. 3*, at det særlige ungetillæg vil udgøre et månedligt beløb på

1) 1.000 kr. (2024-niveau) til personer under 25 år, der ikke har forsørgelsespligt over for børn,

2) 2.500 kr. (2024-niveau) til personer mellem 25 og 29 år, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, og

3) 2.500 kr. (2024-niveau) til personer under 30 år, der har forsørgelsespligt over for børn og modtager børnetillæg efter § 17.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer, der er fyldt 25 år, og personer, der har forsørgelsespligt over for børn, vil få ret til et højere særligt ungetillæg end personer uden forsørgelsespligt over for børn, der endnu ikke er fyldt 25 år. Det foreslåede indebærer, at det højere særlige ungetillæg for personer, der har forsørgelsespligt over for børn, vil blive ydet til personer, der har forsørgelsespligt over et eller flere børn, og som modtager børnetillæg. Det betyder, at det højere særlige ungetillæg vil blive ydet til personer, der har forsørgelsespligt over for børn uanset, om de forsørger barnet i hjemmet, da det ikke er en betingelse for at modtage børnetillægget, at barnet forsørges i hjemmet.

Det vil således ikke være et krav, at forsørgeren forsørger barnet i hjemmet. Personer med forsørgelsespligt over for et anbragt barn, som ellers ville have forsørget barnet i hjemmet, såfremt barnet ikke var anbragt uden for hjemmet efter barnets lov, også vil få ret til et højere særligt ungetillæg, idet det særlige ungetillæg som forsørger ikke er betinget af, at personen forsørger eget barn i hjemmet, eller at barnet skulle have opholdt sig hos den pågældende forælder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 20)

Der eksisterer ikke regler om et midlertidigt tilpasningstillæg til personer i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås i *§ 20, stk. 1*, at i perioden fra og med 1. juli 2025 til og med den 30. juni 2027 yder kommunen et midlertidigt tilpasningstillæg med et månedligt beløb på 2.000 kr. (2024-niveau) til kontanthjælpen til personer under 30 år. Det er en betingelse for få ret til tilpasningstillægget, at personerne modtager kontanthjælp for juli 2025 efter § 16, stk. 1, nr. 1 og 3, og at personerne har modtaget uddannelseshjælp eller kontanthjælp for juni 2025. Personer omfattet af 1. og 2. pkt. skal desuden have modtaget hjælp i kontanthjælpssystemet efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse

nr. 1031 af 22. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 1531 af 12. december 2023 og § 12 i lov nr. 1538 af 12. december 2023, som:

1) forsørgere under 30 år efter §§ 23, stk. 2, nr. 1 og 2, eller 25, stk. 3, nr. 1 og nr. 2, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 1 og 2, eller 25, stk. 9, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3,

2) udeboende ikke-forsørgere, der er fyldt 25 år, efter §§ 23, stk. 2, nr. 6, eller 25, stk. 3, nr. 6, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 3, eller § 25, stk. 9, nr. 3, jf. dog stk. 4,

3) hjemmeboende, der er fyldt 25 år, efter §§ 23, stk. 2, nr. 7, eller 25, stk. 3, nr. 7, og som modtog et aktivitetstillæg efter §§ 24, stk. 3, nr. 4, eller 25, stk. 9, nr. 4, jf. dog stk. 5,

4) personer, der modtog hjælp efter §§ 23, stk. 2, nr. 4, eller 25, stk. 3, nr. 4, jf. dog stk. 6, eller

5) personer, der modtog hjælp efter §§ 23, stk. 2, nr. 5, eller 25, stk. 3, nr. 5, jf. dog stk. 7.

Det betyder, at tilpasningstillægget ydes som en midlertidig ordning i perioden fra 1. juli 2025 til og med den 30. juni 2027, hvorefter bestemmelsen ophæves. Tilpasningstillægget vil derfor kunne udbetales for sidste gang for juni måned 2027. Det er således ikke muligt at få udbetalt et fritidstillæg for juli 2027 eller senere uanset, om en person i øvrigt opfylder betingelserne for at opnå ret til tilpasningstillægget.

Det betyder, at tilpasningstillægget vil blive ydet med et månedligt beløb på 2.000 kr. (2024-niveau) til personer, der endnu ikke er fyldt 30 år. Efter indholdet af det foreslåede vil satsen for det midlertidige tilpasningstillæg ikke blive satsreguleret.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er en betingelse for at få ret til midlertidige tilpasningstillæg, at en person modtager hjælp i kontanthjælpssystemet for juni og juli 2025. Det betyder, at personer i målgruppen skal have været berettiget til kontanthjælp for både juni og juli 2025. Personer der undtagelsesvis for juni og/eller for juli får en udbetaling på 0 kr. i kontanthjælp som følge af at hjælpen er blevet nedsat pga. f.eks. på grund af, at deres ægtefælle har haft indtægter via arbejde, vil være berettiget til et midlertidigt tilpasningstillæg. Det er således ikke en betingelse, at der er sket en udbetaling af kontanthjælp for juni og juli måned 2025.

Det foreslåedes bestemmelse indebærer, at målgruppens ydelsesnedgang er defineret generelt på baggrund af satsindplaceringen og dermed den samlede hjælp for juni 2025 sammenholdt med målgruppens satsindplacering og tillæg svarende til den samlede hjælp for juli 2025.

Det betyder, at målgruppen for tilpasningstillægget omfatter personer, der modtog kontanthjælp eller uddannelseshjælp for juni 2025 som:

- enlige eller samlevende/gifte forsørgere under 30 år, der også modtager et aktivitetstillæg.

Det er endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats og tillæg som henholdsvis enlige og gifte/samlevende forsørgere og er visiteret aktivitetsparate for juli 2025.

- udeboende ikke-forsørgere, fyldt 25 år, der også modtager et aktivitetstillæg.

Det er en endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats og tillæg som samlevende eller gifte og er visiteret aktivitetsparat for juli 2025.

- hjemmeboende, fyldt 25 år, der også modtager et aktivitetstillæg.

Det er endvidere en betingelse at disse har ret til kontanthjælp med satsen som hjemmeboende og er visiteret aktivitetsparat for juli 2025.

- forsørgere der modtager satsen for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype.

Det er endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats og tillæg som forsørgere for juli 2025.

- udeboende ikke-forsørgere, der modtog satsen for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype.

Det er endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats og tillæg som ikke-forsørgere for juli 2025. For personer i satskategorier, der er fyldt 25 år, er det endvidere en betingelse, at de har ret til tillæg som samlevende/gifte.

Det foreslås i *§ 20, stk. 2,* at for personer omfattet af stk. 1, nr. 1, der modtog hjælp som samlevende eller gifte i juni 2025, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr.1, et børnetillæg efter § 17, stk. 1, og et særligt ungetillæg efter § 19, stk. stk. 3, nr. 2, for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp eller uddannelseshjælp som samlevende/gifte forsørgere for juni 2025 og som var aktivitetsparate, at personerne har ret til kontanthjælp med grundsats, et børnetillæg og et særligt ungetillæg for juli 2025.

Det foreslås i *§ 20, stk. 3*, at for personer omfattet af stk. 1, nr. 1, der modtog hjælp som enlige for juni 2025, er det endvidere en betingelse, at de har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, et børnetillæg efter § 17, stk. 1, et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, og et tillæg til enlige forsørgere efter § 18, stk. 1, for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp eller uddannelseshjælp som enlige forsørgere for juni 2025 og som var aktivitetsparate, at personerne har ret til kontanthjælp med grundsats, et børnetillæg og et særligt ungetillæg og et tillæg til enlige forsørgere for juli 2025.

Det foreslås *i § 20, stk. 4,* at for personer omfattet af stk. 1, nr. 2, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, og at de ikke har ret til et tillæg til enlige uden forsørgelsespligt efter § 18, stk. 3 for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp eller uddannelseshjælp som udeboende ikke-forsørgere for juni 2025, og som var fyldt 25 år og som var aktivitetsparate, at personerne har ret til kontanthjælp med grundsats, et særligt ungetillæg, og at de ikke har ret til et tillæg til enlige uden forsørgelsespligt efter for juli 2025.

Det betyder, at det alene er personer, der er samlevende eller gifte i juli 2025, der er omfattet af retten til et tilpasningstillæg i denne satskategori, og dermed vil være få ret til et tilpasningstillæg.

Det foreslås i *§ 20, stk. 5*, at for personer omfattet af stk. 1, nr. 3, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 3 og et særligt ungetillæg efter § 19, stk. 3, nr. 2, for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp som hjemmeboende for juni 2025 og som var aktivitetsparate, at personerne har ret til kontanthjælp med satsen som hjemmeboende, og et særligt ungetillæg for juli 2025.

Det foreslås i *§ 20, stk.* 6, at for personer omfattet af stk. 1, nr. 4, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, og et børnetillæg efter § 17, stk. 1, for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp med satsen for bestemte psykiske diagnoser som forsørgere for juni 2025, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats og har ret til et børnetillæg som forsørgere for juli 2025.

Det betyder, at det ikke er en betingelse for denne satskategori, at de modtager det særlige ungetillæg for juli 2025.

Det foreslås *i § 20, stk. 7,* at for personer omfattet af stk. 1, nr. 5, er det endvidere en betingelse, at disse har ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, og at de ikke har ret til et børnetillæg efter § 17, stk. 1, for juli 2025. For personer omfattet af stk. 1, nr. 5, der er fyldt 25 år, er det endvidere en betingelse, at disse ikke har ret til et tillæg til enlige uden forsørgelsespligt efter § 18, stk. 3, for juli 2025.

Det betyder, at det endvidere er en betingelse for personer, der modtog kontanthjælp som udeboende ikke-forsørgere med satsen for bestemte psykiske diagnoser for juni 2025, at disse har ret til kontanthjælp med grundsats, og at de ikke har ret til et børnetillæg som forsørgere for juli 2025.

Det betyder, at det ikke er en betingelse for personer i denne satskategori, at de modtager det særlige ungetillæg for juli 2025.

Det betyder endvidere, at for de personer, der er i kategorien og som er fyldt 25 år, er det en betingelse at de modtager tillæg som samlevende for juli 2025 svarende til, at de ikke har ret til et tillæg til enlige ikke-forsørgere. Dette skyldes, at personer over 25 år har ret til det højere særlige ungetillæg.

Det foreslås i *§ 20, stk. 8,* at hvis en person omfattet af stk. 1, nr. 1-3 i juni 2025 skifter civilstand, status fra enlig til samlevende eller omvendt, forsør-

gerstatus eller visitationskategori efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fra juni til juli 2025 og af denne grund ændrer ydelsesniveau, vil personen ikke have ret til et midlertidigt tilpasningstillæg. Tilsvarende gælder for personer omfattet af stk. 1, nr. 4 og 5 for så vidt angår skift af civilstand, status fra enlig til samlevende og omvendt og forsørgerstatus.

Det betyder, at en person, der ændrer ydelsesniveau fra juni 2025 til juli 2025 som følge af ændringer, der skyldes andre årsager end de nye lavere satser, der træder i kraft pr. 1. juli 2025, ikke vil opnå ret til et tilpasningstillæg.

Det betyder, at personer, der modtager de højere satser for bestemte diagnoser på det skizofrene spekter efter gældende regler vil få ret til et tilpasningstillæg uanset, at de i perioden fra juni 2025 til juli 2025 ændrer visitationskategori og af den grund oplever en ydelsesnedgang. Ændringer af ydelsesniveau som følge af skift i civilstand, status fra enlig til samlevende og omvendt eller ændring af forsørgerstatus, vil for denne satskategori som for de øvrige medføre, at de ikke har ret til et tilpasningstillæg.

Det foreslås i *§ 20, stk. 9,* at en person, der har modtaget det midlertidige tilpasningstillæg for juli 2025, vil få ret til det midlertidige tilpasningstillæg på ny, hvis personen igen får ret til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 eller 3.

Det betyder, at en person, der får ret til et midlertidigt tilpasningstillæg, vil få ret til et midlertidigt tilpasningstillæg, hvis personen genindtræder i kontanthjælpshjælpssystemet før 1. juli 2027.

Det betyder, at en person, der opnår ret til et tilpasningstillæg for juli 2025, og som i den toårige periode, hvor tilpasningstillægget vil blive ydet, kommer til at udtræde af kontanthjælpssystemet og efterfølgende genindtræder i kontanthjælpssystemet, vil få ret til tilpasningstillægget igen.

Det betyder endvidere, at en person, der har opnået ret til et tilpasningstillæg for juli 2025 vil beholde retten til et tilpasningstillæg i hele virkningsperioden uanset om personen skifter sats efterfølgende, f.eks. fordi personen går fra at være ikke-forsørger til at blive forsørger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 36 og 37

Det fremgår af de gældende §§ 22-25, at kommunen kan yde selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp,

aktivitetstillæg og barselstillæg. Bestemmelserne udspecificerer med hvilke beløb, der kan ydes hjælp. Det fremgår endvidere af § 22, stk. 4, at kommunen efter ansøgning yder en danskbonus til en person, der modtager hjælp efter §§ 22, stk. 2, eller § 27 a, 2. pkt., og som har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i danskuddannelsesloven, eller FVU-læsning trin 2, jf. lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, eller tilsvarende eller højere prøve i dansk. Danskbonus består af et månedligt tillæg til selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen på 1.705 kr. (2024-niveau) inden for en 6 måneders periode. Der kan opnås ret til danskbonus én gang. Personer, der tidligere har opnået ret til dansktillæg efter lov om aktiv socialpolitik eller danskbonus efter integrationslovens § 22, har ikke ret til danskbonus. Den samlede hjælp inkl. danskbonus må ikke overstige, hvad personen ville være berettiget til efter §§ 23-25, såfremt opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, var opfyldt.

Det foreslås, at overskriften før § 22 ophæves. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 22 foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 37.

Det foreslås, at §§ 22-25 ophæves. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 35, hvor der foreslås en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet i lov om aktiv socialpolitik, således at de gældende ydelser i kontanthjælpssystemet i lovens §§ 22-25 erstattes af nye ydelser og tillæg i lovens §§ 16-20.

Med ændringen foreslås bl.a. en ophævelse af reglerne om danskbonus i § 22, stk. 4-8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 25 a, stk. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til »kontanthjælp« to steder.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 39 og 40

Det fremgår af den gældende lovs § 25 a, stk. 1, jf. stk. 2 og 3, at kommunen kan yde op til 1 måneds engangshjælp til personer, der ikke opfylder betingelserne i lovens § 13 b, indtil de har ret til en hel måneds selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Det fremgår videre, at engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp.

Efter lovens stk. 2 kan engangshjælpen efter stk. 1 højst udgøre 4.231 kr. for personer, der er fyldt 25 år og personer, der ikke er fyldt 25 år, men er udeboende. Efter lovens stk. 3. kan hjælpen højst udgøre 2.103 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre

Med forslaget til ændring i *§ 25 a, stk. 2,* ændres »4.231 kr.« til: »6.587 kr. (2024-niveau)«.

Med forslaget til ændring i *§ 25 a, stk. 3,* ændres »2.103 kr.« til: »3.276 kr. (2024-niveau)«.

Det foreslås således at ændre beløbene i § 25 a, stk. 2 og 3, så de svarer til beløbene på 2024-niveau.

Til nr. 41 og 42

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik er alle personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp efter §§ 22-25, omfattet af de øvre grænser for den samlede hjælp, som en person kan modtage i hjælp i kontanthjælpssystemet efter lovens §§ 22-25, særlig støtte efter lovens § 34 og boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, jf. § 25 b, stk. 1-5.

De øvre grænser for den samlede hjælp kaldes kontanthjælpsloftet.

Såfremt personens beregnede samlede hjælp overstiger personens loft, nedsættes den samlede hjælp med det overskydende beløb. Nedsættelsen foretages først fuldt ud i den særlige støtte efter § 34 og herefter boligstøtten ned til den konkrete loftsstørrelse. For at fremme det økonomiske incitament til at tage job reducerer arbejdsindkomster kontanthjælpsloftets virkning. Det betyder, at det beløb, som kontanthjælpen m.v. reduceres med som følge af arbejdsindkomsten (skattepligtigt beløb), gør, at modtageren kan "beholde" mere af boligstøtten og særlig støtte (som er skattefri).

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 41, at *§ 25 b-e* i lov om aktiv socialpolitik ophæves. Det betyder, at kontanthjælpsloftet vil blive afskaffet, således at de øvre grænser for den samlede hjælp efter § 25 b, stk. 1-5, ikke længere gælder.

Med forslaget til § 25 g, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, foreslås det i stedet at indføre et loft over, hvor meget, der kan ydes i boligstøtte til en gift eller samlevende person, der modtager forhøjet sats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, jf. den foreslåede § 25 g (boligstøtteloftet).

Således fremgår det af den foreslåede *§ 25 g, stk. 1*, at til en gift eller samlevende person, der modtager forhøjet sats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, kan der maksimalt ydes boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte på 350 kr. (2024-niveau).

Forhøjet sats vil udgøre 12.064 kr. (2024-niveau). Det betyder, at alle gifte og samlevende personer, der vil modtage hjælp i form af forhøjet sats, vil være omfattet af grænsen på 350 kr. (2024-niveau) for, hvor meget der maksimalt kan ydes i boligstøtte.

Den omfattede personkreds vil dermed også omfatte personer mellem 25 til 29 år, der er gift eller samlevende, og som vil modtage forhøjet sats, fordi de opfylder kravet om 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse inden for en periode på 10 år, jf. den foreslåede § 16, stk. 3.

Ægtepar og samlevende, der begge modtager et beløb svarende til mindstesatsen, jf. forslaget til ændring af lovens § 26, stk. 2, vil ikke blive omfattet af boligstøtteloftet.

Det vil være uden betydning for, om en person bliver omfattet af boligstøtteloftet efter § 25 g, stk. 1, om der ydes tillæg til satsen. Både gifte og samlevende forsørgere og ikke-forsørgere, der modtager forhøjet sats, vil således være omfattet af grænsen for den maksimale boligstøtte. Alle forsørgere i kontanthjælpssystemet får et børnetillæg på 2.687 kr. (2024-niveau), jf. den foreslåede § 17.

Det foreslås i *§ 25 g, stk. 2,* at boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, der ydes til personer, som er omfattet af boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 1, indgår som en forholdsmæssig andel af den samlede boligstøtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der indgår i beregningen af husstandsindkomsten, jf. § 6 i boligstøtteloven.

Er der således to medlemmer af husstanden - eksempelvis en modtager af forhøjet sats og dennes ægtefælle - indgår boligstøtten med ½ af den udbetalte boligstøtte i forhold til personen, der er omfattet af boligstøtteloftet.

Fordelingen af den forholdsmæssige andel af den samlede boligstøtte vil følge reglerne for hvilke personer, der indgår i beregningen af husstandsindkomsten ved beregningen af boligstøtte efter boligstøtteloven. Beregningen af boligstøtte sker på grundlag af husstandsindkomsten, jf. § 6 i boligstøtteloven. Den husstandsindkomst, der skal lægges til grund ved boligstøtteberegningen, er husstandens samlede indkomster, dvs. at opgørelsen omfatter både ansøgerens indkomst og andre husstandsmedlemmers indkomst, jf. §§ 6 og 7 i boligstøtteloven. Børn i boligstøttelovens forstand under 18 års indkomst og formue indgår dog ikke.

Ægtefæller skal forsørge hinanden. Det betyder, at der ved beregning af hjælp til ægtefæller tages hensyn til begge ægtefællers økonomiske forhold. Når en ægtefælle søger kontanthjælp, skal kommunen beregne kontanthjælpen i forhold til begge ægtefæller. Hjælpen til et ægtepar i kontanthjælpssystemet beregnes således som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. § 26, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det betyder, at der foretages en beregning på grundlag af begge ægtefællers økonomiske forhold uanset, at det f.eks. kun er den ene ægtefælle, der opfylder betingelserne for at modtage hjælp i kontanthjælpssystemet, herunder opfylder betingelsen om en social begivenhed m.v. efter § 11 i loven, mens den anden ægtefælle er i fuldtidsbeskæftigelse.

Hvis kommunens konkrete beregning på grundlag af ægteparrets økonomiske forhold viser, at der kan udbetales kontanthjælp til begge ægtefæller, vil begge ægtefæller blive anset for kontanthjælpsmodtagere. Ankestyrelsen har endvidere fastslået i en principmeddelelse offentliggjort som principmeddelelse 213-11, at en gift person ikke kunne frasige sig retten til supplerende kontanthjælp, da ægtefællen søgte om kontanthjælp. Ankestyrelsen henviste til, at ægtefæller bedømmes samlet ved udmåling af kontanthjælp, og der er ikke hjemmel til at fravige reglerne om beregning og udbetaling af kontanthjælp til ægtefæller.

Udbetales der kontanthjælp i form af forhøjet sats til begge personer i et ægtepar for en hel kalendermåned, vil boligstøtten for begge ægtefæller således skulle nedsættes i den pågældende måned, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 6, da begge ægtefæller i den situation er omfattet af boligstøtteloftet. I de måneder, hvor der ikke udbetales kontanthjælp til ægtefællen i fuldtidsbeskæftigelse, vil der ikke skulle ske nedsættelse af den forholdsmæssige andel af boligstøtten for denne ægtefælle.

Efter den foreslåede *§ 25 g, stk. 3*, finder boligstøtteloftet i § 25 g, stk. 1 ikke anvendelse i forhold til boligstøtte efter boligstøtteloven, der gives til en bolig, hvor en person i husstanden

1) er omfattet af boligstøttereglerne for stærkt bevægelseshæmmede,

2) er omfattet af boligstøttereglerne for personer, der modtager døgnhjælp efter lov om social service,

3) modtager boligydelse og er anvist en almen ældrebolig eller lignende boligtype, jf. § 14, stk. 4, i boligstøtteloven, af kommunen, eller

4) er visiteret til og anvist en almen ældrebolig eller lignende boligtype, jf. § 14, stk. 6, i boligstøtteloven, på grund af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Efter *§ 25 g, stk. 4, 1. pkt.* foreslås det, at kommunen træffer afgørelse om en person, der har ret til hjælp med forhøjet sats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, kan anses for samlevende, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. I *2. pkt.* foreslås det, at uanset 1. pkt. skal en ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, betragtes som gift i relation til boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 1.

Kommunen vil ved afgørelsen om ret til kontanthjælp yde kontanthjælpen med sats efter den foreslåede § 16, herunder forhøjet sats, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. Kommunen vil ved afgørelsen om at yde kontanthjælp med forhøjet sats

samtidigt træffe afgørelse om, hvorvidt en person er gift eller samlevende efter den foreslåede § 25 g, stk. 4, 1. og 2. pkt. Dette har den betydning, at personen vil blive omfattet af boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 1. Dette indebærer, at kommunens afgørelser om samliv efter den foreslåede § 25 g, stk. 4, 1. og 2. pkt., kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 98, stk. 1, 1. pkt. i lov om aktiv socialpolitik.

I forhold til hvilke personer, der kan betragtes som samlevende i relation til grænsen for den maksimale boligstøtte, foreslås det at anvende den definition af samlevende, der følger reglerne om børnetilskud, jf. § 25 g, stk. 4, 1. pkt.

Børnetilskudslovens definition af samlevende er nærmere beskrevet i vejledning nr. 10177 af 11. oktober 2007 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Det bemærkes, at det er Udbetaling Danmark, der administrerer reglerne om børnetilskud. Kommunerne administrerer reglerne om økonomisk fripladstilskud, som også anvender dette begreb.

Efter vejledning nr. 10177 af 11. oktober 2007 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag betragtes en person som samlevende, når personen har fælles husførelse med en anden person, som det er muligt at indgå ægteskab med. Vurderingen af, om en person er enlig eller samlevende efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, beror på en konkret vurdering af den enkeltes forhold.

Som udgangspunkt er to personer, der lever sammen på fælles bopæl samlevende, mens to personer, der lever hver for sig, er enlige. I særlige tilfælde kan to personer, der har samme bopæl, betragtes som enlige, mens to personer, der lever hver for sig, kan betragtes som samlevende. Det betragtes som fælles husførelse, når man samlet set har de samme økonomiske og praktiske fordele, som gifte og samlevende har ved at være to om at betale faste og løbende udgifter og ved at være to om at udføre det praktiske arbejde i hjemmet.

Om personen er samlevende afhænger altså af, hvor mange økonomiske og praktiske fordele personen har ved at have et forhold til en anden person. Udover at have fælles husførelse, skal man også - efter dansk ret - kunne indgå ægteskab med personen for at blive betragtet som samlevende. Det er nok, at det er muligt, at man kan indgå ægteskab med hinanden. Det gælder også, selvom det er to personer af samme køn. Det betyder samtidig, at man ikke - i lovens forstand - kan være samlevende med sine børn, søskende forældre eller bedsteforældre. Det er, fordi ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

Efter vejledning nr. 10177 af 11. oktober 2007 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag kan personer godt dele bolig med en anden person uden at blive anset for samlevende i et ægteskabslignende forhold, men det er en betingelse, at personerne lever adskilt både økonomisk og i forhold til det praktiske arbejde i hjemmet.

En sådan afgørelse skal træffes under iagttagelse af de forvaltningsretlige principper og regler, herunder undersøgelsesprincippet i § 10 (officialprincippet) i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, partshøring og skriftligt begrundede afgørelser.

Uanset § 25 g, stk. 4, 1. pkt., skal kommunen betragte en ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, som gift i relation boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 4, 2. pkt. Det betyder samtidig, at kommunen skal træffe afgørelse efter 1. pkt. om en gift person, der ikke samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle.

Det foreslås endvidere i *§ 25 g, stk. 5*, at uanset § 25 g, stk. 4, 1. og 2. pkt., anses personer, der modtager ordinært børnetilskud efter børnetilskudsloven, og personer, der modtager tillæg til enlige ikke-forsørgere efter den foreslåede § 18, stk. 3, ikke for samlevende. Det betyder, at kommunen skal betragte disse personer som enlige og dermed ikke som samlevende i relation til boligstøtteloftet.

Enlige forsørgere, der vil modtage forhøjet sats, vil ikke modtage tillæg til enlige forsørgere efter den foreslåede § 18, stk. 1 og 2, der kun vil skulle ydes til enlige forsørgere, der modtager grundsats, jf. forslaget til § 16, stk. 1, nr. 1 og mindstesats, jf. forslaget til § 16, stk. 2, nr. 1. Kommunen vil derfor som udgangspunkt skulle træffe afgørelse om en forsørger, der får forhøjet sats, skal anses for enlig eller samlevende i relation til boligstøtteloftet, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 4, 1. pkt., medmindre forsørgeren allerede har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, hvorefter personen anses som reelt enlig og dermed ikke som samlevende. For disse personer vil Udbetaling Danmark allerede have truffet afgørelse om at anse dem for enlige i relation til ret til ekstra børnetilskud. Denne afgørelse vil således kunne lægges til grund ved afgørelsen om personen er omfattet af boligstøtteloftet.

Enlige ikke-forsørgere på de foreslåede grundsats og forhøjet sats vil få ret til et tillæg på 1.054 kr. (2024-niveau). Afgrænsningen af enlige ikke-forsørgere vil skulle ske efter gældende regler, dvs. som begrebet fortolkes i forbindelse med tildeling af børnetilskud som enlig. Det betyder, at kommunen allerede ved tildelingen af tillæg til en enlig ikke-forsørger på forhøjet sats efter forslaget til § 16, stk. 1, nr. 2 træffer afgørelse om, at personen

ikke er samlevende. Dette har således den betydning, at personen ikke er omfattet af boligstøtteloftet.

Det foreslås i *§ 25 g, stk. 6*, at overstiger den boligstøtte efter boligstøtteloven, der vil indgå som en forholdsmæssig andel af den samlede boligstøtte efter § 25 g, stk. 2, 350 kr. (2024-niveau), nedsættes andelen af boligstøtten til 350 kr. (2024-niveau). Nedsættelsen af boligstøtten vil også blive foretaget, selvom boligstøtten ikke udbetales til den person, der vil få boligstøtten nedsat som følge af § 25 g, stk. 1.

Forslaget vil medføre, at hvis fordelingen af boligstøtten efter § 25 g, stk. 2, vil resultere i, at den forholdsmæssige andel, der vil blive fordelt til en person i husstanden omfattet af § 25 g, stk. 1, overstiger 350 kr. (2024-niveau), nedsættes den pågældende persons forholdsmæssige andel af boligstøtten til 350 kr. (2024-niveau), således at der maksimalt vil blive ydet 350 kr. (2024-niveau) i boligstøtte til personen.

Boligstøtte ydes til husstanden, men udbetales til den person i husstanden, som har indgivet ansøgningen om boligstøtte, hvilket typisk vil være lejeren af boligen. Hvis boligstøtten nedsættes som følge boligstøtteloftet, sker nedsættelsen således i den udbetalte boligstøtte, også selvom boligstøtten udbetales til en anden person i husstanden end den person, der er omfattet af boligstøtteloftet. Uanset hvem i husstanden boligstøtten udbetales til, indgår boligstøtten derfor i grænsen for den maksimale boligstøtte, jf. § 25 g, stk. 1, for en gift eller samlevende modtager af kontanthjælp med forhøjet sats, der er medlem af husstanden, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 2.

Da boligstøtteloftet, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 1, skal gælde med det samme, når en person ansøger om kontanthjælp, skal en gift eller samlevende person, der er berettiget til forhøjet sats, i forbindelse med ansøgningen om kontanthjælp af kommunen vejledes om, at der i forbindelse med nedsættelse af boligstøtten eventuelt vil skulle videregives følsomme personoplysninger til den person i ansøgerens husstand, der er modtager af boligstøtten. Boligstøttemodtageren i husstanden vil således kunne modtage oplysninger om personens kontanthjælp.

Det vurderes, at videregivelsen af oplysninger, hvor der er tale om følsomme personoplysninger, kan ske i medfør af databeskyttelsesloven § 6 og databeskyttelsesforordningen artikel 6, idet videregivelsen af oplysningerne til boligstøttemodtageren vurderes at være et nødvendigt led i sagens behandling.

Det foreslås i *§ 25 g, stk. 7,* at nedsættelsen af boligstøtten efter § 25 g, stk. 6, foretages første gang, når der udbetales kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2 for en hel kalendermåned. Boligstøtten indgår for den kalendermåned, hvor personen er berettiget til hjælpen for den første hele kalendermåned. Nedsættelse af boligstøtten efter § 25 g, stk. 6 foretages sidste gang ved udbetaling af hjælpen efter § 16, stk. 1, nr. 2 for en hel kalendermåned, hvor en person modtager hjælp efter § 16, stk. 1, nr. 2.

Boligstøtteloftet finder derfor kun anvendelse for hele kalendermåneder, hvor en person modtager kontanthjælp som gift eller samlevende med forhøjet sats. Det betyder, at en person, der ændrer status fra gift eller samlevende til enlig midt i en måned, ikke vil være omfattet af boligstøtteloftet i hele den kalendermåned. Omvendt gælder det for en person, der ændrer status fra enlig til gift eller samlevende, eller som allerede er gift eller samlevende og bliver modtager af forhøjet sats midt i en måned, at personen først vil være omfattet af boligstøtteloftet den første hele kalendermåned som gift eller samlevende på forhøjet sats.

En kalendermåned, hvor personen helt eller delvist har modtaget hjælp, herunder supplerende hjælp, indgår som en hel kalendermåned, hvis personen kan betragtes som modtager af hjælp alle månedens dage. Det vil eksempelvis være tilfældet i en kalendermåned, hvor en gift eller samlevende modtager af forhøjet sats holder ferie med feriegodtgørelse en del af måneden, og i en kalendermåned, hvor pågældende har frasagt sig hjælpen en del af måneden, og der herefter fortsat består et forsørgelsesbehov.

Boligstøtte bliver udbetalt på baggrund af en foreløbig beregning og udbetaling, der løbende genberegnes, når de faktiske oplysninger i indkomstregisteret foreligger ca. to måneder efter udbetalingen af boligstøtte. Herefter sker der én gang årligt en endelig efterregulering, hvor der tages endeligt højde for alle indkomster, herunder den indkomst som ikke indberettes til indkomstregisteret i løbet af året.

Boligstøtten, som udbetales forud og er foreløbig, indgår i beregningen af boligstøtteloftet for den samme kalendermåned, som kontanthjælpen udbetales for, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 7, 2. pkt. Dette indebærer, at den forudbetalte boligstøtte for den første måned i mange tilfælde vil nå at blive udbetalt, inden en foreløbig nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet har kunnet finde sted. Særligt for den første hele kalendermåned, hvor borgeren er omfattet af boligstøtteloftet, vil personen få udbetalt for meget boligstøtte, som derfor resulterer i et tilbagebetalingskrav, når der tages højde for boligstøtteloftet. I de fleste tilfælde vil Udbetaling Danmark

dog ikke kunne kræve boligstøtten tilbagebetalt, fordi borgeren har været i god tro på udbetalingstidspunktet.

Da boligstøtten er forudbetalt, og kontanthjælp er bagudbetalt, kan Udbetaling Danmark ikke ved udbetalingen af boligstøtte nå at have den endelige oplysning fra kommunen, om personen er omfattet af boligstøtteloftet.

Det foreslås derfor i *§ 25 g, stk. 8*, at Udbetaling Danmark skal udbetale boligstøtte for hver kalendermåned på baggrund af en foreløbig beregning for nedsættelse af boligstøtten efter § 25 g, stk. 6, på baggrund af oplysninger fra kommunen om, at personen er omfattet boligstøtteloftet.

Idet personen allerede vil være blevet vejledt og have modtaget afgørelse fra kommunen om de oplysninger, der ligger til grund for den foreløbige nedsættelse af boligstøtten, jf. de foreslåede § 25 g, stk. 4 og 12, foretager Udbetaling Danmark ikke selvstændig partshøring i forbindelse med den foreløbige udbetaling af boligstøtten. Det betyder, at den foreløbige nedsættelse altid vil blive foretaget på baggrund af oplysninger fra kommunen om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet.

Efter de gældende regler i § 8 d i boligstøtteloven skal Udbetaling Danmark genberegne boligstøtten for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, hvis oplysninger om husstandsindkomsten i indkomstregisteret afviger mere end 800 kr. fra den indkomst, der er lagt til grund for samme periode ved beregningen af boligstøtte, og afvigelsen medfører en ændring af den pågældende periodes boligstøtte med mere end 200 kr. Genberegnes boligstøtten, kan genberegningen medføre en justering i form af tillæg eller fratræk i boligstøtten for en kommende måned. Justeringen kan medføre, at hele boligstøtten bortfalder for den pågældende måned. Ændring af husstandsindkomst, der skyldes ændring i sammensætningen af husstanden, medfører ikke, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtte.

Med forslaget til *§ 25 g, stk. 9*, foreslås det derfor, at Udbetaling Danmark skal foretage en ny beregning for nedsættelse af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 6, for en måned. Den nye beregning skal foretage samtidig med, at Udbetaling Danmark skal genberegne boligstøtten for den pågældende måned, jf. § 8 d i boligstøtteloven.

Selvom boligstøtteloftet alene omfatter en fast grænse på 350 kr. (2024-niveau) i boligstøtte, der ikke påvirkes af arbejdsindtægter som ved det gældende kontanthjælpsloft, er det nødvendigt at foretage en ny beregning af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 9. Dette skyldes, at boligstøtten, der kan beregnes til en husstand efter boligstøtteloven, ved genberegningen kan medføre en

justering som følge af ændringer i husstandsindkomsten, jf. boligstøttelovens § 8 d. Dette kan føre til ændringer i den forholdsmæssige beregning af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 2. Den nye beregning skal normalt finde sted i den følgende eller næstfølgende måned og følger derfor boligstøtteberegningen og effektueres derfor samtidig med genberegningen af boligstøtte. Det er kun nødvendigt at foretage den nye beregning af nedsættelsen som følge af boligstøtteloftet i det omfang, at genberegningen af boligstøtten, jf. § 8 d i boligstøtteloven, medfører ændring af boligstøtten.

Udbetaling Danmark foretager ved genberegningen efter boligstøttelovens § 8 d, stk. 2, af boligstøtten for en måned partshøring ved agterskrivelse, når genberegningen medfører, at boligstøtten bliver lavere end den forrige boligstøtte, idet en lavere boligstøtte, vil være til ugunst for borgeren.

Det vurderes, at der ikke er behov for, at Udbetaling Danmark foretager en særskilt partshøring om ændringer i den forholdsmæssige beregning og nedsættelsen af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 2 og 6, som følge af genberegningen af boligstøtten, jf. § 8 d i boligstøtteloven. Dette skyldes, at borgeren i lighed med den foreløbige nedsættelse af boligstøtten allerede er blevet vejledt og har modtaget afgørelse fra kommunen om de oplysninger, der ligger til grund for nedsættelse af boligstøtten som følge af den ny beregning af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 9. Det betyder, at nedsættelse ved den ny beregning af boligstøtten altid foretages på baggrund af oplysninger fra kommunen om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet. Genberegningen af boligstøtten efter § 8 d i boligstøtteloven vil derfor ikke have betydning for den boligstøtte på maksimalt 350 kr. (2024-niveau), der kan ydes til en person omfattet af boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 1.

Efter de gældende regler i §§ 46 b og 47 i lov om individuel boligstøtte foretager Udbetaling Danmark årligt en endelig efterregulering af den månedlige boligstøtte for det forudgående kalenderår. Den endelige efterregulering sker på baggrund af årsopgørelsen og oplysninger fra indkomstregisteret. Afviger den faktiske månedlige husstandsindkomst fra den husstandsindkomst, der er lagt til grund for boligstøtteberegningen, skal for meget udbetalt boligstøtte tilbagebetales. For lidt udbetalt boligstøtte efterbetales, medmindre efterbetalingen skyldes ændring af husstandssammensætningen. Ændringer i husstandsindkomsten, der på grund af beløbets størrelse ikke har medført genberegning og justering eller omberegning, indgår i efterreguleringen.

Som følge heraf foreslås det med *§ 25 g, stk. 10,* at Udbetaling Danmark skal foretage en endelig beregning for nedsættelse af boligstøtten efter § 25

g, stk. 6, som følge af den årlige endelige efterregulering af boligstøtten efter kalenderårets udløb, jf. §§ 46 b og 47 i boligstøtteloven.

Det vurderes, at der ved efterreguleringen af boligstøtten på samme vis som ved den foreløbige og den ny beregning af nedsættelse af boligstøtte, jf. § 25 g, stk. 8 og 9, ikke vil skulle foretages særskilt partshøring om ændringer i den forholdsmæssige beregning og nedsættelsen af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 2 og 6. Dette skyldes, at borgeren allerede er blevet vejledt og har modtaget afgørelse fra kommunen om de oplysninger, der ligger til grund for nedsættelse af boligstøtten for de kalendermåneder, som indgår i efterreguleringen. Det betyder, at efterreguleringen af nedsættelse af boligstøtten altid foretages på baggrund af oplysninger fra kommune om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet. Udbetaling Danmark skal dog ved efterreguleringen særskilt oplyse borgeren om de kalendermåneder, hvor der er sket nedsættelse af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 6.

Da en persons kontanthjælpssats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, og om pågældendes status som gift eller samlevende har betydning for, om personen er omfattet af boligstøtteloftet, foreslås det som *§ 25 g, stk. 11*, at Udbetaling Danmark på baggrund af oplysninger fra kommunen skal foretage en ændret beregning for nedsættelse af boligstøtten, jf. § 25 g, stk. 7. Det betyder, at Udbetaling Danmark på baggrund af oplysninger fra kommunen skal foretage en ny beregning af boligstøtten i en kalendermåned, hvis grundlaget for beregningen ændres som følge af oplysninger om, at en person i husstanden ikke længere er omfattet af boligstøtteloftet eller oplysninger om, at en person i husstanden er omfattet af boligstøtteloftet. Ændringerne foretages i henhold til den foreslåede § 25 g, stk. 7, hvorefter boligstøtteloftet kun finder anvendelse for hele kalendermåneder med hjælp som gift eller samlevende på forhøjet sats. Der henvises til bemærkningerne til § 25 g, stk. 7.

Efter gældende regler tildeler, beregner og udbetaler kommunen kontanthjælp. Efter gældende regler tildeler, beregner og udbetaler Udbetaling Danmark boligstøtte efter boligstøtteloven. Som hovedregel udbetales boligstøtten i hele måneder.

Der er endvidere allerede i dag hjemmel i lov om Udbetaling Danmark til, at kommunen og Udbetaling Danmark kan udveksle oplysninger, jf. lov om Udbetaling Danmark §§ 6-8, og til, at Udbetaling Danmark kan varetage opgaver i henhold til lov om aktiv socialpolitik, jf. lov om Udbetaling Danmark § 1, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås i den forbindelse som *§ 25 g, stk. 12*, at kommunen vejleder en gift eller samlevende person, der modtager hjælp efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, om, at oplysningerne om, at personen er omfattet af boligstøtteloftet, videregives til Udbetaling Danmark med henblik på nedsættelse af boligstøtten efter § 25 g, stk. 6. Kommunen vejleder endvidere personen om, hvilken betydning boligstøtteloftet, jf. § 25 g, stk. 1, har for boligstøtte efter boligstøtteloven.

Det betyder, at kommunen vil skulle videregive oplysninger til Udbetaling Danmark, om en person er omfattet af boligstøtteloftet, til brug for Udbetaling Danmarks beregning af nedsættelsen af boligstøtten efter boligstøtteloven.

Det betyder endvidere, at personen i forbindelse med kommunens afgørelse, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 4, skal vejledes om, at der maksimalt kan ydes 350 kr. i boligstøtte til pågældende, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 1 og 2, og at oplysningen om personen er omfattet af boligstøtteloftet, der videregives til Udbetaling Danmark, vil danne grundlag for den foreløbige, nye, endelige og ændrede beregning og udbetaling af boligstøtte efter boligstøtteloven.

Det foreslås i § *25 g, stk. 13*, at Udbetaling Danmark varetager beregningen af nedsættelsen af boligstøtten og træffer afgørelser om nedsættelse af boligstøtten efter § 25 g, stk. 1-3 og 6-11. Det foreslås samtidig, at der foretages en konsekvensrettelse af § 98, stk. 1, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, således at Udbetaling Danmarks afgørelser om nedsættelse af boligstøtten kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. lovforslagets § 1, nr. 121.

Det foreslås i *§ 25 g, stk. 14,* at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om nedsættelse af boligstøtten til personer, der er omfattet af boligstøtteloftet efter den foreslåede § 25 g, stk. 1, herunder den forholdsmæssige fordeling af boligstøtten efter stk. 2, tilfælde hvor boligstøtteloftet ikke finder anvendelse efter stk. 3, nedsættelsen af boligstøtten efter stk. 6 og opgørelsen af hele kalendermåneder efter stk. 7, den foreløbige nedsættelse efter stk. 8, og ny, endelig og ændret nedsættelse efter stk. 9-11, og om fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter stk. 4, 12 og 13.

Bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse om nedsættelse af boligstøtten som følge af boligstøtteloftet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

Efter de gældende regler i §§ 22-25 kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås i *§ 26, stk. 1,* at ændre »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

I forbindelse med de nye benævnelser flyttes bestemmelserne om hjælp til forsørgelse til §§ 16-20, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 44

Efter den gældende § 26, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, beregnes hjælpen til et ægtepar eller samlevende, hvor den ene modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor den anden modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, således, at kontanthjælpen nedsættes, så de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til hjælpen til den ægtefælle/samlevende, som modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det sker på den måde, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og danskbonus, såfremt selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtageren eller overgangsydelsesmodtageren er berettiget til danskbonus efter lovens § 22, stk. 2, om satserne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og lovens § 22, stk. 4, om danskbonus.

Efter forslaget til nyaffattelse af *§ 26, stk. 2,* skal kommunen beregne hjælpen til et ægtepar eller samlevende, hvor den ene kommer til at modtage mindstesats, og hvor den anden kommer til at modtage grundsats eller for-

højet sats, på den måde at kontanthjælpen vil blive nedsat, så begge vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i mindstesats. Dette svarer til en videreførelse af princippet i den gældende regel i lovens § 26, stk. 2, dog justeres reglen som følge af de nye satser i det nye kontanthjælpssystem.

I forhold til forslaget om det lempeligere indkomstfradrag, jf. forslaget til § 31, vil der her gælde, at begge ægtefæller eller samlevende i et par, hvor den ene er berettiget til mindstesats, mens den anden er berettiget til forhøjet sats som dog nedsættes, så kontanthjælpen svarer til mindstesats, jf. forslaget til § 26, stk. 2, vil have et fribeløb på 5.000 kr. og et indkomstloft på 85 pct. af dagpengemaksimum. Det skyldes, at parrets samlede sats inkl. tillæg vil blive nedsat til to gange mindstesats inkl. tillæg. De får derfor et indkomstfradrag, som passer til mindstesatsen.

Til nr. 45

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 1, i loven, at hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Det fremgår videre af § 26, stk. 4, 1. pkt., at hvis en af ægtefællerne har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 11, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 22-25.

Det fremgår af § 26, stk. 4, 2. pkt., at hjælpen igen beregnes efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14.

Det foreslås i *§ 26, stk. 4, 1. pkt.,* at ændre »§§ 22-25« til: »§§ 16-20«.
Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som ydes efter lovens §§ 22-25, foreslås erstattet af kontanthjælp ydet med hjemmel i §§ 16-20 med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Efter indholdet af forslaget til ændring af § 26, stk. 4, 2. pkt., vil hjælpen blive beregnet efter stk. 1, når begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder igen. Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af

225-timersreglen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 29, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 46

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 1, i loven, at hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Det følger videre af § 26, stk. 4, 1. pkt., at hvis en af ægtefællerne har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 11, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 22-25. Det følger af § 26, stk. 4, 2. pkt., at hjælpen igen beregnes efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14.

Det foreslås, at *§ 26, stk. 4, 2. pkt.,* affattes således, at det fremgår, at hjælpen igen beregnes efter stk. 1, når begge ægtefæller udnytter deres arbejdsmuligheder.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af 225-timersreglen og indebærer, at for ægtefæller, der igen udnytter deres arbejdsmuligheder, beregnes hjælpen til ægteparret som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 26, stk. 1, i loven.

Det betyder, at en hjemmearbejdende ægtefælle, der ikke er berettiget til kontanthjælp, kan ansøge om kontanthjælp mod at blive omfattet af rådighedspligten, herunder også pligten til at tage imod tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen kan dermed rådighedsafprøve, hvis der er tvivl om, hvorvidt den hjemmearbejdende ægtefælle reelt står til rådighed. Såfremt begge ægtefæller står til rådighed, beregnes hjælpen til ægteparret efter de almindelige regler.

Til nr. 47

Det foreslås, at *§ 26, stk. 5-9,* ophæves.

Bestemmelserne i lovens § 26, stk. 5-9, om beregning af hjælpen til ægtepar, der er omfattet af 225-timersreglen, foreslås ophævet. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at 225-timersreglen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 10, i loven, at den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 4-9, sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt. Det fremgår af § 26, stk. 4, i loven, at hvis en af ægtefællerne har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 11, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i §§ 22-25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 14.

Det foreslås, at *§ 26, stk. 10,* der bliver stk. 5*,* affattes således, at det kommer til at fremgå, at den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 4 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at 225-timersreglen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 11, i loven, at der ikke kan ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 11, og § 13 f, stk. 1-4.

Det foreslås, at i § *26, stk. 11*, der bliver stk. 6, udgår § 13 f, stk. 1-4.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at 225-timersreglen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 50

Det fremgår af den gældende § 27 i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt., får hjælpen med et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening.

Personkredsen er ældre personer, der har nået efterlønsalderen, og som på grund af optjeningsreglerne ikke har ret til dansk folkepension. Disse kan få

kontanthjælp med et beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter.

Kravet om ophold her i riget i 9 år ud af de seneste 10 år skal være opfyldt; tilsvarende gælder som udgangspunkt beskæftigelseskravet Hvis borgeren ikke opfylder opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, modtager borgeren selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter lovens § 22. Satsen efter § 27 er uafhængig af, om personen er reelt enlig eller ikke. Personkredsen kan endvidere modtage en månedlig støtte på 3.326 kr. (2024-niveau) til deres eventuelle børn under 18 år, hvis forælderen ikke er berettiget til børnetilskud. Der ydes et støttebeløb pr. familie uanset antallet af børn. De pågældende kan ikke modtage særlig støtte efter § 34 efter de gældende regler.

Det foreslås, at *§ 27* ophæves.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som ydes efter lovens §§ 22-25, foreslås erstattet af kontanthjælp ydet med hjemmel i §§ 16-20 med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Det betyder, at personkredsen med forslaget vil modtage den ydelse, som der kan udmåles efter forslaget til §§ 16-18. Hvilken vil sige forhøjet sats, da personkredsen forudsættes at opfylde både opholdskravet og beskæftigelseskravet, samt eventuelt børnetillæg og/eller tillæg som enlig forsørger/ikke-forsørger.

Det skal særligt bemærkes, at ved lov nr. 633 af 13. juni 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp) er "den 1. januar 2008" i § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, blevet ændret til den "2. april 1968" med virkning for personer, som modtager hjælp efter lovens kapitel 4 den 1. juli 2025 eller senere.

Dette betyder, at beskæftigelseskravet om ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, som betingelse for retten til uddannelses- eller kontanthjælp udvides til at omfatte personer, som den 2. april 1968 eller senere er folkeregistreret som førstegangsindrejst i riget eller indrejst i

riget efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Den gældende betingelse i § 11, stk. 3, om, at retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp tillige er betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, vil fortsat finde anvendelse, jf. forslaget til § 16, stk. 2. Det betyder, at kommunen først vil skulle undersøge, om beskæftigelseskravet er opfyldt, når opholdskravet er opfyldt.

Til nr. 51 og 52

Det fremgår af den gældende § 27 a i lov om aktiv socialpolitik, at personer, som på grund af optjeningsreglerne ikke har ret til fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension, kan søge kommunen om et supplement til den nedsatte pension (brøkpension). Formålet med at yde supplement til brøkpension er at sikre et vist forsørgelsesniveau til personer, som på grund af optjeningsreglerne om pension ikke har ret til fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension, hvis de ikke kan forsørge sig selv og sin familie, og behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser, f.eks. formue.

En person, som ansøger om supplerende hjælp til brøkpension, skal opfylde de samme betingelser, som gælder med hensyn til ret til hjælp i kontanthjælpssystemet, herunder reglerne om opholdskrav. Det betyder, at personen bl.a. er omfattet af lovens §§ 11, 14-15 og 30-31

- § 11 om social begivenhed. Personen skal opfylde betingelsen om at have været ude for ændringer i sine forhold, der bevirker, at personen ikke kan forsørge sig selv og sin familie, og ikke kan få dækket behovet gennem andre ydelser.

- § 14 og § 15 om formue. Formuereglerne gælder også for personer, der ansøger om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 27 a eller § 27 b. Det betyder, at kommunen ikke kan yde hjælp, hvis ansøgeren, herunder ægtefællen, har formue, som kan dække det økonomiske behov.

- §§ 30 og 31 om fradrag for indtægter. Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp er skattepligtige ydelser. Alle indtægter trækkes fra i udmålingen af den supplerende hjælp, uanset hvordan de behandles skattemæssigt, Således skal alle dele af førtidspensionen trækkes fra, uanset om de er skattepligtige eller skattefri. Hvis det samlede pensionsbeløb inklusive øvrige indtægter overstiger den konkrete sats efter lovens §§ 22- 25, kan der ikke ydes hjælp, medmindre at kommunen finder, at der kan udmåles yderligere supplerende hjælp efter § 27 a, stk. 2.

Hjælpen udmåles dermed efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, herunder reglerne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, uddannelses- og kontanthjælp. Hjælpen skal samlet set svare til det niveau, personen ville have været berettiget til at få udbetalt løbende efter lovens regler om hjælp til forsørgelse. Ved udmåling af supplement til brøkpension indgår såvel pensionistens egne som ægtefællens indtægter. Samtlige udmålingsbestemmelser i loven finder således anvendelse. Dette gælder også lovens § 26, stk. 2, både i situationen, hvor begge ægtefæller får udmålt kontanthjælp efter § 27 a, og den ene får supplement efter § 22 (selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse) og den anden efter §§ 23-25 (uddannelseshjælp eller kontanthjælp), og i situationen, hvor kun den ene ægtefælle får udmålt kontanthjælp efter § 27 a med supplement efter §§ 23-25 (uddannelseshjælp eller kontanthjælp), mens den anden ægtefælle modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22. På samme måde som ved almindelig udmåling af kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik indgår eventuel boligstøtte, særlig støtte efter lovens § 34, eller børneydelser ikke ved beregning af hjælpen.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal kommunen efter en konkret vurdering af pensionistens økonomiske forhold tage stilling til, om der er ret til yderligere supplement til brøkpensionen efter, dog højst op til fuld førtidspension, seniorpension eller tidlig pension. Der er tale om et behovsbestemt supplement efter § 27 a, stk. 2, der forudsætter en individuel konkret vurdering af de økonomiske forhold. For personer, der ikke opfylder opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, kan hjælpen sammenlagt med førtidspensionen, seniorpensionen eller den tidlige pension pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22.

Det foreslås i *§ 27 a, stk. 1,* at ændre " hjælp efter §§ 22-25" til: "kontanthjælp efter §§ 16-20".

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som ydes efter lovens §§ 22-25, foreslås erstattet af kontanthjælp ydet med hjemmel i §§ 16-20 med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Det betyder, at personkredsen med forslaget vil modtage den ydelse, som der kan udmåles efter forslaget til §§ 16-20.

Videre foreslås det i *§ 27 a, stk. 2, 3. pkt.,* at ændre "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22" til: "kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18".

Ændringen er også en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som ydes efter lovens §§ 22-25, foreslås erstattet af kontanthjælp ydet med hjemmel i §§ 16-20 med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Det betyder, at personkredsen, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, i loven, med forslaget vil modtage den ydelse, som der kan udmåles efter forslaget til §§ 16, stk. 2, og 17-19.

Samtlige udmålingsbestemmelser i loven vil fortsat finde anvendelse. Dette gælder også lovens § 26, stk. 2, som nævnt ovenfor.

Til nr. 53

Personer fra Færøerne eller Grønland kan modtage færøsk eller grønlandsk førtidspension ved fast bopæl i Danmark i en periode på op til 12 sammenhængende måneder fra tilflytningen til Danmark

Efter den gældende § 27 b, i lov om aktiv socialpolitik har disse personer samtidig mulighed for at modtage supplerende hjælp til den færøske eller grønlandske førtidspension

Det betyder, at personer, der modtager fuld eller delvis førtidspension fra Færøerne eller Grønland, får mulighed for at modtage supplerende hjælp til den færøske eller grønlandske førtidspension, når de har fast bopæl i Danmark, jf. bestemmelsens stk. 1.

Efter § 27 b, stk. 3, gælder der en øvre grænse for den samlede hjælp, som det tilsvarende gælder lovens § 27 a. Det betyder, at den udbetalte færøske eller grønlandske førtidspension sammenlagt med den supplerende hjælp, ikke kan overstige et beløb svarende til, hvad den pågældende ville være berettiget til i hjælp i kontanthjælpssystemet efter §§ 22-25 i tilfælde af, at

personen ikke havde haft ret til førtidspension fra en anden rigsdel. Hvis personen ikke opfylder opholdskravet efter lovens § 11, stk. 3, kan der alene ydes hjælp op til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Beskæftigelseskravet gælder ikke for personkredsen.

Supplement efter § 27 b i loven, kan kun ydes i en periode på maksimalt 12 sammenhængende måneder, og hjælpen kan alene ydes, så længe ansøgeren får udbetalt færøsk eller grønlandsk førtidspension, jf. stk. 1 og indtil der er truffet afgørelse om et andet forsørgelsesgrundlag, jf. bestemmelsens stk. 2.

Hjælpen skal ydes efter de almindelige betingelser for kontanthjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Muligheden for at ansøge om yderligere supplement fremgår af lovens § 27 a, og dermed gælder denne mulighed ikke for den tidsbegrænsede supplerende hjælp til grønlandsk eller færøsk førtidspension efter lovens § 27 b.

Det foreslås i *§ 27 b, stk. 3,* at ændre "hjælp efter §§ 22-25" til: "kontanthjælp efter §§ 16-20" og "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22" ændres til: "kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18".

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som ydes efter lovens §§ 22-25, foreslås erstattet af kontanthjælp ydet med hjemmel i §§ 16-20 med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Det betyder, at personkredsen med forslaget vil modtage den ydelse, som der kan udmåles efter forslaget til §§ 16-20.

Det betyder dog også, at personkredsen, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, i loven, med forslaget vil modtage den ydelse, som der kan udmåles efter forslaget til §§ 16, stk. 2, og 17-19.

Til nr. 54-57

Det fremgår af § 29 i lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren uanset reglerne i §§ 22-25, 26, 30-34 og 81-84 kan fastsætte regler om hjælp til

1) personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og
2) personer, der er varetægtsfængslet, anbragt i varetægtssurrogat eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, eller som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution.

Bemyndigelsesbestemmelsen er anvendt til ved bekendtgørelse nr. 1471 af 16. december 2019 om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus at fastsætte regler om indsattes ret til hjælp. Kommunen kan efter bekendtgørelsen yde hjælp til dækning af rimelige boligudgifter, indtil personen løslades, hvis boligen bør bevares af hensyn til den indsattes benyttelse heraf under udgang eller efter løsladelsen. Hvis der ikke ydes hjælp til løbende boligudgifter, og der er tale om en længerevarende dom, kan kommunen i særlige tilfælde yde hjælp til opbevaring af møbler og andet bohave, hvis der skønnes at være behov herfor af hensyn til den indsattes tilværelse efter løsladelsen. Endvidere kan kommunen yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der er nødvendige for den indsattes tilværelse efter løsladelsen, hvis betingelserne i § 81 i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt, herunder hjælp til etablering af bolig. Bekendtgørelsen indeholder desuden regler om hjælp til forsørgelsen af et barn og en eventuel ægtefælles ret til at få beregnet hjælp efter kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik som enlig.

Det skal særligt bemærkes, at det er selve afsoningen/hensættelsen i varetægt/idømmelsen af andre retsfølger, der er afgørende for, om en person er omfattet af § 29 i lov om aktiv socialpolitik, og personen derfor kan modtage hjælp, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Det vil sige, at personen hverken har indtægter eller formue, der kan dække udgifterne. Pensionister, der er omfattet af pensionslovens § 46, og som kan modtage hjælp efter pensionslovens regler, kan ikke få hjælp efter § 29 i lov om aktiv socialpolitik. Dette skyldes, at reglerne i lov om aktiv socialpolitik er subsidiære i forhold andre muligheder for hjælp. Efter Ankestyrelsens praksis kan en pensionist, som ikke kan få hjælp efter § 46 i pensionsloven, dog være omfattet af retten til hjælp efter § 29 i lov om aktiv socialpolitik, hvis pågældende opfylder betingelserne.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 54, at henvisningen i *§ 29* til »§§ 22-25, 26, 30-34 og 81-84« ændres til: »§§ 16-20, 26, 30-33 og 81-87«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningerne til bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik tilpasses de ændrede paragrafhenvisninger, som

følger af dette lovforslag, herunder bl.a. som følge i ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemer, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, indførelse af ret til hjælp til medicinudgifter, jf. lovforslagets § 1, nr. 107, indførelse af ret til fritidstillæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 109, og afskaffelsen af særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere, jf. lovforslagets § 1, nr. 63 og 108.

Med den foreslåede ændring vil der endvidere som noget nyt blive indsat en henvisning til § 85 om hjælp til flytning. Henvisningen til § 85 blev ved en fejl ikke tilføjet i bemyndigelsesbestemmelsen § 29 i forbindelse med, at reglerne om flyttehjælp ved lov nr. 1558 af 27. december 2019 blev flyttet fra § 81 til § 85.

Det fremgår af bemærkningerne til § 81, stk. 4, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 66 som fremsat, side 107, at »Det foreslås som § 81, 4. pkt., at hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning ikke længere skal ydes efter § 81.Hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning vil i stedet fremover skulle ydes efter § 85, jf. den foreslåede ændring i lovforslaget § 1, nr. 63 og 64. Der er med flytningen af muligheden for at yde hjælp til enkeltudgifter til flytning fra § 81 til § 85, jf. forslaget til § 1, nr. 63 og 64, ikke tilsigtet en ændring af den gældende praksis for vurderingen af, hvornår der kan ydes enkeltudgifter til flytning.«.

Den manglende henvisning til § 85 i bemyndigelsesbestemmelsen har betydet, at kommunerne i den mellemliggende periode har ydet at hjælp til flytning og etablering af bolig til indsatte i forbindelse med løsladelsen efter § 9 i bekendtgørelse nr. 1471 af 16. december 2019 om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus, hvis betingelserne i § 81 i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt. Bekendtgørelsen vil blive opdateret, når lovforslaget vedtages, og loven er trådt i kraft 1. januar 2025.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 55, at i *§ 29, nr. 1,* udgår »og«.

Ændringen er en konsekvens af, at det med forslagene i § 1, nr. 56 og 57, foreslås at udskille personkredsen, som er anbragt i varetægtssurrogat eller idømt anbringelse eller behandling på hospital eller anden institution, til et særskilt nummer.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 56, at nyaffatte *§ 29, nr. 2,* således: »personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, og«.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hjemlen til at fastsætte regler til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, vil blive udskilt til et særskilt nummer.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 57, at indsætte et nyt *§ 29, nr. 3.* Efter den foreslåede bestemmelse, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om hjælp til personer, der er anbragt i varetægtssurrogat, eller som efter at være dømt til anbringelse eller behandling opholder sig på hospital eller anden institution.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hjemlen til at fastsætte regler til personer, der er anbragt i varetægtssurrogat, eller som efter at være dømt til anbringelse eller behandling opholder sig på hospital eller anden institution, vil blive udskilt til et særskilt nummer.

Personer omfattet af den foreslåede nr. 3 vil være personer, der ikke kan straffes for en kriminel handling, fordi pågældende var utilregnelig på gerningstidspunktet på grund af sindssygdom eller lignende, og som f.eks. er idømt en psykiatrisk særforanstaltning. Personer, der idømmes anbringelse, vil f.eks. opholde sig på en psykiatrisk afdeling eller et bosted for personer med mentalt handicap.

Henvisningen i den gældende § 29, nr. 2, til personer, der er idømt forvaring, er ikke videreført i den foreslåede bestemmelse, idet denne personkreds retteligt ikke opholder sig på hospital eller anden institution, således som den gældende § 29, nr. 2, er formuleret, men efter dom opholder sig i fængsel eller arresthus og dermed vil være omfattet af personkredsen, som vil blive omfattet af den foreslåede § 29, nr. 2.

Der er med de foreslåede ændringer ikke tilsigtet en ændring i anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen. Herunder heller ikke i forhold til indsattes adgang til dækning af udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling, særlig støtte eller fritidstillæg. Bemyndigelsen vil således som hidtil blive anvendt til at udstede regler om, at kommunen i visse tilfælde kan yde hjælp til dækning af en rimelig boligudgift, hjælp til forsørgelse af et barn, hjælp til dækning af udgifter ved samvær med børn under 18 år, opbevaring af bohave m.m. til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om hjælp til personer, som er anbragt i varetægtssurrogat eller idømt anbringelse eller behandling på hospital eller anden institution, er ikke anvendt i

dag. Regler fastsat i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Til nr. 58

Det fremgår af den gældende § 30, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at når hjælpen til en gift person beregnes efter lovens § 26, stk. 3, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger beløbet i henholdsvis § 25, stk. 2, nr. 1 eller 2, afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Det vil sige kontanthjælpssatserne for personer, der er fyldt 30 år, på henholdsvis 16.382 kr. og 12.326 kr. (begge på 2024-niveau).

Det fremgår videre af den gældende § 26, stk. 3, at hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp i kontanthjælpssystemet, og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven eller deltager i en integrationsgrunduddannelse (kombinationsægtepar), beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, det nævnte tilskud eller deltager i en integrationsgrunduddannelse. Denne regel skal ses i sammenhæng med reglen om, at når hjælpen beregnes til et kombinationsægtepar, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger beløbet til personer fyldt 30 år på kontanthjælp, jf. ovenfor.

Det foreslås i *§ 30, stk. 2,* ændre »beløbet i henholdsvis § 25, stk. 2, nr. eller 2« til: »henholdsvis 16.382 kr. (2024-niveau) eller 12.326 kr. (2024-niveau)«.

Forslaget indebærer, at lovens § 30, stk. 2, ikke bliver konsekvensændret som følge af de nye kontanthjælpssatser. Dette foreslås for at sikre, at en ægtefælle i et kombinationsægtepar ikke vil gå væsentligt ned i ydelse sammenlignet med, hvad personen ville få, hvis man konsekvensændrede som følge af de nye kontanthjælpssatser. Princippet i reglen videreføres således med de gældende satser. For ægtepar, hvor den ene modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse end kontanthjælp, jf. loven § 26, stk. 3, fastholdes retsstillingen således i forhold til fradrag for ægtefællens indtægt.

Det betyder, at når hjælpen fremover skal beregnes til et kombinationsægtepar, skal kommunen fortsat kun fradrage den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som kommer til at overstige henholdsvis 16.382 kr. eller 12.326 kr. afhængig af, om personen har forsørgelsespligt over for et barn eller ikke. Det svarer til fuldtud den gældende regel. Beløbene vil fortsat blive satsreguleret.

Til nr. 59

Efter den gældende regel i § 30, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik trækkes indtægter som udgangspunkt fra i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp krone for krone. Indtægter trækkes fra i bruttohjælpen uafhængigt af, hvordan indtægterne behandles skattemæssigt. Det gælder dermed også for skattefrie indtægter.

Der gælder dog visse undtagelser til hovedreglen i § 30, stk. 1. Disse fremgår af lovens §§ 31-33.

Det fremgår af den gældende § 31, stk. 1, i loven, at når der er tale om, at en ansøger eller ægtefællen har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal kommunen se bort fra et beløb pr. udført arbejdstime i indtægten, inden indtægten trækkes fra i hjælpen. Timefradraget udgør i 2024 30,37 pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Der er redegjort nærmere for de gældende regler om fradrag for indtægter m.v. hjælp i kontanthjælpssystemet i pkt. 3.7.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I forslaget til nyaffattelsen af *§ 31* foreslås en ny fradragsmodel i kontanthjælpssystemet – et lempeligere indkomstfradrag. Efter forslagets indhold vil alle personer, der modtager kontanthjælp i det nye kontanthjælpssystem, blive omfattet af det lempeligere indkomstfradrag.

I forslaget til *§ 31, stk. 1,* foreslås det, at når en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal disse trækkes fra i kontanthjælpen, jf. § 30, stk. 1, i loven. Det foreslås, at kommunen ved fradrag for arbejdsindtægter ser bort fra et friløb efter forslaget til stk. 2, og et procentfradrag, der beregnes efter forslaget til stk. 4. Hvis den beregnede kontanthjælp efter fradrag efter stk. 4, et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne ud over fribeløbet som kommunen skal se bort fra, sammenlagt med arbejdsindtægterne efter fradrag efter forslaget til stk. 7 i den samme måned overstiger et indkomstloft

efter forslaget til stk. 5, fradrages de resterende arbejdsindtægter i kontanthjælpen.

I *§ 31, stk. 2,* foreslås fribeløbene. De foreslåede fribeløb er baseret på de nye kontanthjælpssatser (2024-niveau), der foreslås i § 1, nr. 35, med forslaget til § 16, stk. 1 og 2, hvorefter personer, der opfylder opholds- og beskæftigelseskravet, og personer, der ikke skal opfylde kravene, kan modtage:

1) grundsats (6.955 kr.),

2) forhøjet sats (12.064 kr.) eller

3) sats som hjemmeboende (2.823 kr.)

Mens personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet, kan modtage:

4) mindstesats (6.553 kr.) eller

5) sats som hjemmeboende (2.823 kr.).

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2., og bemærkningerne til den foreslåede § 16, hvor forslaget til de nye kontanthjælpssatser i det nye kontanthjælpssystem er beskrevet nærmere.

I *§ 31, stk. 2, nr. 1,* foreslås det, at modtagere af forhøjet sats efter § 16, stk. 1, nr. 2, vil have et fribeløb på 2.500 kr. I *§ 31, stk. 4,* foreslås det, at procentfradraget udgør 35 pct. af arbejdsindtægterne ud over fribeløbet efter § 31, stk. 2. Dette betyder, at disse personer vil kunne tjene 2.500 kr. om måneden, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, hvorefter kommunen fradrager 65 pct. af arbejdsindkomsten i kontanthjælpen. I forslaget til *§ 31, stk. 5, nr. 1,* foreslås, at når summen af arbejdsindkomst og kontanthjælpen i form af forhøjet sats og de skattepligtige tillæg udgør et indkomstloft på 20.359 kr. (2024-niveau), svarende til 100 pct. af den maksimale dagpengesats, vil arbejdsindkomsten blive fratrukket krone for krone i kontanthjælpen for disse personer.

I *§ 31, stk. 2, nr. 2,* foreslås det, at modtagere af grundsats og mindstesats efter § 16, stk. 1, nr. 1, og § 16, stk. 2, nr. 1, vil have et fribeløb på 5.000 kr. I *§ 31, stk. 4,* foreslås det, at procentfradraget udgør 35 pct. af arbejdsindtægterne over fribeløbet efter § 31, stk. 2. Dette betyder, at disse personer vil kunne tjene 5.000 kr. om måneden, uden at der sker fradrag i kontant-

hjælpen, hvorefter kommunen fradrager 65 pct. af i kontanthjælpen. I forslaget til *§ 31, stk. 5, nr. 2,* foreslås, at når summen af arbejdsindkomst og kontanthjælpen svarende til den konkrete kontanthjælpssats og de skattepligtige tillæg udgør et indkomstloft 17.305 kr. (2024-niveau), svarende til 85 pct. af den maksimale dagpengesats, vil arbejdsindkomsten blive fratrukket krone for krone i kontanthjælpen for disse personer.

Personer, der modtager kontanthjælp med sats som hjemmeboende, vil ikke have ikke et fribeløb, jf. forslaget til *§ 31, stk. 3.* For disse personer vil kommunen fradrage 65 pct. af arbejdsindkomsten i kontanthjælpen efter den foreslåede § 31, stk. 4. Et indkomstloft på 85 pct. af den maksimale dagpengesats er ikke relevant, idet hjælpen vil være fradraget fuldt ud, inden kontanthjælp og lønindkomst rammer 85 pct. af den maksimale dagpengesats.

Fribeløbet følger satsen - forhøjet sats, grundsats eller mindstesats, uanset om den fulde sats ikke bliver udmålt som følge af sanktioner og/eller andre fradrag end arbejdsindkomstfradrag. Det vil fremgå, at kontanthjælpsmodtagerens udbetalingsmeddelelse, at arbejdsindtægter ikke fradrages på grund af fribeløbet.

Kommunen skal vejlede hver enkelt person, der får tildelt kontanthjælp, om hvilken kontanthjælpssats og dermed også hvilket fribeløb og indkomstloft, som den enkelte forventes at få udmålt kontanthjælpen efter ved månedens udgang. Det betyder dermed også, at en hjemmeboende person skal have vejledning om, at pågældende ikke har noget fribeløb, men at kommunen ser bort fra procentfradraget på 35 pct. efter den foreslåede bestemmelses stk. 4.

Efter forslagets indhold fremgår de to indkomstlofter i § 31, stk. 5, nr. 1 og 2, som beløb fremfor at henvise til procentandel af den maksimale dagpengesats. I 2024 er den maksimale dagpengesats 20.359 kr. 85 pct. heraf udgør 17.305 kr.

Det er en del af forslaget, at fribeløbene vil blive reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten og afrundet til nærmeste beløb deleligt med 50. Der henvises til den foreslåede nyaffattelse af § 109, jf. lovforslaget § 1, nr. 125 og 128, og bemærkningerne hertil.

Enlige forsørgere med særligt ungetillæg kan ikke udnytte det fulde indkomstfradrag på 5.000 kr., da niveauet af deres kontanthjælp er for højt til at kunne rumme fribeløbet inden indkomstloftet på 17.305 kr. (2024-niveau) svarende til 85 pct. af den maksimale dagpengesats rammes.

Efter forslaget til *§ 31, stk. 6,* vil en regel om, at kommunen ser bort fra arbejdsindtægter op til 28.705 kr. (2024-niveau) for personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, få forrang. For personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU) efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, fradrages indtægter fra arbejde på op til 28.705 kr. pr. år (2024-niveau) efter de gældende regler ikke i hjælpen. Denne regel videreføres dermed med forslaget og vil gå forud for det lempeligere indkomstfradrag - med eller uden fribeløb afhængig af, om den unge på STU får kontanthjælp som hjemme- eller udeboende – helt svarende til de gældende regler, hvor reglen går forud for arbejdstimefradrag i indtægten for fradrag i hjælpen. Har en person opbrugt det fradragsfrie beløb pr. kalenderår som STU-deltager i en måned, vil personen kunne anvende det fulde fribeløb i samme måned; personen vil dog selvfølgelig ikke kunne fradrage det samme beløb to gange.

Det følger af § 1 i lov om socialt frikort, at særreglen om fradrag for personer, der har socialt frikort, har forrang. Det sociale frikort vil gøre det muligt for en person at tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit om årligt, uden at dette fradrages i offentlige forsørgelsesydelser eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Dermed fradrages indtægter tjent inden for frikortet ikke i kontanthjælpen. Denne regel vil gå forud for det lempeligere indkomstfradrag svarende til de gældende regler, hvor reglen går forud for arbejdstimefradrag i indtægten for fradrag i hjælpen.

I *§ 31, stk. 7,* foreslås det, at før kommunen foretager fradrag for arbejdsindtægter, skal der fradrages ATP, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge samt kollektive pensioner i arbejdsindtægterne. Dette svarer til den gældende retstilstand.

I *§ 31, stk. 8,* foreslås det, at der ikke vil skulle tages hensyn til indkomstfradraget ved indgang til hjælpen.

Det betyder, at når en person ansøger om hjælp i kontanthjælpssystemet, vil der ikke skulle tages hensyn til indkomstfradraget ved vurderingen af, om personen har et forsørgelsesbehov. Selvom personen måtte opfylde betingelsen om at have været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed), jf. lovens § 11, stk. 2, nr. 1, kan den pågældende ikke få hjælp i kontanthjælpssystemet, hvis personens forsørgelsesbehov er dækket af andre private eller offentlige forsørgelsesmuligheder, herunder også en ægtefælles indtægter og formue.

Baggrunden herfor er, at intentionen med det lempeligere indkomstfradrag er at skabe incitament til, at den enkelte søger væk fra kontanthjælpssystemet og mod hel eller delvis selvforsørgelse. Derfor skal fribeløbet og procentfradraget først kunne anvendes for personer, der allerede modtager hjælp i kontanthjælpssystemet. Forslaget vil betyde, at en person ved ansøgning om kontanthjælp ikke vil kunne få udmålt kontanthjælp, hvis den pågældende allerede har arbejdsindtægter svarende til, hvad der kan udmåles i kontanthjælp til personen svarende til den konkrete kontanthjælpssats, da vedkommendes forsørgelsesbehov således vil være opfyldt ved arbejdsindtægterne. Dette svarer ikke til den gældende praksis fra Ankestyrelsen offentliggjort som principmeddelelse 42-19, hvorefter det gældende timefradrag pr. udført arbejdstime efter lovens § 31, stk. 1, også anvendes i ansøgningssituationen. Forslaget svarer dog til intentionen med kontanthjælpssystemet om, at kontanthjælpssatserne er udtryk for, hvornår en enkelte ansøger kan anses for at have et forsørgelsesbehov.

De gældende regler om rådighedsforpligtelse betyder, at hjælpen kan ophøre for personer, der har indrettet sig fast på indkomstfradrag. Baggrunden for dette er, at der kan være risiko for, at nogle kontanthjælpsmodtagere og deres eventuelle ægtefæller aktivt indretter sig fast på at modtage kontanthjælp sammen med arbejdsindkomster fra deltidsarbejde som følge af det lempeligere indkomstfradrag. Det vil særlig være en risiko, når der er tale om et fribeløb for arbejdsindtægter, som kan tjenes uden fradrag i kontanthjælpen overhovedet.

Når kommunen under et kontanthjælpsforløb vurderer, at kontanthjælpsmodtageren og en eventuel ægtefælle har indrettet sig fast på at modtage kontanthjælp med arbejdsindkomster fra deltidsarbejde som følge af det lempeligere indkomstfradrag, skal kommunen træffe afgørelse om ophør af hjælpen. Det vil være en betingelse, at kontanthjælpsmodtageren og en eventuel ægtefælle har indrettet sig på en måde, så den pågældende/ægteparret reelt ikke længere har et forsørgelsesbehov i kontanthjælpssystemet beregnet som satsen inklusive tillæg uden indkomstfradrag. Kommunen skal foretage en konkret vurdering og partshøre borgeren, inden kommunen træffer afgørelse om ophør af hjælpen.

Dette vil f.eks. være i den situation, hvor kontanthjælpsmodtageren fast gennem længere tid har en arbejdsindkomst svarende til fribeløbet. Dette forudsætter, at kommunen først skal anvende de gældende rådighedsregler, herunder rådighedsvurdere begge ægtefæller, jf. § 13, stk. 1 og 2, og § 13 a i loven. Kommunen skal endvidere foretage en rådighedsvurdering, hvis kommunen mener, at der er tvivl om, hvorvidt personen og dennes ægtefælle

opfylder deres rådighedsforpligtelser. I dag indgår kommunen aftale om jobsøgningsaktiviteter med en kontanthjælpsmodtager. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Hvis der opstår tvivl om personens rådighed, skal kommunen bl.a. se på, om personens jobsøgning har været seriøs, realistisk og bred, herunder om personen har søgt job uden for eget fagområde, hvis der ikke er tilstrækkeligt mange job inden for eget fagområde. Personen skal søge rimeligt arbejde og skal så vidt muligt søge arbejde med fuld sædvanlig arbejdstid eller arbejde, der kan føre til selvforsørgelse, samt arbejde, der udbydes hele året. Det skal sikre, at en person ikke indretter sig på f.eks. at arbejde på deltid med en lille lønindtægt, eller på kun at have sæsonarbejde.

Kommunen skal træffe afgørelse, selvom personen fortsat opfylder betingelsen om en social begivenhed, og uanset kommunen fortsat kan beregne hjælp efter et eventuelt indkomstfradrag.

Den samlede beregning af hjælp til ægtepar videreføres i den nye ydelsesstruktur og med den nye lempeligere indkomstfradragsmodel. Dermed vil ægtepar i det nye kontanthjælpssystem som udgangspunkt blive beregnet som i dag, dog således at fribeløbene og procentfradraget er individuelle. Det vil sige, at hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til i hjælp. Har ansøgeren og/eller ægtefællen indtægter, vil disse blive trukket fra i hjælpen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 44, 46 og 48, og bemærkningerne hertil.

Begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene eller begge modtager kontanthjælp, vil hver især have et indkomstfradrag bestående af fribeløbet og procentfradraget på 35 pct. Indkomstfradraget vil følge den sats, som den enkelte ægtefælle kommer til at modtage eller ville være berettiget til. Det betyder, at når en person med ret til grundsats er gift med en person med ret til forhøjet sats, vil ægtefællerne have et fribeløb og et indkomstloft indtil krone for kronefradraget på henholdsvis 5.000 kr. og 85 pct. af dagpengemaksimum og 2.500 kr. og 100 pct. af dagpengemaksimum. Indkomstfradraget for hver ægtefælle vil således blive beregnet individuelt. Når en ægtefælles egen arbejdsindkomst rammer det punkt, hvor der sker krone for krone fradrag, foretages først fradrag i denne ægtefælles berettigede hjælp og dernæst i den anden ægtefælles hjælp.

Efter forslagets indhold, jf. forslaget til konsekvensændringer i lovens § 26, stk. 2, skal kommunen beregne hjælpen til et ægtepar eller samlevende, hvor

den ene modtager mindstesats, og hvor den anden modtager grundsats eller forhøjet sats således, at kontanthjælpen nedsættes, så begge modtager det beløb, som de hver ville have modtaget i mindstesats. Denne regel er en videreførelse af den gældende regel i lovens § 26, stk. 2, dog således at reglen konsekvensændres som følge af de nye satser i det nye kontanthjælpssystem.

I forhold til indkomstfradrag vil der her gælde, at begge ægtefæller eller samlevende i et par, hvor den ene er berettiget til mindstesats, mens den anden er berettiget til forhøjet sats, vil have et fribeløb på 5.000 kr. og et indkomstloft på 85 pct. af dagpengemaksimum. Det skyldes, at parrets samlede sats inkl. tillæg vil blive nedsat til to gange mindstesats inkl. tillæg, jf. den ovenfor beskrevne regel i § 26, stk. 2. De får derfor et indkomstfradrag, som passer til mindstesatsen.

I det følgende opstilles et regneeksempel til illustration af beregningen af det lempeligere indkomstfradrag for en ugift person. Beregningen er opgjort pr. måned (2024-niveau).

Eksempel 1 - beregningen for en ugift:

En samlevende person modtager grundsats på 6.955 kr. og børnetillæg på 2.687 kr. (§ 16, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1). Personen har et fribeløb 5.000 kr. (§ 31, stk. 2, nr. 2), et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne efter fribeløbet (§ 31, stk. 4), og et indkomstloft på 17.305 kr. - svarende til 85 pct. af den maksimale arbejdsløshedsdagpengesats (§ 31, stk. 5, nr. 2).

Personen har arbejdsindtægt på 15.000 kr. efter fradrag for ATP, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge samt kollektive pensioner i arbejdsindtægterne (§ 31, stk. 7).

Arbejdsindtægt efter fribeløb = arbejdsindtægt - fribeløb = 15.000 kr. - 5.000 kr. = 10.000 kr.

Ydelsesfradrag = arbejdsindtægt efter fribeløb - fradrag på 35 procent = 10.000 kr. - (10.000 kr. x 35 pct.) = 6.500 kr.

Resultat før indkomstloft = fuld kontanthjælp - ydelsesfradrag = 6.955 kr. + 2.687 kr. - 6.500 kr. = 3.142 kr.

Indtægtssum = arbejdsindtægt + resultat før indkomstloft = 15.000 kr. + 3.142 kr. = 18.142 kr.

Da indtægtssummen er højere end indkomstloftet, er det endelige resultat bestemt af indkomstloftet:

Resultat = indkomstloft - arbejdsindtægt = 17.305 kr. - 15.000 kr. = kontanthjælp = 2.305 kr.

I det følgende opstilles yderligere to regneeksempler til illustration af beregningen af det lempeligere indkomstfradrag. Begge eksempler vedrører ægtefæller. Eksempel 1 illustrerer dog også beregningen for enlige kontanthjælpsmodtager, idet arbejdsindkomsten alene fradrages i personens egen kontanthjælp. Således foretages beregningen for hver enkelt ægtefælle, før resultatet vedrørende en ægtefælle eventuelt indgår i beregningen vedrørende den anden ægtefælle. Beregningen er opgjort pr. måned (2024-niveau).

Eksempel 2 – ægtefælleberegning – begge ægtefæller modtager kontanthjælp:

Ægtefælle 1 modtager grundsats på 6.955 kr. og børnetillæg på 2.687 kr. til sit særbarn (§ 16, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1). Ægtefælle 1 har arbejdsindtægter på 1.500 kr. (efter fradrag for arbejdsindtægter bort fra ATP-bidrag, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge, bidrag til kollektive obligatoriske pensionsordninger). Ægtefælle 1 har derfor et fribeløb på 5.000 kr. (§ 31, stk. 2, nr. 2), et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne (§ 31, stk. 4), og et indkomstloft på 17.305 kr. - svarende til 85 pct. af den maksimale arbejdsløshedsdagpengesats (§ 31, stk. 5, nr. 2).

Ægtefælle 2 modtager forhøjet sats på 12.064 kr. (§ 16, stk. 1, nr. 2) uden tillæg. Ægtefælle 2 har arbejdsindtægter på 10.000 kr. (efter fradrag for arbejdsindtægter bort fra ATP-bidrag, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge, bidrag til kollektive obligatoriske pensionsordninger). Ægtefælle 2 har derfor et fribeløb på 2.500 kr. (§ 31, stk. 2, nr. 1.), et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne (§ 31, stk. 4), og et indkomstloft på 20.359 kr. - svarende til 100 pct. af den maksimale arbejdsløshedsdagpengesats (§ 31, stk. 5, nr. 1).

Ægtefælle 1:

Arbejdsindtægt efter fribeløb = arbejdsindtægt - fribeløb = 1.500 kr. - 5.000 kr. = -3.500 kr. (rundet op til 0)

Ydelsesfradrag = arbejdsindtægt efter fribeløb x fradrag på 35 procent = 0 kr. x 35 pct. = 0 kr.

Resultat før indkomstloft = fuld kontanthjælp - ydelsesfradrag = 9.642 kr. - 0 kr. = 9.642 kr.

Indtægtssum = arbejdsindtægt + resultat før indkomstloft = 1.500 kr. + 9.642 kr. = 11.142 kr.

Da indkomstloftet ikke rammes: kontanthjælp = 9.642 kr.

Ægtefælle 2:

Arbejdsindtægt efter fradrag = arbejdsindtægt - fribeløb = 10.000 kr. - 2.500 kr. = 7.500 kr.

Ydelsesfradrag = arbejdsindtægt efter fribeløb x fradrag på 35 procent = 7.500 kr. x 35 pct. = 4.875 kr.

Resultat før indkomstloft = fuld kontanthjælp - ydelsesfradrag = 12.064 kr. - 4.875 kr. = 7.189 kr.

Indtægtssum = arbejdsindtægt + resultat før indkomstloft = 10.000 kr. + 7.189 kr. = 17.189 kr.

Da indkomstloftet ikke rammes: kontanthjælp = 7.189 kr.

Eksempel 3 - ægtefælleberegning - kun ægtefælle 2 modtager kontanthjælp:

Ægtefælle 1 modtager (ville kunne modtage) grundsats på 6.955 kr. og børnetillæg på 2.687 kr. til sit særbarn (§ 16, stk. 1, nr. 1, og § 17, stk. 1). Ægtefælle 1 har en arbejdsindtægt på 18.000 kr. (efter fradrag for arbejdsindtægter bort fra ATP-bidrag, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge, bidrag til kollektive obligatoriske pensionsordninger). Ægtefælle 1 har derfor et fribeløb på 5.000 kr. (§ 31, stk. 2, nr. 2.), et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne efter fribeløbet (§ 31, stk. 4), og et indkomstloft på 17.305 kr. - svarende til 85 pct. af den maksimale arbejdsløshedsdagpengesats (§ 31, stk. 5, nr. 2).

Ægtefælle 2 modtager forhøjet sats på 12.064 kr. uden tillæg (§ 16, stk. 1, nr. 2.). Ægtefællen har en arbejdsindtægt på 10.000 kr. (efter fradrag for arbejdsindtægter bort fra ATP-bidrag, arbejdsmarkedsbidrag, henlagte feriepenge, bidrag til kollektive obligatoriske pensionsordninger). Ægtefælle 2 har derfor et fribeløb på 2.500 kr. (§ 31, stk. 2, nr. 1.), et procentfradrag på 35 pct. af arbejdsindtægterne efter fribeløbet (§ 31, stk. 4), og et indkomstloft på 20.3595 kr. - svarende til 100 pct. af den maksimale arbejdsløshedsdagpengesats (§ 31, stk. 5, nr. 1).

Ægtefælle 1:

Arbejdsindtægt efter fribeløb = arbejdsindtægt - fribeløb = 18.000 kr. - 5.000 kr. = 13.000 kr.

Ydelsesfradrag = arbejdsindtægt efter fribeløb x fradrag på 35 procent. = 13.000 kr. x 35 pct.= 8.450 kr.

Resultat før indkomstloft = fuld kontanthjælp - ydelsesfradrag = 9.642 kr. - 8.450 kr. = 1.192 kr.

Indtægtssum = arbejdsindtægt + resultat før indkomstloft = 18.000 kr. + 1.192 kr. = 19.192 kr.

Da indtægtssummen er højere end indkomstloftet, er det endelige resultat bestemt af indkomstloftet:

Resultat = indkomstloft - arbejdsindtægt = 17.305 - 18.000 kr. = - 695 kr.

Da arbejdsindtægten er højere end indkomstloftet, er kontanthjælpen fuldt fradraget for ægtefælle 1, og der fradrages yderligere 695 kr. krone for krone (svarende til fradrag med 100 pct.) i kontanthjælpen til ægtefælle 2.

Ægtefælle 2:

Arbejdsindtægt efter fribeløb = arbejdsindtægt - fribeløb = 10.000 kr. - 2.500 kr. = 7.500 kr.

Ydelsesfradrag = arbejdsindtægt efter fribeløb x fradrag på 35 procent = 7.500 kr. x 35 pct. = 4.875 kr.

Resultat før indkomstloft = fuld kontanthjælp – ydelsesfradrag – resultat fra ægtefælle 1 = 12.064 kr. - 4.875 kr. - 695 kr. = 6.494 kr.

Indtægtssum = arbejdsindtægt + resultat før indkomstloft = 10.000 kr. + 6.494 = 16.494 kr.

Da indkomstloftet ikke rammes: resultat = kontanthjælp = 6.494 kr.

Til nr. 60

Det fremgår af § 32 i lov om aktiv socialpolitik, at feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i barnets lov, bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal

dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 13, stk. 12. Udgør feriegodtgørelse et lavere beløb pr. dag end den beregnede sats pr. dag for kontanthjælp, kan der ikke ydes supplerende kontanthjælp.

Hvis en person, der modtager kontanthjælp, har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse og ønsker at afholde denne ferie, skal der efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik ske træk i kontanthjælpen svarende til det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække. Tilsvarende gælder for ferie med ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i barnets lov. Det betyder, at hjælpen er suspenderet i den periode, hvor kontanthjælpsmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg.

Hvis en person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, i 12 sammenhængende måneder har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp og dermed har ret til ferie med ydelse efter § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, skal eventuelt optjent ferie med feriegodtgørelse afholdes før ferie efter § 13, stk. 12. Det fremgår af § 13, stk. 12, 5. pkt., og § 32. Det fremgår videre af § 13, stk. 12, 6. pkt., at den samlede ferie højst kan udgøre 4 uger. En person, der f.eks. har optjent 10 feriedage med feriegodtgørelse, vil således skulle afholde de 10 feriedage med feriegodtgørelse svarende til 14 dage (2 uger) med kontanthjælp, inden personen kan afholde ferie med kontanthjælp (de resterende 2 uger). Det skyldes, at fem feriedage, som er optjent efter ferieloven, svarer til en uges ferie og dermed til syv dage med kontanthjælp. Ferien med feriegodtgørelsen skal afholdes, før der kan afholdes ferie med kontanthjælp, uanset størrelsen af feriegodtgørelsen. En person, der på grund af få løntimer kun har et beløb på f.eks. 48 kr. pr. dag med feriegodtgørelse, vil således, når der afholdes ferie, blive stillet økonomisk dårligere, end hvis personen vælger ikke at holde ferien og i stedet får udbetalt kontanthjælp.

Reglerne om afholdelse af ferie i § 13, stk. 12, og § 32 regulerer alene den situation, hvor en kontanthjælpsmodtager holder ferie.

Hvis en person får udbetalt feriegodtgørelse uden at holde ferie, sker der fradrag i kontanthjælpen krone for krone, jf. § 30, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår af § 30, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen. Der henvises endvidere til Ankestyrelsens principafgørelse 67-15, som fastslår, at hvis borgeren ikke har aftalt feriens placering med kommunen, kan borgeren ikke

anses for at holde ferie, og at feriegodtgørelsen skal i det tilfælde i overensstemmelse med hovedreglen trækkes fra krone for krone i den måned, hvor feriegodtgørelsen kommer til udbetaling.

Restferie under en feriedag, som udbetales efter ferieårets udløb efter anmodning fra borgeren, jf. ferielovens § 23 a, skal fratrækkes kontanthjælpen krone for krone, hvis borgeren ikke har afholdt ferien.

Automatisk udbetalt feriegodtgørelse (beløb under 5.000 kr.), som vedrører ferie ud over 4 uger eller stammer fra et ophørt ansættelsesforhold, og som udbetales efter ferieafholdelsesperiodens afslutning, jf. ferielovens § 24 a, skal fratrækkes kontanthjælpen krone for krone, hvis borgeren ikke har afholdt ferien.

Er beløbet højere kan lønmodtageren i visse situationer få feriebetaling, som enten vedrører optjent ferie ud over 4 uger eller et ophørt ansættelsesforhold, udbetalt enten automatisk eller efter ansøgning efter ferielovens § 24 og § 26, stk. 1.

Automatisk udbetalt feriegodtgørelse (beløb under 2.500 kr. før skat og arbejdsmarkedsbidrag), som vedrører et ophørt ansættelsesforhold, og som udbetales ved fratræden, jf. ferielovens § 26, stk. 2, skal fratrækkes kontanthjælpen krone for krone, hvis borgeren ikke holder ferien. Da feriegodtgørelse med de nye ferieregler (efter 1. september 2020) kan afholdes løbende i ansættelsesforholdet, vil den automatiske udbetaling som altovervejende udgangspunkt vedrøre feriegodtgørelse til brug for ferie i den indeværende ferieafholdelsesperiode, og kommunen skal derfor inden fradrag krone for krone undersøge, om borgeren har afholdt ferien eller påtænker at holde ferien. Der henvises også til Ankestyrelsens principafgørelse 15-19, hvor det slås fast, at inden kommunen træffer afgørelse, skal kommunen undersøge, om borgeren har planer om at holde ferie med den automatiske udbetalte feriegodtgørelse i det ferieår, som feriegodtgørelsen er beregnet til at dække.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 32 i lov om aktiv socialpolitik foreslås det at samle reglerne om afholdelse af ferie med feriegodtgørelse og fradrag for udbetalt feriegodtgørelse, når der ikke holdes ferie. Der er dels tale en indholdsmæssig videreførelse af den gældende bestemmelse, dels en udvidelse af bestemmelsen med nye og uddybende regler om afholdelse af ferie for personer omfattet af § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, samt en præcisering af gældende ret om fradrag for udbetalt feriegodtgørelse, når der ikke afholdes ferie.

Det følger af det foreslåede nye *§ 32, stk. 1,* at der foretages fradrag i hjælpen, når en person, der ikke har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, holder ferie, og personen har fået udbetalt feriegodtgørelse efter ferieloven eller ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 87 i barnets lov. Fradraget efter 1. pkt. vil ske med det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Forslaget er en delvis videreførelse af den gældende § 32, idet reguleringen af, hvordan der holdes ferie med feriegodtgørelse, når personen også har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, udskilles til særskilte bestemmelse, jf. forslaget til indsættelse af stk. 2 og 3 i § 32.

Med det foreslåede vil en person, der får udbetalt feriegodtgørelse efter ferieloven eller ferietillæg efter ophørt hjælp efter § 87 i barnets lov, blive trukket i hjælpen, når personen holder ferie. Feriegodtgørelse kan være udbetalt automatisk eller efter anmodning fra borgeren.

Feriegodtgørelsen eller ferietillægget kan være udbetalt, før ferien afholdes, men personen trækkes først i hjælpen på det tidspunkt, hvor personen holder ferie.

Feriegodtgørelse udbetales af arbejdsgiver eller FerieKonto. Feriegodtgørelse kan både være udbetalt som småbeløb ved ferieårets start eller i ferieåret efter borgerens anmodning om udbetaling.

Efter ferieloven skal ferie holdes med fem dage om ugen. Det vil sige, at lørdag og søndag ikke indgår i beregningen af ferieugen.

I modsætning hertil udbetales kontanthjælpen (selvforsørgelse- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp) som et månedligt beløb og dækker dermed alle syv kalenderdage i en uge, herunder også lørdag og søndag.

Det betyder, at fem feriedage, som er optjent efter ferieloven, svarer til en uges ferie og dermed til syv dage med kontanthjælp. Antallet af feriedage skal derfor omregnes til kalenderdage, når det vurderes, hvor mange dage en feriegodtgørelse omfatter.

Ferietillæg (tillæg til ferieformål) efter ophørt hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, jf. § 87 i barnets lov, udbetales ved ferieårets start, jf. § 16, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1603 af 12.

december 2023 om tilskud til pasning af børn og unge med handicap eller langvarig sygdom.

Det følger af den foreslåede *§ 32, stk. 2*, at personer, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, og som har optjent ret til feriegodtgørelse eller ferietillæg efter ophørt hjælp efter § 87 i barnets lov med et højere beløb pr. dag end den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen, skal afholde denne ferie, inden der kan afholdes ferie med kontanthjælp. Feriedage efter 1. pkt. fratrækkes i antallet af dage med ret til ferie efter § 13, stk. 12.

Bestemmelsen er ny, men svarer indholdsmæssigt til den gældende § 32 og § 13, stk. 12, 5. pkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 32, stk. 3.

Med det foreslåede vil en person, der har feriedage med feriegodtgørelse med et beløb, der er større end kontanthjælpen, blive fradraget det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække, inden personen kan begynde at bruge af retten til ferie med kontanthjælp. Dagssatsen for kontanthjælpen vil variere alt efter, om personen modtager mindstesats, grundsats, forhøjet sats eller sats for hjemmeboende, og hvilke tillæg, personen er berettiget til. En enlig ikke-forsørger på grundsats vil have en månedlig kontanthjælp på 6.955 kr. tillagt ikke-forsørger tillæg på 1.054 kr., dvs. i alt 8.009 kr. (2024 pl.). Holdes ferien i juni måned, vil dagssatsen således være ca. 267 kr. En enlig forsørger på forhøjet sats vil have en månedlig kontanthjælp på 12.064 kr. tillagt børnetillæg på 2.687 kr., dvs. i alt 14.751 kr. eller en dagssats i juni måned på ca. 492 kr.

Retten til ferie med kontanthjælp indtræder efter 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp. En måned, hvor personen helt eller delvist har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp eller engangshjælp, herunder supplerende uddannelseshjælp eller kontanthjælp, indgår i opgørelsen af 12 sammenhængende måneder med uddannelseshjælp eller kontanthjælp som en hel måned. Det fremgår af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1470 af 16. december 2019 om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse i forbindelse med ferie. Det fremgår videre af § 1, stk. 4, i samme bekendtgørelse, at en periode på 12 måneder ikke er sammenhængende, hvis perioden afbrydes af en hel måned uden uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

En person, som er overgået til kontanthjælp den 1. september 2024, og som i perioden frem til den 1. september 2025, hvor retten til ferie med kontanthjælp indtræder, har haft beskæftigelse i et mindre omfang, hvorved der er

optjent ret til 4 dages ferie med feriegodtgørelse med et beløb over kontanthjælpens størrelse, vil skulle afholde disse fire dage, inden der kan holdes ferie med kontanthjælp. De 4 feriedage skal efter ferielovens regler holdes inden den 31. december 2025.

Det følger af den foreslåede *§ 32, stk. 3*, at personer, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, og som har optjent ret til feriegodtgørelse eller ferietillæg med et lavere beløb pr. dag end den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen, vil kunne få suppleret feriegodtgørelsen, som udbetales under ferien, med kontanthjælp op til den beregnede sats pr. dag for kontanthjælpen.

Med det foreslåede vil en person, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12, kunne afholde optjent ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg og samtidigt få supplerende kontanthjælp op til sin dagssats for kontanthjælp pr. afholdt feriedag.

Retten til supplerende kontanthjælp gælder for alle, der har ret til ferie med kontanthjælp efter § 13, stk. 12. Personer, der i dag modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som med forslaget til § 13, stk. 12, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås omfattet af bestemmelsen, vil således også have ret til supplerende kontanthjælp til feriegodtgørelsen.

Retten til supplerende kontanthjælp til feriegodtgørelsen forudsætter, jf. § 13, stk. 12, at personen fortsat er kontanthjælpsmodtager på tidspunktet for afholdelse af ferien.

Det følger af den foreslåede nye *§ 32, stk. 4*, at feriegodtgørelse efter ferieloven og ferietillæg, som en person får udbetalt uden afholdelse af ferie, fratrækkes i hjælpen, jf. § 30, stk. 1.

Med det foreslåede fastsættes det, hvordan kommunen skal forholde sig til feriegodtgørelse, som kontanthjælpsmodtageren får udbetalt, uden at ferien holdes.

Formålet med bestemmelsen er at præcisere i loven, hvad der sker med feriegodtgørelsen, som udbetales, uden at borgeren holder ferie. Det fremgår af den gældende § 30, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at har en ansøger eller ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen. Præciseringen ved henvisningen til § 30, stk. 1, i den foreslåede § 32, stk. 4, er en tydeliggørelse af gældende ret. Der er ikke med præciseringen tiltænkt en materiel ændring

af gældende ret. Der kan efter gældende regler i ferieloven f.eks. ske automatisk udbetaling af feriegodtgørelse ved ferieafholdelsesperiodens udløb, jf. ferielovens § 24 a.

Det følger af den foreslåede nye *§ 32, stk. 5*, at en feriedag efter ferieloven svarer til 1,4 dage med kontanthjælp. Der er tale om en omregningsregel. Med indsættelsen af reglen sker der ikke nogen ændringer af retstilstanden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 61

Det fremgår af den gældende § 33, stk. 1, nr. 10, at der foretages fradrag i hjælpen for en danskbonus efter integrationsloven udbetalt til ansøgerens ægtefælle. Der ses bort fra danskbonus i 2 år efter udbetalingstidspunktet.

Det foreslås, at *§ 33, stk. 1, nr. 10,* ophæves, og at nr. 11 bliver til et nyt nr. 10.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Danskbonussen var reguleret i § 22, stk. 4, som ophæves med den nye ydelsesstruktur. Med den foreslåede ændring vil det derfor ikke længere være muligt at modtage danskbonus fra den 1. juli 2025.

Til nr. 62

Det foreslås at ophæve overskriften før § 34.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 34 med lovforslagets § 1, nr. 63, foreslås ophævet, som følge af, at personkredsen for tildeling af særlig støtte skal ændres, således særlig støtte alene videreføres for personer uden for kontanthjælpssystemet.

Til nr. 63

Efter den gældende § 34 i loven kan kommunen yde særlig støtte. Den særlige støtte efter § 34 er en hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at

de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter.

Det foreslås, at *§ 34* ophæves, da personkredsen for tildeling af særlig støtte skal tilpasses, således særlig støtte alene videreføres for personer uden for kontanthjælpssystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.14. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 64

Det foreslås, at henvisningen i § 35, stk. 4, til §§ 22-25, i lov om aktiv socialpolitik ændres til en henvisning til lovens § 16-20.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 35, hvor der foreslås en ny ydelsesstruktur i lov om aktiv socialpolitik, således, at de eksisterende ydelser i lovens §§ 22-25 erstattes af nye ydelser og tillæg i lovens §§ 16-20.

Til nr. 65

De gældende fire sanktionssatser og tilhørende ydelsesintervaller fremgår af § 35, stk. 4, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at *§ 35, stk. 4, 4. pkt.*, nyaffattes således, at sanktionssatserne i 2024-niveau udgør 1) 200 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindre end 6.553 kr. pr. måned, 2) 450 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindst 6.553 kr. og højst 9.642 kr. pr. måned, 3) 600 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mere end 9.642 kr. og mindre end 13.723 kr. pr. måned og 4) 700 kr. for personer, der modtager hjælp efter §§ 16-20 på mindst 13.723 kr. pr. måned.

Forslaget tilpasser sanktionssatserne til den nye ydelsesstruktur.

Med forslaget til § 35, stk. 4, 4. pkt., vil fradrag efter §§ 36-38 og nedsættelse af hjælpen efter §§ 39-40 i lov om aktiv socialpolitik skulle ske med sanktionssatser på enten 200 kr., 450 kr., 600 kr. eller 700 kr.

Størrelsen af sanktionssatsen vil som hidtil afhænge af den pågældendes indplacering på fire ydelsesintervaller. Det er den pågældendes hjælp efter de i lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede nye §§ 16-20 på forseelsestidspunktet uden eventuelle fradrag, der er bestemmende for indplaceringen på et af

de fire ydelsesintervaller. Fritidstillæg efter lovforslagets § 1, nr. 109, medtages således ikke ved indplacering i ydelsesintervaller.

Som efter gældende regler vil sanktionssatsen ikke blive påvirket af egen eller ægtefælles supplerende indtægt. Ligeledes vil fradraget i en kalendermåned som hidtil ikke kunne overstige den beregnede hjælp for den samme måned. Hvis summen af sanktionssatser i en kalendermåned overstiger den beregnede hjælp, sker der alene fradrag for sanktioner svarende til den beregnede hjælp. Den del af summen af sanktionssatser, der eventuelt overstiger den beregnede hjælp for den samme kalendermåned, bortfalder, og kan således ikke overføres til fradrag i efterfølgende måneder. Hvis fradraget for sanktioner ikke er fuldt fratrukket i den beregnede hjælp for samme kalendermåned, eksempelvis fordi hændelsen er sket i slutningen af måneden og dermed efter beregning og udbetaling af hjælp for denne måned, skal et overskydende fradrag ske i hjælpen inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Herefter bortfalder sanktionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 66

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i 35, stk. 6 og 7 at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 67

Det fremgår af § 35 a i loven, at kommunen hurtigst muligt og senest ved førstkommende samtale efter den 1. april 2022 mundtlig skal vejlede åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af kontanthjælp m.v. om, at de i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 i hver hele kalendermåned skal registrere jobsøgning, og at personer, der ikke har registreret jobsøgning i hel kalendermåned hurtigst muligt skal indkaldes til en jobsamtale, jf. § 13 a, stk. 4. Kommunen skal endvidere vejlede om, at en person der har undladt at være jobsøgende i en hel kalendermåned, jf. § 13 a, stk. 4, og ikke senest på tidspunktet for jobsamtalen har dokumenteret og registreret jobsøgning i en hel kalendermåned, jf. § 39, stk. 2, får hjælpen nedsat med 3 sanktionssatser efter § 40.

Det fremgår af § 35 a, stk. 3, at kommunen forud for en afgørelse om en sanktion efter § 39, stk. 1, nr. 8, fordi personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt., skal vejlede personen ved en samtale om, at personen vil få hjælpen nedsat efter § 40 fra den 1. januar 2024, hvis personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt.

Det foreslås, at *§ 35 a* ophæves, idet bestemmelsen er overflødig. Baggrunden for forslaget om at ophæve § 35 a, stk. 1, og 2, i loven er, at den midlertidige ordning, hvorefter åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af hjælp skulle sanktioneres, hvis de ikke havde søgt job i en måned, er ophørt den 31. december 2023. Baggrunden for forslaget om at ophæve § 35 a, stk. 3, i loven, er at bestemmelsen om, at kommunen skal vejlede personen mundtligt om, at hjælpen vil blive nedsat fra den 1. januar 2024, hvis personen uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter går imod intentionen med forenklingen af vejledningspligten pr. 1. januar 2024 som led i "Anden delaftale om nytænkning af beskæftigelsesindsatsen", lov nr. 727 af 13. juni 2023.

Forslaget om at § 35 a ophæves indebærer, at kommunen ikke længere mundtligt skal vejlede åbenlyst uddannelsesparate og jobparate modtagere af hjælp om den tidligere midlertidige ordning og registrering af jobsøgning i hver hele kalendermåned, og om sanktion for undladelse heraf. Forslaget

indebærer endvidere, personerne ikke ved en samtale skal vejledes om, at de efter 1. januar 2024 vil få hjælpen nedsat, hvis de uden rimelig grund har undladt at registrere jobsøgningsaktiviteter inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt. og § 39, stk. 1, nr. 8, i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68

Ordlyden af overskriften før § 36 i den gældende lov om aktiv socialpolitik er »Fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelseshjælp- eller kontanthjælp«.

Det foreslås at ændre kapiteloverskriften til *»Fradrag i kontanthjælpen efter §§ 16-20 ved udeblivelse fra tilbud m.m.«*.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Ændringen af overskriften til *»Fradrag i kontanthjælpen efter §§ 16-20 ved udeblivelse fra tilbud m.m.*« har endvidere til formål at tydeliggøre, at bestemmelserne handler om sanktion i form af fradrag, når personer f.eks. udebliver fra tilbud og derved ikke opfylder deres rådighedsforpligtelse.

Til nr. 69

Det fremgår af den gældende § 37, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven, booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret. Det fremgår videre, at reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. Bestemmelsens 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for jobparate selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og jobparate overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

Det foreslås at nyaffatte *§ 37, stk. 3*, således at det kommer til at fremgå, at når en person booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 20, vil personens booking

af en jobsamtale blive sidestillet med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra en sådan samtale.

Det foreslåede indebærer alene en sammenskrivning af § 37, stk. 3, 1. og 2. pkt. Ændringen betyder ikke materielle ændringer.

Til nr. 70

Efter den gældende § 37 a, stk. 1, fremgår, at for en person, der er omfattet af § 13, stk. 2, nr. 4, eller stk. 3, nr. 2, og som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle have booket jobsamtalen digitalt, og indtil personen har booket en jobsamtale digitalt, eller til personen har genoprettet kontakten med jobcenteret. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor jobsamtalen skulle have været booket, uanset om personen booker jobsamtalen dagen efter fristens udløb.

Af den gældende § 37 a, stk. 2, fremgår at for en person, som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse, hvis personen er omfattet af

1) § 13, stk. 2, nr. 5, eller

2) § 13, stk. 3, nr. 3.

Som en konsekvens af, at § 13, stk. 2, nr. 5 og stk. 3, nr. 3, som en følge af nyaffattelsen af § 13, er der behov for at § 37 a, stk. 2, ophæves.

Det foreslås derfor, at *§ 37 a, stk. 2,* ophæves.

De persongrupper, der tidligere var omfattet af bestemmelsen indgår nu i § 37 a, stk. 1. Konsekvensændringen er en følge af forslaget til et nyt kontanthjælpssystem.

Der sker ikke materielle ændringer i forhold til persongrupperne.

Til nr. 71

Efter den gældende § 39, stk. 1, nr. 4, nedsættes hjælpen efter § 40, hvis en person undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret eller arbejdsgivere, jf. § 13, stk. 2, nr. 6, eller stk. 3, nr. 6. Med henvisningen til § 13,

stk. 2, nr. 6, og stk. 3, nr. 6, henvises til den situation, hvor en person f.eks. er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at i *§ 39, stk. 1, nr. 4,* indsættes efter »jobcenteret«: », tilbudsstedet«, »stk. 2, nr. 6« ændres til: »stk. 2, nr. 5«, og »stk. 3, nr. 6« ændres til: »stk. 3, nr. 5«.

Forslaget om at indsætte ordet »tilbudsstedet« i bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagene til § 13, stk. 2 og 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24.

Forslaget vil indebære, at kommunerne vil kunne sanktionere for manglende sygemelding til tilbudsstedet, hvis kommunen har angivet, at den pågældende person skal sygemelde sig til tilbudsstedet.

Forslaget om ændring af henvisningerne »stk. 2, nr. 6« til »stk. 2, nr. 5« og »stk. 3, nr. 6« til »stk. 3, nr. 5« er en konsekvens af, at bestemmelsen om kommunens pligt til at vurdere, om en persons undladelse af at give meddelelse om sygdom, med nyaffattelsen af § 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, flyttes fra henholdsvis stk. 2, nr. 6, og stk. 3, stk. 6, til stk. 2, nr. 5, og stk. 3, nr. 5.

Til nr. 72

Det fremgår af § 39, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at uanset, at en person i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 ikke opfylder kravet i stk. 1, nr. 8, vedrørende registrering af jobsøgningsaktiviteter i en joblog inden for den af kommunen fastsatte frist, jf. § 13 a, stk. 3, 5. pkt., vil personen ikke skulle have hjælpen nedsat efter § 40. I stedet skal en person, der har undladt at være jobsøgende i en hel kalendermåned og senest på tidspunktet for jobsamtalen ikke har dokumenteret og registreret jobsøgning i en hel kalendermåned, jf. § 13 a, stk. 4, have hjælpen nedsat efter § 40.

Det foreslås, at *§ 39, stk. 2,* ophæves som følge af, at den periode, som bestemmelsen regulerer, er udløbet

Til nr. 73

Efter de gældende regler i §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

Det foreslås, at henvisningerne i *§ 40, stk. 1,* og i *§ 40 a, stk. 1* og 2, til §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik ændres til §§ 16-20.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 35, hvor der foreslås en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet i lov om aktiv socialpolitik, hvor de eksisterende ydelser i lovens §§ 22-25 erstattes af nye ydelser og tillæg i lovens §§ 16-20.

Til nr. 74

Som følge af nyaffattelsen af § 13, hvor stk. 16 bliver til stk. 14, skal der foretages konsekvensændringer i flere bestemmelser.

Det foreslås, at i *§ 40 a, stk. 3, § 69, stk. 4, § 69 k, stk. 4, § 75, stk. 3, § 76, stk. 1, 4. pkt., § 77, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 1 pkt. og stk. 4, 1. pkt.,* og *§77a, stk. 1, 2, 3* og *4,* ændres »§ 13, stk. 16« til: »§ 13, stk. 14«.

Der er alene tale om en konsekvensændring, som ikke medfører materielle ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 75

Efter den gældende § 42, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25, dog undtaget bidragstillæg efter § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, på mindst 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau), have hjælpen nedsat med en tredjedel i 20 uger og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp, hvis den pågældende mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Målgruppen, der sanktioneres efter § 42, stk. 1, er således personer, der modtager en samlet ydelse bortset fra bidragstillæg mindst på niveau med en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn.

Det foreslås i *§ 42, stk. 1,* at ændre »§§ 22-25, dog undtaget § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, på mindst 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau)« til: »§§ 16-20 på mindst 12.064 kr. (2024-niveau)«.

Forslaget tilpasser målgruppen, der sanktioneres efter § 42, til den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35. Med forslaget vil personer, der modtager en samlet ydelse mindst på niveau med en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn, som hidtil blive sanktioneret efter reglerne i § 42 med nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og med krav om tilbagebetaling af den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende

mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Den samlede ydelse, der vil skulle medregnes efter forslaget til ændring af § 42, stk. 1, består af kontanthjælp og eventuelle tillæg efter de med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslåede §§ 16-20, i lov om aktiv socialpolitik. Fritidstillæg efter den foreslåede § 21 i loven indgår ikke i den samlede ydelse efter § 42.

Til nr. 76

Efter den gældende § 43, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal en person, som modtager hjælp efter §§ 22-25, dog undtaget bidragstillæg efter § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, på mindre end 12.326 kr. pr. måned (2024-niveau), have hjælpen nedsat med tre sanktionssatser efter § 35, stk. 4, pr. måned i 3 måneder og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Målgruppen, der sanktioneres efter § 43, stk. 1, er således personer, der modtager en samlet ydelse bortset fra bidragstillæg på mindre end niveauet for kontanthjælpsmodtagere fyldt 30 år uden børn.

Det foreslås i *§ 43, stk. 1,* at ændre »§§ 22-25 a, dog undtaget § 23, stk. 3 og § 25, stk. 4, på mindre end 11.423 kr. pr. måned (2019-niveau)« til: »§§ 16-20 eller § 25 a på mindre end 12.064 kr. (2024-niveau)«.

Forslaget tilpasser målgruppen, der sanktioneres efter § 43, til den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35. Med forslaget vil personer, der modtager en samlet ydelse på mindre end på niveauet for en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn, som hidtil blive sanktioneret efter reglerne i § 43 med nedsættelse af hjælpen med tre sanktionssatser efter § 35, stk. 4, pr. måned i 3 måneder og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp i 20 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Den samlede ydelse, der vil skulle medregnes efter forslaget til ændring af § 43, stk. 1, består af kontanthjælp og eventuelle tillæg efter de med lov-

forslagets § 1, nr. 35. foreslåede §§ 16-20, i lov om aktiv socialpolitik. Fritidstillæg efter den foreslåede § 21 i loven indgår ikke i den samlede ydelse efter § 43.

Til nr. 77

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Det foreslås i *§ 44 a* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 78

Efter de gældende regler i § 68, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, er satserne for ressourceforløbsydelse under ressourceforløb som udgangspunkt fastsat til satserne for modtagere af kontanthjælp, som er fyldt 30 år og har henholdsvis forsørgelsespligt over for et barn (16.832 kr. 2024-niveau) eller ikke har forsørgelsespligt over for et barn (12.326 kr. 2024-niveau).

For unge under 25 år, som bor hjemme hos en eller begge forældre og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn udgør ressourceforløbsydelsen 3.834 kr., svarende til det en uddannelseshjælps eller kontanthjælpsmodta-

ger i samme situation modtager. Hvis den unge under 25 år har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, modtager pågældende et tillæg på 1.548 kr. (2024-niveau) pr. barn, dog højst 16.382 kr. (2024-niveau).

På baggrund af de foreslåede ændringer i kontanthjælpssystemet foreslås det, at nyaffatte § 68, stk. 2, således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at ressourceforløbsydelsen udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,

2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,

3) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller

4) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre samt et månedligt tillæg pr. barn, som den unge har en dokumenteret bidragspligt over for, som der udgør 1.548 kr. (2024-niveau). Den samlede ydelse kan højst udgøre 16.382 kr. (2024-niveau).

Med nyaffattelsen er der ikke tiltænkt ændringer i størrelsen på satserne for ressourceforløbsydelse, som svarer til de hidtil gældende satser. Der er alene tale om, at beløbet kommer til at fremgå direkte af bestemmelsen i stedet som en henvisning til de regler i kontanthjælpssystemet, der nu foreslås ophævet.

Til nr. 79

Det fremgår af den gældende § 69, stk. 3, nr. 4, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 68, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiver om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Det fremgår af den gældende § 69 d, stk. 1, nr. 3, at ressourceforløbsydelsen nedsættes, hvis en person undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller arbejdsgiveren, hvor personen er givet tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til

handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Det fremgår ikke af ordlyden af bestemmelsen, at kommunen kan sanktionere for undladelse af at meddele sygdom til tilbudsstedet, hvis kommunen har bestemt, at en person, der deltager i tilbud, skal meddele sygdom til tilbudsstedet.

§§ 69 og 69 d handler om personer, der er visiteret til et ressourceforløb.

Det fremgår af den gældende § 69 k, stk. 3, nr. 4, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Det fremgår af den gældende § 69 o, stk. 1, nr. 3, at ressourceforløbsydelsen nedsættes, hvis en person undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller arbejdsgiveren, hvor personen er givet tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, og hvor tilbuddet fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan.

Det fremgår ikke af ordlyden af bestemmelsen, at kommunen kan sanktionere for undladelse af at meddele sygdom til tilbudsstedet, hvis kommunen har bestemt, at en person, der deltager i tilbud, skal meddele sygdom til tilbudsstedet.

§§ 69 k og 69 o handler om personer, der modtager ressourceforløbsydelse i forbindelse med et jobafklaringsforløb.

Det foreslås, at der i *§ 69, stk. 3, nr. 4, § 69 d, stk. 1, nr. 3, § 69 k, stk. 3, nr. 4, og § 69 o, stk. 1, nr. 3,* efter »kommunen« indsættes », tilbudsstedet«.

Med den foreslåede ændring vil en person, som er givet et tilbud, kunne meddele sygdom direkte til tilbudsstedet, hvis kommunen har vejledt om, at sygdom skal meddeles til tilbudsstedet.

Det betyder samtidigt, at kommunen vil få mulighed for at nedsætte ressourceforløbsydelsen for en person, der er visiteret til et ressourceforløb og mod-

tager ressourceforløbsydelse, og for en person, der modtager ressourceforløbsydelse i forbindelse med et jobafklaringsforløb, hvis personen undlader at meddele sygdom til tilbudsstedet, og kommunen har vejledt om, at sygdom skal meddeles til tilbudsstedet.

Ankestyrelsen har med principmeddelelse 42-22, som handler om sanktionering efter §§ 36-40, fastslået, at en person, der modtager kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som deltager i et tilbud, kun kan sanktioneres for ikke at meddele sygdom til jobcenteret, og at der ikke er hjemmel til at sanktionere en person for ikke at sygemelde sig til tilbudsstedet.

Med forslaget vil kommunerne vil få frihed til at beslutte, hvortil sygemelding skal ske, og kommunerne vil kunne sanktionere for manglende sygemelding til tilbudsstedet, hvis kommunen har angivet, at den pågældende person skal sygemelde sig til tilbudsstedet.

Til nr. 80

Det fremgår af den gældende § 69 d, stk. 3, at ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Som følge af ændringen i kontanthjælpssatserne er der behov for at ændre § 69 d, stk. 3, således at satserne relaterer sig til de nye kontanthjælpsydelser for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11.

Det foreslås derfor, at *§ 69 d, stk. 3,* affattes således, at der fremgår, at ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats, børnetillæg og tillæg til enlig forsørger efter § 16, stk. 2, nr. 1, § 17 og § 18, stk. 1.

2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau medmindstesats og eventuelt børnetillæg efter § 16, stk. 2, nr. 1 og § 17.

3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med satsen for hjemmeboende efter § 16, stk. 2, nr. 2.

Ændringerne foretages alene, fordi satserne for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, er ændret, jf. forslaget til § 16, stk. 2, § 17 og 18, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 81

Efter de gældende regler i § 69 j, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, er satserne for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb som udgangspunkt fastsat til satserne for modtagere af kontanthjælp, som er fyldt 30 år og har henholdsvis forsørgelsespligt over for et barn (16.832 kr. i 2024-niveau) eller ikke har forsørgelsespligt over for et barn (12.326 kr. i 2024-niveau).

For unge under 25 år, som bor hjemme hos en eller begge forældre og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn udgør ressourceforløbsydelsen 3.834 kr., svarende til det en kontanthjælpsmodtager i samme situation modtager. Hvis den unge under 25 år har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, modtager pågældende et tillæg på 1.548 kr. (2024-niveau) pr. barn, dog højst 16.382 kr. (2024-niveau).

På baggrund af de foreslåede ændringer i kontanthjælpssystemet foreslås det at nyaffatte *§ 69 j, stk. 2,* således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,

2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,

3) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller

4) 3.834 kr. (2024-niveau) for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre samt et månedligt tillæg pr. barn, som den unge har en

dokumenteret bidragspligt over for, som der udgør 1.548 kr. (2024-niveau). Den samlede ydelse kan højst udgøre 16.382 kr. (2024-niveau).

Med nyaffattelsen er der ikke tiltænkt ændringer i størrelsen på satserne for ressourceforløbsydelse, som svarer til de hidtil gældende satser. Der er alene tale om, at beløbet kommer til at fremgå direkte af bestemmelsen i stedet som en henvisning til de regler i kontanthjælpssystemet, der nu foreslås ophævet.

Til nr. 82

Det fremgår af den gældende § 69 o, stk. 3, at ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Som følge af ændringen i kontanthjælpssatserne er der behov for at ændre § 69 o, stk. 3, således at satserne relaterer sig til de nye kontanthjælpsydelser for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11.

Det foreslås derfor, at *§ 69 o, stk. 3,* affattes således at der fremgår, at ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med mindstesats, børnetillæg og tillæg til enlig forsørger efter § 16, stk. 2, nr. 1, § 17 og § 18, stk. 1.

2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau medmindstesats og eventuelt børnetillæg efter § 16, stk. 2, nr. 1 og § 17.

3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med satsen for hjemmeboende efter § 16, stk. 2, nr. 2.

Ændringerne foretages alene, fordi satserne for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, er ændret, jf. forslaget til § 16, stk. 2, § 17 og 18, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 83-88

Det fremgår af den gældende § 71, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at revalideringsydelsen for personer, der er fyldt 30 år, udgør et månedligt beløb på 18.878 kr. (2019-niveau).

Det fremgår videre i lovens § 71, stk. 2, at revalideringsydelsen for personer under 30 år udgør et månedligt beløb på 1) 18.878 kr. (2019-niveau), når personen forsørger eget barn i hjemmet, 2) 15.180 kr. (2019-niveau), når personen er fyldt 25 år og har forsørgelsespligt over for ikke hjemmeboende børn, 3) 11.423 kr. (2019-niveau), når personen er fyldt 25 år og ikke har forsørgelsespligt over for børn, 4) 7.363 kr. (2019-niveau), når personen er under 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, 5) 3.553 kr. (2019-niveau), når personen er under 25 år og bor hos en eller begge forældre, 6) 11.423 kr. (2019-niveau), når personen er under 25 år, er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge, 7) 15.180 kr. (2019-niveau), når personen er under 25 år og har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, kortere-varende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderline-type, og har forsørgelsespligt over for ikke-hjemmeboende børn, og 8) 11.423 kr. (2019-niveau), når personen er under 25 år, ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 7.

Det foreslås i opdatere beløbene for revalidering i lovens § 71, stk. 1 og 2 til 2024-niveau.

Således foreslås det i *§ 71, stk. 1, stk. 2, nr. 1,* at to steder i § 71, stk. 4, § 73 a, stk. 2 og 3, ændres »18.878 kr. (2019-niveau)« til: »20.373 kr. (2024-niveau)«.

Det foreslås i *§ 71, stk. 2, nr. 2 og 7, og stk. 3,* at ændre »15.180 kr. (2019-niveau)« til: »16.382 kr. (2024-niveau)«.

Videre foreslås det i *§ 71, stk. 2, nr. 3,* ændres »11.243 kr. (2019-niveau)« til: »12.326 kr. (2024-niveau)«.

I *§ 71, stk. 2, nr. 4,* foreslås det at ændre »7.363 kr. (2019-niveau)« til: »7.945 kr. (2024-niveau)«.

Endeligt foreslås det med forslaget til *§ 71, stk. 2, nr. 5,* at ændre »3.553 kr. (2019-niveau)« til: »3.834 kr. (2024-niveau)«, og i *§ 71, stk. 2, nr. 6 og 8*, foreslås det at ændre »11.423 kr. (2019-niveau)« til: »12.326 kr. (2024-niveau)«.

Behovet for at opdatere beløbene til 2024-niveau udspringer af, at satsen for revalideringsydelse i § 71, stk. 2, nr. 3. ved en slåfejl i lovforslaget L 210 Folketinget 2018-19, 1. samling, blev forkert og fastsat til 11.243 kr. Beløbet skulle rettelig have været på 11.423 (2019-niveau) og dermed den samme sats som i stk.2, nr. 6 og 8. Den forkerte sats fremgår således af den vedtagne lov nr. 551 af 7. maj 2019. I satsvejledningerne i den mellemliggende periode fra 1.januar 2020 og 2024 har disse 3 satser dog været den samme og dermed beregnet på den høje og korrekte revalideringssats.

Ændringerne betyder dermed, at alle revalideringssatserne kommer til at fremgå med 2024-niveau, og satsen for revalideringsydelse til personer, der er fyldt 25 år og ikke har forsørgelsespligt over for børn, jf. § 71, stk. 2, nr. 3, vil være den korrekte.

Til nr. 89

Efter de gældende regler i kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen bl.a. yde hjælp til forsørgelse i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Det vil sige de ydelser, der i dag udgør hjælp i kontanthjælpssystemet.

I den gældende lov om aktiv socialpolitik henvises flere steder til en eller flere af disse ydelser.

Der foreslås i *§ 71, stk. 5,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22« til »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Med henvisningen til kontanthjælp efter § 16, stk. 2 menes dermed kontanthjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, inklusive de tillæg i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne

i øvrigt er opfyldt. Det vil sige efter §§ 17 og 18, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 90

Det fremgår af den gældende § 71, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at har en revalidend under 30 år, der ikke forsøger eget barn i hjemmet, haft indtægter, jf. §§ 72 og 73, i de 6 kalendermåneder, der ligger forud for den måned, hvori beslutningen om revalidering er truffet, og hvor indtægterne gennemsnitligt overstiger 18.878 kr. (2019-niveau) pr. måned, udgør revalideringsydelsen 18.878 kr. (2019-niveau).

Det fremgår videre af lovens § 72, at indtægter efter § 71, stk. 4, opgøres som summen af 1) arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, jf. arbejdsmarkedsbidragsloven, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, 2) ydelser i form af arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dagpenge ved sygdom efter lov om sygedagpenge, dagpenge ved barsel eller sorgorlov efter barselsloven, voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, SU efter SU-loven og ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, og 3) lønindkomst erhvervet om bord på skibe, herunder om bord på dansk skib registreret i Dansk Internationalt Skibsregister, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2 og 3, at indtægter som nævnt i stk. 1, som ikke fremgår af indkomstregisteret, kan medregnes, hvis de kan dokumenteres. Samt at det samme gælder den indtægt, herunder udenlandsk indtægt, som svarer til indtægter nævnt i stk. 1.

Ved opgørelse af en revalidends forudgående indtægt, jf. § 71, stk. 4, indgår indtægter fra selvstændig erhvervsvirksomhed opgjort som grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragslovens §§ 4 og 5, jf. § 73. Indtægterne opgøres som et månedligt gennemsnit på grundlag af den eller de årsopgørelser, der dækker perioden nævnt i § 71, stk. 4. Foreligger der ikke årsopgørelser på afgørelsestidspunktet, kan der træffes en foreløbig afgørelse efter § 71, stk. 4, på baggrund af en erklæring på tro og love fra personen om, hvilke indtægter personen har haft fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det fremgår af § 73 a, at opgørelse af en revalidends indtægter efter §§ 72 og 73 sker ud fra de oplysninger, der foreligger på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om revalidering, jf. § 71, stk. 4.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at en revalidend har krav på efterbetaling, hvis det senere viser sig, at indtægterne for perioden i gennemsnit har oversteget 18.878 kr. (2019-niveau), således at revalidenden er berettiget til revalideringsydelse efter § 71, stk. 4.

Af stk. 3 fremgår det, at har indtægterne for perioden været mindre end 18.878 kr. (2019-niveau) i gennemsnit pr. måned, skal revalideringsydelsen fremover nedsættes til den sats, der følger af § 71, stk. 2.

Det foreslås i *§ 73 a, stk. 2 og 3*, ændres »18.878 kr. (2019-niveau)« til »20.373 kr. (2024-niveau)«.

Ændringen betyder dermed, at satsen de to steder kommer til at fremgå med 2024-niveau.

Til nr. 91 og 92

Efter den gældende § 73 i lov om aktiv socialpolitik giver kommunen giver støtte til nødvendige merudgifter til bolig efter til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der deltager i forrevalidering efter kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som har modtaget uddannelseshjælp efter lovens § 23, stk. 2, nr. 8 eller 9, og aktivitetstillæg efter § 24, stk. 3, nr. 5 eller 6, i sammenlagt 6 måneder. Herudover skal 1) personen ikke være i stand til at gennemføre en SU-berettigende uddannelse, 2) revalidering ikke antages at kunne bringe personen i arbejde inden for en rimelig periode og 3) personen ikke være i stand til at påtage sig et arbejde.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at støtte ydes, hvis boligudgiften efter fradrag af boligsikring overstiger 1.000 kr. pr. måned inklusive el og varme. Støtten kan ikke overstige 2.000 kr. pr. måned og kan højst udbetales i 12 sammenhængende måneder. Støtten udbetales i forbindelse med udbetaling af uddannelseshjælp og aktivitetstillæg efter §§ 23 og 24. Støtten udbetales første gang sammen med hjælpen for første hele kalendermåned, efter at personen er blevet berettiget til støtte efter stk. 1. Støtten bortfalder, hvis forrevalideringen ophører. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Det foreslås i *§ 73 i, stk. 1,* at ændre »personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne« til: »personer under 25 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse,« og »uddannelseshjælp efter § 23, stk. 2, nr. 8 eller 9, og aktivitetstillæg efter § 24, stk. 3, nr. 5 og 6« ændres til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, og særligt ungetillæg efter § 19«.

Videre foreslås det i *§ 73 i, stk. 2*, at ændre »uddannelseshjælp og aktivitetstillæg efter §§ 23 og 24« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, og særligt ungetillæg efter § 19«.

Ændringerne i både stk. 1 og 2 er konsekvenser af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Med henvisningen i stk. 1 til kontanthjælp efter § 16, stk. 1 og 3, og særligt ungetillæg efter § 19 menes dermed kontanthjælp til personer, der opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, inklusive de tillæg i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Det vil sige efter §§ 17 og 18. Ændringerne i stk. 1 betyder, at personkredsen for støtte til nødvendige merudgifter til bolig under revalidering fortsat vil være revalidender under 25 år, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, som opfylder de øvrige betingelser for støtten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 93

Efter de gældende regler i § 74 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, er satserne for ledighedsydelse for personer, der ikke opfylder betingelserne i § 74 a, stk. 2 som udgangspunkt fastsat til satserne for modtagere af kontanthjælp, som er fyldt 30 år og har henholdsvis forsørgelsespligt over for et barn (16.832 kr. 2024-niveau) eller ikke har forsørgelsespligt over for et barn (12.326 kr. 2024-niveau).

På baggrund af de foreslåede ændringer i kontanthjælpssystemet foreslås det, at nyaffatte *§ 74 a, stk. 3,* således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på

1) 16.382 kr. (2024-niveau) for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, eller

2) 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,

Med nyaffattelsen er der ikke tiltænkt ændringer i størrelsen på satserne for ressourceforløbsydelse, som svarer til de hidtil gældende satser. Der er alene tale om, at beløbet kommer til at fremgå direkte af bestemmelsen i stedet som en henvisning til de regler i kontanthjælpssystemet, der nu foreslås ophævet.

Til nr. 94

Efter de gældende regler i § 75, stk. 1, nr. 7, i lov om aktiv socialpolitik, skal en person, der modtager ledighedsydelse, registrere cv-oplysninger på Jobnet efter kapitel 6 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, senest 3 uger efter at personen har opnået ret til ledighedsydelse.

Efter de gældende regler i § 75, stk. 4, gælder stk. 1, nr. 7, dog ikke, hvis personen ikke står til rådighed for et fleksjob i en periode, som jobcenteret vurderer vil vare mere end 1 måned, fordi personen ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, personen er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed eller personen modtager støtte efter barnets lov til pasning af et barn med handicap eller døende nærtstående, efter lov om social service til pasning af en handicappet voksen eller en døende nærtstående eller efter barselsloven til pasning af et alvorligt sygt barn. Når personen igen står til rådighed for et fleksjob, skal den pågældende snarest muligt, dog senest efter 3 uger, registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det foreslås, at § 75, stk. 4, nyaffattes, således at det kommer til at fremgå, at stk. 1, nr. 7, dog ikke gælder, hvis personen ikke står til rådighed for et fleksjob i en periode, som jobcenteret vurderer vil vare mere end 1 måned. Når personen igen står til rådighed for et fleksjob, skal den pågældende snarest muligt, dog senest efter 3 uger, registrere cv-oplysninger på Jobnet. Den manglende rådighed i 1. pkt. kan skyldes at

1) personen ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,

2) personen er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,

3) personen modtager støtte efter barnets lov til pasning af et handicappet barn eller plejevederlag til døende nærtstående,

4) personen har ret til fravær efter barselsloven til pasning af et alvorligt sygt barn, eller

5) personen modtager støtte til pasning af en handicappet voksen eller en døende nærtstående efter serviceloven.

Med nyaffattelsen er der ikke intenderet en ændring af retstilstanden. Nyaffattelsen sker for at gøre bestemmelsen mere læsevenlig.

Der er således de samme muligheder for at blive fritaget for at lægge sine cv-oplysninger på Jobnet som efter de gældende regler.

Til nr. 95 og 96

Efter de gældende regler i § 79, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, indbetaler kommunen ATP-bidrag bl.a. for personer, der modtager uddannelses- og kontanthjælp efter § 23 og § 25, stk. 1-4, i samme lov, hvis de har modtaget uddannelses- eller kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Det foreslås, at henvisningen til § 23 og til § 25, stk. 1-4, i *§ 79, stk. 1* og *2*, ændres til en henvisning til den i § 1, nr. 35 foreslåede nye § 16, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med ændringen er at tilpasse de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag for kontanthjælpsmodtagere til den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35. De foreslåede ændringer i § 79, stk. 1 og 2, vil betyde, at kommuner indbetaler ATP-bidrag for personer, der modtager kontanthjælp med forhøjet sats efter den i § 1, nr. 35, foreslåede nye ydelsesstruktur, hvis personen har modtaget forhøjet sats i sammenhængende 12 måneder.

Som konsekvens af forslaget om, at der fremover vil skulle betales bidrag for modtagere af kontanthjælp med den nye forhøjede sats og ikke som hidtil af uddannelseshjælp og af kontanthjælp, foreslås den endvidere, at i § 79, stk. 2, ændres »en af disse ydelser« til: »denne ydelse«

Til nr. 97

Efter de gældende regler i § 79, stk. 3, og § 80, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er det yderligere en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at ydelsen efter eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner mindst udgør 16.382 kr. (2024-niveau) for forsørgere eller 12.326 kr. (2024-niveau) for

ikke-forsørgere. Der indbetales ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter lovens § 93.

Det foreslås at nyaffatte *§ 79, stk. 3,* således, at for personer, der modtager hjælp med forhøjet sats efter den nye § 16, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at der ikke er foretaget fradrag i hjælpen efter reglerne i §§ 30-33, 36-40 a, 42 og 43. For personer, der modtager hjælp efter §§ 68 og 69 j, § 71, stk. 1, og § 74 a, stk. 2 og 3, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i § 68 a, § 69 j, stk. 5 og 9, §§ 73 f og 73 g og § 74 d, stk. 2 og 3, mindst udgør 16.382 kr. (2024-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 12.326 kr. (2024-niveau). Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.

Forslaget om, at det for personer, der modtager hjælp med forhøjet sats efter den nye § 16, stk. 1, nr. 2, er en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at der ikke er foretaget fradrag i hjælpen efter reglerne i §§ 30-33, 36-40 a, 42 og 43, er en konsekvens af den nye ydelsesstruktur.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis en person, der modtager kontanthjælp med forhøjet sats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2, i en måned får fradrag i kontanthjælpen grundet indtægter, herunder arbejdsindtægter, eller fradrag som følge af sanktioner, vil der som efter gældende regler ikke blive indbetalt ATP-bidrag i denne måned. Det bemærkes i den sammenhæng, at arbejdsindkomst, som ligger under det fribeløb på 2.500 kr., som personer på forhøjet sats vil få som led i det nye indkomstfradrag, ikke medfører fradrag i hjælpen og derfor ikke får betydning for indbetaling af ATP-bidrag. Arbejdsindkomst på mindst 2.500 kr. eller sanktion med blot én sanktionssats i en given måned vil derimod medføre, at der ikke vil blive indbetalt ATP-bidrag i denne måned.

Forslaget om, det det for personer, der modtager hjælp efter §§ 68 og 69 j, § 71, stk. 1, og § 74 a, stk. 2 og 3, er en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i § 68 a, § 69 j, stk. 5 og 9, §§ 73 f og 73 g og § 74 d, stk. 2 og 3, mindst udgør 16.382 kr. (2024-niveau) til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 12.326 kr. (2024-niveau), er en videreførelse af den gældende regel i § 79, stk. 3, sammenskrevet med den gældende bestemmelse i § 80, stk. 1. Med forslaget videreføres reglerne om indbetaling af ATP-bidrag for modtagere af ressourceforløbsydelse, og

der vil således blive indbetalt ATP-bidrag for målgruppen som efter gældende regler.

Kommunen vil som hidtil ikke indbetale ATP-bidrag, hvis hjælpen er udbetalt med tilbagebetalingspligt efter § 93 i lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 98

Det følger af § 79, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der modtager nedsat hjælp, fordi kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, ikke er opfyldt, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse mindst udgør de i § 79, stk. 3 nævnte beløb fratrukket det beløb, som hjælpen nedsættes med.

Bestemmelsen i § 79, stk. 4, regulerer indbetaling af ATP-bidrag for personer, der alene har fradrag i hjælpen som følge af det skærpede rådighedskrav.

Med lovforslagets § 1, nr. 29, ophæves reglerne om det skærpede rådighedskrav om 225 timers ordinært og ustøttet beskæftigelse.

Som en konsekvens heraf foreslås det at ophæve *§ 79, stk. 4*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 99

Efter den gældende § 80, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er den ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, den ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i §§ 30-33, 36-40 a, 42, 43, § 68 a, § 69 j, stk. 5 og 9, §§ 73 f og 73 g og § 74 d, stk. 2 og 3.

Med forslaget til § 1, nr. 94, nyaffattes § 79, stk. 3 således, at bestemmelserne i § 80, stk. 1, indskrives i § 79, stk. 3.

Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve *§ 80, stk. 1.*

Til nr. 100

Kommunen indbetaler efter § 80 b, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension bl.a. for personer, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp. Bidraget til den obligatoriske pension fradrages ikke i ydelsen.

Det foreslås, at henvisningen til §§ 23-25 i *§ 80 b, stk. 1*, ændres til en henvisning til den i § 1, nr. 35, foreslåede nye § 16, stk. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17-20. Med forslaget vil der skulle indbetales bidrag til obligatorisk pension for kontanthjælpsmodtagere, der modtager grundsats, forhøjet sats eller sats for hjemmeboende efter forslaget til den nye § 16, stk. 1. Bidraget til den obligatoriske pension vil som hidtil ikke skulle fradrages i ydelsen.

Forslaget ændrer ikke ved, at der som hidtil ikke vil blive indbetalt bidrag til obligatorisk pension for personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravene og derfor modtager mindstesats eller sats for hjemmeboende efter den foreslåede § 16, stk. 2.

Formålet med ændringen er at tilpasse de gældende regler om indbetaling af bidrag til obligatorisk pension til den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35.

Til nr. 101

Det foreslås, at henvisningen i *§ 80 b, stk. 2*, til § 13 g, i lov om aktiv socialpolitik, udgår. Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 29, hvorefter reglerne om det skærpede rådighedskrav om 225 timers ordinært og ustøttet beskæftigelse, herunder § 13 g i loven, udgår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 102 og 103

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til personer, som modtager ydelser efter loven svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelses-, overgangsydelses-, uddannelseshjælps- eller kontanthjælpsniveau. Det fremgår videre, at personer, der modtager særlig hjælp efter § 27 a, har ret til tilskuddet, hvis hjælpen inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelses-, overgangsydelses- eller kontanthjælpsniveau. Endelig fremgår, at personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, har ret til tilskuddet, hvis de modtager en ydelse svarende til, hvad de ville være berettiget til i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, og opfylder de økonomiske betingelser for at modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp.

Med bestemmelsen defineres det således, hvilke persongrupper der har ret til tilskud til betaling for tandpleje.

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, som er fra 18 år til og med 24 år, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, som er fra 25 år til og med 29 år, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, og som ikke modtager danskbonus efter § 22, stk. 4-8, eller som modtager uddannelseshjælp efter § 23, og som ikke modtager aktivitetstillæg eller barselstillæg efter § 24, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.

Endelig fremgår det af den gældende § 82 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, som er 25 år eller derover, og som ikke er omfattet af stk. 3, ydes tilskud efter stk. 1 til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.

Tilskuddets størrelse, som defineres i stk. 2-4, afhænger således af personens alder og ydelsesniveau. Som udgangspunkt ydes der 100 pct. tilskud til de unge i alderen 18 til og 24 år, mens personer, der er fyldt 25 år får 65 pct. tilskud. Personer, som er i alderen 25-29 år, og som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og ikke modtager danskbonus, samt personer, som modtager uddannelsestillæg og ikke modtager aktivitetstillæg eller barselstillæg, modtager dog også det høje tilskud på 100 pct.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 102, at § 82 a, stk. 1-3, nyaffattes.

Det foreslås, at § 82 a, *stk. 1,* nyaffattes på følgende måde: »Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til

1) personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20,

2) personer, der modtager hjælp efter § 27 a, hvis hjælpen inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension svarer til kontanthjælpsniveau, og

3) personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, hvis de opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp efter § 16 og modtager en ydelse på 16.382 kr. (2024-niveau) eller mindre for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, eller en ydelse på 12.326 kr. (2024-niveau) for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn.«

Med forslaget vil det blive tydeliggjort, hvilken personkreds der har ret til tilskud til tandpleje, herunder under hvilke betingelser. Som konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, ændres henvisningerne til bestemmelserne om kontanthjælp, og i forslaget til stk. 1, nr. 3, ændres henvisningerne til bestemmelserne om kontanthjælp til konkrete beløb.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer der modtager kontanthjælp vil have ret til tilskud efter tandbehandling, at personer, der modtager brøkpension efter § 27 a, vil have ret til tilskud til tandbehandling i det omfang, at hjælpen inklusive pensionen svarer til kontanthjælpsniveau, og at personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, under visse betingelser vil have ret til tilskud til tandbehandling.

Der er med forslaget til nyaffattelse ikke tiltænkt en indholdsmæssig ændring af personkredsen, der vil få ret til tilskud, i forhold til gældende ret.

Det foreslås, at § 82 a, *stk. 2,* nyaffattes således, at kommunen for personer, som modtager kontanthjælp efter §§ 16-20, jf. stk. 1, nr. 1, hjælp efter § 27 a inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension, jf. stk. 1, nr. 2, eller andre ydelser efter loven, jf. stk. 1, nr. 3, på mindre end 12.064 kr. (2024-niveau) yder tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. Hjælp efter 1. pkt. opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.

Det foreslås endvidere, at § 82 a, *stk. 3,* nyaffattes således, at kommunen for personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20, jf. stk. 1, nr. 1, hjælp efter § 27 a inklusive førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension, jf. stk. 1, nr. 2, eller andre ydelser efter loven, jf. stk. 1, nr. 3, på mindst 12.064 kr. (2024-niveau) yder kommunen tilskud efter stk. 1 til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr. Hjælp efter 1. pkt. opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.

Med de foreslåede ændringer af stk. 2 og 3 tilpasses personkredsen for henholdsvis det høje og det lave tilskud til tandbehandling til den nye ydelsesstruktur, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 35, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet med satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, og hvor bl.a. danskbonus, aktivitetstillæg og barselstillæg afskaffes. Den foreslåede beløbsgrænse på 12.064 kr., som vil blive

grænsen for, hvornår en person vil få ret til henholdsvis det høje eller det lave tilskud, svarer til den sats, som en person, der er fyldt 30 år, vil modtage (forhøjet sats), jf. § 16, stk. 1, nr. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at personer, der modtager en samlet ydelse mindst på niveau med en kontanthjælpsmodtager fyldt 30 år uden børn, ydes et tilskud på 65 pct. af de udgifter, som ligger udover en årlig egenbetaling på 600 kr., mens personer, der modtager en samlet ydelse, som er mindre end dette niveau, ydes et tilskud på 100 pct. af de udgifter, som ligger udover en årlig egenbetaling på 600 kr. Det foreslås, at fritidstillæg ikke indgår i den samlede ydelse. Det foreslås endvidere, at eventuelle fradrag i hjælpen for indtægter eller sanktioner ikke indgår i opgørelsen af den samlede ydelse, som personen modtager. Det betyder, at en person ikke ved at have indtægt eller ved pålagte sanktioner kan komme under det nævnte beløbsgrænse og derved opnå det høje tilskud.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 101, at § 82 a, *stk. 4,* ophæves.

Ophævelse af § 82, stk. 4, er en konsekvens af, der fremadrettet alene vil skulle henvises til to bestemmelser i forhold til afgørelsen om tilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 104

Det fremgår af § 82 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at den årlige egenbetaling efter stk. 2-4 opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har tilhørt den berettigede personkreds hele året.

Det foreslås i *§ 82 a, stk. 5,* der bliver stk. 4, at ændre »stk. 2-4« til »stk. 2 og 3«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse på baggrund af lovforslagets § 1, nr. 101, hvorved § 82 a, stk. 4, foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 105

Det fremgår af § 82 a, stk. 6, at kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter stk. 2-4, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Uanset om ansøgeren ikke længere er omfattet af persongruppen efter stk. 1, gælder kommunens forhåndsgodkendelse i 2 måneder fra kommunens afgørelse.

Det foreslås i *§ 82 a, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., at ændre »stk. 2-4« til »stk. 2 og 3«, og at ændre »overstiger 10.000 kr.« til »anslås at overstige 10.000 kr.«

Den foreslåede ændring af henvisningen fra stk. 2-4 til stk. 2 og 3 er en konsekvensrettelse på baggrund af lovforslagets § 1, nr. 101, hvorved § 82 a, stk. 4, foreslås ophævet.

Den foreslåede ændring fra »overstiger 10.000 kr.« til »anslås at overstige 10.000 kr.« har til formål at sikre, at en person, der har fra tandlægen har fået et overslag på en behandling, som vurderes at koste f.eks. 9.500 kr., også kan få tilskud til behandlingen, hvis den endelige regning for behandlingen ender på 10.200 kr., fordi der uforudsete forhold under behandlingen, som fordyrer regning.

Ændringen er således udtryk for en præcisering af, at kommunens forhåndsgodkendelse sker på baggrund af et overslag og ikke nødvendigvis er den endelige pris for behandlingen. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 106, om indsættelse af et nyt stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 106

Der findes i dag ikke regler, som beskriver, at personer, som med forventning om, at en udgift til et behandlingsforløb ville koste mindre end 10.000 kr., og derfor ikke har søgt om forhåndsgodkendelse efter stk. 5, vil kunne få dækket deres udgifter, hvis der ikke er søgt om forhåndsgodkendelse, og den endelige regning alligevel viser sig at overstige 10.000 kr.

Der i forarbejderne til § 82 a heller ikke er en nærmere beskrivelse af, hvad retstilstanden er, når prisen på et samlet behandlingsforløb i forbindelse med behandlingens udførelse overskrider grænsen for forhåndsgodkendelse. Det fremgår dog, at kravet om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet, som hovedregel vil være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen.

Det følger af ordlyden af den gældende § 82 a, stk. 6, at kommunen skal forhåndsgodkende, at der kan ydes tilskud, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 82 a, stk. 6,* som beskriver, hvordan kommunen skal håndtere sager, hvor personen har fået et prisoverslag fra tandlægen på under 10.000 kr., hvor den endelige pris for behandlingsforløbet som følge af forhold opstået under behandling er over 10.000 kr., og hvor der ikke er søgt om forhåndsgodkendelse.

Efter den foreslåede stk. 6, kan kommunen, hvis en person har indhentet et prisoverslag for en tandbehandling, som maksimalt lyder på 10.000 kr., og udgiften i forbindelse med behandlingens udførelse overstiger 10.000 kr., yde kommunen tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om dette ikke er forhåndsgodkendt, jf. stk. 4. Derudover kan kommunen uanset den manglende forhåndsgodkendelse yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget, hvis

1) kommunen vurderer, at behandlingen har været tandlægefaglig set nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet,

2) behandlingen ikke væsentligt afviger fra den oprindelige behandlingsplan, og

3) personen ikke kunne have forudset den fordyrende behandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunen vil kunne yde tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om dette ikke er forhåndsgodkendt. Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at kommunen uanset den manglende forhåndsgodkendelse yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget, når visse betingelser er opfyldt.

Det vil efter forslaget til stk. 6, nr. 1 og 2, være en betingelse, at kommunen vurderer, at behandlingen har været tandlægefaglig set nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet, og at behandlingen ikke væsentligt afviger fra den oprindelige behandlingsplan. Om den udførte behandling, tandlægefagligt set, ikke væsentlig afviger fra prisoverslaget er ikke en juridisk, men en tandlægefaglig vurdering. En afklaring heraf skal derfor ske med inddragelse af den behandlende tandlæge. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 6-24.

Det vil efter forslaget til stk. 6, nr. 3, yderligere være en betingelse, at personen ikke kunne have forudset den fordyrende behandling. Det vil være kommunen, som skal vurdere, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 107

Efter den gældende regel i § 82 i lov om aktiv socialpolitik kan kontanthjælpsmodtagere efter ansøgning få hjælp fra kommunen til dækning af udgifter til medicin til sig selv eller sine børn. Efter denne bestemmelse kan kommunen i særlige tilfælde yde hjælp til at betale udgifter til nødvendige helbredsmæssig behandling, hvis en borger ikke selv kan betale udgiften. Det kan være til sygebehandling, medicin, tandbehandling og lign. Hjælp til udgifter til medicin efter lov om aktiv socialpolitik § 82 kan således ydes til personer, som ikke har økonomisk mulighed for selv at betale udgiften.

Kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre personer med lav indkomst er omfattet af denne regel. Førtidspensionister, der er tilkendt pension efter reglerne fra 1. januar 2003, kan også søge hjælp efter denne regel. Pensionister, der har mulighed for at søge om personligt tillæg og helbredstillæg efter pensionsloven, er derimod ikke omfattet.

Kommunen kan yde hjælp til medicin m.v., når følgende betingelser er opfyldt:

- Udgiften dækkes ikke efter anden lovgivning.

- Ansøgeren og ægtefællen har ikke selv økonomisk mulighed for at betale udgiften. Hvis man har indtægter eller formue, som kan dække behovet, ydes der ikke hjælp fra kommunen. Der kan ikke ydes hjælp til den del af udgiften, som dækkes af en privat forsikring. Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde foretage en konkret vurdering af ansøgerens og ægtefællens økonomiske forhold, herunder om ansøgeren har mulighed for selv at betale en del af udgiften.

- Behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Det vil som hovedregel være tilfældet, hvis behandlingen er lægeligt dokumenteret.

Med forslaget til *§ 82 b* får kontanthjælpsmodtagere ret til hjælp til betaling af tilskudsberettiget medicin, når de har modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder. Det vil være en betingelse, at personen har

været berettiget til kontanthjælp i mindst 12 måneder, men ikke, at personen har modtaget fuld kontanthjælp i disse måneder. Det betyder, at hvis personen i en måned har modtaget en udbetaling på 0 kr., f.eks. fordi hjælpen er blevet nedsat på grund af en ægtefælles indtægter, eller hvis personen alene har modtaget hjælp for en del af en måned, tæller måneden med i opgørelsen af de 12 måneder.

Ordningen med rettighedsbaseret hjælp til betaling af egenbetalingen af medicin er en nyskabelse i forhold til den gældende retstilstand. Formålet er at undgå, at kontanthjælpsmodtagere og deres børn i hjemmet ikke får nødvendig medicin, fordi de ikke har kendskab eller ressourcer til at ansøge om tilskud efter de eksisterende regler. Målgruppen for initiativet er alle personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16. Det betyder, at en kontanthjælpsmodtager og dennes hjemmeboende børn under 18 år vil blive omfattet af reglen, uanset om den pågældende modtager kontanthjælp med mindstesats, grundsats eller forhøjet sats.

Personer, der modtager kontanthjælp under forrevalidering, vil også blive omfattet.

Det følger af den foreslåede § 82 b, *stk. 1* og *2,* at kommunen yder hjælp til den egenbetaling, som den enkelte person har ved udgifter til tilskudsberettiget medicin. Det vil sige den medicin, som personen har fået udskrevet af en læge, og som regionsrådet yder tilskud til efter sundhedslovens kapitel 42. Efter forslagets indhold dækker hjælpen til betaling af medicin 100 pct. kontanthjælpsmodtagerens egen andel af udgiften efter tilskud efter kapitel 42 i sundhedsloven.

Det følger af den foreslåede § 82 a, *stk. 3,* at en kontanthjælpsmodtagers egne børn under 18 år, som kontanthjælpsmodtageren har fælles folkeregisteradresse med, får samme rettighed. Barnet får dog ret til hjælp til betaling af egenbetalingen allerede fra det tidspunkt, hvor forælderen har ret til kontanthjælp. Det betyder, at fra det tidspunkt, hvor forælderen får tildelt og udmålt kontanthjælp fra, indtræder barnets ret til hjælp til egenbetaling af tilskudsberettiget medicin.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den enkelte kontanthjælpsmodtager ikke længere skal ansøge kommunen om hjælp til egenbetalingen af tilskudsberettiget medicin til sig selv, når den pågældende har modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder, men kan gå på apoteket og hente tilskudsberettiget medicin uden at skulle betale noget selv. En måned, hvor personen helt eller delvist har modtaget kontanthjælp, herunder supplerende kontanthjælp, indgår i opgørelsen af de 12 måneder med

kontanthjælp som en hel måned. Indtil en kontanthjælpsmodtager opnår retten, har pågældende mulighed for at ansøge kommunen om hjælp til egenbetalingen til medicinen efter lovens § 82.

Forslaget betyder endvidere, at en berettiget kontanthjælpsmodtager ikke længere skal ansøge kommunen om hjælp til egenbetalingen af tilskudsberettiget medicin til sine børn, som bor hos den pågældende. Retten for barnet gælder med det samme, og hver af forældrene kan gå på apoteket og hente tilskudsberettiget medicin til et barn uden at skulle betale noget selv. Dette gælder, uanset om forældrene til barnet bor sammen eller ikke.

Efter forslagets indhold vil hjælp til egenbetalingen af medicin være subsidiær ift. tilskud efter sundhedsloven, men skal have forrang over bestemmelserne i anden lovgivning, herunder bl.a. dækning af nødvendige merudgifter efter regler i serviceloven og barnets lov.

Det foreslås i § 82 b, *stk. 4,* at kommunen uden samtykke fra personen, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin, videregive oplysning til apoteket om, at personen har denne ret. Tilsvarende gælder, hvis personen har børn, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin.

Kommunen skal indberette oplysningen om retten digitalt til CTR, og kommunen skal oplyse borgeren om, at den pågældendes og dennes eventuelle børns cpr-nummer vil indgå i CTR.

Et barns ret til hjælp til medicin regnes fra datoen for forælderens ret til kontanthjælp. Det vil være en betingelse, at forælderen, der modtager kontanthjælp, har barnet boende hos sig svarende til adresseregistreringen i CPR. Det er uden betydning, om forælderen modtager kontanthjælp den fulde måned eller kun delvist. Det afgørende er, at forælderen modtager kontanthjælp. Begge forældre vil kunne hente medicin til barnet med tilskud, da barnets ret til tilskud vil være registreret i CTR.

Når et barn fylder 18 år, mens deres forældre modtager kontanthjælp, ophører retten til at modtage hjælp til medicin gennem deres forældre. Tilskuddet stopper, når barnet er registreret som værende fyldt 18 år. Barnets alder vil fremgå af data i KY. CTR opdateres dagligt.

På samme vis mister et barn under 18 år med den afledede ret til hjælp til medicin denne ret, hvis barnet selv bliver forælder, og hjælpen til medicin stopper samme dag. CTR opdateres løbende (dagligt). Hvis et barn, der selv bliver forælder, også bliver kontanthjælpsmodtager, opnår dette barn ret til hjælp til betaling af medicin efter den foreslåede § 82 b, når denne selv har

modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder. Retten til hjælp til medicin til barnets eget barn opnås allerede fra det tidspunkt, hvor barnet som forælder får udmålt kontanthjælp fra.

Det vil ikke efter de nye regler i lov om aktiv socialpolitik være muligt at frasige sig retten til medicintilskud. Det er dog muligt for den enkelte person at frabede sig at være registreret i CTR, jf. CTR-bekendtgørelsen. Konsekvensen af en sådan registrering vil være, at man ikke kan få det nye medicintilskud. Kommunen vil sende oplysningen, men CTR vil ikke hente det. Apoteket vil ikke kalde op, når personen ikke er i CTR-systemet og vil derfor ikke se, at der ligger en bevilling.

Det foreslås i § 82 b, *stk. 5,* at apoteket og kommunen uden samtykke fra personer, der har ret til betaling af tilskudsberettiget medicin, kan udveksle afregningsoplysningerne.

Med den foreslåede bestemmelse vil apoteket kunne få refunderet udlæg til egenbetaling af medicin til den berettigede personkreds.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 108

I den gældende lov om aktiv socialpolitik er der efter § 85 a om efterlevelseshjælp og før de to ophævede §§ 86 og 87 en overskrift »Repatriering«.

Det foreslås, at *overskriften* efter § 85 a ophæves.

Overskriften blev en fejl ikke ophævet, da de tidligere gældende §§ 86 og 87, som handlede om repatrieringsstøtte til udlændinge, der frivilligt vender tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, og dermed indholdsmæssigt knyttede sig til overskriften »Repatriering«, blev ophævet med virkning fra den 1. januar 2000. Med den foreslåede ændring vil der blive rettet op denne fejl.

§§ 86 og 87 blev ophævet ved lov nr. 355 af 2. juni 1999 om repatriering, som trådte i kraft den 1. januar 2000. Det fremgår således af denne lovs ikrafttrædelsesbestemmelse § 15, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2000, og af § 15, stk. 2, at "samtidig hermed ophæves §§ 86 og 87 samt § 109, stk. 1, nr. 7, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 707 af 29. september 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 117 af 2. marts 1999".

Til nr. 109

Der findes ikke i dag regler om hjælp øremærket fritidsaktiviteter, kulturtilbud, sociale arrangementer, faglige arrangementer og udstyr til uddannelse til børn af kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås, at der efter overskriften efter § 85 a, som foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 108, indsættes en ny § 86 under et nyt kapitel 10 b i lov om aktiv socialpolitik. Det foreslås, at det nye *kapitel 10 b* skal have overskriften »Fritidstillæg«.

§ 86 i lov om aktiv socialpolitik har tidligere været anvendt til regler om repatrieringsstøtte til udlændinge, der frivilligt vender tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl. Bestemmelsen blev ophævet med virkning fra den 1. januar 2000 og har dermed ikke været virksom i mere end 20 år. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 108, om ophævelse af overskriften »Repatriering», og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 86, *stk. 1,* at kommunen yder personer, der har ret til kontanthjælp efter § 16, et fritidstillæg til børn under 18 år, når:

1) personen har den privatretlige forsørgelsespligt over for barnet, og

2) personen og barnet er bopælsregistreret i CPR på samme adresse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at personer, der modtager kontanthjælp med mindstesats, grundsats eller forhøjet sats, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil kunne modtage et fritidstillæg for deres barn i det omfang, at personen har den privatretlige forsørgelsespligt over for barnet, og at barnet er under 18 år og bor hos dem.

Det forhold, at barnet skal være bopælsregistreret samme sted som personen, der modtager kontanthjælp, indebærer, at en person, hvis barn ikke er bopælsregistreret i CPR-registeret samme sted som personen, f.eks. fordi barnet er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i barnets lov, ikke vil kunne få et fritidstillæg.

Forældres privatretlige forsørgelsespligt over for deres børn fremgår af § 13 i lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019, hvorefter forældrene hver for sig er forpligtet til at forsørge barnet.

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at forældrenes ansvar for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn. Hvis et barn under 18 år f.eks. selv bliver forælder, mister forælderen retten til fritidstillægget for det pågældende barn.

Det foreslås i § 86, *stk. 2,* at fritidstillægget vil udgøre 450 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. barn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en person hver måned i den periode, hvor personen er berettiget til et fritidstillæg, vil få udbetalt 450 kr. af kommunen pr. barn, som personen har boende hos sig. Har personen f.eks. to hjemmeboende børn under 18 år, vil kommunen udbetale 900 kr. i fritidstillæg.

Fritidstillægget vil efter det foreslåede være 450 kr. i 2024-niveau, men foreslås satsreguleret efter reglerne i § 109 i lov om aktiv socialpolitik. Den foreslåede sats vil ikke gælde for enlige forsørgere. Der henvises til bemærkningerne til § 86, stk. 3.

Det foreslås i § 86, *stk. 3,* at for personer, der har ret til et tillæg som enlig forsørger, jf. § 18, stk. 2, nr. 1 eller 2, yder kommunen et reduceret fritidstillæg svarende til en fjerdedel af beløbet efter stk. 2 pr. måned pr. barn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer, som vil have ret til et tillæg som enlig forsørger efter forslaget til § 18, stk. 2, nr. 1 eller 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, og som i øvrigt opfylder betingelserne for at få ret til et fritidstillæg, vil få udbetalt et reduceret fritidstillæg på en fjerdedel af beløbet i stk. 2, hvilket vil svare til 112,50 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. barn.

Personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (herefter børnetilskudsloven), og personer, der forsørger eget barn i hjemmet, og som ville have erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, såfremt personen opfyldte betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, og § 5 a i børnetilskudsloven, vil således få udbetalt et reduceret fritidstillæg.

Personer, der har ret til et tillæg som enlig forsørger efter den foreslåede § 18, stk. 2, nr. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, har ikke ret til fritidstillæg, da disse personer ikke forsørger barnet i hjemmet.

Det foreslås i § 86, *stk. 4,* at fritidstillægget skal anvendes på barnets deltagelse i fritidstilbud, kulturtilbud, sociale arrangementer, faglige arrangementer eller til udstyr til uddannelse. Det er ikke nærmere defineret i den foreslåede bestemmelse, hvad der ligger i de forskellige kategorier. Der lægges med forslaget heller ikke op til, at der vil blive udarbejdet en udtømmende liste over de ting, som vil falde inden for kategori, eller de aktiviteter.

Formålet med ordningen er at understøtte, at børn af kontanthjælpsmodtagere får mulighed for at være aktive i fritiden og mulighed for at deltage på lige fod med deres kammerater i aktiviteter både i og uden for skolen. Fritidstillægget skal hjælpe forældrene økonomisk med at få børnene afsted til f.eks. fodbold, spejder eller dans. Fritidstillægget skal også bidrage til, at barnet får mulighed for at deltage i f.eks. skolekolonier og udflugter med skolen, hvor der er egenbetaling.

Det vil således være en betingelse, at forælderen anvender fritidstillægget til formål, som kommer barnet eller børnene til gode, og som sætter barnet eller børnene i stand til at deltage i aktiviteter med kammeraterne og derved skabe forudsætningerne for at etablere gode relationer til jævnaldrende børn og unge.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse eller i forbindelse med forælderens indsendelse af dokumentation for anvendelsen af det udbetalte fritidstillæg ikke være en betingelse, at udgiften kan tilknyttes et konkret barn i familien, som der udbetales fritidstillæg for.

Det foreslås i § 86, s*tk. 5, 1.* og *2. pkt.,* at der maksimalt kan ydes fritidstillæg for tre børn pr. familie, og at der ved »familie« skal forstås en enhed bestående af forælderen eller forældrene, som har forsørgelsespligten, og det eller de børn, som forsørges.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en person, der har fire børn, kun vil kunne få udbetalt fritidstillæg for tre børn. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at to personer, der begge modtager kontanthjælp, og som deler husstand med deres fire fællesbørn, alene vil få ret til et fritidstillæg for tre ud af de fire børn.

Definitionen af en families enhed indebærer, at der inden for en enkelt husstand kan være flere familier. En husstand kan f.eks. bestå af sammenbragte familier med både dine, mine og vores børn. Er begge forældre kontanthjælpsmodtagere, vil begge kunne få fritidstillæg for op til tre børn, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Eksempel: A og B er samlevende. De har begge 3 særbørn, som bor i husstanden, og modtager begge kontanthjælp. I relation til fritidstillægget udgør A og B to familier. Der vil således kunne blive udbetalt tre gange fritidstillæg til hver af dem.

Det foreslås i § 86, stk. 5, *3. pkt.,* at har en person, der har ret til fritidstillæg, mere end tre børn bopælsregistreret på adressen, udbetales fritidstillæg for

ældre børn forud for yngre børn, dog således at personens eventuelle særbørn går forud for fællesbørn. Der er tale om en prioriteringsregel, der finder anvendelse, hvis en person har mere end tre børn registreret på adressen, eller hvis der er tale om en sammenbragt familie med både særbørn og fællesbørn.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at såfremt to gifte eller samlevende både har fællesbørn og særbørn, vil der ikke blive udbetalt fritidstillæg til fællesbørnene, hvis der allerede er udbetalt det maksimale antal fritidstillæg svarende til tre tillæg til hver af de to berettigede personer for særbørn.

I det tilfælde, hvor to gifte eller samlevende begge opfylder betingelserne for retten til et fritidstillæg og i alt har 7 børn og hver især har tre særbørn og ét fælles barn, vil fritidstillægget blive udbetalt for de seks særbørn (dvs. tre fritidstillæg til hver af de to berettigede).

Den foreslåede prioriteringsregel om, at udbetaling af fritidstillæg for ældre børn går forud for udbetaling af fritidstillæg til yngre børn, har til formål at sikre en tydelighed i administration af, hvilket barn eller hvilke børn i familien, der giver ret til fritidstillæg.

Det foreslås i § 86, s*tk. 6,* at opfylder begge forældre betingelserne for retten til et fritidstillæg for et barn, udbetales det fulde fritidstillæg til den forælder, der i CPR er registreret i det felt, der betegnes "mor/far".

Det foreslås i § 86, s*tk. 6,* at hvis begge forældre opfylder betingelserne for retten til et fritidstillæg, udbetales det fulde fritidstillæg til den forælder, der i CPR er registreret i det felt, der betegnes "mor/far".

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at såfremt begge forældre er berettiget til fritidstillægget for det (eller de) samme børn, vil fritidstillægget blive udbetalt til den af dem, der i CPR er registreret i det felt, der betegnes "mor/far".

Det fremgår af bilag 1 til lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023, at dataindholdet i Det Centrale Personregister (CPR), jf. lovens § 4, bl.a. er slægtskabsoplysninger, herunder angivelse af mor eller far eller medmor i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige. Der kan angives to forældremyndighedsindehaver. Felt 1 forventes betegnet "mor/far" og felt 2 "far/medmor" med virkning fra den 2. september 2024. Feltindretningen i CPR er ikke undergivet lovregulering.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre en entydig angivelse af, hvem kommunen skal udbetale fritidstillægget til, når begge forældre opfylder betingelserne for udbetaling af fritidstillæg.

Det foreslås i § 86, *stk. 7,* at fritidstillægget udbetales første gang for den måned, der følger efter den måned, hvor en person har haft ret til kontanthjælp i tre sammenhængende måneder, og at fritidstillægget udbetales i hele måneder.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en person, der har modtaget kontanthjælp i f.eks. juli, august og september måned i 2025, vil få udbetalt et fritidstillæg første gang i oktober måned 2025.

Det er en betingelse, at personen skal have været berettiget til kontanthjælp i de tre måneder. Det er ikke en betingelse, at personen har modtaget fuld kontanthjælp i de tre måneder. Det betyder, at hvis personen i en måned har modtaget en udbetaling på 0 kr., f.eks. fordi hjælpen er blevet nedsat på grund af en ægtefælles indtægter, eller hvis personen alene har modtaget hjælp for en del af en måned, tæller måneden med i opgørelsen af de tre forudgående måneder.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at fritidstillægget udbetales med det fulde beløb for en måned, uanset om en person kun har været berettiget i en del af måneden.

Det foreslås i § 86, *stk. 8,* at personer, der modtager fritidstillæg, skal dokumentere, at en tredjedel af det udbetalte beløb er anvendt til formål omfattet af stk. 4. Dokumentationen efter 1. pkt. skal første gang indgives til kommunen, når personen har fået udbetalt fritidstillæg i tre måneder, og herefter hver tredje måned med udbetalt fritidstillæg. Dokumentationen skal indgives til kommunen senest den 5. i måneden efter hver dokumentationsperiode. Ved dokumentationsperiode forstås de forudgående 3 måneder. Det er en betingelse, at udgiften er afholdt i den forudgående dokumentationsperiode, jf. dog stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en person, der modtager fritidstillæg, hver tredje måned skal indgive dokumentation til kommunen for, at en tredjedel af det udbetalte fritidstillæg over en periode på tre måneder er anvendt på deltagelse i fritidstilbud, kulturtilbud, sociale arrangementer, faglige arrangementer eller til udstyr til uddannelse. Det svarer til, at en person over for kommunen skal dokumentere anvendelsen af en måneds fritidstillæg.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at en person, der modtager fritidstillæg, første gang vil skulle indgive dokumentation til kommunen, når personen har modtaget fritidstillæg i tre måneder. Opgørelsen af de tre måneder vil efter forslaget følge den enkeltes ret til et fritidstillæg og følger således ikke faste kadencer som f.eks. kvartaler. Det betyder, at en person, der får udbetalt fritidstillæg første gang i juli 2025, vil skulle dokumentere anvendelsen af fritidstillæg første gang i oktober 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at dokumentationen skal indgives til kommunen inden den 5. i den måned, hvor personen efter det foreslåede stk. 8, 2. pkt., skal indgive dokumentationen. Hensynet bag den fastsatte frist er, at kommunen vil skulle kunne nå at partshøre og eventuelt stoppe udbetalingen af fritidstillæg ved udgangen af måneden, hvis personen ikke har indsendt dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse vil endelig indebære, at den dokumentation, som personen vil skulle indgive, vil skulle være udgifter, som er afholdt i de foregående 3 måneder. Dog kan dokumentation for udgifter, som f.eks. dækker over betaling for barnets aktiviteter over en længere periode, bruges i flere dokumentationsperioder. Det er efter bestemmelsens indhold ikke en betingelse, at udgiften kan henføres til et bestemt barn i familien. Det er derfor heller ikke en betingelse, at fritidstillægget anvendes til det barn, som udløser retten til fritidstillæg, når blot fritidstillægget anvendes til køb inden for formålet og til børnene i familien.

Ifølge den foreslåede § 86, *stk. 9,* skal personen som dokumentation for de afholdte udgifter indgive kvitteringer for køb foretaget i registrerede butikker, foreninger eller virksomheder i den forudgående dokumentationsperiode. Kvitteringen skal indeholde oplysninger om:

1) navnet på virksomheden, der sælger produktet eller ydelsen.

2) navn på produkt eller ydelser der sælges.

3) prisen for produkt eller ydelse.

4) dato for betaling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de indsendte kvitteringer vil skulle dokumentere indkøb, der er foretaget i den forudgående periode på tre måneder. Det betyder samtidigt, at der ikke kan indsendes kvitteringer for køb, der har fundet forud for de tre forudgående måneder, dog med undtagelse af betalinger omfattet af forslagets stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse vil efter sit indhold endvidere indebære, at købet skal være foretaget i en butik, forening eller virksomhed, som er registreret i CVR – det Centrale Virksomhedsregister.

Det er intentionen at gøre det så nemt som muligt for børnefamilierne, samt lette administrationen i kommunerne, hvorfor det med forslaget foreslås, at forældrene alene skal indgive dokumentation for anvendelsen af en tredjedel af fritidstillægget. For at sikre kommunerne en reel mulighed for at kunne kontrollere den indgivne dokumentation i forbindelse med stikprøve foreslås det imidlertid med § 86, stk. 9, at kvitteringen vil skulle være udstedt af en registreret butik, forening eller virksomhed. Formålet hermed er at sikre, at den indgivne dokumentation har autenticitet, fremstår ensartet og indeholder elementer, som kan efterprøves i kommunens og eventuel revisors kontrol.

Personens øvrige anvendelse af fritidstillægget (de resterende to tredjedele) vil ikke skulle dokumenteres og vil heller ikke skulle indgå i kommunen stikprøver. Den øvrige anvendelse af fritidstillægget vil derfor kunne bruges til køb, som ikke nødvendigvis udløser en kvittering fra en registreret butik, forening eller virksomhed. Det kan f.eks. være køb af brugt tøj eller udstyr på et loppemarked.

Det foreslås i *§ 86, stk. 10,* at dokumentation for udgifter, som dækker betaling for en længere periode fremadrettet, f.eks. årskontingenter til en sportsaktivitet, kan bruges som dokumentation for en afholdt udgift i flere dokumentationsperioder, i det omfang at betingelserne for udbetaling af fritidstillæg ikke har været bortfaldet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en person vil kunne anvende samme kvittering som dokumentation for flere dokumentationsperioder frem i tid.

En person vil dog ikke kunne genanvende en kvittering for flere perioder ved udgifter, der løber over flere dokumentationsperioder, hvis personen har været ude af kontanthjælpssystemet og dermed har mistet retten til et fritidstillæg.

Det foreslås i § 86, *stk. 11,* at kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg, hvis personen ikke indgiver tilstrækkelig dokumentation for anvendelse af fritidstillægget. Det foreslås videre, at retten til fritidstillæg bortfalder fra tidspunktet for afgørelsen efter 1. pkt., således at der ikke udbetales fritidstillæg for måneden, hvor dokumentation skulle have været indsendt. Det foreslås videre, at indgiver personen på et senere tidspunkt igen

dokumentation, genoptages udbetalingen af fritidstillægget fra den følgende måned, i det omfang personen fortsat opfylder betingelserne i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke indgiver dokumentation rettidigt, vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at der ikke vil ske udbetaling af fritidstillægget i den måned, hvor dokumentationen skulle være indsendt, og fremadrettet. Kommunen vil skulle partshøre personen over den manglende dokumentation. Hvis personen inden for partshøringens frist indsender den manglende dokumentation, vil udbetalingen af fritidstillægget fortsætte uændret og blive udbetalt ved udgangen af måneden.

Hvis en person på et senere tidspunkt igen begynder at indsende dokumentation, vil udbetalingen af fritidstillægget blive genoptaget fra den følgende måned. Personen vil således ikke kunne få udbetalt fritidstillæg for den måned, hvor der skulle have været indsendt dokumentation. fremadrettet. Det betyder, at det ikke vil være muligt at udbetale fritidstillægget med tilbagevirkende kraft.

Eksempel: En person skulle have indgivet dokumentation i oktober 2025, men indgiver ikke dokumentation og reagerer heller ikke inden for partshøringens frist. Personen indsender den 3. november dokumentationen. Personen vil være berettiget til fritidstillæg for november 2025 og fremadrettet, men vil fortsat ikke være berettiget til et fritidstillæg for oktober som følge af den manglende dokumentation. Dokumentationen, der indsendes i november 2025 skal dokumentere køb i perioden august, september og oktober 2025, da dokumentationsperioden vil skulle dække de forudgående tre måneder. Dokumentationsperioden vil samtidigt blive skubbet en måned. Det betyder, at personen næste gang vil skulle indsende dokumentation i februar 2026.

Det foreslås i § 86, *stk. 12,* at kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg med udbetalingen af fritidstillægget ved udgangen af måneden, når barnet fraflytter den adresse, hvor personen, der modtager fritidstillæg, og barnet er bopælsregisteret. Flytter barnet, der udbetales fritidstillæg for, fra den ene forælder til den anden forælder midt i en måned, og begge forældre opfylder betingelserne for udbetaling af fritidstillæg, udbetaler kommunen fritidstillægget til den forælder, som har barnet boende hos sig på tidspunktet for udbetaling af fritidstillægget.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at udbetalingen af fritidstillægget sker for sidste gang ved udgangen af måneden, hvis en berettiget person har

et barn boende hos sig, og barnet i denne måned flytter fra adressen. Fritidstillægget vil således blive udbetalt, selvom personen på udbetalingstidspunktet ikke har barnet boende hos sig.

Som en undtagelse hertil foreslås det, at hvis forældrene ikke bor sammen, og barnet flytter fra den ene forælder til den anden, og begge forældre i denne måned dermed vil have ret til et fritidstillæg, vil fritidstillægget blive udbetalt til den af forældrene, der er registreret i CPR på samme adresse som barnet ved udbetalingstidspunktet for hjælpen.

Det foreslås i § 86, *stk. 13,* at kommunen træffer afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg med udbetalingen af fritidstillægget ved udgangen af den måned, hvor barnet fylder 18 år, eller hvis barnet dør.

Eksempel: Udbetalingen af fritidstillægget sker for sidste gang ved udgangen af oktober måned 2025 til en person, der har et barn, der fylder 18 år den 3. oktober 2025, eller hvis barnet afgår ved døden i oktober 2025. Fritidstillægget vil således blive udbetalt, selvom personen på udbetalingstidspunktet ikke har et barn under 18 år.

Kommunen skal, når udbetalingen ophører, være opmærksom på, om der eventuelt er andre børn i familien, som vil give ret til udbetaling af fritidstillæg.

Kommunen vil endvidere skulle træffe afgørelse om ophør af retten til fritidstillæg med øjeblikkelig virkning, hvis personen flytter ud af landet og derved mister retten til kontanthjælp.

Det foreslås i § 86, *stk. 14*, at udbetalingen af fritidstillægget fortsætter i tre måneder, efter personen udtræder af kontanthjælpssystemet, medmindre personen overgår til at modtage en anden offentlig forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, eller retten til fritidstillægget ophører som følge af en af de grunde, som er nævnt i stk. 12 og 13.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at personer, der f.eks. kommer i ordinært og ustøttet beskæftigelse, vil få fritidstillægget udbetalt i tre måneder ekstra. Omvendt vil personer, der overgår til f.eks. at være i job med løntilskud ikke vil være berettiget til tre måneders ekstra udbetaling af fritidstillægget.

Eksempel: en person der kommer i beskæftigelse pr. 1. oktober 2025 vil få udbetalt kontanthjælp for sidste gang ved udgangen af september 2025. Personen vil fortsætte med at få udbetalt fritidstillægget i oktober, november og december 2025.

Det foreslås i § 86, *stk. 15*, at hvis en person udtræder af kontanthjælpssystemet, skal personen ved eventuel genindtræden på ny have haft ret til kontanthjælp efter § 16 i 3 måneder for at opnå ret til fritidstillæg. 1. pkt. finder ikke anvendelse i de første 3 måneder efter personens udtræden af kontanthjælpssystemet, hvis personen fortsat modtager fritidstillæg efter § 86, stk. 14.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at personer, der er udtrådt af kontanthjælpssystemet og ikke har ret til fritidstillæg efter § 86, stk. 14, vil skulle modtage hjælp i kontanthjælpssystemet i tre sammenhængende måneder, før de har ret til et fritidstillæg igen.

Personer, der efter afgang fra kontanthjælpssystemet har ret fritidstillæg i yderligere tre måneder, vil – ved genindtræden i kontanthjælpssystemet inden for de første tre måneder – ikke skulle genoptjene retten til et fritidstillæg. Personen vil i stedet få ret til et fritidstillæg med det samme.

Det foreslås i § 86, *stk. 16,* at kommunen alene ved stikprøvekontrol skal undersøge, om den indsendte dokumentation for afholdte udgifter er fyldestgørende og inden for formålet for fritidstillægget. Kommunen tilrettelægger selv afviklingen af stikprøvekontrollen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kommunen ikke er forpligtet til at føre fuld kontrol med dokumentationen for udgifter forbrugt med fritidstillægget, men alene skal føre kontrol via en stikprøve. Derudover vil der alene kunne foretages stikprøve i den dokumentation, som personen, der vil modtage fritidstillæg, vil indgive.

Hensigten med at føre kontrol ved stikprøve er at lette kommunernes administration af fritidstillægget mest mulig.

Stikprøven vil skulle foretages på baggrund af den dokumentation, som personen, der vil modtage fritidstillæg, vil indgive. Det vil sige kvitteringer, som er udstedt af en registreret butik, en forening eller en virksomhed.

Kommunen vil i stikprøven f.eks. skulle kontrollere, om en butik er registreret i CVR, og om kvitteringen indeholder de nødvendige oplysninger om det købte og angivelse af prisen. Kommunen vil også skulle kontrollere, at datoen for betalingen ligger inden for den periode, som personen skal dokumentere afholdte udgifter for, at det købte ligger inden for formålet med fritidstillægget, og om det beløb, der er dokumenteret køb for, mindst er på et beløb svarende til udbetaling af en måneds fritidstillæg.

Den foreslåede ordning indebærer efter sit indhold ikke krav om, at en person, der uretmæssigt har modtaget fritidstillæg, skal tilbagebetale det udbetalte beløb. Efter den foreslåede § 86, stk. 11, vil udbetalingen af fritidstillægget dog ophøre, hvis kommunen konstaterer, at der ikke er indgivet tilstrækkelig eller fyldestgørende dokumentation for anvendelsen. Kommunens stikprøve vil derfor med fordel kunne tage udgangspunkt i konkrete personers indgivne dokumentation fra de seneste 2-3 måneder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 110

Efter den gældende § 34 i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp i kontanthjælpssystemet efter §§ 22-25 få en særlig støtte. Særlig støtte kan dermed ydes til modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, hvis de opfylder betingelser. Andre personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, vil også kunne modtage særlig støtte.

Den særlige støtte er en hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter.

Den særlige støtte bliver som udgangspunkt beregnet som forskellen mellem, hvad modtageren antages selv at kunne betale i boligudgifter (grænsebeløb) og modtagerens nettoboligudgifter.

Målgruppen for særlig støtte skal tilpasses, således at særlig støtte alene videreføres for personer uden for kontanthjælpssystemet. Bestemmelser om særlig støtte skal derfor ikke længere indeholdes i kapitel 4 om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Det foreslås derfor, at der efter den foreslåede § 86 og før kapitel 11 indsættes et nyt kapitel *10 c* med overskriften *Særlig støtte* i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at der under det nye kapitel 10 c om særlig støtte indsættes en ny bestemmelse *§ 87*.

Efter den gældende § 34, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, kan særlig støtte bevilges til personer med særligt høje boligudgifter og/eller stor forsørgerbyrde. Det er en betingelse for at modtage særlig støtte efter § 34, at modtageren har været udsat for en social begivenhed, jf. § 11 i loven, dvs. man er berettiget til at modtage forsørgelse efter §§ 22-25. Det er ikke en forudsætning for at modtage særlig støtte, at borgeren rent faktisk modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Støtten ydes særskilt eller som supplement til udbetaling af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens §§ 22-25. For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.14.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i 87, *stk. 1*, *1. pkt.,* i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter kapitel 6 a-7 kan få en særlig støtte.

Efter det foreslåede stk. 1 vil det fortsat være en betingelse for at kunne modtage særlig støtte, at modtageren har været udsat for en social begivenhed, jf. § 11, stk. 2, i loven. Det betyder, at de videreførte målgrupper, f.eks. modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalideringsydelse samt modtagere af ledighedsydelse, fortsat skal opfylde betingelserne nævnt i § 11 for at kunne modtage særlig støtte. Betingelserne for, at der er tale om en sociale begivenhed efter § 11 vil være, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør, at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser, jf. § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

I forhold til målgrupperne, som vil kunne modtage særlig støtte, vil der alene kunne modtages særlig støtte, hvis de opfylder de hidtil gældende betingelser for at kunne modtage hjælp efter § 11 og §§ 22-25. Det betyder, at man kun vil kunne modtage særlig støtte, hvis man ikke alene eller sammen med sin ægtefælle har formue eller indtægter, som medfører, at pågældende ikke ville kunne modtage hjælp efter de hidtil gældende regler i § 11 og §§ 22-25.

Støtten vil med den foreslåede ændring fremadrettet kunne ydes særskilt eller som supplement til udbetalingen af ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløb i jobafklaring, revalideringsydelse og ledighedsydelse efter kapitel 6 a-7.

Det foreslås i § 87, stk. 1, *2. pkt.,* at personer, der modtager hjælp efter § 16, ikke vil være berettiget til særlig støtte.

Som følge af, at personer i kontanthjælpssystemet ikke længere skal kunne modtage særlig støtte, skal særlig støtte ikke længere kunne udbetales i forbindelse med udbetalingen af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 22-25.

Efter den gældende bestemmelse i § 34, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen, inden der gives særlig støtte, undersøge, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Det foreslås i § 87, *stk. 2*, *1. pkt.,* at inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Det foreslåede § 87, stk. 2, overføres uændret fra det gamle § 34, stk. 2.

Det foreslås i § 87, stk. 2, *2. pkt.,* at det vil være et krav, at kommunen har fundet en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, som personen kan flytte ind i, inden den særlige støtte kan nedsættes eller ophører.

Det betyder, at hvis der kan skaffes en rimelig, billigere bolig, og ansøgeren vælger ikke at flytte til denne bolig, vil særlig støtte blive beregnet på grundlag af nettoboligudgiften til den rimelige, billigere bolig fra det tidspunkt, hvor ansøgeren kunne have været tilflyttet denne. Hvis en modtager af særlig støtte, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter f.eks. ved at flytte til en anden bolig, vil den forøgede boligudgift ikke kunne medtages ved beregningen af støtten.

Det medfører, at kommunen, før den yder særlig støtte, skal undersøge, om der kan skaffes en rimelig og billigere bolig, og hvis der kan skaffes en rimelig og billigere bolig, så er det nettoboligudgiften til denne, der lægges til grund ved beregningen af den særlige støtte. Det er op til personen selv at afgøre, om pågældende ønsker at flytte til den rimelige og billigere bolig. Konsekvensen af at afslå flytning vil imidlertid være, at den særlige støtte vil blive beregnet ud fra udgiften til den afviste rimelige og billigere bolig. Dette følger af Ankestyrelsens principmeddelelse 91-17.

Hvis kommunen har fundet en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, kan den særlige støtte tidligst ophøre eller nedsættes fra det tidspunkt, hvor en rimelig og billigere bolig kan skaffes. Det er således et krav, at kommunen har peget på en konkret ledig, rimelig og billigere bolig, inden den særlige støtte ophører eller nedsættes, så borgeren har reel mulighed for at flytte til boligen.

Kommunen kan derfor tidligst beregne den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgifterne til den konkret ledige, rimelige og billigere bolig fra den 1. i den efterfølgende måned efter, at kommunen har truffet afgørelse om en konkret ledig, rimelig og billigere bolig. Dette følger af Ankestyrelsens principmeddelelser 48-16 og 16-19.

Hvis den rimelige og billigere bolig først er ledig til indflytning på et senere tidspunkt, kan støtten først nedsættes eller ophøre fra dette senere tidspunkt.

Hvis kommunen i forbindelse med sin genvurdering af sagen, finder en anden rimelig og billigere bolig, er der tale om en ny afgørelse fra kommunen, og den særlige støtte vil derfor tidligst kunne ophøre eller nedsættes fra den 1. i den efterfølgende måned efter genvurderingen.

Nettoudgiften skal løbende være et udtryk for den nettoboligudgift, som personen ville have haft, såfremt den pågældende var tilflyttet den rimelige, billigere bolig eller ikke var fraflyttet den tidligere rimelige og billigere bolig.

Dette følger af Ankestyrelsens principmeddelelse 91-17, hvor følgende fremgår:

En borger, som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan efter aktivloven få særlig støtte.

Særlig støtte beregnes som udgangspunkt på grundlag af ansøgerens faktiske nettoboligudgift.

Hvis der kan skaffes en rimelig, billigere bolig, og ansøgeren vælger ikke at flytte til denne bolig, beregnes den særlige støtte på grundlag af nettoboligudgiften til den rimelige, billigere bolig fra det tidspunkt, ansøgeren kunne have tilflyttet den.

Hvis en støtteberettiget, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter, f.eks. ved at flytte til en anden bolig, medtages den forøgede boligudgift ikke ved beregning af støtten

Nettoboligudgiften skal løbende være et udtryk for den nettoboligudgift, som personen ville have, såfremt den pågældende var tilflyttet den rimelige, billigere bolig eller ikke var fraflyttet den tidligere rimelige og billigere bolig.

På samme måde, som nettoboligudgiften til en ansøgers faktiske bolig reguleres efter den faktiske udgift, skal der tilsvarende ske en udgiftsregulering,

hvis den særlige støtte beregnes på grundlag af en anslået nettoboligudgift til en ikke tilflyttet rimelig, billigere bolig/ fraflyttet rimelig, billigere bolig.

Udgiftsreguleringen af nettoboligudgiften forudsætter ikke, at det på tidspunktet for kommunens afgørelse er dokumenteret, at der løbende vil ske en udgiftsstigning.

Kommunen kan for eksempel indhente oplysninger om det nuværende lejeudgiftsniveau hos udlejeren af boligen samt indhente oplysninger om forbrugsudgiftsniveauet for en sammenlignelig husstand hos udbydere af el, varme, gas eller lignede.

Efter den gældende § 34, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik får personer, der får nedsat hjælpen efter §§ 36-40 a, 42 og 43, 69 b-f og 69 l-q, særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen.

Det foreslås i § 87, *stk. 3*, at personer, der får nedsat hjælpen som følge af en sanktion efter denne lov, får udbetalt særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen.

Sanktioner efter lov om aktiv socialpolitik er bestemmelser, hvorefter en persons hjælp nedsættes som følge af en sanktion på grund af, at personen ikke har levet op til sin rådighedsforpligtelse, f.eks. ved at afvise eller udeblive fra en jobsamtale eller et tilbud. Det foreslåede § 87, stk. 3 vil derfor betyde, at den særlige støtte beregnes ud fra det beløb, som modtageren ville have fået, såfremt hjælpen ikke var blevet nedsat som følge af en sanktion på grund af, at personen ikke har levet op til sin rådighedsforpligtelse.

Det foreslås i § 87, *stk. 4*, at personer, der har mistet retten til ressourceforløbsydelse efter §§ 69 e og § 69 p eller har mistet retten til ledighedsydelse efter § 76, § 77 a, stk. 4 eller § 77 b, som modtager kontanthjælp efter § 16, ikke vil have ret til særlig støtte.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at de personer, der har mistet retten til ressourceforløbsydelse efter §§ 69 e og § 69 p eller har mistet retten til ledighedsydelse efter §§ 76, 77 a, stk. 4, eller § 77 b, som modtager kontanthjælp efter § 16, ikke vil have ret til særlig støtte.

Baggrunden for dette er, at personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, ikke vil have ret til særlig støtte, jf. forslaget til § 87 stk. 1.

Det foreslås i § 87, *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter. Det foreslåede stk. 5 overføres uændret fra det gamle § 34, stk. 8.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at der vil kunne ydes støtte, når nettoboligudgiften overstiger et vist beløb pr. måned, om opgørelsen af nettoboligudgiften samt hvordan den særlige støtte vil skulle beregnes, herunder om muligheden for at skaffe en rimelig billigere bolig.

Bemyndigelsen vil endvidere blive anvendt til nærmere at beskrive den personkreds, der vil kunne modtage særlig støtte efter § 87 i lov om aktiv socialpolitik. Det vil i reglerne blive fastsat, at der skal kunne ydes støtte til personer, som har været ude for en ændring af deres forhold, og som er særligt vanskeligt stillede på grund af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Der vil også blive fastsat regler om, at støtten skal kunne ydes særskilt eller som supplement til udbetaling af ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter kapitel 6 a-7, som opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Det medfører, at en person og dennes eventuelle ægtefælle alene vil kunne modtage særlig støtte, hvis de opfylder betingelserne for at kunne modtage kontanthjælp efter § 11, stk. 2. Det vil betyde, at personen og dennes eventuelle ægtefælle skal have været udsat for en social begivenhed.

Bemyndigelsen vil desuden blive anvendt til at fastsætte et grænsebeløb, som angiver den udgift, som borgeren selv antages at kunne afholde til bolig. Det vil blive fastsat, at der vil kunne ydes særlig støtte, når nettoboligudgiften i 2024,

1) overstiger 3.400 kr. pr. måned for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn,

2) overstiger 4.950 kr. pr. måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et hjemmeboende barn, eller

3) overstiger 5.050 kr. pr måned for personer, der har forsørgelsespligt over for et ikke hjemmeboende barn.

For personer, der har forsørgelsespligt over for mere end et barn, vil grænsebeløbet blive nedsat med 900 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. hjemmeboende barn ud over det første barn og med 750 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. udeboende barn ud over det første barn, forudsat, det udeboende barn har bopæl her i riget.

For personer, der havde folkeregisteradresse her i riget den 30. juni 2002 og har forsørgelsespligt over for et barn, der opholder sig i udlandet, vil det blive fastsat, at der foretages nedsættelse af grænsebeløbet med 900 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. hjemmeboende barn ud over det første barn og med 750 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. udeboende barn ud over det første barn, forudsat, det udeboende barn har bopæl her i riget, hvis det kan dokumenteres, at den forsørgelsespligtige yder bidrag til barnets forsørgelse.

For personer, der har opnået folkeregisteradresse her i riget den 1. juli 2002 eller senere og har forsørgelsespligt over et barn, der opholder sig i udlandet, vil det blive fastsat, at der skal foretages nedsættelse af grænsebeløbet med 900 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. hjemmeboende barn ud over det første barn og med 750 kr. (2024-niveau) pr. måned pr. udeboende barn ud over det første barn, forudsat, at forsørgeren efter EU-retten ville være berettiget til hjælp.

Det vil videre blive fastsat, at grænsebeløbene samt beløbene for nedsættelse af grænsebeløbet skal reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb vil blive afrundet til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 50. Beskæftigelsesministeren vil bekendtgøre størrelsen af de regulerede beløb.

Det vil desuden blive fastsat, at grænsebeløbene skal opgøres på grundlag af den pågældendes forsørgelsespligter på udbetalingstidspunktet.

Endvidere vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte, hvordan nettoboligudgiften skal beregnes.

Til nettoboligudgiften for lejere vil huslejeudgiften efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen skulle medregnes og for ejere vil ejendomsværdibeskatningen, udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget og fradrag af eventuelle tilskud og lån efter boliglovgivningen skulle medregnes. For andelsboliger vil boligafgiften samt udgifter i forbindelse med lån, der vedrører boligen, fratrukket værdien af skattefradraget blive medregnet.

Nettoboligudgiften skal beregnes på grundlag af de faktiske boligudgifter, som borgeren har til bolig, og nettoboligudgiften skal beregnes måned for måned på grundlag af månedens faktiske nettoboligudgift.

Det vil blive fastsat, at der skal ses bort fra fradragsberettigede udgifter, svarende til forskellen mellem skattekortfradraget og den hjælp, der kan beregnes efter § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, § 72, stk. 2, nr. 2-8 og § 74 a, stk. 3, i

lov om aktiv socialpolitik. Såfremt skattekortfradraget overstiger den hjælp, der beregnes til pågældende efter lovens § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, § 72, stk. 2, nr. 2-8 eller § 74 a, stk. 3. For ægtefæller vil dette dog forudsætte, at det uudnyttede fradrag ikke vil kunne udnyttes ved at blive overført til den anden ægtefælle.

Endvidere vil det blive fastsat, at til nettoboligudgiften vil udgifterne til vand, varme, gas, elektricitet, ydelser vedrørende boligindskudslån og andre løbende udgifter, der er knyttet til boligen skulle medregnes, idet udgifter til fællesantenneanlæg m.v. dog kun vil skulle medregnes i det omfang, der til boligen er knyttet en ufravigelig pligt til at afholde sådanne udgifter.

Indtægter fra sælgerpantebreve, der som led i et fast arrangement er brugt til at nedbringe boligudgiften, samt fremleje- og lejeindtægter i nettoboligudgiften vil skulle fradrages. Fradraget vil blive fastsat til at blive opgjort som nettoindtægten, efter at en eventuel skat af indtægten er blevet betalt.

For ejerboliger og andelsboliger vil det blive fastsat, at de månedlige udgifter i forbindelse med lån og de skattemæssige virkninger heraf vil skulle beregnes på baggrund af den senest forudgående terminsbetaling.

Det vil blive fastlagt, at de beregnede månedlige udgifter i forbindelse med lån og de skattemæssige virkninger heraf skal benyttes ved beregning af den særlige støtte for den resterende del af kalenderåret, og at der ved begyndelsen af et nyt kalenderår skal foretages en ny beregning heraf. Det vil endvidere blive fastsat, at såfremt et lån bliver færdigbetalt i løbet af et kalenderår, foretages en ny beregning af udgifter i forbindelse med lån og de skattemæssige virkninger heraf gældende fra måneden efter, at lånet er blevet færdigbetalt.

For personer, der har fælles husførelse med andre, vil nettoboligudgiften som udgangspunkt blive beregnet med lige andele til hver af parterne.

Bemyndigelsen vil endvidere blive brugt til at fastsætte, hvordan den særlige støtte skal beregnes.

Det vil blive fastsat, at støtten skal ydes som et skattefrit beløb, der som udgangspunkt vil skulle svare til det beløb, hvormed den pågældendes nettoboligudgift overstiger det fastsatte grænsebeløb. For ægtepar, hvor begge ægtefæller er berettigede til støtte, vil støtten som udgangspunkt skulle udgøre det beløb, hvormed hver af ægtefællernes andele af nettoboligudgiften overstiger den pågældende ægtefælles grænsebeløb.

Hvis der vil kunne skaffes en rimelig billigere bolig, vil det være nettoudgiften til denne, der vil skulle lægges til grund ved beregningen af støtten. Hvis en støtteberettiget, der har en rimelig bolig, på eget initiativ forøger sine boligudgifter f.eks. ved at flytte til en anden bolig, vil den forøgede boligudgift ikke skulle medtages ved beregning af støtten.

Støtten vil endvidere blive fastsat til at skulle reduceres med det beløb, hvormed den pågældendes nettoindtægter overstiger den nettoindtægt, den pågældende ville kunne få, såfremt der alene blev ydet hjælp efter reglerne i lovens § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, § 72, stk. 2, nr. 2-8, og § 74 a, stk. 3. For et ægtepar reduceres støtten med det beløb, hvormed parrets samlede nettoindtægter overstiger den nettohjælp, parret ville kunne opnå efter reglerne i lovens § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, § 72, stk. 2, nr. 2-8, og § 74 a, stk. 3.

Inden denne reduktion vil skulle foretages, skal der foretages fradrag for nødvendige udgifter til arbejdsredskaber og -beklædning samt til transport i forbindelse med erhvervelse af indtægterne, som personen ikke modtager godtgørelse for. Transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde eller ulønnet, frivilligt arbejde skal ikke fradrages i støtten.

Det vil blive fastsat i bekendtgørelsen, at den beregnede støtte sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter, herunder ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter lovens § 68, stk. 2, § 69 j, stk. 2, § 72, stk. 2, nr. 2-8, og § 74 a, stk. 3, ikke vil kunne overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige nettoindtægter. Ved de hidtidige nettoindtægter forstås indtægten i den seneste kalendermåned før den ændring, der førte til at behovet for hjælp indtrådte. Hvis dette beløb ikke i det enkelte tilfælde vil være et rimeligt udtryk for ansøgerens indtjeningsevne, skal det i stedet være den gennemsnitlige indtægt i de seneste tre kalendermåneder, der vil skulle anvendes. I det omfang, den beregnede støtte overstiger grænsen, skal støtten efter lovens § 87 nedsættes i overensstemmelse hermed.

Nedsættelsen af støtten på baggrund af, at støtten ikke kan overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige nettoindtægter, vil for ægtepar skulle foretages ved at sammenholde summen af de samlede nettoindtægter og den samlede udmålte støtte til parret med 90 pct. af parrets hidtidige nettoindtægter.

Personer, der ikke har forsørgelsespligt over børn, vil dog uafhængigt af tidligere indtægter være berettigede til at modtage den støtte, der vil kunne beregnes, i det omfang denne støtte ikke sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter, herunder ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter lovens kapitel 6 a-7, overstiger den nettoindtægt, der

svarer til det beløb, som en person, der er fyldt 30 år og har forsørgelsespligt over for børn, har ret til efter lovens § 68 a, stk. 2, nr. 1, § 69 j, stk. 2, nr. 1, og § 71, stk. 2, nr. 2 og § 74 a, stk. 3, nr. 1.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager kontanthjælp efter § 16, eller er omfattet af §§ 10 f og 10 h i loven, og som modtager ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse, er uafhængige af tidligere indtægter berettigede til at modtage den støtte, der kan beregnes, i det omfang denne støtte ikke sammen med ansøgerens øvrige nettoindtægter – herunder ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter §§ 68, 69 j, 71 eller § 74 a – overstiger den nettoindtægt, der svarer til 16.382 kr. (2024-niveau) brutto. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten.

Det vil blive fastsat, at såfremt der er udbetalt ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter lovens kapitel 6 a-7 eller udbetalt særlig støtte efter § 87 i en sammenhængende periode på 3 måneder inden for de sidste 18 måneder, skal støtten efter § 87 sammenlagt med den pågældendes øvrige nettoindtægter ikke kunne overstige den nettoindtægt, som den pågældende ville have ved en bruttoindtægt, der svarer til højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., svarende til 20.359 kr. Den beregnede støtte skal nedsættes i overensstemmelse hermed.

Nedsættelsen af støtten for ægtepar fastsættes til at skulle foretages ved at sammenholde summen af de samlede nettoindtægter og den samlede udmålte støtte til parret med den nettoindtægt, parret ville have ved en bruttoindtægt, der svarer til to gange højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der skal dog ikke foretages nedsættelse herefter, såfremt der udbetales revalideringsydelse efter lovens § 71, og det må anses for sandsynligt, at behovet for hjælp bortfalder, når revalideringen er gennemført. Nedsættelsen skal i disse tilfælde heller ikke foretages i perioder, hvor udbetaling af revalideringsydelse midlertidigt er sat i bero.

Den sammenhængende periode på 3 måneder inden for de sidste 18 måneder skal anses for afbrudt, såfremt der i en måned ikke udbetales ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter lovens kapitel 6 a-7 og udbetalingen af ydelsen herefter genoptages som følge af, at der foreligger en ny ændring af ansøgerens forhold. Genoptages udbetalingen af

ydelse, uden at der foreligger en ny social begivenhed, skal den sammenhængende periode ikke anses for afbrudt, men den periode, hvori der ikke er udbetalt ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse, skal ikke medregnes ved opgørelse af 3 måneders-perioden.

Nedsættelse af hjælpen på baggrund af grænsen for en bruttoindtægt svarende til højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal foretages for den først følgende udbetalingsperiode efter, at 3 måneders-perioden er udløbet.

Hvor intet andet er anført, vil nettoindtægterne blive opgjort på grundlag af alle den pågældendes bruttoindtægter, herunder indtægter, der er udbetalt i medfør af lov om aktiv socialpolitik, men undtaget de indtægter, der efter lovens § 33 ikke foretages fradrag for.

I beregningen af nettoudgiften skal ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse indgå med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af en sanktion i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse af, fradrag i og ophør af hjælpen.

Nettoindtægterne skal beregnes ved, at der fra bruttoindtægterne fratrækkes skat, arbejdsmarkedsbidrag, ATP-bidrag og eventuelle kollektive pensionsbidrag.

Ved beregningen af skattevirkningen til nettoboligudgiften og nettoindtægterne skal de fradrag og trækprocenter, som fremgår af ansøgerens og ægtefællens skattekort anvendes.

Den særlige støtte til personer, der har ejerbolig eller andelsbolig skal være tilbagebetalingspligtig i det omfang, den særlige støtte er udbetalt til dækning af udgifter i forbindelse med lån.

Såfremt de månedlige nettoudgifter i forbindelse med lån overstiger den særlige støtte, skal den særlige støtte være fuldt ud betalingspligtig. Overstiger den særlige støtte de månedlige nettoudgifter, skal det kun være et beløb svarende til disse udgifter, der skal være tilbagebetalingspligtig.

Såfremt de månedlige nettoudgifter i forbindelse med lån overstiger den særlige støtte, skal den særlige støtte være fuldt ud tilbagebetalingspligtig. Overstiger den særlige støtte de månedlige nettoudgifter, skal det kun et beløb svarende til disse udgifter, der er tilbagebetalingspligtigt.

Nettoudgifterne i forbindelse med lån skal opgøres som afdrag, renter og bidrag fratrukket værdien af skattefradraget for renter og bidrag.

For personer, der modtager ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse eller ledighedsydelse, skal støtten udbetales efter lovens § 87 samtidig med hjælpen efter kapitel 6 a-7.

Til nr. 111

Det foreslås at ophæve *§ 89, stk. 3-5.*

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås et særskilt tillæg til enlige forsørgere i § 18, hvor de gældende bestemmelser i § 89, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik, foreslås indarbejdet i den nye § 18 som stk. 6 og 7. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 35.

Efter de gældende bestemmelser i § 89, stk. 3 udbetaler kommunen selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp med satsen for en person, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, hvis det er sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at en person har erhvervet ret til ekstra børnetilskud. I den situation udbetales hjælpen, med forbehold for at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen af hjælpen oplyse modtageren om, at den udbetalte hjælp er foreløbig, og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling. Hvis Udbetaling efterfølgende træffer afgørelse om, at den pågældende ikke har ret til ekstra børnetilskud som enlig forsørger efter børnetilskudsloven, skal hjælpen tilbagebetales efter reglerne herom i § 95, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den gælden bestemmelse i § 89, stk. 4, finder § 89, stk. 3, ikke anvendelse for personer, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757. Den udbetalende myndighed skal i disse situationer ikke forud for en ydelsesnedsættelse som følge af udeblivelse fra et retsmøde skulle træffe skønsmæssig afgørelse om, hvorvidt en person senere vil erhverve ret til ekstra børnetilskud som enlig forsørger efter børnetilskudsloven og dermed vil erhverve ret til udbetaling af hjælp på niveau med en enlig forsørger efter den gældende § 22, i lov om aktiv socialpolitik.

Til nr. 112

Det fremgår af den gældende § 91, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser ef-

ter kapitel 4, 6 a-6c og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, for den periode, der er nævnt i §§ 10 f, 10 h og 10 j.

Det foreslås i *§ 91, stk. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17-18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Til nr. 113

Det fremgår af den gældende § 91, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 74 d, stk. 4, og § 92, stk. 4, i denne lov, integrationslovens § 49, stk. 2, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,

2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov,

3) når en person har modtaget hjælp efter § 12, stk. 2, og efterfølgende får udbetalt uddannelsesstøtte efter SU-loven, der dækker samme tidsrum,

4) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller

5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås i *§ 91* at indsætte et nyt stykke efter stk. 3. Efter det foreslåede stk. 4 kan kommunen ikke kræve tilbagebetaling af udbetalt hjælp til medicin efter § 82 b, uanset om betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunerne ikke vil kunne kræve tilbagebetaling af udbetalt hjælp til medicin, selvom hjælpen måtte være udbetalt uberettiget.

Der er ved den foreslåede bestemmelse lagt vægt på, at det tilsvarende gør sig gældende i forhold til helbredstillægget, at det vil være administrativt tungt at opkræve medicintilskuddet, at det for en kontanthjælpsmodtager selv tager 12 måneder at optjene retten til medicintilskud, og at det må lægges til grund, at den tilskudsberettigede medicin har været helbredsmæssigt nødvendig.

Til nr. 114

Det fremgår af den gældende § 92, stk. 1, at den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Da § 34 ophæves, og der i stedet indsættes en ny § 87 om særlig støtte til andre målgrupper end kontanthjælpsmodtagere, er der behov for at konsekvensrette bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at i *§ 92, stk. 1,* ændres § 34 til § 87.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 115

Det fremgår af den gældende § 92, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen, og af bestemmelsens 2. pkt., at det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Der gælder således en ubetinget pligt til at tilbagebetale hjælpen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 92, stk. 3.* Efter den foreslåede bestemmelse skal hjælp til boligtilskud tilbagebetales, når en person bliver i stand til at tilbagebetale hele eller dele af kravet. Det foreslås videre, at kommunen

kan fastsætte en ordning om afdragsvis betaling eller yde henstand med tilbagebetaling af hjælp til boligindskud efter reglerne fastsat i medfør af § 95, stk. 1. Endelig foreslås det, at personen ved fraflytning af lejemålet senest 2 måneder efter udlejerens tilbagebetaling af boligindskuddet skal tilbagebetale hjælp til boligindskud med det beløb eller de beløb, som tilbagebetales af udlejeren, og at et eventuelt restkrav efter tilbagebetaling efter 3. pkt. omfattes af den foreslåede § 95, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personen vil skulle tilbagebetale eller påbegynde tilbagebetaling af den udbetalte hjælp lige så snart, det er økonomisk muligt for den enkelte. Kommunen skal således ikke vente med at få tilbagebetalt hjælpen, til personen fraflytter lejemålet og får udbetalt boligindskuddet helt eller delvist.

Det fastslås endvidere, at muligheden for henstand og afdragsordninger vil skulle følge de regler, som er fastsat i medfør af § 95, stk. 1. Der er alene tale om en præcisering af, hvilke regler der skal regulere tilbagebetalingskrav.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere en præcisering af, hvornår hjælp til boligindskud skal tilbagebetales, hvis personen fraflytter lejemålet. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke ved, at personen fortsat har pligt til, jf. § 92, stk. 4, i loven, at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

Der har med de gældende regler været tvivl om, hvornår tilbagebetalingskravet forfaldt. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på baggrund heraf i en udtalelse til Fredericia Kommune den 12. juli 2021 (STAR, j.nr. 20/19605) tilkendegivet, at reglerne om tilbagebetaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles dermed, er upræcise, men at det er styrelsens opfattelse, at den gældende § 95, stk. 3, indebærer, at forfaldstidspunktet for tilbagebetaling først er ved fraflytning fra lejemålet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 116

Det fremgår af den gældende § 93, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,

2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven m.v.,
3) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
4) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Det foreslås, at der i *§ 93* indsættes et nyt *stk. 4*. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunen ikke træffe beslutning om at yde hjælp til medicin efter § 82 b med tilbagebetalingspligt, jf. stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at hjælp til medicin, jf. lovforslaget § 1, nr. 113, ikke vil kunne kræves tilbagebetalt.

Til nr. 117

Det fremgår af den gældende § 94, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Det foreslås, at der i *§ 94* indsættes et nyt *§ 94, stk. 5*. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunen ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af udbetalt hjælp til medicin efter § 82 b.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at hjælp til medicin, jf. lovforslaget § 1, nr. 113, ikke vil kunne kræves tilbagebetalt.

Til nr. 118

Det fremgår af den gældende § 95, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Det fremgår videre af bestemmelsen, at overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Endvidere fremgår det, at

fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Endelig fremgår, at tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Det fremgår af den gældende § 95, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at stk. 2 ikke finder anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Reglen i § 95, stk. 3, indebærer, at den særlige bortfaldsregel i § 95, stk. 2, ikke finder anvendelse. Det betyder, at tilbagebetalingskrav vedrørende boligindskud er omfattet af de forældelseslovens almindelige forældelsesregler.

Baggrunden for indførelsen af fravigelsen af bortfaldsreglen i § 95, stk. 2, i 2019 var at sikre, at personer, der modtager hjælp til boligindskud og fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, ikke kunne beholde et udbetalt indskud med henvisning til, at kommunens tilbagebetalingskrav var bortfaldet og dermed beholde det udbetalte beløb, som oprindeligt var ydet med tilbagebetalingspligt. Hensigten med reglen om hjælp til boligindskud er heller ikke at yde hjælp til formueopbygning.

Reglen har imidlertid vist sig uhensigtsmæssigt, fordi der som følge af ændringen opstod en uklarhed om, hvornår forældelsesfristen i givet skulle løbe fra.

Det foreslås, at *§ 95, stk. 3,* nyaffattes. Den foreslåede bestemmelse følger samme struktur som den gældende § 95, stk. 2, i loven.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.,* vil tilbagebetalingskrav, som vedrører hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt., bortfalde, når der er gået 10 år fra datoen for udbetaling, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for tilbagebetalingskrav, som vedrører boligindskud, vil blive fastsat en bortfaldsregel svarende til den bortfaldsregel, som gælder for øvrige tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, og som også var gældende for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, som var gældende før 1. januar 2019.

Det foreslås dog, at tidspunktet for bortfald vil være 10 år i modsætning til de 3 år, som gælder for de øvrige tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv

socialpolitik, ligesom det foreslås, at den 10-årige frist løber fra udbetalingstidspunktet af hjælpen og ikke fra hjælpens ophør.

Tilbagebetalingspligten vil ikke længere gælde uden tidsbegrænsning. Der vil således gælde en absolut bortfaldsfrist. Den absolutte bortfaldsfrist på 10 år fra udbetalingstidspunktet er fastsat ud fra en formodning om, at beløbet, som udlejer betaler tilbage efter fradrag af udgifter til eventuel istandsættelse af boligen, på dette tidspunkt ikke vil være ret stort, og ud fra en hensyntagen til kommunernes administration, således at kommunerne ikke skal blive ved med at holde liv i sagen og dermed i et krav, som personen efter 10 år fortsat ikke har været økonomisk i stand til at betale hverken helt eller delvist tilbage.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til et nyt § 92, stk. 2, hvor det vil blive fastslået, at hjælp til boligtilskud skal tilbagebetales, når en person bliver i stand til at tilbagebetale hele eller dele af kravet, eller hvis personen ved fraflytning af lejemålet får tilbagebetalt boligindskud af udlejeren.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.,* finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet overdrages restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette gælder fra tidspunktet for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, 3. pkt.,* finder forældelsesloven anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, 4. pkt.,* finder 1. pkt. på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

De foreslåede bestemmelser § 95, stk. 3, 2.-4. pkt. svarer til den gældende § 95, stk. 2, 2. pkt., og er en regulering af, hvordan tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud vil blive håndteret i forhold til forældelse i forbindelse med oversendelse til inddrivelsesmyndigheden (Gældsstyrelsen).

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 585 af 24. maj

2024 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats , lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie, lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere og lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier, hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Det følger af den foreslåede regel, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde indebærer den foreslåede regel, at forældelse vil indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden er afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, f.eks. fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det præciseret, at bortfaldsreglen atter skal finde anvendelse. Det betyder, at hvis der er forløbet 10 år efter udbetaling af hjælpen, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.18.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 119

Efter gældende regler foretager kommunen fradrag i kontanthjælpen for forskudsvis udlagt børnebidrag, jf. § 96 a i lov om aktiv socialpolitik. Efter gældende regler benyttes bidragstillæg, jf. § 23, stk. 3, og § 25, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, til afdrag på bidragsgælden, hvis bidraget er forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp.

Som konsekvens af, at bidragstillægget foreslås ophævet under lovforslagets *§ 1, nr. 37,* bortfalder muligheden samtidig for at benytte bidragstillægget til at afdrage på bidragsgælden, hvis bidraget er forskudsvist udbetalt af Udbetaling Danmark på tidspunktet for udbetaling af hjælp. Derudover er

der som konsekvens af ændringerne i kontanthjælpssystemet behov for at foretage visse justeringer i § 96 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås derfor, at der foretages en nyaffattelse af § 96 a, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 96 a, stk. 1*, *1. pkt.,* at hvis Udbetaling Danmark udbetaler børnebidrag forskudsvis efter § 11 i børnetilskudsloven, og bidragsbetaleren modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, fradrager den kommune, der udbetaler kontanthjælp til bidragsbetaleren, efter anmodning fra Udbetaling Danmark et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som er udbetalt forskudsvist.

Det betyder, at kommunen efter anmodning fra Udbetaling Danmark vil kunne foretage fradrag efter bestemmelsen for alle, der modtager kontanthjælp, dvs. hjælp med grundsats, forhøjet sats, mindstesats eller med satsen som hjemmeboende under 30 år, der bor hos en eller begge forældre, som foreslået i § 16, stk. 1 og 2.

Efter den foreslåede *§ 96 a, stk. 1, 2. pkt.,* kan der højst foretages fradrag svarende til børnetillægget efter den foreslåede § 17.

Det betyder, at der højest vil kunne foretages fradrag svarende til 2.687 kr. (2024-niveau). Efter gældende regler kan der højest fradrages op til to gange normalbidraget (1548 kr. pr. barn i 2024) svarende til 3096 kr., når Udbetaling Danmark forskudsvis har udbetalt børnebidrag. For personer, der efter gældende regler får bidragstillæg, og hvor bidragstillægget benyttes til at afdrage på bidragsgælden, er der dog ikke fastsat et højeste fradragsbeløb.

Efter den foreslåede *§ 96 a, stk. 1, 3. pkt.* overfører kommunalbestyrelsen beløbet til Udbetaling Danmark, jf. dog bestemmelsens stk. 2 og 3. Fradragsbeløbet vil som efter gældende regler derfor blive overført til Udbetaling Danmark, der har udbetalt børnebidrag forskudsvist og dermed er indtrådt i kravet.

Det foreslås i *§ 96 a, stk. 2, 1. pkt.,* at fradrag efter bestemmelsens stk. 1 ikke kan foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet.

Med forslaget vil der ikke kunne foretages fradrag i hjælpen hos en forsørger, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet. Forslaget viderefører den gældende bestemmelse herom i § 96 a.

Efter den foreslåede *§ 96 a, stk. 2, 2. pkt.,* kan der alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Forslaget viderefører de gældende regler. Kommunen vil således alene kunne foretage fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Børnebidrag, som forfalder til betaling på barnets fødselsdato, kan forfalde fra den 1. til den 31. i en kalendermåned. Forskudsvis udbetalte børnebidrag vil kunne fradrages i hjælpen for den kalendermåned, børnebidraget forfalder, uanset hvilken dato i måneden, dette sker. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, vil der alene kunne foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned.

Der vil i hjælpen for en kalendermåned højest kunne fradrages et beløb pr. barn, der svarer til det forskudsvist udbetalte børnebidrag, dvs. højest et beløb svarende til normalbidraget (1.548 kr. pr. barn i 2024). Med forslaget vil der dog højest kunne fradrages, hvad der svarer til børnetillægget, dvs. samlet 2.687 kr. Udbetales der forskudsvis for mere end en måned ad gangen, gælder adgangen til fradrag også i situationer, hvor personen ikke var kontanthjælpsmodtager på udbetalingstidspunktet. F.eks. hvor der i april udbetales forskudsvis for 6 måneder, og personen modtager kontanthjælp fra juni.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede af Udbetaling Danmark udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen, dog højst med et beløb pr. bidrag svarende til normalbidraget (1.548 kr. pr. barn i 2024). Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvise udbetaling har været standset i en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet.

Kravet om, at der kun vil kunne ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udbetalte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for bidrag, som forfalder i den kalendermåned, eller forholdsmæssigt svarer til samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for, vil dog kunne betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den eller

de første måneder. Dette skyldes bl.a., at kommunen vil skulle undersøge, om betingelserne for fradrag er opfyldt, træffe en afgørelse om fradrag og partshøre efter reglerne i forvaltningsloven, før fradrag kan ske. Da de efterfølgende forskudsvise udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, vil fradraget i kontanthjælpen kunne ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes.

Ophører den forskudsvise udbetaling, eller er betingelserne for fradrag ikke længere opfyldt, f.eks. fordi ydelsesmodtageren forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, vil fradraget ophøre. Har kommunen ikke nået at standse fradraget i tide, vil det uberettigede fradrag skulle udbetales til ydelsesmodtageren hurtigst muligt.

Reglerne om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde for kontanthjælpsmodtagere, herunder ægtepar i kontanthjælpssystemet, foreslås i medfør af lovforslagets § 1, nr. 29, ophævet. Som konsekvens heraf har disse regler ikke længere betydning for fradrag i hjælpen efter § 96 a.

Der henvises til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 120

Det fremgår af den gældende § 98, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunens afgørelser efter denne lov bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. lovens § 95, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Tilsvarende gælder for Udbetaling Danmarks afgørelser om hjælp efter § 25 b, stk. 6 og 7, § 25 c, § 25 e og § 34, stk. 6, 2. pkt. Kommunens afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. lovens § 95, kan indbringes for Ankestyrelsen, efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås i *§ 98, stk. 1, 1. pkt.,* og *stk. 2,* at »og 10 a« udgår.

Med lov nr. 523 af 29. april 2015 blev myndighedsansvaret for efterlevelseshjælp, begravelseshjælp, internationale sygesikringssager, fleksydelse og delpension overflyttet fra kommunerne til Udbetaling Danmark. I forbindelse med lov nr. 523 af 29. april 2015 indsatte man ligeledes § 98, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvoraf det fremgår, at Udbetaling Danmarks afgørelser om hjælp efter lovens §§ 6 og 85 a og tilbagebetaling af hjælpen efter lovens § 95 kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 64 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kapitel 10 a indeholder kun § 85 a, hvorfor det af § 98, stk. 3 følger, at afgørelser efter kapitel 10 a skal indbringes for Ankestyrelsen. Henvisningen til kapitel 10 a i § 98, stk.

1 og 2 er derfor misvisende, da det ikke længere er kommunerne der træffer afgørelse i sager om efterlevelseshjælp.

Formålet med den foreslåede ændring er dermed, at rette en fejl der opstod i forbindelse med den tidligere lovændring af lov nr. 523 af 29. april 2015, hvor henvisningen til kapitel 10 a i § 98, stk. 1 og 2 i lov om aktiv socialpolitik burde have været fjernet.

Med den foreslåede ændring vil afgørelser efter kapitel 10 a stadig kunne indbringes for Ankestyrelsen, som det følger af § 98, stk. 3 i lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 109 og 110, foreslås det at indsætte nyt kapitel 10 b og 10 c. Efter ordlyden i § 98, stk. 1, vil disse kapitler være omfattet af bestemmelsen. Afgørelser truffet efter kapitel 10 b og c vil derfor kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til nr. 121

Som konsekvens, af at kontanthjælpsloftet afskaffes og erstattes af et boligstøtteloft, samt at særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere afskaffes, jf. forslagene til § 25 g og § 85 b, foretages en ændring af § 98, stk. 1, 2. pkt.

Efter gældende regler, jf. § 98, kan kommunens afgørelser efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Tilsvarende gælder for Udbetaling Danmarks afgørelser om hjælp efter § 25 b, stk. 6 og 7, § 25 c, § 25 e og § 34, stk. 6, 2. pkt.

Det foreslås, at *§ 98, stk. 1, 2. pkt.* affattes således, at det fremgår af bestemmelsen, at tilsvarende gælder for Udbetaling Danmarks afgørelser om nedsættelse af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet efter § 25 g, stk. 1-3, 6-11, 13 og 14.

Det betyder, at Udbetaling Danmarks afgørelser om nedsættelse af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet vil kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Indbringelse af kommunens afgørelser i relation til boligstøtteloftet, jf. den foreslåede § 25 g, stk. 4, vil være omfattet af § 98, stk. 1, 1. pkt., på samme vis som indbringelse af kommunens afgørelser vedr. kontanthjælpsloftet er omfattet efter gældende regler.

I bestemmelsen henvises der ikke længere til § 34, stk. 6, 2. pkt., hvorefter Udbetaling Danmark varetager opgaven vedrørende udbetalingen af særlig støtte. Dette er en konsekvens af afskaffelsen af særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere, hvor kommunen fremover vil varetage opgaven vedrørende udbetalingen af særlig støtte, jf. den foreslåede § 85 b.

Kommunens afgørelser om udbetaling af særlig støtte efter den foreslåede § 85 b vil fremover kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter bestemmelsen i § 98, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 122

Forslaget er en konsekvens af, at § 27 bliver ophævet.

Til nr. 1232

Det fremgår af § 106, stk. 1, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10, jf. dog § 99, stk. 2, der omhandler kommunens udgifter til hjælpen til udsættelsestruede lejere.

Det foreslås, at der i § 106, stk. 1, indsættes en henvisning til kapitel 10 b, således at fritidstillægget omfattes af de kommunale udgifter, hvortil staten refunderer 50 pct. af udgifterne.

Det betyder, at staten vil refundere 50 pct. af kommunens udgifter til fritidstillæg. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 124

Det fremgår af § 109, stk. 1, at en gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent og efter stk. 4 de beløb, der er nævnt i

1) § 27, stk. 2, om et støttebeløb til familier med børn under 18 år og

2) § 85 a om efterlevelseshjælp.

Som en konsekvens af forslaget om at ophæve § 27 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, foreslås det, at *§ 109, stk. 1, nr. 1,* ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 109, stk. 1, ikke vil blive henvist til beløb, der er nævnt i § 27, stk. 2.

Til nr. 125

Det fremgår af den gældende § 109, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at en række nærmere angivne beløb i loven årligt den 1. januar reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og med det fradrag, der følger af stk. 4. Det drejer sig om beløb i følgende bestemmelser:

1) § 12, stk. 3, og §§ 22-26 om hjælp til forsørgelse,

2) § 13 f, stk. 15, om omregningssatsen ved ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid,

3) § 13 g, stk. 1, om nedsættelse af hjælpen til ugifte personer, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder,

4) § 25 b, stk. 1-5, om de øvre grænser for den samlede hjælp,

5) § 26, stk. 5, 7 og 8, om beregning af hjælp til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder,

6) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 3,

7) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.,

8) § 35, stk. 4, om sanktionssatser og §§ 42 og 43 om sanktioner ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet,

9) § 68 og § 69 j, stk. 2, om ressourceforløbsydelse og § 71 om revalideringsydelse,

10) § 68 a, stk. 3, og § 69 j, stk. 10, om fradrag for arbejdsindtægter i ressourceforløbsydelse,

11) § 69 d, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 68 og § 69 o, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 69 j,

12) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning og

13) § 96 a om fradrag for beløb til dækning af forskudsvis udbetalt børnebidrag.

Det foreslås, at *§ 109, stk. 2,* i lov om aktiv socialpolitik nyaffattes. Det foreslås herunder, at indledningen affattes på følgende måde: »En gang årligt den 1. januar reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsregulering procent, og med det fradrag, der følger af stk. 4, de beløb, der er nævnt i«. Indledningen til bestemmelsen videreføres således uændret.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at henvisningerne til bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik tilpasses de ændrede paragrafhenvisninger, som følger af forslaget til ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemer, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, og at henvisningerne til beløb og bestemmelser, som udgår af lov om aktiv socialpolitik, også udgår af opregningen i § 109, stk. 2. Det gælder henvisningen til § 13 f, stk. 15, § 13 g, stk. 1, og § 26, stk. 5, 7 og 8, som udgår som følge af forslaget om afskaffelsen af 225-timersreglen, jf. lovforslagets § 1, nr. 29 og 47. Det gælder også henvisningen til § 25 b, stk. 1-5, som udgår som følge af forslaget om ophævelse af kontanthjælpsloftet, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Endelig gælder det henvisningen til § 96 a om fradrag for beløb til dækning af forskudsvist udbetalt bidrag. § 96 foreslås nyaffattet med lovforslagets § 1, nr. 119, og vil i sit indhold ikke længere indeholde beløb, som særskilt skal satsreguleres.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 1,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 11, stk. 9, om en omregningssats ved ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af omregningssatsen for ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid. Omregningssatsen fremgik tidligere af § 13 f, stk. 15, i loven, men er som konsekvens af ophævelsen af 225-timersreglen flyttet og videreført i § 11, stk. 9, i tilpasset form.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 2,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 12, stk. 3, om behovsbestemt hjælp til forsørgelse i en periode mellem en uddannelses grund- og hovedforløb eller mellem to uddannelsesforløb,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbet i § 12, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 3,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 14, stk. 1, om hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue,« skulle satsreguleres.

Formuegrænsen i § 14, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, bliver efter gældende regler ikke satsreguleret. Det betyder, at de nævnte beløb i bestemmelsen ikke har været reguleret, siden de blev indsat i loven i 1998.

Aftalepartierne er enige om at hæve formuegrænsen i § 14, stk. 1, til 15.000 kr. for enlige og 30.000 kr. for ægtepar, samt løbende at regulere formuegrænserne, så de fremover følger satsreguleringen af kontanthjælpssatserne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbsgrænserne i § 14, stk. 1, fremadrettet vil blive satsreguleret svarende til beløbene i de øvrige bestemmelser, der er nævnt i § 109, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 30, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 4,* vil beløb, der er nævnt i »§§ 16-19 om hjælp til forsørgelse,« skulle satsreguleres.

Det fremgår den gældende § 109, stk. 2, nr. 1, at beløbene i §§ 22-26 satsreguleres. Henvisningen til reglerne om forsørgelse, jf. de gældende §§ 22-25, foreslås ændret som konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37. Samtidigt foreslås henvisningen af ordenshensyn indsat som nr. 3 i stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbene for mindstesats, grundsats, forhøjet sats, sats for hjemmeboende, børnetillæg, tillæg til enlige og særligt ungetillæg, jf. forslaget til §§ 16-19 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil blive satsreguleret årligt.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 5,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 25 a om engangshjælp i op til 1 måned,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbet i § 25 a. Henvisningen til § 25 a fremgår efter gældende ret af stk. 2, nr. 1, men vil af ordenshensyn blive indsat som nr. 4 i stk. 2.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 6,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 25 g om et boligstøtteloft«, skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse vil beløbet på de 350 kr. i § 25 g, stk. 1, ville skulle satsreguleres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 42, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 7,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 3,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbet i § 30 for ægtepar omfattet af § 26, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 58, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 8,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbet i § 31.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 59, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 9,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 35, stk. 4, om sanktionssatser og §§ 42 og 43 om sanktioner ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbene i §§ 35, 42 og 43.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 10,* vil beløbene, der er nævnt i »§ 68 og § 69 j, stk. 2 og 4, om ressourceforløbsydelse og § 71 om revalideringsydelse,« skulle satsreguleres.

I den gældende stk. 2, nr. 10, henvises til, at beløbene i § 68 og § 69 j, stk. 2 og 4, om ressourceforløbsydelse og beløbet i § 71 om revalideringsydelse satsreguleres. I den gældende § 68 og § 69 j, stk. 2 og 4, er der imidlertid ikke nævnt beløb, men alene henvist til kontanthjælpsreglerne for så vidt angår ydelsens størrelse. Bestemmelsen har således ikke haft en selvstændig indholdsmæssig betydning.

Som følge af de foreslåede ændringer til § 68, stk. 2, og § 69 j, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, skal ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb være indarbejdet i § 109, stk. 2, da der i bestemmelserne ikke længere henvises til kontanthjælpsreglerne for så vidt angår ydelsen, men til konkrete beløb.

I forhold til gældende ret vil der ikke ske nogle ændringer i forhold til satsreguleringen, da denne nu sker i forhold til de beløb, som er indsat i § 68, stk. 2, og § 69 j, stk. 2, i loven i stedet for at det tidligere fulgte satsreguleringen af kontanthjælpssatserne.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbene i § 71, og beløbene i § 68, stk. 2, og § 69 j, stk. 2. Henvisningen til § 69 j, stk. 4, udgår af § 109, stk. 2, da der hverken efter gældende § 69 j, stk. 4, eller med dette lovforslag ændres i bestemmelsen, således at der fremgår beløb.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 78 og 81, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 11,* vil beløbene, der er nævnt i »§ 68 a, stk. 3, og § 69 j, stk. 10, om fradrag for arbejdsindtægter i ressourceforløbsydelse,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbene i § 68 a, stk. 3, og § 69 j, stk. 10.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 12,* vil beløbene, der er nævnt i »§ 69 d, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 68 og § 69 o, stk. 2 og 3, om nedsættelse af hjælpen efter § 69 j,« skulle satsreguleres.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres gældende ret om satsregulering af beløbene i § 69 d, stk. 2 og 3, og § 69 o, stk. 2 og 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 78 og 80, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 13,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 74 a, stk. 3, om ledighedsydelse,« skulle satsreguleres.

Som følge af de foreslåede ændringer til § 74 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 93, skal ledighedsydelse indarbejdes i § 109, stk. 2, da der i bestemmelserne ikke længere henvises til kontanthjælpsreglerne for så vidt angår ydelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbene i § 74 a, stk. 3, om ledighedsydelse, vil være omfattet af satsreguleringen.

I forhold til gældende ret vil der ikke ske nogle ændringer i forhold til satsreguleringen, da denne nu sker i forhold til de beløb, som er indsat i § 74 a, stk. 3, i loven i stedet for at det tidligere fulgte satsreguleringen af kontanthjælpssatserne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 93, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 14,* vil beløbene, der er nævnt i »§ 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning, og« skulle satsreguleres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbene i § 74 a, stk. 3, vil være omfattet af satsreguleringen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 94, og bemærkningerne hertil.

Ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 15,* vil beløbet, der er nævnt i »§ 86, stk. 2, om fritidstillæg« skulle satsreguleres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beløbet i § 86, stk. 2, om fritidstillæggets størrelse, fremadrettet satsreguleres på samme måde som beløbene i de øvrige bestemmelser, der er nævnt i § 109, stk. 2. Fritidstillægget for personer, som har ret til tillæg som enlig forsørger, jf. forslaget til § 18, stk. 2, nr. 1 eller 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, udgør efter forslaget til § 86, stk. 3, 1/4 af beløbet nævnt i § 86, stk. 2. Fritidstillægget for personer, som har ret til tillæg som enlig forsørger, skal således ikke særskilt satsreguleres. Beløbet i § 86, stk. 2, skal, jf. lovforslagets § 1, nr. 123, afrundes til nærmeste hele beløb deleligt med 50.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 125, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 126

Der er ikke nogen generel afrundingsregel i § 109. Ved den årlige regulering af satser har det været fast praksis, at de regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb, dog undtaget reguleringen af omregningssatsen ved ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid efter § 13 f, stk. 15, og fradrag for arbejdsindkomst efter lovens § 31, der efter praksis er blevet reguleret i krone og ørebeløb og i 2024 er reguleret til henholdsvis 133,85 kr. og 30,37 kr. Med forslaget om et nyt indkomstfradrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, ændres timefradraget til et fribeløb på henholdsvis 5.000 kr. pr. måned for personer, der vil modtage grundsats og mindstesats, og 2.500 kr. pr. måned for personer, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats. Der er derfor ikke længere behov for regulering af fradraget ved lønindkomst i krone og ørebeløb. Det er dog fortsat relevant at regulere omregningssatsen ved ordinært og ustøttet arbejde uden fastsat arbejdstid som indsat i § 11, stk. 9, ved lovforslagets § 1, nr. 20.

Det foreslås, at i *§ 109, stk. 4,* indsættes som *2. pkt.,* at ved den årlige regulering af beløbene efter stk. 1 og 2, nr. 2-15, afrundes de regulerede beløb til nærmeste hele kronebeløb, jf. dog 3. og 4. pkt. Med forslaget vil alle beløb bortset fra omregningssatsen ved ordinært og ustøttet arbejde ved den

årlige regulering blive afrundet til nærmeste hele kornebeløb, medmindre de afrundes til nærmeste hele beløb deleligt med 50 eller 100, jf. de foreslåede 3. og 4. pkt. i § 109, stk. 4.

Til nr. 127

Det fremgår af § 109, stk. 4, 2. pkt., at ved den årlige regulering af sanktionssatserne nævnt i lovens § 35, stk. 4, jf. stk. 2, nr. 8, afrundes de regulerede beløb til nærmeste hele beløb deleligt med 50.

Det foreslås, at i *§ 109, stk. 4, 2. pkt.,* der bliver stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »nr. 8,«: »og reguleringen af fritidstillægget nævnt i § 86, jf. stk. 2, nr. 14,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fritidstillæggets størrelse ved den årlige satsregulering afrundes til nærmeste hele beløb deleligt med 50. Fritidstillægget til personer, der har ret til tillæg for enlige forsørgere, vil udgøre en fjerdedel af dette beløb, jf. forslaget til § 86, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 109.

Det bemærkes, at henvisningerne i § 109, stk. 4, 1. pkt., til bestemmelserne »stk. 1 og stk. 2, nr. 1-6 og 8-13« ikke foreslås konsekvensrettet med dette lovforslag, selvom de nævnte bestemmelser, jf. forslaget til ophævelse af § 109, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 121, og forslaget om nyaffattelse af § 109, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 122, vil blive ændret. Det skyldes, at bestemmelsen ingen indholdsmæssig virkning har, da den alene regulere retsstillingen for finansårene 2020-2023, og at § 109, stk. 4, 1. pkt., vil blive ophævet med virkning fra den 1. januar 2027, jf. § 12, stk. 1, i lov nr. 630 af 11. juni 2024 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love (Neutralisering af virkning på indkomstoverførsler som følge af afskaffelse af en helligdag).

Til nr. 128

Ifølge den gældende § 31 i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen ved beregningen af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp efter §§ 22-25 se bort fra 30,37 kr. pr. udført arbejdstime (2024-niveau), når ansøgeren eller dennes ægtefælle har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet

eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Beløbet i den gældende § 31 satsreguleres årligt, jf. den gældende § 109, stk. 2, nr. 6.

Med forslaget om et nyt indkomstfradrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, ændres timefradraget til et fribeløb på henholdsvis 5.000 kr. pr. måned for personer, der vil modtage grundsats og mindstesats, og 2.500 kr. pr. måned for personer, der vil modtage kontanthjælp med forhøjet sats.

Fribeløbene i den foreslåede § 31, stk. 2, foreslås satsreguleret, jf. forslaget om nyaffattelse af § 109, stk. 2, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 122.

Det foreslås i *§ 109, stk. 4*, at indsætte som *4. pkt.:* »Ved den årlige regulering af fribeløbene nævnt i § 31, stk. 2, jf. stk. 2, nr. 6, afrundes de regulerede beløb til nærmeste hele beløb deleligt med 100.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fribeløbenes størrelse ved den årlige satsregulering afrundes til nærmeste hele beløb deleligt med 100.

Til nr. 129 og 130

Det fremgår af den gældende § 110, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at beskæftigelsesministeren efter ansøgning fra en kommune kan tillade, at der bliver lavet beskæftigelsesfremmende forsøgsordninger, som fraviger reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Der kan ikke laves forsøg med reglerne om ydelsessatser og ydelsesperioder, jf. dog bestemmelsens stk. 2.

Det fremgår videre af den gældende § 110, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med udlændinge-, integrations- og boligministeren kan fastsætte regler om, at der gennemføres forsøgsordninger, hvorefter udsatte selvforsørgelses- og hjemrejseydelses-, overgangsydelses- og kontanthjælpsmodtagere kan få lempeligere fradrag for arbejdsindtægter i hjælpen. Ministeren kan efter forhandling med udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætte regler om, at det lempeligere fradrag for en udsat person efter 1. pkt. bevares ved beregningen af hjælp til et ægtepar efter lovens § 30, stk. 1, jf. § 31, stk. 1.

Der henvises til lovens § 30, som indeholder hovedreglen om, at ansøgerens og ægtefællens indtægter trækkes fra i den beregnede kontanthjælp m.v.

krone til krone. Den regel er en konsekvens af, at hjælp i kontanthjælpssystemet skal fungere som det underste økonomiske sikkerhedsnet. Det indebærer, at alle andre muligheder inklusiv ens egne og ægtefællens indtægter skal anvendes, før det offentlige træder til med hjælp.

Videre henvises der til lovens § 31, stk. 1, som indeholder reglen om timefradrag, hvorefter kommunen ved beregningen af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp efter §§ 22-25 ser bort fra 30,37 kr. pr. udført arbejdstime (2024-niveau), når ansøgeren eller dennes ægtefælle har arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 129, at "jf. dog stk. 2" udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at stk. 2 med lovforslagets § 1, nr. 126, foreslås ophævet.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 130, at § 110, stk. 2, ophæves.

Efter forslagets indhold vil der ikke længere være mulighed for at gennemføre forsøgsordninger, hvorefter udsatte, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, kan få lempeligere fradrag for arbejdsindtægter i hjælpen.

Ændringen foreslås som konsekvens af forslaget om det nye lempeligere indkomstfradrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 59. Forslaget om et lempeligere indkomstfradrag er en del af aftalen. Aftalen har karakter af et forlig, og forliget omfatter selve indretningen af kontanthjælpssystemet, herunder det lempeligere indkomstfradrag. Indkomstfradragsreglen er dermed forligsbelagt.

Det betyder, at der ikke længere kan laves forsøgsordninger med indkomstfradrag, og § 110, stk. 2, vil derfor ikke længere have noget materielt indhold.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at i denne lov dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Begrebet dækker tillige over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer omfattet af § 6, som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 46 i denne lov eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Det foreslås i lovens § 2, stk. 2, at »uddannelseshjælpsmodtagere m.fl.« ændres til »personer omfattet af § 6, nr. 4 og nr. 5«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 2

Det følger af § 6, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, er en målgruppe efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger ligeledes af § 6, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, er en målgruppe efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i lovens *§ 6, nr. 2* og *3*, at »eller overgangsydelse« udgår.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 3

Det følger af § 6, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet

efter integrationsloven, er en målgruppe efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger ligeledes af § 6, nr. 5, at aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, er en målgruppe efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i lovens *§ 6, nr. 4* og *5*, at ændre »uddannelseshjælp eller overgangsydelse« til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Til nr. 4

Efter den gældende § 9, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats opgøres perioder i §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102 stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt tilbud for personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-5 og 7-10, som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse under et afklaringsforløb, ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Det følger endvidere af bestemmelsen, at der som udgangspunkt påbegyndes en ny periode ved et ydelsesskift.

Det foreslås at ændre i *§ 9, stk. 1*, således at der efter »kontaktforløbet,« tilføjes »§ 36 a, stk. 1, om afklaring«.

Den foreslåede ændring vil betyde, at opgørelsen af den to-årige sammenhængende periode i den foreslåede bestemmelse i dette lovforslags § 2, nr. 13, jf. nedenfor, vil skulle ske på samme måde, som kommunerne i dag opgør sammenhængende perioder i forhold til bl.a. kontaktforløbet og ret og pligt til tilbud efter reglerne i § 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil endvidere indebære, at opgørelsen af perioden samtidig vil blive omfattet af bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 10, stk.

1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætter nærmere regler på bekendtgørelsesniveau om opgørelsen af sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt. Bemyndigelsesbestemmelsen er i dag bl.a. udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelsesform om, hvorledes den sammenhængende periode skal beregnes. Det fremgår således af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der i denne opgørelsesmetode som hele uger medregnes de uger, hvor personen helt eller delvist har modtaget kontanthjælp eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herudover anses en periode ifølge opgørelsesmetoden for at være sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på mindst en kalendermåned, hvor personen hverken modtager kontanthjælp eller deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede ændring vil indebære, at hvis en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over 30 år har et afbrud på en kalendermåned eller mere uden at få udbetalt kontanthjælp, f.eks. fordi personen har arbejdet, vil personen ved fornyet anmodning om kontanthjælp skulle påbegynde en ny toårs-periode, før der igen vil være en pligt for kommunen til at afklare personen efter den nye foreslåede ordning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det følger af § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for personer omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 2-5 og 7-10, opgøres tidsperioder efter lovens §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, jf. dog stk. 3-6.

Det foreslås i lovens *§ 9, stk. 1, nr. 2,* at »overgangsydelse, uddannelseshjælp« udgår som en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser, ligesom det

foreslås, at henvisningen til bestemmelsens stk. 3-6 ændres til stk. 3-5 som følge af ophævelsen af § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Til nr. 6

Det følger af § 9, stk. 2, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at perioder efter bestemmelsens stk. 1 for personer omfattet af § 6, nr. 1, regnes fra indplacering i en dagpengeperiode, jf. dog bestemmelsens stk. 7.

Det foreslås i lovens *§ 9, stk. 2, nr. 1,* at ændre »stk. 7« til: »stk. 6«.

Forslaget er en konsekvens af ophævelsen af § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Til nr. 7

Det følger af § 9, stk. 2, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at perioder efter bestemmelsens stk. 1 for personer omfattet af lovens § 6, nr. 7 og 8, og for personer omfattet af lovens § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, regnes fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog lovens stk. 6.

Det foreslås i lovens *§ 9, stk. 2, nr. 3,* at ændre »stk. 6« til: »stk. 5«.

Forslaget er en konsekvens af ophævelsen af § 9, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Til nr. 8

Det følger af § 9, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der ikke ved ydelsesskift påbegyndes en ny periode efter bestemmelsens stk. 1, for personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af lovens § 6, nr. 2-5, og som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, alene fordi de opfylder opholdskravet i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at lovens *§ 9, stk. 4,* ophæves. Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

Den foreslåede ophævelse af den gældende § 9, stk. 4, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 4. Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 9

Det følger af § 9, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der påbegyndes en ny periode efter bestemmelsens stk. 1 for personer, der modtager overgangsydelse, og som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, selv om der ikke sker et ydelsesskift.

Det foreslås i lovens § 9, stk. 5, at ændre »overgangsydelse« til »kontanthjælp«, og at sætningen », selvom der ikke sker et ydelsesskift« udgår.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Således vil der ikke ske et ydelsesskift, fordi personer omfattet af bestemmelsen alle vil være på kontanthjælp. Det er dog stadigvæk hensigten, at der skal startes et nyt forløb ved skifte mellem de nævnte målgrupper, hvorfor bestemmelsens indhold fastholdes.

Til nr. 10

Det følger af § 19, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, overgangsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som jobcenteret vurderer er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Det foreslås i lovens *§ 19, stk. 3,* at », overgangsydelse eller uddannelseshjælp« udgår.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 11

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der før § 30 en overskrift med teksten ”Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere”.

Det foreslås, at *overskriften* før § 30 ændres til »Uddannelsespålæg«.

Forslaget indebærer, at der i overskriften alene henviser til uddannelsespålæg.

Forslaget er en konsekvensændring af, forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 12

Det følger af § 30, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at Jobcenteret skal fortsætte indsatsen for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for 1 måned efter uddannelseshjælpens eller overgangsydelsens ophør, helt frem til uddannelsesstart.

Det foreslås i lovens *§ 30, stk. 10,* at ændre »uddannelseshjælpens eller overgangsydelsens« til »kontanthjælpens«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Til nr. 13

Efter gældende ret er der ikke udtrykkelige regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om kommunens afklaring af personer, der har modtaget ydelser i længere tid i kontanthjælpssystemet.

Det bemærkes, at det dog bl.a. af de gældende regler om kontaktforløb m.v. i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at reglerne skal understøtte, at personen får den indsats, der er behov for. Det følger endvidere af § 10 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen løbende skal følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Jobcentret foretager opfølgningen på den beskæftigelsesrettede indsats, herunder på, om personen udnytter sine arbejdsmuligheder. Opfølgning skal foretages senest 3 måneder efter første henvendelse. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.

Derudover følger det af § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), at kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Det følger endvidere af den gældende § 10 i retssikkerhedsloven, at myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter loven, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

På den baggrund, og da der med aftalen er aftalt en ny afklaring af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, foreslås det, at der indsættes en ny ordning om afklaring, som vil skulle gælde ved siden af de regler, der gælder i dag.

Det foreslås derfor, at der efter § 36 indsættes en ny overskrift om »*Afklaring*« inden den nye foreslåede bestemmelse i § 36 a.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 36 a, stk. 1, 1. pkt.*, hvorefter kommunen, for en aktivitetsparat person omfattet af § 6, nr. 3, som er fyldt 30 år, skal afklare personen, når den pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.

Ordningen vil indebære, at kommunerne vil få pligt til at afklare alle aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, når de har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Det vil være en betingelse, at den pågældende er aktivitetsparat på afklaringstidspunktet. Det vil således ikke have betydning for den sammenhængende periode på to år, om personen eksempelvis i en del af perioden har været visiteret som jobparat og ikke som aktivitetsparat.

Om den sammenhængende periode på to år henvises til bemærkningerne ovenfor under § 2, nr. 4.

Det foreslås endvidere i *§ 36 a, stk. 1, 2. pkt.*, at kommunen herefter skal afklare personen, hver gang den pågældende på ny har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år.

Forslaget indebærer, at kommunen efter den første afklaring vil skulle foretage en genvurdering af personens sag hvert andet år efter den foreslåede bestemmelse, så længe den aktivitetsparate modtager kontanthjælp. Det betyder, at hvis kommunen vurderer, at personen fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, skal kommunen afklare personen på ny,

hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på to år. Det vil være en betingelse, at personen er visiteret som aktivitetsparat på afklaringstidspunktet, ligesom i forslaget i § 36, stk. 1, 1. pkt., jf. ovenfor.

Det foreslås i *§ 36 a, stk. 2*, at afklaringen skal bestå i følgende:

1) Kommunen skal først tage stilling til, om personens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen er i målgruppen for enten ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

2) Vurderer kommunen, at personens sag ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, og personen derfor fortsat skal være i kontanthjælpssystemet, skal kommunen tage stilling til, hvilken indsats der kan iværksættes for personen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at rammerne for afklaringen vil være, at kommunen først vil skulle tage stilling til, hvorvidt personens sag vil skulle behandles i rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at sagen ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, vil kommunen herefter skulle tage stilling til, hvilken indsats der vil kunne iværksættes for personen i kontanthjælpssystemet. Eksempelvis tilbud om virksomhedspraktik.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at det vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det betyder, at kommunen på baggrund af en gennemgang af personens sag – således som den er oplyst – skal vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger. Eksempelvis helbredsoplysninger. Se endvidere pkt. 3.13.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kommunen vil ikke skulle foretage særskilte registreringer i forbindelse med vurderingen, da der er tale om et sagsbehandlingsskridt, som skal fremgå af personens sag, når kommunen har foretaget vurderingen.

For personer, der bliver omfattet af reglerne om arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og danskuddannelsesloven (En ny arbejdspligt til borgere som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i kontanthjælpssystemet), vil vurderingen af, hvilken indsats der skal iværksættes, skulle ske inden for rammerne af, hvilken indsats der kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligt.

Til nr. 14

Det følger af § 39, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering og 225-timersreglen.

Det foreslås i lovens *§ 39, stk. 1, nr. 1,* at »og 225-timersreglen« udgår.

Den foreslåede ændring vil betyde, at beskæftigelsesministeren ikke længere vil kunne fastsætte nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om 225-timersreglen og er en konsekvens af ophævelsen af 225-timersreglen.

Til nr. 15

Det følger af § 62, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 6, nr. 13, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service, under tilbuddet modtager en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, jf. § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i lovens *§ 62, stk. 2,* at »satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år« ændres til »et månedligt beløb, der svarer til kontanthjælp med grundsats efter lov om aktiv socialpolitik«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Til nr. 16

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der til kapitel 15 en overskrift med teksten ”Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge, kontanthjælp eller overgangsydelse”.

Det foreslås i *overskriften* til kapitel 15, at », der modtager dagpenge, kontanthjælp eller overgangsydelse« ændres til », der er omfattet af målgrupperne i denne lovs § 6, nr. 1-3«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 17

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der til kapitel 16 en overskrift med teksten "Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse".

Det foreslås i *overskriften* til kapitel 16, at », der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse« ændres til »omfattet af målgrupperne i denne lovs § 6, nr. 4 og 5«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, som bl.a. indebærer, at ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp får nye benævnelser.

Til nr. 18

Den følger af § 131, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

1) Dagpenge efter barselsloven.

2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.

3) Pension efter lov om social pension.

4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

7) Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

8) Fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i denne lov.

9) Statens uddannelsesstøtte (su) efter SU-loven.

10) Statens voksenuddannelsesstøtte (svu) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det foreslås i *§ 131, stk. 1,* at ændre »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og stk. 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det følger af § 131, stk. 1, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1,

eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det tilskud der gives efter §§ 123 og 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er et fleksløntilskud. Tilskuddet der gives efter lovens § 126, er et tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer med nedsat arbejdsevne, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 131, stk. 1, nr. 7,* i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 131, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i bestemmelsen til den tidligere integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når kommunen skal vurdere, om en person, der bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g

for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., om det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til den foreslåede mindstesats, jf. § 16, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Kommunen vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Til nr. 20

I de gældende §§ 132, stk. 1, og § 132, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, henvises der til "ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3".

Det foreslås i *§ 132, stk. 1,* og i *§ 132, stk. 3,* at ændre »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Til nr. 21

I de gældende §§ 132 a, stk. 1, og § 132 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, henvises der til »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2«.

Det foreslås i *§ 132 a, stk. 1,* og i *§ 132 a, stk. 3,* at ændre »ydelserne nævnt i § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold. Tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidigt tilpasningstillæg.

Med henvisningen til kontanthjælp menes dermed kontanthjælp inklusive tillæggene i den nye ydelsesstruktur, der vil kunne ydes til den enkelte person, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personer, der modtager kontanthjælp efter den foreslåede § 16, stk. 2, vil efter indholdet af forslagene til §§ 19 og 20 ikke kunne modtage særligt ungetillæg eller tilpasningstillæg.

Til nr. 22

Det følger af § 151, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, er omfattet af § 6, nr. 6 eller 7, og ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, er omfattet af § 6, nr. 8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Det følger af § 155, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, er omfattet af § 6, nr. 9, og modtager ledighedsydelse, er omfattet af § 6, nr. 10 eller 11, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse eller er ledig selvforsørgende og 1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der

med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller 2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Det foreslås i lovens *§ 151, stk. 1,* og *§ 155, stk. 1,* at »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« ændres til »kontanthjælp«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp foreslås erstattet af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende, samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af den enkelte persons personlige forhold.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 87 a, stk. 1, nr. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring, at et medlem af en arbejdsløshedskasse er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og medlemmet for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 87 a, stk. 1, nr. 7,* i lov om arbejdsløshedsforsikring, at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 87 a, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i bestemmelsen til den tidligere integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. Samtidigt foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkninger hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når arbejdsløshedskassen skal vurdere, om en person, der bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., skal fratages retten til dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring, i en periode på 3 år, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Arbejdsløshedskassen vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til § 4

Til nr. 1

I den gældende lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension henvises der i § 2 a, stk. 5 til §§ 23 og 25 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 2 a, stk. 5,* at ændre »23, 25,« til: »16, stk. 1,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 17 s, stk. 1, nr. 8 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Arbejdsmarkedets Tillægspension modtager bidrag til den obligatoriske pensionsordning for modtagere af følgende af uddannelseshjælp, jf. § 80 b i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at *§ 17 s, stk. 1, nr. 8,* ophæves, og at nr. 9-18 herefter bliver nr. 8-17 ved en rykningsklausul.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

I den nugældende § 80 b henvises der til personer der modtager hjælp efter §§ 23-25. Det vil sige, at personer der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet ikke er omfattet af denne paragraf. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 117, at ændre »§§ 23-25« til: »§ 16, stk. 1«, hvorfor det fremadrettet

kun vil være personer der modtager hjælp efter § 16, stk. 1 der er omfattet af § 80 b i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af § 49 b, stk. 1, nr. 7, i lov om ret til orlov og dagpenge, at en person ikke har ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 49 b, stk. 1, nr. 7,* i lov om ret til orlov og dagpenge, at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 49 b, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i bestemmelsen til den tidligere integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at det ved

en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når kommunen skal vurdere, om en person, der bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., skal fratages retten til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Kommunen vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 8, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte (boligstøtteloven), skal Udbetaling Danmark ved opgørelse af husstandsindkomsten til brug for beregning af boligstøtte, opgøre summen af ansøgerens og husstandsmedlemmernes skattepligtige indkomst med en række særlige fradrag for supplerende pensionsydelse efter lov om social pension, bestemte typer af erstatning m.v.

Efter boligstøttelovens § 8, stk. 5, indgår hjælp efter lov om aktiv socialpolitik i beregningen af husstandsindkomsten med det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis et husstandsmedlem ikke havde været omfattet af §§ 13 g, 36-40 a, 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik. Reglen i boligstøttelovens § 8, stk. 5, medfører, at den beregnede boligstøtte holdes uændret således, at boligstøtten ikke stiger som følge af de pågældende nedsættelser af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. § 13 g i lov om aktiv socialpolitik vedrører hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer, der får nedsat hjælp som følge af 225 timers reglen.

Det foreslås, at boligstøttelovens § 8, stk.5, ændres således at § 13 g i lov om aktiv socialpolitik udgår. Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ophævelse af 225 timers reglen.

Dette vil indebære, at boligstøttelovens bestemmelsen i § 8, stk. 5, om at hjælp efter lov om aktiv socialpolitik indgår i beregningen af husstandsindkomsten med det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis et husstandsmedlem ikke havde været omfattet af nedsættelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ikke længere vil omfatte hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til ugifte personer, der får nedsat hjælp efter som følge af 225 timers, som ophæves med dette lovforslag.

Til nr. 2

Efter gældende regler i § 42 a i lov om individuel boligstøtte (boligstøtteloven) kan udbetalingen af den beregnede boligstøtte reduceres, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af § 25 b (kontanthjælpsloft) i lov om aktiv socialpolitik. Reduktionen sker efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik. Retten til generhvervelse af udbetalingen af boligstøtte uden nedsættelse efter reglerne i §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 e i lov om aktiv socialpolitik sker uden ansøgning, når betingelserne for nedsættelsen ikke længere er opfyldt. §§ 33 og 34 finder ikke anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er reduceret efter §§ 25 b, 25 c og 25 e i lov om aktiv socialpolitik. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter §§ 25 b og 25 c i lov om aktiv socialpolitik. Reglerne er udmøntet i en bekendtgørelse.

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der modtager hjælp i form af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp tillige modtage særlig støtte efter lovens § 34, hvis de har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, samt boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Der er samtidig fastsat en øvre grænse for den samlede hjælp (kontanthjælpsloft).

Med ændringerne til lov om aktiv socialpolitik i nærværende lovforslag er det foreslået, at kontanthjælpsloftet ophæves.

Det foreslås derfor, at *§ 42 a* i boligstøtteloven ophæves.

Forslaget vil indebære, at boligstøtten ikke længere vil kunne reduceres som følge af kontanthjælpsloftet. Der henvises i øvrigt til overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 21, hvorefter de hidtidige regler i § 42 a fortsat vil finde anvendelse efter ophævelsen af § 42 a, jf. § 3, nr. 1, for perioder med reduktion af boligstøtte som følge af § 42 a før ophævelsen af § 42 a, jf. § 3, nr. 1.

Til nr. 3

Boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte (boligstøtteloven) beregnes ud fra huslejens størrelse, husstandens indkomst, dog uden børns indkomst, og boligens størrelse.

Det fremgår af § 8 c, stk. 1, at indkomsten opgøres foreløbigt ved ansøgning om individuel boligstøtte som indkomsten for den første måned, der ansøges om individuel boligstøtte til, ud fra borgerens egne oplysninger.

Af § 8 c, stk. 3, fremgår, at den beregnede (foreløbige) boligstøtte opgjort efter ansøgning danner grundlag for udbetaling af boligstøtte til ansøgeren hver måned, indtil der sker en genberegning af boligstøtten. Boligstøtten for tidligere måneders genberegning af boligstøtte kan justeres i form af tillæg eller fratræk på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret og genberegning.

Udbetaling Danmark skal efter § 8 d i boligstøtteloven genberegne boligstøtten, for en forudgående måned på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, hvis oplysninger om husstandsindkomsten i indkomstregisteret afviger mere end 800 kr. fra den indkomst, der er lagt til grund for samme periode ved beregningen af boligstøtte, og afvigelsen medfører en ændring af den pågældende periodes boligstøtte med mere end 200 kr. Hvis boligstøtten genberegnes, kan genberegningen medføre en justering i form af tillæg eller fratræk i boligstøtten for en kommende måned. Justeringen kan medføre, at hele boligstøtten bortfalder for den pågældende måned.

Ændring af husstandsindkomst, der skyldes ændring i sammensætningen af husstanden, medfører ikke, at Udbetaling Danmark genberegner boligstøtte i forbindelse med genberegningen af boligstøtten.

Ved den årlige efterregulering af boligstøtte efter boligstøttelovens §§ 46 a og 47 skal den for meget modtagne boligstøtte tilbagebetales.

Boligstøtteloven indeholder regler om boligydelse, boligsikring og lån til beboerindskud.

Boligydelse ydes til folkepensionister samt førtidspensionister på den gamle ordning (førtidspension der er tilkendt efter regler gældende før den 1. januar 2003). Boligsikring ydes til ikke-pensionister og førtidspensionister, der har fået tilkendt førtidspensionen efter regler gældende fra 1. januar 2003 (førtidspensionsreform).

Det fremgår af § 33 i boligstøtteloven, at der kan ikke udbetales boligsikring og boligydelse i form af tilskud, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau). Der kan ske udbetaling af boligstøtte med et mindre beløb, når beløbet skyldes en justering, der vedrører en tidligere måned.

Af § 34 i boligstøtteloven fremgår, at der kan ikke udbetales boligydelse og boligsikring i form af lån, hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau). Der kan ske udbetaling af boligstøtte med et mindre beløb når beløbet skyldes en justering, der vedrører en tidligere måned.

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der modtager hjælp i form af integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp tillige modtage særlig støtte efter lovens § 34, hvis de har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, samt boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, såfremt de opfylder betingelserne herfor. Der er samtidig fastsat en øvre grænse for den samlede hjælp (kontanthjælpsloft).

Med ændringerne til lov om aktiv socialpolitik i nærværende lovforslag, hvor det er foreslået, at kontanthjælpsloftet og § 42 a i boligstøtteloven ophæves, foreslås det, at der i stedet indføres et boligstøtteloft.

Det foreslås derfor i *§ 42 b, stk. 1,* at udbetalingen af den beregnede boligstøtte kan nedsættes, hvis et eller flere husstandsmedlemmer er omfattet af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik. Nedsættelsen sker efter reglerne i § 25 g i lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil indebære, at boligstøtten for husstanden kan nedsættes som følge af boligstøtteloftet, hvis der i husstanden indgår personer, der er samlevende og ægtefæller, der modtager forhøjet sats. Boligstøtteloftet er på 350 kr. (2024-niveau) om måneden for den, der er omfattet af boligstøtteloftet.

Forslaget vil indebære, at nedsættelsen i boligstøtten sker efter regler fastsat i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *§ 42 b, stk. 2,* at §§ 33 og 34 finder ikke anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat efter § 25 g i lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil indebære, at boligstøttelovens regel om, at der ikke kan ydes boligsikring (boligstøtte til ikke-pensionister og førtidspensionister fra den 1. januar 2003) og boligydelse (boligstøtte til folkepensionister og førtidspensionister før den 1. januar 2003) i form af tilskud eller lån, hvis det beregnede tilskudsbeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau), eller hvis det beregnede lånebeløb er mindre end 4.020 kr. for boligydelse (2024-niveau) eller 3.528 kr. for boligsikring (2024-niveau), ikke finder anvendelse for perioder, hvor udbetalingen af den beregnede boligstøtte er nedsat på baggrund af boligstøtteloftet. Med forslaget sikres det, at en husstand ikke får begrænset boligstøtten yderligere, som følge af reglen i boligstøtteloven om bagatelgrænsen.

Det foreslås i *§ 42 b, stk. 3,* at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af boligstøtten som følge af nedsættelsen af boligstøtten efter § 25 g i lov om aktiv socialpolitik

Forslaget vil indebære, at der kan fastsættes regler om, at tilbagebetaling af boligstøtte som følge af boligstøtteloftet, sker efter reglerne i boligstøtteloven om tilbagebetaling, herunder klageadgangen. Der kan ligeledes fastsættes regler om, fra hvilket tidspunkt, den fulde boligstøtte udbetales efter en periode med nedsat boligstøtte som følge af boligstøtteloftet.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af § 10 d, stk. 1 og 2, i børnetilskudsloven, at til forældre, som har forsørgelsespligt for et barn under 18 år, og som deltager i en uddannelse, der er godkendt som støtteberettigende efter SU-loven, kan der efter ansøgning udbetales et supplerende børnetilskud i praktik- og skoleperioder, hvor der udbetales løn eller skolepraktikydelse. Det supplerende børnetilskud kan udbetales til enlige forsørgere, der modtager ekstra børnetilskud efter § 3, og forsørgere, der er samlevende med en person, der deltager i en

SU-berettigende uddannelse eller modtager uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik.

Det er en betingelse for uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik, at personen ikke er fyldt 30 år, og at personen ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det foreslås i *§ 10 d, stk. 2,* at ændre »eller modtager uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik« til: »eller modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1 eller 3, i lov om aktiv socialpolitik, uden at have en erhvervskompetencegivende uddannelse«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor bl.a. uddannelseshjælp erstattes af kontanthjælp med grundsats eller sats for hjemmeboende efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 1 eller 3. Personens uddannelsesmæssig baggrund har ikke betydning for indplacering i den nye ydelsesstruktur, men kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1 og 3, betinges af, at personen ikke er fyldt 30 år. Det er derfor nødvendigt at indsætte en betingelse i § 10 d, stk. 2, om, at modtageren af kontanthjælp ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Til nr. 2

Det følger af § 18, stk. 1 og 2, i børnetilskudsloven, at når et bidrag udbetales forskudsvist, indtræder Udbetaling Danmark i retten til at indkræve bidraget. Udbetaling Danmarks ret hertil forældes efter forældelsesloven, dog er forældelsesfristen 10 år. Hvis bidragsbetaleren modtager kontanthjælp med forsørgersats, indtræder Udbetaling Danmark i retten til det beløb, bidragsbetalerens kommune efter § 96 a i lov om aktiv socialpolitik fradrager i den udbetalte hjælp.

Det foreslås i *§ 18, stk. 2,* at ændre »kontanthjælp med forsørgersats« til: »kontanthjælp efter § 16 med tillæg efter § 17 i lov om aktiv socialpolitik«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter

børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

§ 17 er det foreslåede børnetillæg, hvorefter kommunen yder et månedligt børnetillæg til personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år.

Til § 8

Til nr. 1

Det følger af § 27, stk. 1, i lov om ferie, at har lønmodtageren modtaget arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse, efterløn, fleksydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i ferieåret, jf. § 23, eller ferieafholdelsesperioden, jf. §§ 24 og 26, kan udbetaling efter § 23, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 3. pkt., § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 26, stk. 1, kun ske efter FerieKontos forudgående godkendelse.

Det foreslås i *§ 27, stk. 1,* at », integrationsydelse, uddannelseshjælp« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 22 a, stk. 1, nr. 7, i lov om fleksydelse)

Det følger af § 22 a, stk. 1, nr. 7, i lov om fleksydelse, at en person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og medlemmet for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og

hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 22 a, stk. 1, nr. 7,* i lov om fleksydelse, at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 22 a, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i bestemmelsen til den tidligere integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. Samtidigt foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når Udbetaling Danmark skal vurdere, om en person, der bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., skal udelukkes fra at få udbetalt fleksydelse efter lov om fleksydelse, i en periode på 3 år, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjem-

rejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Udbetaling Danmark vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 3, 2. pkt., lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at fradraget efter § 26, stk. 3, 1. pkt., som minimum skal svare til ægtefællens eller samleverens indtægter, der hidrører fra delpension, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp, kontantydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, på op til 10.000 kr.

Det foreslås i *§ 26, stk. 3, 2. pkt.,* at »uddannelseshjælp,« udgår og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,«, og »ressourceforløbsydelse,« ændres til: »ressourceforløbsydelse eller«.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. henvises der i § 29, stk. 4, § 45 d, stk. 1 og 3, og §

45 f, stk. 3 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3".

Det foreslås i *§ 29, stk. 4, § 45 d, stk. 1* og *3,* og *§ 45 f, stk. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 45 d, stk. 1, nr. 7, i lov om lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. lovens § 29 i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 45 d, stk. 1, nr. 7,* i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at ændre »Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 45 d, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når Udbetaling Danmark skal vurdere, i de tilfælde, hvor en person bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., om det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29 i lov om lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til den foreslåede mindstesats, jf. § 16, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Udbetaling Danmark vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til nr. 4

I den gældende lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. henvises der i 45 g, stk. 1 og 3 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2".

Det foreslås i *§ 45 g, stk. 1* og *3*, at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Som følge af de forslåede ændringer i § 3, stk. 1, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovforslagets § 11, nr. 2-5, er der behov for at ændre henvisningerne i § 2, 1. og 2. punktum.

Det foreslås derfor, at der *§ 2, 1. pkt.,* ændres fra 12-14 til 11-13, og der i *2. pkt.,* ændres fra 2, 11 og 15 til 2 og 10.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 2

Som følge af ændringerne i kontanthjælpssystemet, hvor der fremadrettet alene vil kunne udbetales kontanthjælp, er der behov for at ændre bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås derfor, at der i *§ 3, stk. 1, nr. 5,* ændres fra kontanthjælp, aktivitetstillæg og barselstillæg, jf. §§ 25 og 27 a i lov om aktiv socialpolitik til kontanthjælp, børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere eller ikke-forsørgere, særligt ungetillæg og midlertidige tilpasningstillæg i §§ 16-20 og 27 a i lov om aktiv socialpolitik.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 3

Som følge af ændringerne i kontanthjælpssystemet, hvor der fremadrettet alene vil kunne udbetales kontanthjælp, er der behov for at ændre bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås, at *3, stk. 1, nr. 6,* ophæves.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik, da der fremadrettet ikke vil kunne udbetales uddannelseshjælp fra og med den 1. juli 2024 og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 4

Som følge af ændringerne i kontanthjælpssystemet, hvor der fremadrettet alene vil kunne udbetales kontanthjælp, er der behov for at ændre bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 14.

Det foreslås, at *§ 3, stk. 1, nr. 14,* som bliver nr. 13, ophæves.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik, hvor ydelserne selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse ikke længere vil kunne udbetales fra og med den 1. juli

2025, og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 5

Som følge af, at kontanthjælpsmodtagere m.v. ikke længere skal kunne få særlig støtte, og § 34 derfor ophæves, er der behov for at henvise til den foreslåede bestemmelse i § 87, jf. lovforslagets § 1, nr. 110, i lov om aktiv socialpolitik i forhold til målgrupper, som forsat vil kunne modtage særlig støtte.

Det foreslås derfor, at henvisningen i *§ 3, stk. 1, nr. 15,* som bliver nr. 13, ændres fra »§ 34« til »§ 87«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik, da særlig støtte ikke længere vil kunne udbetales til kontanthjælpsmodtagere m.v. fra og med den 1. juli 2025, og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 6

Som følge af ændringerne i § 3, stk. 1, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne er der behov for at ændre henvisningerne i § 5, stk. 2.

Det foreslås derfor, at der i *§ 5, stk. 2,* ændres fra »4-10« til »4-9«, og at »12-14« ændres til »11-13«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til nr. 7.

Som følge af ændringerne i § 3, stk. 1, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne er der behov for at ændre henvisningerne i § 5, stk. 3.

Det foreslås derfor, at der i *§ 5, stk. 3*, ændres fra »§ 3, stk. 1, nr. 1, 2, 11, 15 og16« til »§ 3, stk. 1, nr. 1, 2, 10, 13 og 14«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i lov om aktiv socialpolitik og der er ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden i forhold til beregning af kommunernes finansieringsbeløb.

Til § 12

Til nr. 1

I den gældende lov om social pension henvises der i § 29, stk. 5, 2. pkt. til "uddannelseshjælp" og "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 29, stk. 5, 2. pkt.,* at »uddannelseshjælp,« og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse,« udgår.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende lov om social pension henvises der i § 31, stk. 3, § 32 c, stk. 2, § 46 d, stk. 1 og 3, § 46 f, stk. 1 og 3, og § 48 a, stk. 3 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3".

Det foreslås i *§ 31, stk. 3, § 32 c, stk. 2, § 46 d, stk. 1* og *3, § 46 f, stk. 1* og *3,* og *§ 48 a, stk. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I den gældende lov om social pension henvises der i § 32 a, stk. 3, nr. 4, § 32 d, stk. 1 og § 48 b, stk. 1 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse" og "uddannelseshjælp".

Det foreslås i *§ 32 a, stk. 3, nr. 4, § 32 d, stk. 1* og *§ 48 b, stk. 1,* at »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse,« og », uddannelseshjælp« udgår.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 46 d, stk. 1, nr. 7, i lov om lov om social pension, at pensionen efter §§ 31, 32 c eller 48 a i lov om social pension, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 46 d, stk. 1, nr. 7,* i lov social pension, at ændre »Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 46 d, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når Udbetaling Danmark skal vurdere, i de tilfælde, hvor en person bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., om pensionen efter §§ 31, 32 c eller 48 a i lov om social pension, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til den foreslåede mindstesats, jf. § 16, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 35, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Udbetaling Danmark vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til nr. 5

I den gældende lov om social pension henvises i § 46 g, stk. 1 og 3 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2".

Det foreslås i *§ 46 g, stk. 1* og *3*, at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1

Det følger af § 71 b, stk. 1, nr. 7, i lov om sygedagpenge, at en person ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, hvor de nuværende ydelser i kontanthjælpssystemet erstattes af tre nye satser: Mindstesats, grundsats og forhøjet sats. Dertil kommer en sats for hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre. De tre satser og satsen for hjemmeboende vil samlet set blive benævnt kontanthjælp, jf. forslaget til en ny § 16. Som konsekvens heraf vil de gældende benævnelser selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som i det nugældende kontanthjælpssystem er en bestemt form for hjælp, udgå.

Det foreslås i *§ 71 b, stk. 1, nr. 7,* i lov om sygedagpenge, at ændre »Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp« til: »Kontanthjælp«.

Formålet med ændringen er at opdatere henvisningen i § 71 b, stk. 1, nr. 7, således at der henvises til kontanthjælp, som dette er defineret i forslaget til en ny § 16, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

For sprogligt at fastholde en enkelthed i bestemmelsens udformning foreslås det samtidigt, at henvisningen i bestemmelsen til den tidligere integrationsydelse og henvisningen til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp, som er benævnelserne for de ydelser, der kan ydes i dag, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at det ved en overgangbestemmelse fastsættes, at den nugældende bestemmelse fortsat vil finde anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 29, stk. 7, og bemærkningerne hertil.

Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand. Når kommunen skal vurdere, om en person, der bliver dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., skal miste retten til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, i en periode på 3 år, vil det således fortsat have betydning, om personen har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i den periode, som dommen omfatter. Kommunen vil derfor fortsat skulle undersøge, om dette har været tilfældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om en ny ydelsesstruktur og til pkt. 3.13.4. om konsekvensændringer som følge af ny benævnelse af hjælpen.

Til § 14

Til nr. 1

Det følger af § 12 i, stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark, at Udbetaling Danmark i en 13-årig periode skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 12 i, stk. 3,* i lov om Udbetaling Danmark, at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2«, og at »hjælp i form af uddannelseshjælp eller« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37,

hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 12 j, stk. 2, nr. 3, i lov om Udbetaling Danmark, at et pensionsinstitut, jf. lovens § 12 j, stk. 7, skal videregive cpr-numre på kunder til Udbetaling Danmark, med henblik på at Udbetaling Danmark udsøger kunder, som kan have behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om påvirkningen af indkomstafhængige ydelser, når kunden er eller kan blive omfattet af en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum i en obligatorisk arbejdsmarkedspension. Udbetaling Danmark anvender cpr-numrene til gennem registersamkøring at udsøge kunder, der selv modtager, eller hvis ægtefælle, samlever eller husstandsmedlem modtager en eller flere af følgende indkomstafhængige ydelser, hvor kundens indbetaling til aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum indgår i den personlige indkomst: Kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 12 j, stk. 2, nr. 3,* at », uddannelseshjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg. Der er med dette forslag ikke tiltænkt en ændring i retstilstanden, men en tilpasning i forhold til lovforslagets nye ydelsesstruktur.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Til nr. 1

Det følger af den gældende § 87, i lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, at det er en betingelse for at få tilskud til pasning af egne børn, at ansøgeren ikke er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 87, stk. 1, nr. 3,* at », og § 13 f, stk. 1-4, jf.« udgår, og at »§ 26, stk. 4-10« ændres til: »§ 26, stk. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg. Med lovforslagets § 1, nr. 29, ophæves de gældende regler i §§ 13 f-13 h, som omhandler 225-timersreglen, hvorefter hver ægtefælle i et ægtepar og ugifte personer, der modtager hjælp, skal opfylde et arbejdskrav på 225-timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder for ikke at få nedsat hjælpen. Med lovforslagets § 1, nr. 47, ophæves de gældende regler i § 26, stk. 5-9, som omhandler beregning af hjælpen til ægtepar, der er omfattet af 225-timersreglen. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at 225-timersreglen ophæves.

Til § 16

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 50, stk. 3 i lov om folkeskolen, at hvis en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i henhold til §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik, har undladt at betale for skolefritidsordning, jf. lovens § 3, stk. 7, kan kommunalbestyrelsen tilbageholde den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det foreslås i *§ 50, stk. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i henhold til §§ 22-25« til: »kontanthjælp i henhold til § 16«, og »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« ændres til »kontanthjælp«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 1 i lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen efter bestemmelserne i denne lov afholder udgifter til uddannelse af personer omfattet af § 1, stk. 2, på uddannelsesinstitutioner m.fl., der i henhold til Undervisningsministeriets lovgivning er berettigede til at modtage tilskud eller bevilling fra Undervisningsministeriet.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at loven gælder for uddannelse af personer, der i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er omfattet af 1) § 6, nr. 1-8, 2) § 6, nr. 9, og som modtager ledighedsydelse, eller 3) § 6, nr. 10, og som under revalidering modtager revalideringsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller som under forrevalidering modtager kontanthjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 1, stk. 2, nr. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse,« til: »kontanthjælp«, og »kontanthjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp« ændres til »kontanthjælp«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

I den gældende § 14, stk. 2, litra a, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, henvises der til "Kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 14, stk. 2, litra a,* at ændre »kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter

børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg. Aktivitetstillægget jf. den nugældende § 24 ophæves ligeledes jf. lovforslagets § 1, nr. 43.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende § 14, stk. 2, litra b, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, henvises der til "kontanthjælps-, uddannelseshjælps-" og "overgangsydelses-".

Det foreslås i *§ 14, stk. 2, litra b,* at ændre »kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses-« til: »kontanthjælps-«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 19 (Kildeskatteloven)

Til nr. 1

Det følger af den gældende § 49 a, stk. 3, nr. 2, litra e, i kildeskatteloven, at den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, ud over de indkomster, der er nævnt i lovens § 49 a, stk. 1 og 2, omfatter indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som foretages for modtagere af kontanthjælp, revalideringsydelse eller ledighedsydelse efter §§ 25, 52 og 74 d i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 49 a, stk. 3, nr. 2, litra e,* at ændre »§§ 25, 52 og 74 d« til: »§ 16, stk. 1, nr. 2, § 71 og § 74 d«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet og forslaget om tilpasning af reglerne om kontanthjælpsmodtageres indbetaling til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), jf. lovforslagets § 1, nr. 41 og § 1, nr. 98-102. Med disse forslag skal der indbetales ATP-bidrag for kontanthjælpsmodtagere, der modtager forhøjet sats efter den i § 1, nr. 35, foreslåede nye § 16, stk. 1, nr. 2. Henvisningen i kildeskattelovens § 49 a, stk. 3, nr. 2, litra e, til den nugældende § 25 om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik foreslås derfor ændret til den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2.

§ 52 i lov om aktiv socialpolitik blev ophævet ved ændringslov nr. 551 af 7. maj 2019. I samme ændringslov blev kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik indsat, hvor taksterne for revalideringsydelsen nu reguleres i § 71 i lov om aktiv socialpolitik. Den foreslåede lovændring om at ændre henvisning fra § 52 til § 71 i lov om aktiv socialpolitik, er derfor en konsekvens af lov nr. 551 af 7. maj 2019, så henvisningen til revalideringsydelsen i kildeskatteloven tilpasses.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 20

Til nr. 1

I bekendtgørelse af lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven) § 7, nr. 9 oplistes en række offentlige ydelser, der ikke indgår i den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at i *§ 7, nr. 9,* om forhold der ikke medregnes i den skattepligtige indkomst*,* indsættes efter »ydelser efter § 59, stk. 1, 2. pkt., og § 89, stk. 5, i barnets lov,«: »ydelser efter § 86 i lov om aktiv socialpolitik,«.

Det betyder, at fritidstillægget ikke medregnes i den skattepligtige indkomst.

Til § 21

Til nr. 1.

I den gældende § 25, stk. 7, nr. 11, i pensionsbeskatningsloven henvises der til §§ 14 og 15 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 25, stk. 7, nr. 11,* i pensionsbeskatningsloven at ændre »§§ 14 og 15« til: »§ 14«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af § 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til nr. 1

I de gældende §§ 51 b, stk. 1, 1. pkt., 51 c, stk. 1, 59, stk. 6, nr. 5., i lov om almene boliger, henvises der til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp".

Det foreslås i *§ 51 b, stk. 1, 1. pkt., § 51 c, stk. 1, § 59, stk. 6, nr. 5.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp« til: »kontanthjælp«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.16.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende § 59, stk. 7, 1. pkt., i lov om almene boliger, henvises der til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse" og "kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik".

Det foreslås i § 59, stk. 7, 1. pkt., at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og at ændre »kontanthjælp efter« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 1, i«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 23

Til nr. 1

I den gældende § 7, stk. 4, nr. 2, i lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven), henvises der til "uddannelseshjælp efter § 23".

Det foreslås i *§ 7, stk. 4, nr. 2,* at ændre »eller modtager uddannelseshjælp efter § 23 i lov om aktiv socialpolitik« til: »eller modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, uden at have en erhvervskompetencegivende uddannelse«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor bl.a. uddannelseshjælp erstattes af kontanthjælp med grundsats efter den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 1. Personens uddannelsesmæssig baggrund har ikke betydning for indplacering i den nye ydelsesstruktur, men grundsats efter § 16, stk. 1, nr. 1, betinges af, at personen ikke er fyldt 30 år. Det er derfor nødvendigt at indsætte en betingelse i § 10 d, stk. 2, om, at modtageren af kontanthjælp ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 24

Til nr. 1

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 4, stk. 1, § 4, stk. 4, 2. pkt., og § 5, stk. 2 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 4, stk. 1, § 4, stk. 4, 2. pkt.,* og *§ 5, stk. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og at »og lov om aktiv socialpolitik« udgår.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 16, stk. 3, § 23, stk. 1, og § 23 c, stk. 3, 1. pkt., til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 16, stk. 3, § 23, stk. 1,* og *§ 23 c, stk. 3, 1. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 16, stk. 7, § 16 a, stk. 1, nr. 1, § 20, stk. 1, 5. pkt., § 20, stk. 7, 1. pkt., § 23, stk. 6, § 23 b, stk. 1, 2. pkt., § 23 b, stk. 2, 2. pkt., § 23 f, stk. 2, 1. pkt., § 26, stk. 1, § 26 a, stk. 2, 1. pkt., § 27, stk. 1, 1. pkt., § 27, stk. 2, og § 27 b, stk. 1 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 16, stk. 7, § 16 a, stk. 1, nr. 1, § 20, stk. 1, 5. pkt., § 20, stk. 7, 1. pkt., § 23, stk. 6, § 23 b, stk. 1, 2. pkt., § 23 b, stk. 2, 2. pkt., § 23 f, stk. 2, 1. pkt., § 26, stk. 1, § 26 a, stk. 2, 1. pkt., § 27, stk. 1, 1. pkt., § 27, stk. 2,* og *§ 27 b, stk. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye

ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 20, stk. 8, til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse". Derudover henvises der til § 41 i lov om aktiv socialpolitik, som imidlertid er ophævet.

Det foreslås i *§ 20, stk. 8,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og », 40 a og 41« foreslås ændret til: »og 40 a«.

Den foreslåede ændring om at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik« er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Den foreslået ændring om at fjerne henvisningen til § 41 i lov om aktiv socialpolitik er en tilpasning i forhold til at paragraffen blev ophævet ved lov nr. 1558 af 27. december 2019.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 32, stk. 1 til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen".

Det foreslås i *§ 32, stk. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 32, stk. 2 to steder til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse".

To steder i *§ 32, stk. 2,* foreslås det at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder

opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 39 a i lov om integration af udlændinge i Danmark, at udlændinge, der er omfattet af reglerne i lovens kapitel 6, ikke kan modtage hjælp efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder dog ikke hjælp efter §§ 81 a og 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *§ 39 a, 2. pkt.,* at ændre »og 82 a« til: », 82 a og 82 b«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny rettighedsbaseret betaling af medicin, jf. lovforslagets § 1, nr. 107, hvorefter kommunen yder hjælp til betaling af tilskudsberettiget medicin til personer, som modtager kontanthjælp efter lovforslagets § 16, når personen har modtaget kontanthjælp i 12 måneder ud af de seneste 18 måneder.

Med den foreslåede ændring vil persongruppen i § 39 a i lov om integration af udlændinge i Danmark derfor have adgang til det foreslåede rettighedsbaserede medicintilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 52, stk. 1, 1. pkt. til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse" og "selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen".

Det foreslås i *§ 52, stk. 1, 1. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37,

hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der i § 52, stk. 1, 2. pkt. til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen".

Det foreslås i *§ 52, stk. 1, 2. pkt.,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

I den gældende lov om integration af udlændinge i Danmark henvises der et sted i § 52, stk. 2, til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse" og to steder til "selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen".

Det foreslås i *§ 52, stk. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik«, og to steder at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen« til: »kontanthjælpen«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det følger af den gældende § 52, stk. 3, nr. 1, i lov om integration af udlændinge i Danmark, at underskriver en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 2, stk. 2-4, der har pligt til at underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., ikke erklæringen, foretager kommunen fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen. Der kan alene foretages fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen én gang. Fradraget sker med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik for personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 4, i samme lov.

Det foreslås i *§ 52, stk. 3, nr. 1,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 4« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 2«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Henvisningen til lovforslagets § 16, stk. 2, nr. 2, er satsen til hjemmeboende personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre, som er den tilsvarende sats i den nugældende § 22, stk. 2, nr. 4, som ligeledes gælder for personer under 30 år, der bor hos en eller begge forældre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det følger af den gældende § 52, stk. 3, nr. 2, i lov om integration af udlændinge i Danmark, at underskriver en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 2, stk. 2-4, der har pligt til at underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., ikke erklæringen, foretager kommunen fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen. Der kan alene foretages fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen én gang. Fradraget sker med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik for personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 3, i samme lov.

Det foreslås i *§ 52, stk. 3, nr. 2,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 3« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses-

hjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Henvisningen til lovforslagets § 16, stk. 2, nr. 1 er den foreslåede mindstesats, som er den sats der stemmer bedst overens med den nugældende sats efter § 22, stk. 2, nr. 3, som er for personer, der er fyldt 30 år, og personer under 30 år, der ikke bor hos en eller begge forældre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det følger af den gældende § 52, stk. 3, nr. 3, i lov om integration af udlændinge i Danmark, at underskriver en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 2, stk. 2-4, der har pligt til at underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., ikke erklæringen, foretager kommunen fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen. Der kan alene foretages fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen én gang. Fradraget sker med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik for personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 2, i samme lov.

Det foreslås i *§ 52, stk. 3, nr. 3,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 2« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter § 17«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende

former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Henvisningen til lovforslagets § 16, stk. 2, nr. 1, er den foreslåede mindstesats. Tillæg efter § 17 er et månedligt børnetillæg på 2.687 kr. (2024-niveau) til personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år. Kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter § 17 stemmer bedst overens med den nugældende sats efter § 22, stk. 2, nr. 2, som er for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det følger af den gældende § 52, stk. 3, nr. 4, i lov om integration af udlændinge i Danmark, at underskriver en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 2, stk. 2-4, der har pligt til at underskrive en opholds- og selvforsørgelseserklæring, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., ikke erklæringen, foretager kommunen fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen. Der kan alene foretages fradrag i selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen én gang. Fradraget sker med tre gange sanktionssatsen efter § 35, stk. 4, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik for personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 1, i samme lov.

Det foreslås i *§ 52, stk. 3, nr. 4,* at ændre »selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, nr. 1« til: »kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter §§ 17 og 18«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sats og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder

opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Henvisningen til lovforslagets § 16, stk. 2, nr. 1 er den foreslåede mindstesats. Tillæg efter § 17 er det foreslåede månedlige børnetillæg på 2.687 kr. (2024-niveau) til personer, der modtager kontanthjælp efter § 16, og som har forsørgelsespligt over for et eller flere børn under 18 år. Tillæg efter § 18 er det foreslåede månedlige tillæg på 1.581 kr. (2024-niveau) til enlige forsørgere, der modtager kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, eller § 16, stk. 2, nr. 1. Kontanthjælp efter § 16, stk. 2, nr. 1, med tillæg efter §§ 17 og 18 stemmer bedst overens med den nugældende sats efter § 22, stk. 2, nr. 1, som er for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 25

Til nr. 1

I den gældende § 5, stk. 1, 2. pkt., i repatrieringsloven, henvises der til "kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse".

Det foreslås i *§ 5, stk. 1, 2. pkt.,* at ændre »kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse« til: »kontanthjælp«.

Den foreslåede ændring om er en konsekvens af forslaget om en ny ydelsesstruktur for hjælp i kontanthjælpssystemet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35-37, hvor selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp erstattes af kontanthjælp med en af satserne mindstesats, grundsats, forhøjet sat og sats for hjemmeboende samt eventuelle tillæg, som tildeles på baggrund af personens personlige forhold. Henvisningen til kontanthjælp i den nye ydelsesstruktur omfatter alle de nuværende former for hjælp og dermed også både hjælp til personer, der ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, og hjælp til personer, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet eller ikke er omfattet af disse krav. Henvisningen til tillæg i den nye

ydelsesstruktur omfatter børnetillæg, tillæg til enlige forsørgere, tillæg til enlige ikke forsørgere, særligt ungetillæg og tilpasningstillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 26

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2025 og har virkning fra den 1. juli 2025.

Forslaget indebærer, at personer, der modtager eller ansøger om hjælp i kontanthjælpssystemet den 1. juli 2025 eller senere, vil blive omfattet af det nye ydelsessystem, herunder nye rettigheder i form af ferieret, hjælp til medicin og fritidstillæg, på dette tidspunkt.

Med det senere virkningstidspunkt vil kommunerne og Udbetaling Danmark få tid til at forberede den digitale understøttelse af reglerne og tid til at vejlede personer, der allerede modtager hjælp i kontanthjælpssystemet forud for virkningstidspunktet, om de kommende regler og betydningen heraf for den enkelte person.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen i perioden fra den 1. april 2025 til den 30. juni 2025 skal træffe afgørelse om, hvilken sats en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i perioden mellem den 1. april 2025 og den 30. juni 2025, skal modtage fra den 1. juli 2025 under forudsætning af, at personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage hjælp. Kommunen skal også træffe afgørelse, om den pågældende vil have ret til tillæg efter de foreslåede §§ 17-20, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås en ny ydelsesstruktur, og at alle personer, der pr. 1. juli 2025 modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, vil skulle overgå til en ny sats.

I *stk. 3* foreslås, at lovens § 1, nr. 55-57, 67, 72 og 117, har virkning fra den 1. januar 2025.

Forslaget indebærer, at forslagene i lovforslagets § 1, nr. 55-57, om præcisering af personkredsen, som er omfattet af § 29, vil finde anvendelse fra den 1. januar 2025. Forslaget ændrer ikke ved den gældende retstilstand.

Forslaget indebærer endvidere, at forslagene i lovforslagets § 1, nr. 67 og 72, vil få virkning fra den 1. januar 2025. Begge forslag vedrører bestemmelser, som ikke længere har virkning, og som derfor er overflødige.

Forslaget indebærer endeligt, at forslaget i § 1, nr. 117, om nyaffattelse af § 95 i lov om aktiv socialpolitik vil finde anvendelse fra den 1. januar 2025.

Til § 27

Det foreslås i *stk. 1,* at for personer, som er omfattet af forslaget til § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 24, og som ved lovens virkningstidspunkt har opnået ret til 4 ugers ferie med ydelse efter de gældende regler i § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik, skal ferien holdes inden for de følgende 12 måneder, efter retten til ferien er opnået.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at retten til 4 ugers ferie med ydelse for personer, der i 12 sammenhængende måneder forud for den 1. juli 2025 har opnået ret til ferie, vil følge den 12-måneders periode, som allerede er påbegyndt. Har en person f.eks. opnået ret til 4 ugers ferie efter den gældende § 13, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik den 1. marts 2025, og personen i juni 2025 afholder 3 uger, vil personen ved lovens virkningstidspunkt den 1. juli 2025 alene have ret til yderligere 1 uges ferie til afholdelse inden den 1. marts 2026.

Det foreslås i *stk. 2,* at regler udstedt i medfør af § 13, stk. 16, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13, stk. 14, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 13, stk. 16, i lov om aktiv socialpolitik, efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde. Efter bestemmelsens 2. pkt. fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-8 for personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven. Der er i medfør af denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 1717 af 14. december 2023 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager overgangsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder

åbenlyst uddannelsesparate, eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparate, bekendtgørelse nr. 1716 af 14. december 2023 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som aktivitetsparate, og bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1757 af 20. december 2023. Ved lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås § 13 nyaffattet, hvilket bl.a. vil betyde, at hjemmelsbestemmelsen i § 13, stk. 16, vil blive § 13, stk. 14. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 13, stk. 16, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 3,* at regler udstedt i medfør af § 13, stk. 17, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13, stk. 15, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 13, stk. 17, i lov om aktiv socialpolitik, fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp som nævnt i stk. 12, herunder hvordan ressourceforløbsydelse og perioder med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i samme lov kan indgå i opgørelsen, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1470 af 16. december 2019 om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse i forbindelse med ferie. Ved lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås § 13 nyaffattet, hvilket bl.a. vil betyde, at hjemmelsbestemmelsen i § 13, stk. 17, vil blive § 13, stk. 15. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 13, stk. 17, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 4,* at regler udstedt i medfør af § 13 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 13 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 13 a, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, fastsætter nærmere regler om jobsøgningsaktiviteter, jf. stk. 3, herunder indgåelsen af aftaler om jobsøgningsaktiviteter m.v. Beskæftigelsesministeren kan for perioden fra og med

den 1. april 2022 til og med den 31. december 2023 endvidere fastsætte nærmere regler om dokumentation for jobsøgning m.v., jf. stk. 4. Der er i medfør af denne bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 1717 af 14. december 2023 om rådighed for personer der ansøger om eller modtager overgangsydelse eller uddannelseshjælp som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp som jobparate, og bekendtgørelse nr. 1220 af 28. september 2023 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområde. Ved lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås § 13 a nyaffattet, hvilket bl.a. vil betyde, at hjemmelsbestemmelsen i § 13 a, stk. 5, vil blive § 13 a, stk. 4. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 13 a, stk. 5, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 5,* at reglerne om kommunens pligt til ved varslingsbrev at vejlede ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af § 13 f, stk. 1-8, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 474 af 22. april 2020 om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen, ikke finder anvendelse i perioden fra og med den 1. januar 2025 til og med den 30. juni 2025.

Forslaget er en konsekvens af, at 225-timersreglen ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Det fremgår af den gældende § 13 f, stk. 17, i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar eller ugifte personer, der kan blive omfattet af stk. 1-8. Denne bemyndigelsesbestemmelse er bl.a. udmøntet ved bekendtgørelse nr. 474 af 22. april 2020 om kommunernes pligt til varsling, vejledning m.v. af modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, hvis hjælp kan bortfalde eller blive nedsat som følge af 225-timersreglen , hvor der er fastsat regler om, at kommunen skal for hver ægtefælle og for den ugifte person beregne det tidspunkt, hvor hjælpen til en ægtefælle eller en ugift person bortfalder eller nedsættes som følge af manglende opfyldelse af 225-timersreglen (bortfaldsdatoen), og at kommunen senest 6 måneder før den beregnede bortfaldsdato skal sende et varslingsbrev til ægtefællen eller den ugifte person, der redegør for reglerne i lovens § 13 f, § 13 g, § 13 h og § 26, stk. 5-11, og de konsekvenser, det vil få for den pågældendes hjælp, hvis

vedkommende ikke opfylder lovens krav om ordinært og ustøttet arbejde inden for en periode. Disse regler fremgår af bekendtgørelsens § 4.

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at kommunerne ikke skal udsende varslingsbreve til personer, hvor den beregnede dato for nedsættelse eller bortfald af hjælpen er den 1. juli 2025 eller senere. Udsendelsen af varslingsbreve til berørte personer, hvis forventede bortfaldsdato er den 1. juli 2025 eller senere, kan standses, når loven bliver stadfæstet.

Det foreslås i *stk. 6,* at en ægtefælle, hvis kontanthjælp m.v. er bortfaldet i perioden fra den 1. januar 2025 til og med den 30. juni 2025 som følge af 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 1-5, vil, hvis betingelserne for hjælp i øvrigt er opfyldt, kunne modtage hjælp fra den 1. juli 2025, uden at skulle betragtes som nyansøger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at personer, hvis hjælp er bortfaldet som følge af 225-timersreglen i perioden fra den 1. januar til og med den 30. juni 2025, vil fra den 1. juli 2025, hvor 225-timersreglen er ophævet, blive indplaceret efter de fra den 1. juli 2025 gældende regler og kunne modtage kontanthjælp m.v. uden at indgive ny ansøgning om hjælp, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Forslaget om, at ægtefællen ikke skal anses som nyansøger, betyder endvidere en undtagelse til den foreslåede § 31, stk. 8, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 59, hvorefter det nye lempeligere indkomstfradrag ikke finder anvendelse, når kommunen skal træffe afgørelse om tildeling af kontanthjælp første gang, hvor en person ansøger om kontanthjælp. Efter den foreslåede § 31, stk. 8, anses det som en førstegangsansøgning, når en person ikke har modtaget kontanthjælp i 3 hele kalendermåneder.

Der kan være ægtefæller, hvor den enes hjælp helt er bortfaldet inden den 1. juli 2025, og som ikke længere optræder i kommunernes fagsystemer. Det må dog antages at være et begrænset antal personer, idet den anden ægtefælle fortsat vil indgå i en ægtefælleberegning og dermed figurere i fagsystemerne.

Det foreslås i *stk. 7,* at regler udstedt i medfør af § 14, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft indtil nye regler er udstedt i medfør af den nye § 14, stk. 9, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 32.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 14, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, kan fastsætte nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne,

der udbetales som følge af personskade, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1466 af 16. december 2019 om tilfælde, hvor udbetalte erstatninger for tab af erhvervsevne ikke har indflydelse på retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Ved lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås den gældende § 14, stk. 5, af ordensmæssige hensyn flyttet til et nyt § 14, stk. 9. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 14, stk. 5, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 8,* at regler udstedt i medfør af § 15 i lov om aktiv socialpolitik forbliver i kraft indtil nye regler er udstedt i medfør af den nye § 14, stk. 10, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 32.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 15 i lov om aktiv socialpolitik, kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1380 af 24. juni 2023 om kapitalpensioner m.v. Ved lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås den gældende § 15, af ordensmæssige hensyn flyttet til et nyt § 14, stk. 10. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 15, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 9,* at de hidtil gældende regler i lov om aktiv socialpolitik i §§ 25 b-e finder anvendelse efter den 30. juni 2025 i sager, der vedrører kalendermåneder før den 1. juli 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunen fortsat vil kunne træffe afgørelse om indplacering af personer under de øvre grænser for den samlede hjælp efter de hidtil gældende regler i § 25 b, stk. 1-5, afgørelser om samliv efter de hidtil gældende regler i § 25 b, stk. 9, samt vurdere om en person kan anses for samlevende eller enlig efter de hidtil gældende regler i § 25 b, stk. 10, 1. eller 2. pkt., i sager, der vedrører kalendermåneder før den 1. juli 2025.

Derudover vil Udbetaling Danmark fortsat kunne varetage beregningen af nedsættelsen af den samlede hjælp og træffe afgørelser efter de hidtil gældende regler, jf. § 25 b, stk. 6-8, og § 25 c, i sager, der vedrører kalendermåneder før den 1. juli 2025.

Kommunen og Udbetaling Danmark vil også fortsat kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling af særlig støtte og boligstøtte som følge af beregningen

af kontanthjælpsloftet og opkræve tilbagebetalingspligtige beløb efter de hidtil gældende regler i sager, der vedrører kalendermåneder før den 1. juli 2025.

Der henvises i forlængelse heraf til bekendtgørelse nr. 1599 af 27. december 2019 om beregning af den samlede hjælp efter § 25 b i lov om aktiv socialpolitik og fordelingen af opgaver mellem kommunen og Udbetaling Danmark efter § 25 d i lov om aktiv socialpolitik (kontanthjælpsloftsbekendtgørelse) samt vejledning nr. 10322 af 20. december 2016 om de øvre grænser for den samlede hjælp (kontanthjælpsloftsvejledningen).

Det foreslås i *stk. 10,* at regler udstedt i medfør af § 29, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 29, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 54-57.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 29 i lov om aktiv socialpolitik, uanset reglerne i §§ 22-25, 26, 30-34 og 81-84 kan fastsætte regler om hjælp til personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og personer, der er varetægtsfængslet, anbragt i varetægtssurrogat eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, eller som efter at være dømt til anbringelse, behandling eller forvaring opholder sig på hospital eller anden institution, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1471 af 16. december 2019 om hjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus. Ved lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås den gældende § 15 af ordensmæssige hensyn flyttet til et nyt § 14, stk. 10. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 15, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 11,* at regler udstedt i medfør af § 34, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft for personer, som vil blive omfattet af den foreslåede § 87, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 110, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 87, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 110.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 34, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, kan fastsætte regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1975 af 11. december 2020 om særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Ved lovforslagets § 1, nr. 63, foreslås den gældende § 34 ophævet, og bestemmelse videreføres delvist med den foreslåede § 87, som

affattet ved lovforslagets § 1, nr. 110. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 34, stk. 8, for personer, som vil blive omfattet af den foreslåede § 87, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 12,* at de hidtil gældende regler i lov om aktiv socialpolitik i §§ 35-40 finder anvendelse for hændelser, som er sket senest den 30. juni 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en person har afvist et tilbud den 20. juni 2025, vil personen blive sanktioneret efter de gældende regler og med de gældende sanktionssatser.

Det foreslås i *stk. 13,* at sammenhængende måneder med uddannelses- eller kontanthjælp frem mod lovens virkningstidspunkt medregnes til opfyldelse af betingelsen i den § 1, nr. 94, foreslåede ændring i § 79, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik om mindst 12 sammenhængende måneder med forhøjet sats som betingelse for indbetaling af ATP-bidrag.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en person f.eks. har modtaget kontanthjælp med satsen for forsørger fyldt 30 år i 10 sammenhængende måneder frem mod 1. juli 2025, vil personen, hvis vedkommende overgår til forhøjet sats pr. 1. juli 2025, blive omfattet af indbetaling til ATP efter 2 måneder med forhøjet sats.

Det foreslås i *stk. 14*, at regler udstedt i medfør af § 92, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 92, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 115.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 92, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt., som omhandler tilbagebetaling af særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger., og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 585 af 24. maj 2023 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie, lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere og lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier. Ved lovforslagets § 1, nr. 115, foreslås det, at der i § 92 i lov om aktiv socialpolitik som stk. 3 indsættes en ny bestemmelse, hvilket vil betyde, at hjemmelsbestemmelsen i § 92, stk. 3, vil blive § 92, stk. 4. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør

af § 92, stk. 3, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 15,* at lovens § 1, nr. 118, ikke finder anvendelse for tilbagebetalingskrav, som vedrører hjælp til boligindskud, og som er udbetalt før den 1. januar 2019. Reglerne om tilbagebetaling, bortfald og forældelse af hjælp til boligindskud, som var gældende før den 1. januar 2019, finder anvendelse for disse krav.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hjælp til boligindskud, som er udbetalt før den 1. januar 2019, vil være omfattet af bortfaldsreglen i § 95, stk. 2. Krav, som ikke har kunnet gennemføres inden for 3 år, vil derfor være bortfaldet. Personer, som ikke fraflytter lejemålet inden for 3 år, vil derfor kunne beholde det udbetalte beløb uden tilbagebetalingspligt.

Det foreslås i *stk. 16,* at regler udstedt i medfør af 94, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 94, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 117.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at beskæftigelsesministeren efter § 94, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der ikke kan træffes beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 i anledning af erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade, og at der i medfør af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 1466 af 16. december 2019 om tilfælde, hvor udbetalte erstatninger for tab af erhvervsevne ikke har indflydelse på retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Ved lovforslagets § 1, nr. 117, foreslås det, at der i § 94 i lov om aktiv socialpolitik som stk. 5 indsættes en ny bestemmelse, hvilket vil betyde, at hjemmelsbestemmelsen i § 94, stk. 5, vil blive § 94, stk. 6. Det foreslås derfor af ordenshensyn, at regler fastsat i medfør af § 94, stk. 5, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Det foreslås i *stk. 17,* at § 1, nr. 6, § 2, nr. 19, § 3, nr. 1, § 5, nr. 1, § 9, nr. 1, § 10, nr. 3, § 12, nr. 4 og, § 13, nr. 1, ikke finder anvendelse for forhold begået før lovens ikrafttræden. I disse tilfælde finder de hidtil gældende regler i § 10 f, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, § 87 a, stk. 1, nr. 7, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., §49 b, stk. 1, nr. 7, i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, § 22 a, stk. 1, nr. 7, i lov om fleksydelse, § 45 d, stk.

1, nr. 7, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 46 d, stk. 1, nr. 7, i lov om social pension og § 71 b, stk. 1, nr. 7, i lov om sygedagpenge anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunerne, arbejdsløshedskassen og Udbetaling Danmark fortsat skal undersøge, om en person har modtaget integrationsydelse eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter de nugældende regler, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der er med forslaget derfor ikke tiltænkt en ændring af den gældende retstilstand.

Det forslås i *stk. 18,* at personer omfattet af § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal have talt perioder, hvor en person i en sammenhængende periode har modtaget overgangsydelse eller uddannelseshjælp med ved opgørelse af tidsperioder efter § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det betyder, at en person, der efter lovens virkningstidspunkt overgår til kontanthjælp, ved opgørelsen af tidsperioden efter § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle tælle den forudgående periode med uddannelseshjælp eller overgangsydelse med i den samlede opgørelse af tidsperioden.

Det er en betingelse, at der er tale om en samlet periode. Personen må dermed ikke have været afmeldt ydelsen. Der skal være tale om en person, der overgår til kontanthjælp, alene fordi lovens virkningstidspunkt indtræffer.

Det foreslås i *stk. 19*, at aktivitetsparate personer, der er fyldt 30 år, og som har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i en sammenhængende periode på to år eller mere op til den 1. juli 2025, omfattes af § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved lovens § 2, nr. 13, om afklaring pr. 1. juli 2025. Kommunen skal afklare disse personer i en indfasningsperiode fra den 1. juli 2025 til den 1. juli 2027, hvis personerne fortsat modtager kontanthjælp som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet. Kommunen planlægger det nærmere tidspunkt for afklaringen af de enkelte personer i indfasningsperioden. Aktivitetsparate udlændinge omfattet af 1. pkt., som har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, omfattes af reglerne om afklaring, når de pågældende overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede betyder, at der vil blive en indfasningsperiode, hvorefter kommunernes pligt til at afklare en person vil blive indfaset over en to-årig periode. Det betyder, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at afklare den pågældende senest den 1. juli 2027. Det foreslåede betyder endvidere, at for en aktivitetsparat udlænding fyldt 30 år, der f.eks. overgår fra reglerne om introduktionsprogram efter integrationsloven (det tidligere selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram) til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats den 1. november 2025 og dermed vil blive omfattet af den foreslåede ordning, vil kommunen skulle afklare borgeren senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. juli 2027.

Det foreslås endvidere i *stk. 20,* at aktivitetsparate personer, der har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse i en sammenhængende periode på to år eller mere, og som fylder 30 år i perioden 1. juli 2025 til 1. juli 2027, skal være afklaret efter § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats som affattet ved lovens § 2, nr. 13, om afklaring senest den 1. juli 2027, hvis personerne fortsat modtager kontanthjælp som aktivitetsparate på afklaringstidspunktet. Kommunen planlægger det nærmere tidspunkt for afklaringen af de enkelte personer i indfasningsperioden. Aktivitetsparate udlændinge omfattet af 1. pkt., som har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, omfattes af reglerne om afklaring, når de pågældende overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede indebærer, at kommunen vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for afklaringen af den enkelte person i indfasningsperioden. Det vil gælde både for personer over 30 år og for personer, der fylder 30 år i indfasningsperioden. Det betyder, at der ikke vil skulle stilles krav til kommunen om, at afklaringen af personerne vil skulle ske i en bestemt rækkefølge.

Det foreslåede betyder, at for en person, der f.eks. vil blive omfattet af den foreslåede ordning om afklaring pr. 1. september 2025, hvor personen fylder 30 år, vil kommunen skulle afklare borgeren senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. juli 2027.

Det foreslåede betyder endvidere, at en aktivitetsparat udlænding under 30 år, der f.eks. overgår fra reglerne om introduktionsprogram efter integrationsloven (det tidligere selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram) til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats den 1. november 2025, vil blive omfattet af den foreslåede ordning om afklaring pr. 1. december 2026, hvor den pågældende fylder 30 år. Kommunen vil

dermed skulle afklare den pågældende senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. juli 2027.

Det foreslås i *stk. 21,* at § 6, nr. 2, ikke finder anvendelse på nedsættelse af boligstøtte før lovens virkningstidspunkt, jf. § 26, stk. 1. For sådanne nedsættelser i boligstøtten finder de hidtil gældende regler § 42 a i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021, anvendelse. Forslaget vil indebære, at udbetalingen af boligstøtten vil kunne generhverves uden fornyet ansøgning som følge af nedsættelse af boligstøtten på grund af kontanthjælpsloftet.

Det foreslås i *stk. 22,* at de hidtil gældende regler i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne i § 2, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 1, nr. 5, § 3, stk. 1, nr. 6, § 3, stk. 1, nr. 14, § 3, stk. 1, nr. 15, og § 5, stk. 2 og 3, finder fortsat anvendelse ved beregningen af kommunernes finansieringsbeløb.

Baggrunden for dette er, at der forsat vil skulle kunne ske regulering af kommunernes finansieringsbeløb, hvis der sker ændringer i de ydelser, som er udbetalt før den 1. juli 2025, f.eks. hvis en person får efterbetalt eller skal tilbagebetale hjælp.

Bestemmelserne vil kunne anvendes frem til oplysningerne ikke længere er omfattet af de almindelige forældelsesregler.

Til § 28

De foreslåede bestemmelser i § 28 vedrører lovens territoriale anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås det, at [§§ x] ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Der er tale om de foreslåede ændringer af [love, som kan sættes i kraft].

I *stk. 3* foreslås det, at [§§ x] kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Der er tale om de foreslåede ændringer af [love]. De foreslåede ændringer af disse love kan ikke sættes i kraft for Grønland, da de grønlandske myndigheder har overtaget sagsområderne [x].

I *stk. 4* foreslås det, foreslås det, at [§§ xx] kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Der er tale om de

foreslåede ændringer af [love]. De foreslåede ændringer af disse love kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da de færøske myndigheder har overtaget sagsområderne [x].

De øvrige ændringer skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Dette skyldes, at den lovgivning, der foreslås ændret, ikke finder anvendelse i og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, hvilket indebærer, at de foreslåede ændringer i [§§ x] heller ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Det drejer sig om [lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om individuel boligstøtte, lov om børnetilskud og forskudsvist udlagt børnebidrag, lov om ferie, lov om fleksydelse, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, lov om social pension, lov om sygedagpenge, lov om Udbetaling Danmark, lov om dags-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskolen, lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, kildeskatteloven, lov om påligningen af indkomstskat til staten, pensionsbeskatningsloven, lov om almene boliger, lov om statens uddannelsesstøtte, integrationsloven og repatrieringsloven].

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

[Udestår]